

ČTVRTEK, 20. LISTOPADU 2008

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN PÖTTERING

Předseda

1. Zahájení zasedání

(Zasedání bylo zahájeno v 9:05.)

*
* *

Předseda. – Dámy a pánové, doufám, že omluvíte mé několikaminutové zpoždění. Náš bývalý kolega poslanec Otto von Habsburg dnes oslavuje své 96. narozeniny. Byl členem Evropského parlamentu v letech 1979 až 1999. Jeho účast na jednáních i kvalita práce jsou pro nás všechny příkladem. Zpozdil jsem se tedy proto, že jsem s ním před chvílí telefonoval, abych mu mohl poblahopřát k jeho 96. narozeninám jménem vás všech – doufám, že i s vaším souhlasem – a samozřejmě i jménem jeho politických přátel z Bavorska.

2. Finanční pomoc členským státům (předložené návrhy usnesení): viz zápis

3. Předložení výroční zprávy Účetního dvora – 2007

Předseda. – Dalším bodem je předložení výroční zprávy Účetního dvora za rozpočtový rok 2007.

Vítor Manuel da Silva Caldeira, předseda Evropského účetního dvora. – Pane předsedo, je mi ctí, že se mohu zúčastnit rozpravy o výroční zprávě Účetního dvora za rozpočtový rok 2007, kterou jsem předložil Výboru pro rozpočtovou kontrolu již 10. listopadu.

Obecně vzato, výrok Účetního dvora k auditu účetních závěrek je nyní bez výhrad – kladný, chcete-li – ale výrok o uskutečněných operacích je v zásadě podobný výroku z minulého roku.

V souvislosti s účetní závěrkou Účetní dvůr vyvozuje závěr, že ve všech podstatných ohledech věrně odráží finanční situaci Evropských společenství a situaci v oblasti peněžních toků na konci roku. Vzhledem ke zlepšením, ke kterým došlo, nejsou již výhrady vznesené v minulém roce nezbytné.

Pokud jde o legalitu a správnost operací, na nichž se účetní závěrka zakládá, vydává Účetní dvůr za rok 2007 výrok bez výhrad o příjmech, závazcích a platbách u „hospodářských a finančních věcí“ a u „správních a jiných výdajů“.

Co se týče „správních a jiných výdajů“, jejichž výše v roce 2007 dosáhla 8 miliard eur, Účetní dvůr uznává rozhodnutí a opatření přijatá orgány, mimo jiné i Evropským parlamentem, k dalšímu zlepšování finančního řízení na základě doporučení Účetního dvora. Účetní dvůr v budoucnu posoudí jejich dopad.

U „zemědělství a přírodních zdrojů“, „soudržnosti“, „výzkumu, energie a dopravy“, „vnější pomoci, rozvoje a rozšíření“ a „vzdělávání a občanství“ došel Účetní dvůr k závěru, že míra chyb v platbách je stále, i když v různé míře, významná. Systémy dohledu a kontroly pro tyto oblasti jsou považovány za pouze jako částečně účinné, i když v oblasti „výzkumu“, a na úrovni Komise také v oblasti „vnější pomoci, rozvoje a rozšíření“, zaznamenal Účetní dvůr určitá zlepšení v systémech dohledu a kontroly.

U oblasti „soudržnosti“, představující rozpočtové výdaje ve výši 42 miliard eur, Účetní dvůr odhaduje na základě auditu reprezentativního vzorku operací, že nejméně 11 % deklarovaných nákladů nemělo být proplaceno. Nejčastějšími důvody chyb byly nezpůsobilé náklady, nadhodnocení vynaložených prostředků a závažné chyby při dodržování pravidel zadávání veřejných zakázek.

U oblasti „zemědělství a přírodních zdrojů“, v níž bylo v roce 2007 vynaloženo 51 miliard eur, Účetní dvůr shledal, že „rozvoj venkova“ nadále představuje neúměrně velkou část celkové míry chyb, zatímco míra chyb u výdajů z Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) je odhadována těsně pod prahem významnosti.

Ale proč tato situace přetrvává, a proč se uskutečněné operace nacházejí v podobné situaci jako v minulém roce? Co k tomu říci, závažné úrovně chyb přetrvávají z důvodu existence vysoké míry přirozeného rizika spojeného s mnoha oblastmi výdajů Evropské unie a nedostatků v oblasti dohledu a kontroly.

Velká část rozpočtu, mimo jiné v oblastech pod společnou správou, je přidělována milionům příjemců v celé Unii mnohdy na základě složitých pravidel a předpisů opírajících se o vlastní prohlášení subjektů, které prostředky přijímají. Tyto přirozené rizikové okolnosti vedou k chybám, jichž se dopouštějí nejen subjekty, které prostředky přijímají, ale také ty, které je vyplácejí.

K usměrnění uvedených rizik existuje několik úrovní dohledu a kontroly: zaprvé, na úrovni příjemců, zadruhé, s cílem zajistit vhodné návrhy a účinné fungování opatření zaměřených na kontrolu žádostí, a za třetí, dohled ze strany Komise, který pomůže zajistit fungování všech systémů jako celku.

Jelikož většina chyb se vyskytuje na úrovni konečných příjemců, lze je většinou spolehlivě odhalit pouze důkladnými kontrolami prováděnými přímo na místě. Uvedené kontroly jsou nákladné, a proto lze obvykle uspokojit jen malé procento požadavků.

Znovu opakuji, že Účetní dvůr při auditu za rozpočtový rok 2007 shledal, že členské státy nejednají vždy účelně při určování nedostatků v opatřeních zaměřených na kontrolu žádostí. Účetní dvůr zjistil také určité slabiny v rozhodnutí o shodě vydávaném Komisí v oblasti zemědělství.

V mnoha oblastech rozpočtu existují mechanismy pro zpětné získávání nesprávně provedených plateb od příjemců nebo pro „neuznání“ některých výdajů, tj. odmítnutí financovat je z rozpočtu EU, v případech, kdy členské státy nesprávně prováděly výdajové režimy.

Dosud však nemáme k dispozici spolehlivé informace o dopadu nápravných opatření, a Účetní dvůr vyvodil závěr, že nápravná opatření nemohou být ještě považována za účelná při zmírňování chyb.

Je třeba spravedlivě uznat, že Komise od roku 2000 vyvinula značné úsilí při řešení existujících nedostatků v systémech dohledu a kontroly, především vytvořením a prováděním programu vnitřních reforem, a v roce 2006 zahájením akčního plánu na zkvalitnění systémů dohledu a kontroly v celé Unii.

Výroční zprávy o činnosti a prohlášení, které jsou klíčovou součástí programu reforem a které se mimo jiné týkají soudržnosti a zemědělství, nyní nabízejí obraz, který je ve větším souladu s posouzeními Účetního dvora, ale stále se objevují některé výhrady svědčící o podceňování závažnosti problémů.

Co se týče akčního plánu Komise na rok 2006, Účetní dvůr shledává, že navzdory pokroku, který Komise zaznamenala, je stále ještě předčasné posuzovat dopad uskutečněných operací na legalitu a řádnost. Vždyť rok 2007 byl prvním rokem, za který měly členské státy předložit roční shrnutí dostupných auditů a prohlášení. Jak je uvedeno ve stanovisku Účetního dvora č. 6/2007, tato roční shrnutí a prohlášení by mohla podnítit lepší řízení a kontrolu prostředků Evropské unie. Ale dosud ještě neposkytují spolehlivé posouzení fungování a účelnosti systémů.

Taková je současná situace. Ale při pohledu do budoucna se musíme ptát, co dalšího bychom měli udělat, o kterých dalších opatřeních bychom měli do budoucna uvažovat. Účetní dvůr navrhuje, aby veškerá uvedená opatření vzala v úvahu následující doporučení.

V prvé řadě, výhody získané úsilím o snížení počtu chyb musejí být přiměřené nákladům.

Zadruhé, všichni účastníci rozpočtového procesu musejí uznat, že určitému riziku vzniku chyb se nelze vyhnout.

Zatřetí je nutné, aby přiměřená míra rizika u jednotlivých oblastí rozpočtových výdajů byla schválena jménem občanů na politické úrovni, tj. rozpočtovými orgány / orgány udělujícími absolutorium.

Začtvrté, režimy, které nemohou být uspokojivě prováděny s přijatelnými náklady a přiměřeným rizikem, by měly být znovu posouzeny.

A na konec, je nutno věnovat náležitou pozornost dalšímu zjednodušování, v neposlední řadě v takových oblastech, jako je rozvoj venkova a výzkum, protože pravidla a předpisy, které jsou kvalitně navrženy a které lze jasně vyložit a jednoduše použít, snižují riziko chyb a umožňují zavádění modernizovaných a z hlediska nákladů účelných řídicích a kontrolních mechanismů.

Účetní dvůr proto vyzývá Komisi, aby dokončila analýzu nákladů na kontroly a jednotlivých úrovní přirozeného rizika v příslušných výdajových oblastech. Účetní dvůr rovněž doporučuje Komisi, aby

pokračovala ve svém úsilí o zlepšení sledování a podávání zpráv, včetně spolupráce s členskými státy tak, aby bylo možno ve výročních zprávách o činnosti efektivně využít ročních shrnutí, a aby umožnila přijetí opatření v návaznosti na opatření ke zlepšení systémů zpětného získávání prostředků.

Kromě zjednodušení a využití konceptu přípustného rizika, navrhuje Účetní dvůr ve své odpovědi na sdělení Komise, nazvané „Reformovat rozpočet, změnit Evropu“, uplatňovat tyto zásady: jasné cíle, realismus, transparentnost a zodpovědnost, kterými by se mělo řídit provádění výdajů EU. Účetní dvůr také doporučuje politickým orgánům přezkoumat prostor pro přepracování výdajových programů tak, aby byly založeny na výstupech, a kriticky posoudit, jaká má být na národní, regionální a místní úrovni vhodná míra volnosti při řízení programů.

Závěrem Účetní dvůr zdůrazňuje, že i když je patrný pokrok v oblasti finančního řízení Evropské unie, další zlepšení budou záviset na úspěchu stávajících a budoucích opatření ke snížení rizik na přijatelnou úroveň a vytvoření z hlediska nákladů účelných systémů k jejich řízení.

V době finančních turbulencí a hospodářské nestability nabývá úloha Účetního dvora ještě větší důležitosti a relevance. Naší povinností coby externího auditora Evropské unie je vystupovat jako nezávislý strážce finančních zájmů občanů Unie. Předložením této zprávy usilujeme o větší transparentnost a zodpovědnost, neboť oba uvedené faktory jsou považovány za nezbytné pro zabezpečení důvěry občanů Evropské unie v její orgány, které zajišťují fungování Unie a udávají směr, kterým by se měla v budoucnu ubírat.

Předseda. – Pane předsedo Caldeiro, chtěl bych vám poděkovat za vaši zprávu a za trvalou konstruktivní spolupráci mezi vámi, Účetním dvorem a Evropským parlamentem.

Siim Kallas, místopředseda Komise. – Pane předsedo, Komise vítá výroční zprávu Účetního dvora. Chtěl bych zdůraznit skutečně konstruktivní charakter naší spolupráce s Účetním dvorem. V této zprávě je obsažena jedna nová pozitivní informace: Účetní dvůr vystavil účetní závěrce osvědčení o bezvadném stavu, auditory označované jako „výrok bez výhrad“. Je to významný úspěch vzhledem k tomu, že nový účetní systém byl zaveden pouze před třemi lety.

Druhou velmi dobrou zprávou je, že Účetní dvůr potvrzuje, že se nám daří posilovat naše systémy dohledu. Poprvé v roce 2007 není ve zprávě jediná kapitola, v níž by externí auditor udělil červenou kartu systémům kontroly. Této oblasti je věnováno velké úsilí. Chtěl bych vyzdvihnout roční shrnutí dosavadních auditů provedených ve strukturálních fondech, jejichž výsledky byly předloženy členskými státy poprvé na jaře loňského roku.

Účetní dvůr uznává toto úsilí, i když jeho výsledky se prozatím neprojevují výrazným snížením míry chyb v terénu. Komise toto úsilí vítá.

Faktem je, že obraz jednotlivých transakcí zůstává nadále smíšený. V případě Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF), který představuje největší objem zemědělských výdajů, Účetní dvůr uznává, že letos je míra chyb znovu pod prahem významnosti. Totéž se však nedá říci o zbývající části kapitoly o přírodních zdrojích, v níž je rozvoj venkova náchylný k vysoké míře chyb. Také u fondů soudržnosti Účetní dvůr stále nachází příliš mnoho chyb.

Komise považuje za nejvyšší prioritu snižování míry chyb a neváhá v případě potřeby zaujmout pevný postoj. V roce 2008 jsme již uložili finanční opravy fondům soudržnosti – Evropskému fondu pro regionální rozvoj (EFRR) a Evropskému sociálnímu fondu (ESF) – ve výši 843 milionů eur a další opravy ve výši přibližně 1,5 miliardy eur se připravují.

Dovolte mi připomenout, že co se týče chyb v uskutečněných platbách, je laťka nastavena velmi vysoko. Minimálně 98 % jich musí být bezchybných. K tomuto cíli se však již blížíme: auditoři nyní prohlašují, že 95 % či více plateb ve všech rozpočtových oblastech, vyjma jedné, neobsahuje závažnou finanční chybu.

U oblasti vnější pomoci a vnitřní politiky, zahrnující dopravu a energii, jakož i vzdělávání a občanství, Účetní dvůr zaznamenal zlepšení. Ještě lépe si vede správa a hospodářské a finanční věci. Tyto oblasti jsou přímo řízeny Komisí, což může být částečně důvodem bezprostřednějšího dopadu vynaloženého úsilí. Souhrnně lze tedy konstatovat, že podle názoru Komise výroční zpráva Účetního dvora za rok 2007 ukazuje na stabilní a postupný pokrok.

Za uplynulých pět let jsme ušli velký kus cesty. Ohlédneme-li se zpět za dosaženými výsledky, mohu s jistotou prohlásit, že Komise vůbec nelituje, že si stanovila za cíl dosáhnout kladného prohlášení o věrohodnosti

v souvislosti s uskutečněnými operacemi. Doufáme, že Evropský parlament uzná tento pozitivní vývoj a bude dále podporovat úsilí o zjednodušení, lepší řízení a větší zodpovědnost ze strany členských států.

Jean-Pierre Audy, jménem skupiny PPE-DE. – (FR) Pane předsedo, pane místopředsedo Evropské komise, pane předsedo Účetního dvora, dámy a pánové, hned na začátek bych chtěl poděkovat předsedovi Účetního dvora za náročný úkol, který se mu spolu s auditory Účetního dvora podařilo zvládnout; myslím, že tento dokument je pro nás důležitým zdrojem informací.

Jak známo, toto absolutorium je prvním absolutoriem pro finanční výhled 2007-2013. Je prvním od doby, kdy byl Komisí zaveden nový systém řízení, osvědčení a auditu. A je také posledním za funkční období, které se chýlí ke konci, protože nyní nám začíná šestiměsíční období práce a hlasování proběhne v dubnu před evropskými volbami, tedy v době, kdy nám Komise přislíbila kladné prohlášení o věrohodnosti. Uplynulo již čtrnáct let od doby, kdy bylo vydáno kladné prohlášení o věrohodnosti, což je pro Evropský parlament důvodem ke znepokojení.

Předně se dozvídám, že v případě účetní závěrky byl vydán výrok bez výhrad. Proč nebyl konsolidován společný podnik Galileo? A nedokážu ani skrýt to, že si nikdy nezvyknu na účetní závěrky se zápornou hodnotou majetku ve výši 58 miliard. To je jeden z důvodů mého znepokojení.

To je tedy dobrá zpráva. Musíme být rádi, že v oblasti správních výdajů bylo vydáno kladné stanovisko, chybovost je nízká, a podle toho, co nám bylo sděleno, nedošlo k žádnému podvodu. Nicméně, v členských státech příliš nefunguje sdílené řízení v oblasti zemědělství, soudržnosti a strukturálních fondů, kde se vyskytuje velké množství chyb – v některých členských státech někdy přesahuje i 60 %. Zástupci Rady zde nejsou, ale bylo by zajímavé se dozvědět, co si členské státy a Rada o této situaci myslí, když nepodepisují prohlášení členských států, a je zřejmé, že vzhledem k současným potížím v oblasti veřejných financí bude situace občanů náročná.

Myslím, že pan předseda má pravdu, a my bychom měli tento proces udílení absolutoria posoudit s výbory, Komisí, Radou, Parlamentem, vnitrostátními parlamenty a vnitrostátními účetními dvory auditorů, které se významně zviditelnily svou nepřítomností na této rozpravě.

Pane předsedo, s vaším svolením bych chtěl jako zpravodaj využít půlminutové doby pro vystoupení, abych stejně jako to již učinili mí kolegové vyjádřil svůj údiv nad nepřítomností Rady. Pokud jsem však dobře rozuměl, pane předsedo Účetního dvora, za několik dnů předložíte vaši zprávu Radě Ecofin, a v důsledku toho Rada nemůže vyjádřit stanovisko do doby, než proběhne výměna názorů mezi jednotlivými členskými státy.

Z tohoto důvodu, a také proto, že v otázce sdíleného řízení je vztyčený prst namířen proti členským státům, pevně věřím, že se stanoviska Rady brzy dočkáme, a dovoluji si, pane předsedo Evropského parlamentu, požádat v době vyhrazené pro otázky o otázku k písemnému zodpovězení s žádostí o urychlené stanovisko Rady, jakmile bude schopna uskutečnit výměnu názorů k této vynikající zprávě Evropského účetního dvora.

Herbert Bösch, jménem skupiny PSE. – (DE) Pane předsedo, chtěl bych srdečně poblahopřát Účetnímu dvoru za práci, kterou předkládá Parlamentu ve formě výroční zprávy za rok 2007. Z řady neustále se zlepšujících výročních zpráv je tato zpráva podle mého názoru ta nejlepší, kterou Účetní dvůr dosud předložil. Obsahuje více informací, je barvitější a jasnější.

Členové Účetního dvora, musím s uspokojením konstatovat, že jste odolali pokušení a nedali jste letošní zprávě nádech populismu.

Na základě řady různých zvláštních zpráv, a především na základě této zprávy, budeme nyní muset posoudit, zda práce, kterou Komise odvedla v roce 2007 s využitím peněz evropských daňových poplatníků, byla uspokojivá či nikoli. Až dosud jsme byli svědky řady povzbudivých vystoupení, především od komisaře pro Fond soudržnosti. Také komisař pro výzkum naznačil, že kritika vyjádřená touto sněmovnou a Účetním dvorem v loňské zprávě padla na úrodnou půdu.

Jednou oblastí, která stále ještě nefunguje tak, jak by měla, je spolupráce na kontrole evropského rozpočtu, které se členské státy vyhýbají. Čtyři členské státy – Dánsko, Nizozemsko, Spojené království a Švédsko – jsou povzbudivým příkladem aktivní spolupráce. S uspokojením sledujeme, že se národní účetní dvory, kupříkladu v Německu, začínají zajímat na národní úrovni o evropské peníze, které jsou vynakládány v Německu, a my doufáme, že na toto téma se povede politická rozprava.

Od té doby, co byly předloženy zprávy pánů Wynna a Muldera, se snažíme překlenout propast ve smlouvě mezi článkem 274 a článkem 5 prostřednictvím požadavku na národní prohlášení o věrohodnosti. Během projednávání tohoto tématu bych byl, pane komisaři Kallasi, velmi rád, kdyby se Komise stavěla vstřícněji a aktivněji ke standardizaci těchto zpráv. Díky vašemu pozitivnímu přístupu bychom toho mohli nyní dosáhnout.

Když vydáváme v našem absolutoriu rozhodnutí o kvalitě práce Komise, informujeme tím daňové poplatníky o tom, zda je celkově přijatelná či nikoli. Očekáváme-li profesionalitu od jiných orgánů, musíme i my zaujmout profesionálnější přístup. Domnívám se, že je nepřipustné a absurdní vést v této sněmovně rozpravy o tom, zda tento výbor může být i nadále takzvaným neutrálním výborem či nikoli. Je nepřijatelné, aby kontrolní výbor byl považován jen za jakýsi přídatný výbor, protože to není profesionální. Dávno jsou pryč doby, kdy byl rozpočet projednáván šest měsíců na jednom místě, a pak po zbytek roku byl za rozpočtovou kontrolu odpovědný jiný výbor.

Ještě jsme se ani nepodívali na všechny agentury, a už se předpokládá, že budeme naše daňové poplatníky ujišťovat, že všechno řádně funguje. Vyžadujeme profesionalitu od jiných orgánů, ale i my, členové Parlamentu, musíme vynaložit úsilí, jinak nebudeme moci před daňové poplatníky předstoupit.

Jan Mulder, jménem skupiny ALDE. – (NL) Pane předsedo, chtěl bych poděkovat Účetnímu dvoru za zprávu, a říci, že i já jsem si povšiml každoročních zlepšení, mimo jiné v tom smyslu, že zpráva je čtivější a je uspořádána ve srozumitelnějším formátu. Skutečně, každý rok dochází k určitému, byť mírnému zlepšení. Prohlášením, že účetní závěrka byla poprvé schválena, můžeme teď částečně vzít vítr z plachet všem euroskeptikům. Podíváme-li se ale blíže na uvedená zlepšení v účetní závěrce, zjistíme, že nejsou až tak významná. Podařilo se nám zvítězit jen těsně. Přčteme-li si, co bylo napsáno v letech 2006 a 2007, nenalezneme velký rozdíl, i když zlepšení je patrné.

Komise zdůrazňuje, že v průběhu let se výrazně zlepšilo plnění rozpočtu. Tvrdí, že v letech 2002 a 2003 byly schváleny jen 4 % výdajů, zatímco v současnosti to je více než 45 %. To je skutečně výrazné zlepšení, k němuž, jak se obávám, došlo v důsledku drastických změn v zemědělské politice. Pokud by zemědělská politika nedoznala žádných změn, velice pochybuji o tom, že by se nám podařilo dosáhnout míry schválení přes 40 %. Tato věc vyvolává velké znepokojení, protože zásadní postupy Komise dosud neodpovídají mezinárodním normám a stále vyžadují značná zlepšení. Pokrok, kterého jsme v uplynulých čtyřech letech dosáhli, nebyl podle mého názoru dostatečně rychlý.

Je politováníhodné, že dosud nejsme schopni změřit výsledky akčního plánu. Zpočátku Komise věnovala této otázce značné úsilí. Všichni jsme se shodli, že se jednalo o vynikající metodu, ale bohužel výsledky nebyly dostatečné.

Sdílím zklamání pana Bösche nad tím, co Komise udělala s prohlášeními členských států. Vše je o to překvapivější, že Komise vloni celkem jasně prohlásila, že nehodlá dohodu plnit. Naštěstí Komise neuhnula ze své cesty. Nesmíme však zapomínat, že tuto dohodu podepsala Rada, Komise a Parlament. Po tom všem je nepřijatelné, aby jedna ze stran vyjadřovala svou neochotu dohodu plnit. Nemohu se dočkat hlavních pokynů, jaké Komise vydala k plnění dohody. Jaké jsou dosavadní výsledky diskusí se členskými státy k provádění článku 44? V nadcházejících měsících budeme muset této otázce věnovat hodně času a energie. Ve stejném období budeme také muset rozhodnout, zda udělíme absolutorium Komisi v dubnu, nebo zda udělení o šest měsíců odložíme.

Bart Staes, jménem skupiny Verts/ALE. – (NL) Pane předsedo, také já bych rád poděkoval Účetnímu dvoru, především jeho zaměstnancům. Znovu odvedli výbornou práci. Rád bych panu komisaři připomněl, že na počátku svého mandátu komisaře pro boj proti podvodům slíbil a zavázal se, že před uplynutím svého mandátu předloží prohlášení potvrzující spolehlivost účetní závěrky, jakož i správnost a legalitu všech účtů.

Dosáhli jsme toho již? Jednoznačně ne. Již po čtrnácté v řadě jsme se tohoto prohlášení nedočkali. Jdeme tedy správným směrem? Nepochybně ano, alespoň to tvrdí Účetní dvůr, a vy jste tam proto, abyste bránil toto stanovisko zuby nehty. Měli bychom se obávat? Myslím, že ano. Zbývá vám přesně jeden rok na to, abyste dostal svému slibu, svému závazku, a stále ještě je tu spousta práce, jak již uvedli mí kolegové poslanci.

Na co Účetní dvůr upozornil? Na chyby v systému vedení účetnictví, které lze částečně přičíst složitému právnímu a finančnímu rámci. Podle Účetního dvora existuje riziko v otázce kvality a finančních informací. Jaký je názor Účetního dvora na legalitu a správnost plateb? Ukládá sankce správním nákladům? Závažné problémy existují ve velkých rozpočtových oddílech, mimo jiné v oddílu zemědělství, Fondu soudržnosti, strukturálních fondů, Fondu pro regionální rozvoj, sociální politiky, rozvoje venkova, výzkumu a vývoje,

energie, dopravy, vnější pomoci, rozvoje a rozšíření. Reprezentativní vzorek byl vybrán ze všech oddílů souvisejících se soudržností, jmenovitě z Fondu soudržnosti a strukturálních fondů. Zaznamenali jsme, že Účetní dvůr ve své zprávě konstatuje, že v 11 % případů neměly být platby nikdy provedeny. A to je velmi závažné zjištění, které bude vyžadovat velkou pozornost při udílení absolutoria.

Jak zdůraznili někteří kolegové poslanci – rok 2007 byl prvním rokem, v němž byly členské státy požádány o vypracování ročního shrnutí svých auditů a prohlášení, ale podle názoru Účetního dvora se tento požadavek neosvědčil. Uvedená shrnutí nelze porovnávat, a neobsahují všechny potřebné informace. Navzdory tomu, jak správně upozornil pan Mulder, zde existuje určitý závazek, určitá politická dohoda. A o tu jsme v Parlamentu velice usilovali. A čeho jsme svědky nyní? Celá řada členských států dává najevo neochotu spolupracovat. Jsou to zejména euroskeptické země, které se v tomto směru angažují: Spojené království, Dánsko a do značné míry i Nizozemsko. Skutečně to tak nemůže být? Měli bychom asi Radě připomenout její odpovědnost v tomto směru.

Na závěr bych chtěl jménem Skupiny Zelených/Evropské svobodné aliance vyzdvihnout politický požadavek týkající se členských států, aby se chopily své politické odpovědnosti za výdaje, které pomáhají řídit. Vždyť je to přece jejich povinnost! Kromě toho bychom také uvítali větší míru transparentnosti koncových příjemců. Navzdory atraktivním internetovým stránkám jsem si povšiml, že řada členských států, včetně Belgie, odkud pocházím, na ně umísťují informace, které jsou naprosto nedostačující a zcela netransparentní. Také v této oblasti nás čeká ještě mnoho práce, a proto o ni budeme muset bojovat během udílení absolutoria.

Esko Seppänen, jménem skupiny GUE/NGL. – (FI) Pane předsedo, pane komisaři, pane předsedo Evropského účetního dvora, obecně vzato, pan místopředseda Komise Siim Kallas udělal hodně pro zlepšení rozpočtové kontroly a zejména pro zvýšení správní transparentnosti. Dobrým příkladem je veřejná osvěta v otázce zemědělských dotací.

Evropský účetní dvůr částečně souhlasí. Samozřejmě jsou oblasti, které si zasluhují připomínky, především využití podpory zemědělství a regionálního rozvoje. Odpovědnost za tyto oblasti nesou především členské státy. Ve zprávě Účetního dvora je patrné určité rozdělení: poněkud korektnější čistí přispěvatelé ze severu proti příjemcům z jihu, kteří mají větší tendenci ke zneužívání těchto příspěvků. Toto rozdělení je pochopitelně ovlivňováno objemem poskytovaných finančních prostředků. Na jihu je rozdělováno a kontrolováno více prostředků než na severu. Abychom se vyhnuli zobečňování a nejasnostem, které mohou být škodlivé, je důležité, aby Účetní dvůr ve svých zprávách přesně specifikoval, kde k případnému zneužití došlo.

Chtěl bych také upozornit na oblast, na níž se pravomoci Evropského účetního dvora nevztahují, a která je z vnitrostátního hlediska také „bílým místem“. Mám na mysli Fond Athény založený v roce 2004, který spadá pod pravomoc členských států, ale nikoli EU. Členské státy přispívají do tohoto fondu z vlastních rozpočtů na obranu. Prostředky z fondu jsou určeny na kombinované vojenské operace, které nespadají do pravomoci ES. Tyto operace jsou na jedné straně financovány na základě principu NATO „náklady se hradí tam, kde k nim došlo“, a na druhé straně zde existuje uvedený systém Athény, jehož financování je tajné. Tento typ vojenských operací ze strany členských států EU by měl být podroben demokratické kontrole.

Při probíhajícím posuzování zprávy Evropského účetního dvora bude naše skupina věnovat zvláštní pozornost legalitě rozpočtu Rady, o němž Parlament až dosud neměl žádné informace.

Godfrey Bloom, jménem skupiny IND/DEM. – Pane předsedo, zdá se, že komisař Kallas přečetl zcela jiný dokument. Mohu ho ujistit, že pro akciovou společnost ve Spojeném království by toto bylo zcela jistě nedostačující. Kdyby jakákoli akciová společnost ve Spojeném království předkládala 14 let po sobě, a letos znovu, podobnou účetní závěrku, která je zcela nepřijatelná – a já vůbec nepohlížím na Účetní dvůr jako na orgán, který vystavil tomuto dokumentu osvědčení o dobrém zdravotním stavu, a já jsem ten dokument četl – a kdyby Komise byla správní radou akciové společnosti ve Spojeném království, musím říci, že by nyní její členové byli ve vězení!

V tomto Parlamentu panuje zvláštní situace, pokud lze Parlamentem nazvat organizaci, která většinu roku diskutuje o zahnutých banánech, boulovitém pastináku, standardizaci lahví, a v úterý jsme dokonce hlasovali o standardizaci traktorových sedadel, tedy tato absurdní organizace tráví většinu roku činnostmi, jejichž význam je přinejmenším sporný. Máme jen jedinou závažnou odpovědnost, a to činit Komisi zodpovědnou za rozpočet. To je ta nejodpovědnější věc, kterou můžeme udělat; a samozřejmostí je, že tomu tak bude již po patnácté i letos.

Je to nevýslovná hanba, a chci upozornit všechny britské poslance, že pozorně sleduji, jak hlasují. Postarám se o to, aby se ve Spojeném království vědělo, co zde dělají v rozporu s tím, co hlásají, když přijedou domů.

Ashley Mote (NI). - Pane předsedo, všichni víme, že účetní závěrka Evropské komise nemůže být schválena, dokud – a pokud – nebudou s konečnou platností vyřešeny dva zásadní problémy. Žádný z těchto problémů není nový. V prvé řadě nemáme jistotu ohledně počátečních zůstatků pro účetní systém, který byl změněn v roce 2005, protože o rok později byly provedeny velké úpravy, které jasně ukázaly, že žádné odsouhlasení nebylo, nebo není, možné.

Druhým problémem je systém sdíleného řízení, o němž tu již byla řeč, nebo jinými slovy, rozdělování veřejných prostředků mezi příjemce, kteří jsou následně odpovědní za jejich použití a vyúčtování. Dokonce i interní auditoři v členských státech přiznávají, že je nemožné, aby tento systém fungoval.

Celá léta jsme slyšeli jediné – a dnes jsme to slyšeli od Účetního dvora a od pana komisaře znovu – dobře míněná slova o brzkém zlepšení, řízení rizika, míře chyb – jak jednoduché! Skutečnost je ale taková, že k žádným podstatným změnám nedošlo, a není divu, že veřejnost ztrácí trpělivost. Záplatováním děr v lehátkách tohoto pomyslného Titaniku neucpeme díry v nitru lodi.

Pokud bychom měli věřit řeckým údajům, pak jsou v Egejském moři stále olivovníkové háje. Zneužívání finančních prostředků v Bulharsku se podle dostupných údajů vymklo kontrole. Oblast Severního Kypru, která je osídlena Turky, obdržela částku 259 milionů eur určenou na hospodářský rozvoj, ale úřad EU v Nicosii otevřeně přiznává, že použití těchto prostředků nemůže monitorovat ani kontrolovat, jednoduše proto, že neuznáváme turecký režim. Část těchto peněz byla nedávno použita na vybudování nových chodníků ve vzkvétajícím letovisku Kyrenia, kde se díky kasinům ve dne v noci rozvíjí výnosný obchod. Místní režim raději nezvyšuje dostatečně vysoké daně a zastává názor, že pokud je EU tak hloupá, že je ochotna za ně platit, pak jim to vyhovuje. Přesto mohly být tyto peníze použity na správné účely.

Nejenže je účetní závěrka nepřijatelná, ale nepřijatelná jsou také některá rozhodnutí o použití veřejných prostředků.

Christofer Fjellner (PPE-DE). - (SV) Dovolte mi začít poděkováním Účetnímu dvoru za konstruktivní zprávu, která je neobvykle srozumitelná. Jsem si jist, že se stane seriózním základem pro naši probíhající práci ve Výboru pro rozpočtovou kontrolu.

Myslel jsem, že se ve svém příspěvku omezím pouze na nezávislé orgány EU, jelikož jsem jejich zpravodajem. Některé instituce rostou z hlediska počtu, odpovědnosti a množství peněz, které mají k dispozici. Dovolují si proto podotknout, že šetření těchto institucí nabývá na významu.

Během mého působení v Evropském parlamentu jsme se každý rok vyjadřovali k problémům, které řeší nezávislé orgány v souvislosti s plánováním, plněním rozpočtu, zadáváním veřejných zakázek, vykazováním apod., a bohužel to vypadá, že letos tomu nebude jinak. Totéž nás čeká v souvislosti s dalším problémem, respektive s požadavkem nezávislých orgánů na stále vyšší dotace i přesto, že v minulých letech měly problémy s jejich vynakládáním. Tento problém vyvolává řadu závažných otázek, protože se zdá, že se jedná o opakovaný jev. Z mého pohledu jde minimálně o otázku odpovědnosti a kontroly. Proto se domnívám, že je zvláště nešťastné, když se této rozpravy neúčastní zástupci Rady, protože podle mého názoru neseme společnou odpovědnost za zajištění kontroly a sledování těchto decentralizovaných orgánů.

Kromě těchto obecných připomínek, které jsou z větší části použitelné pro většinu decentralizovaných orgánů, i když ne pro všechny, se domnívám, že letos existují důvody pro podrobnější šetření čtyř orgánů. Prvním je Evropská policejní akademie, CEPOL, která letos znovu čelila připomínkám ohledně zadávání veřejných zakázek, a tento opakující se problém nebyl dosud řešen. Je to o to pozoruhodnější, že Účetní dvůr zdůrazňoval, že peníze jsou používány na soukromé výdaje. Dalším je program Galileo, o němž se Účetní dvůr dosud nebyl schopen vyjádřit, zda mu hodlá udělit jednoduché prohlášení o věrohodnosti, jednoduše z toho důvodu, že ohledně vztahů mezi programem Galileo a Evropskou kosmickou agenturou a dalšími zúčastněnými stranami panuje značná nejistota. Kde případ Galileo začíná a kde končí? V neposlední řadě se jedná o agenturu Frontex a o Evropskou agenturu pro železnice, oba jasné příklady orgánů, které nadhodnocují své náklady a požadují příliš mnoho peněz, a požadují rok od roku více. Na tyto záležitosti se hodlám důkladněji zaměřit během postupu udělení absolutoria. Doufám, že konstruktivní spolupráce s Účetním dvorem i Komisí bude i nadále pokračovat, a jsem zklamán, že zde nejsou zástupci Rady, aby přispěli do této diskuse.

Bogusław Liberadzki (PSE). - (PL) Pane předsedo, pan Caldeira hovořil o riziku jako o důležitém faktoru chyb při přípravě této zprávy. Dovolte mi, abych se chvíli věnoval problematice Evropského rozvojového fondu. Tento fond poskytuje podporu zemím v Africe, karibské oblasti a v oblasti Tichého oceánu. Jejich riziko je jiné, než riziko členských států, a je také větší, než v členských státech. Je důležité, že Účetní dvůr potvrdil, že transakce související s příjmem a závazky za rozpočtový rok jsou legální a správné. Tento obecný závěr nám umožňuje nahlížet na celou zprávu pozitivně.

Na druhou stranu, je počet chyb v transakcích souvisejících s platbami vysoký. Účetní dvůr zpochybnil dynamický výklad kritérií způsobilosti uplatňovaný Komisí, a názor Účetního dvora, že tento výklad je chybný, musí být akceptován. Jde ale o to, že to neumožňuje členským státům plnit normy týkající se věrohodného systému správy veřejných prostředků. Komise by při nejbližší příležitosti měla své stanovisko revidovat. Parlament ji v této věci již oslovil.

Další otázkou, kterou se zpráva zabývá, je spolupráce s OSN. Ve zprávě se poukazuje na neochotu či nedbalost OSN zaslat příslušné platební doklady. Účetní dvůr uvedl tři hlavní oblasti, v nichž se vyskytují závažné chyby. Jedná se o způsobilost výdajů, dohodu o předběžném financování a platbu nesprávných částek. Tyto chyby měly a mohly být odhalovány a opravovány zaměstnanci pověřenými schvalováním plateb mnohem dříve. Z toho důvodu je nepřesvědčivé vysvětlení Komise, že náklady na audit jsou velmi vysoké, což vyplývá z poměru nákladů vůči účinnosti auditů. S tímto stanoviskem lze jen stěží souhlasit. Komise by se namísto toho měla zaměřit na větší efektivitu a zvyšování počtu svých zaměstnanců. V souvislosti s touto záležitostí oslovil Parlament Komisi již před rokem.

Z celkového pohledu je tento oddíl informací poskytnutých Účetním dvorem nevyvážený. Ačkoli uznávám jeho celkovou správnost, musím poukázat na oblasti závažných chyb. Zpráva obsahuje doporučení Účetního dvora, která musí být z velké části přijata.

Jean Marie Beaupuy (ALDE). - (FR) Pane předsedo, pane komisaři, také já bych se chtěl připojit k poděkování Účetnímu dvoru za vynikající práci. Objevila se zde řada poslanců, kteří právě v této chvíli protestovali proti obecnému použití evropských fondů.

Chtěl bych vyjádřit naději, že sdělovací prostředky ve zpravodajství z našich rozprav a o výsledcích práce Účetního dvora nebudou postupovat jako obvykle, kdy informují o každém vlaku, který měl zpoždění, a o vlacích, které jezdí načas, se nezmíní ani slovem, protože většina peněz z rozpočtu Evropské unie byla vynaložena s rozmyslem. Nesmíme zaměňovat ojedinělé problémy s problémy celkovými.

V této souvislosti jsme ve zprávě Účetního dvora zaznamenali patrný trend zlepšování. A to je velmi dobrá zpráva. Také zde zaznělo, že již samotná existence milionů příjemců je dokladem složitosti a rozsahu úkolu.

Za sebe chci zdůraznit dvě povinnosti. Nechci ukazovat prstem na žádnou konkrétní organizaci. Chci jen říci, že pokud chceme v budoucnu zlepšit úroveň naší práce, pak ti, kteří mají hmotnou odpovědnost v dané věci, musejí jednat.

Podle mého názoru existují dvě kategorie odpovědných osob. Je tu Komise – a Účetní dvůr nám právě v souvislosti s existencí několika milionů příjemců sdělil, že prvořadým úkolem je zjednodušit pravidla. Proto očekáváme, že předtím, než začneme jednat o kontrolách, než začneme jednat o prohlášeních, je nejprve nutné zjednodušit pravidla pro tyto příjemce – zejména pro sdružení, fyzické osoby apod.

Druhou kategorií odpovědných osob jsou, pochopitelně, členské státy. Já a mí kolegové z Výboru pro regionální rozvoj nepřestaneme poukazovat na odpovědnost členských států vyplývající z nařízení o strukturálních fondech. Jsou to často právě členské státy, které zvyšují administrativní složitost, a namísto toho, aby jednaly jako rady, záležitosti komplikují a kritizují.

Proto, kromě této zprávy Účetního dvora, skutečně očekáváme, že každý členský stát v příštích letech usnadní příjemcům přístup k evropským fondům, a pochopitelně zavede přiměřenější kontroly.

Ingeborg Gräßle (PPE-DE). – (DE) Pane předsedo, pane předsedo Účetního dvora, pane komisaři, dámy a pánové, příští rok si po 14 letech vydávání prohlášení o věrohodnosti připomeneme patnácté výročí. Musíme zvážit, co bychom při této příležitosti měli udělat.

Domnívám se, že se postupně zesměšňujeme. Jedním z největších rizik je, že se z tohoto trendu stane běžná rutina, a že už ani nás, ani výsledky, které předkládáme, nikdo nebude brát vážně. Zpráva Účetního dvora je zajímavý dokument – zásada zveřejňování jmen hříšníků je toho dokladem – a já bych chtěla Účetní dvůr požádat, aby i nadále pokračoval v tomto trendu transparentnosti.

Nyní však stojíme před otázkou, co si počít s členskými státy, které jsou součástí EU od roku 1981, a stále ještě důsledně neuplatňují právní předpisy EU. Chtěla bych požádat Komisi – a toto je jedno z ponaučení, které jsem si z toho odnesla – aby uznala, že čím je její činnost důslednější, tím rychleji se dosahuje lepších výsledků. Ráda bych také byla svědkem tohoto důsledného přístupu v oblasti, za kterou je Komise sama odpovědná. Jsem zklamaná, že v oblasti přímého řízení bylo dosaženo tak malého pokroku. Očekávala jsem, že Komise půjde příkladem a předvede, že je to možné, a jak by se to mělo dělat.

Jeden aspekt této zprávy mě obzvláště zajímal, a sice postavení nových členských států, ale o této oblasti není ve zprávě příliš mnoho informací. Některým údajům nerozumím, například vašim zjištěním, která se týkají obou nových členských států, Rumunska a Bulharska, a závěrům, k nimž dospěl Evropský úřad pro boj proti podvodům (OLAF) v roce 2007. Na základě náhodných vzorků ze všech fondů, které OLAF prověřoval, bylo zjištěno, že počet podvodů a nesrovnalostí v těchto dvou zemích dosahuje 76 %. To je významné procento, a my musíme nyní přijmout důsledná opatření a těmto dvěma zemím pomoci dosáhnout lepších výsledků, jinak se nikdy neposuneme vpřed.

Tato výroční zpráva je poslední zprávou Barrosovy Komise a první v novém finančním období. Chtěla bych poblahopřát komisaři Kallasovi a Komisi pod vedením pana Barrosa k jejich práci v oblasti finanční kontroly. Tato Komise dosáhla mnohem lepších výsledků než kterákoli před ní. Co nás ale nutí k zamyšlení je fakt, že navzdory všem těmto aktivitám jsme nepředložili lepší nebo rychlejší výsledky. Hodně si slibují od nového systému výkaznictví v oblasti zpětného získávání prostředků a doufám, že příští rok již nebudeme ve stejné situaci, abychom krčili rameny a říkali, že situace by se měla zlepšit do příštího roku.

Předseda. – Komisaři Kallasi, tolik chvály od paní Grälsleové, to už je skutečně důvod k hrdosti!

Dan Jørgensen (PSE). – (DA) Pane předsedo, naše diskuse jsou občas poněkud abstraktní, proto se domnívám, že bychom si měli začít připomínat, o čem se tyto diskuse vedou. Jsou o penězích daňových poplatníků. O penězích evropských občanů. O penězích, které jsou používány k smysluplným – a někdy i méně smysluplným – účelům. Společnou podmínkou týkající se všech peněz, které jsou vynakládány jménem EU, je, že musejí být použity řádným a čestným způsobem. Dalším rysem, který je společný pro všechny vynakládané finanční prostředky, jsou pravidla, která je nutno dodržovat, a pokud tomu tak není, je nutno zaplatit pokutu.

Bohužel, letos musíme znovu vzít na vědomí, že Účetní dvůr nemohl schválit plnění rozpočtu, respektive účetní závěrku. A to je, pochopitelně, naprosto nepřijatelné. Otázkou je, na koho ukázat prstem, proti komu namířit kritiku? Není pochyb o tom, že největší problém představují členské státy. Bohužel, není také pochyb o tom, že když členské státy získají balík peněz z EU, mají sklon nepodrobovat tyto peníze tak důkladné kontrole a tolika pravidlům, jako když se jedná o vnitrostátní prostředky. Ve smlouvě je jasně uvedeno, že Evropská komise je zodpovědná za to, že na členské státy je vyvíjen příliš malý tlak na zavedení nezbytných kontrol. V této souvislosti je nám líto, že Komise nesplnila svůj cíl, a neschválila účetní závěrku před koncem tohoto období. Nám se to nepodaří.

Nicméně bych chtěl zdůraznit, že bylo dosaženo velkého pokroku, například i díky tlaku z Evropského parlamentu. V minulém roce byl zaveden akční plán obsahující řadu velmi konkrétních iniciativ, jejichž účinky budeme moci posoudit – pochopitelně nikoli v letošní, ale v následující zprávě příští rok. To je potěšující zpráva. V rámci letošního postupu se budeme pochopitelně cíleně zaměřovat na oblasti, v nichž se stále vyskytují problémy. Obzvláštní znepokojení vyvolává fakt, že v oblasti zemědělství, kde byly jinak nastoleny pozitivní trendy, jsme bohužel letos zaznamenali poněkud horší hodnocení, protože nemáme potřebný vliv v oblasti fondů pro rozvoj venkova.

Bill Newton Dunn (ALDE). – Pane předsedo, chtěl bych poděkovat Účetnímu dvoru za jeho zprávu a panu komisaři a jeho týmu za práci, kterou vykonávají.

Jedná se o velmi důležitou otázku, protože v různých částech světa je tolik zemí, které selhávají nebo selhaly – nebudu je jmenovat, protože všichni víme, o koho jde – a právě v těchto zemích bují zločinnost a šíří se i k nám. Proto se musíme těmito problémy zabývat, a já jsem rád, že se postupně vydáváme správným směrem.

Je mi velmi líto, že zde dnes není nikdo z Rady, protože to jsou členské státy, kdo neplní své úkoly v této oblasti. Není zde ani jeden zástupce, a tento nedostatek bychom měli do příštího roku napravit.

Dovolte mi ještě pár slov na adresu pana Blooma, mého krajana, který není přítomen. Pronesl zde prostoduchý příspěvek o „boulovitých mrkvích“ nebo něčem podobném, a pak neprojevil dost slušnosti a opustil jednání, aniž by si vyslechl zbývající řečníky. Kdyby tu byl, vyslechl by si i mou připomínku, že jednomu z významných ministrů britské vlády, zabývajících se problematikou důchodů, nebyla po dobu uplynulých 14 let

schválena účetní závěrka. Takže ani my ve Velké Británii nemáme být na co hrdí. Jedna z věcí, která mě na Velké Británii udivuje, je, že odmítá spolupracovat s agenturou OLAF, což mi připadá naprosto nesmyslné a je potřeba to napravit. Velice rád bych se na tuto otázku dočkal od britské vlády odpovědi.

Můj závěrečný bod je určen přímo vám, pane předsedo: při vytváření doporučení o výborech nového Parlamentu pro příští rok bychom měli důkladně zvážit možnosti posílení Výboru pro rozpočtovou kontrolu – vybavit jej mimořádnými pravomocemi a povinnostmi tak, abychom mohli pokračovat v usilovné práci na vyřešení tohoto problému.

Předseda. – Děkuji vám, pane Newtowne Dunne. Předseda se bude, ostatně jako vždy, snažit udělat maximum.

Markus Ferber (PPE-DE). – (DE) Pane předsedo, pane předsedo Evropského účetního dvora, pane místopředsedo Komise, dámy a pánové, stalo se již tradicí, že znovu nemůže být vydáno prohlášení o věrohodnosti týkající se vztahu mezi výdaji na evropské úrovni a správou na úrovni vnitrostátní. Vzpomínám si na diskuse s předchozími předsedou Účetního dvora, profesorem Friedmannem, který mi jednou řekl, že prohlášení o věrohodnosti nebylo možné vydat kvůli strukturám. Z toho důvodu bychom měli zvážit, jakým způsobem lze tento nástroj uvést do praxe, aby bylo možno vydat prohlášení o věrohodnosti, bude-li oprávněné.

V tomto ohledu je nutné rozlišovat mezi několika různými aspekty. V první řadě, rozpočet tvořený z 95 % dotacemi je mnohem náchylnější ke zneužití podvodným jednáním než rozpočet vnitrostátního, regionálního nebo místního orgánu. Takový rozpočet je většinou spravován členskými státy, které po nás požadovaly mnohem větší míru nezávislosti pro příští období financování, protože si v uplynulém období financování stěžovaly na přehnanou kontrolu z centra. To ovšem také znamená, že odpovědnost za rozpočtové prostředky musí být převedena na regionální nebo místní úroveň.

O třetí oblasti se zmíním jen stručně. Musíme se naučit rozlišovat mezi podvodem a plýtváním. Tyto dvě věci se často směšují. Mě také rozčiluje, když jsou z evropských peněz financovány projekty, které nejsou naprosto nezbytné. To však není podvod, ale plýtvání. Z toho důvodu by subjekty odpovědné za tyto projekty, zejména v oblasti strukturálních transakcí, jmenovitě členské státy, měly převzít odpovědnost i za to, že nedojde k plýtvání peněz, a že dotovány budou pouze ty projekty, které přinášejí skutečnou přidanou hodnotu pro region. Proto bychom měli také zvážit převedení částí strukturálních transakcí na bezúročné půjčky. Budou-li muset členské státy peníze splácet, budou financovat pouze ty projekty, které skutečně potřebují.

Paulo Casaca (PSE). – (PT) Pane předsedo, rád bych nejprve poděkoval Účetnímu dvoru za vynikající práci a za to, že učinil svou práci mnohem přístupnější nejen pro nás všechny tady, ale pro evropské občany obecně.

Nicméně bych ve zprávě rád viděl více konkrétnějších údajů, včetně jmen a případů, které byly analyzovány. Nemám tím na mysli zásadu, kterou někteří poslanci nazývají „naming and shaming“ (jmenuj a zostud), ale spíše „jmenuj a pochop“. Protože pouze prostřednictvím popisu konkrétních případů můžeme být schopni porozumět problému. Pokud je mi známo, tak především v oblasti strukturálních fondů máme právní rámce, které často požadují absurdní věci. Tato otázka je v kompetenci členských států i nás samotných, a proto je nutné, abychom se na tyto právní rámce důkladně zaměřili.

Dále budeme projednávat plnění rozpočtu Evropského parlamentu v roce 2007. Budovy zde ve Štrasburku byly zakoupeny v roce 2007, a když jsme je kupovali, byli jsme ujišťováni, že se v těchto budovách nenachází vůbec žádný azbest. Jakmile byl však obchod uzavřen, zjistili jsme, že zhruba v 50 místnostech v této budově se azbest nachází. Toto je vážná situace, které musíme věnovat naši veškerou pozornost.

To ale, dámy a pánové, neznamená vyhlášení války těm, kteří chtějí nebo nechtějí jezdit do Štrasburku. My nemůžeme použít otázku zdraví pro účely, které, upřímně řečeno, nemají žádnou váhu. Nicméně, zdravotní otázka tu je, a já jsem očekával, že nám pan generální tajemník poskytne jasné záruky, že navrhovaný plán o odstranění azbestu je slučitelný s dalším využíváním těchto budov.

Uplynulo již několik měsíců a já stále na uvedené záruky čekám. Přečetl jsem stovky stran různých zpráv a viděl jsem nesčíslné množství fotografií, z nichž některé byly velmi zajímavé, ale stále nemám požadované záruky; skutečně je potřebujeme, protože bez nich si nemůžeme být jisti, že zde můžeme pracovat v úplném bezpečí.

Chtěl bych proto zdůraznit, že máme-li udělit absolutorium rozpočtu Evropského parlamentu, tato otázka musí být zcela objasněna, protože jinak nebudeme moci hlasovat pro.

PŘEDSEDÁJÍCÍ: PAN MARTÍNEZ MARTÍNEZ*místopředseda*

Marian Harkin (ALDE). - Pane předsedající, také já bych chtěla poděkovat Účetnímu dvoru. Poté, co jsem si přečetla zprávu Účetního dvora a vyslechla dnešní dopolední rozpravu, jsem si položila otázku: je sklenice z poloviny plná nebo poloprázdná?

V první větě v závěrech Účetního dvora se uvádí, že v roce 2007 Účetní dvůr zaznamenal další pokrok, kterého Komise dosáhla v oblasti systémů dohledu a kontroly, takže přinejmenším držíme správný směr. V některých oblastech došlo ke zlepšení, ale v jiných je míra chyb stále ještě příliš vysoká, a o nich se zde dnes dopoledne hovořilo.

Mimořádně důležitým aspektem je, že podle závěrů agentury OLAF bylo podezření na spáchání podvodu ve strukturálních фондах zjištěno u 0,16 % plateb, které Komise provedla v období let 2000–2007, a to je velmi zneklidňující údaj. Nicméně, jako politička pohybující se v centru dění vidím i druhou stranu problému. Neustále slyším od místních seskupení, dobrovolnických skupin, a nevládních organizací o obrovských problémech, s jakými se potýkají při podávání žádosti o financování nebo při dodržování přísných pravidel shody doslova na každém kroku. Neustále jsem bombardována stížnostmi na bruselskou byrokracii a úředničení a mezi občany a touto diskusí tu máme členské státy – z nichž mnohé potřebují zásadním způsobem zlepšit své fungování – a Komisi, která má stále co dělat, Parlament a Účetní dvůr.

Věřím však, že doporučení Účetního dvora přinesou změnu, především ohledně zjednodušení základu pro výpočet způsobilých nákladů a většího využívání jednorázových nebo paušálních plateb. Děláme pokroky, ale příliš pomalu.

Je tedy sklenice poloprázdná nebo z poloviny plná? Uvážím-li úplný dopad evropského financování, dosahovaná zlepšení a doufejme i splnění doporučení, pak je podle mého názoru sklenice z poloviny plná.

José Javier Pomés Ruiz (PPE-DE). – (ES) Pane předsedající, na základě článku 274 Smlouvy o ES má Rada stejnou odpovědnost za výdaje jako Komise. My jsme rozpočtový orgán.

Pane předsedající, pozvali jsme na tuto rozpravu Radu? Žádné zástupce Rady zde nevidím. Omluvili svou neúčast? Uvedli nějaké důvody, proč tu nejsou?

Nerozumím tomu. Je to proto, že nechtějí počtrnácté slyšet, co říká Účetní dvůr, že situace se musí zlepšit, i když jsou to oni, kdo utrácejí více než 80 % evropských peněz? Nebo je to proto, že jsou, jako členské státy, spokojeni s tím, kolik utrácejí, kdežto my zde v Parlamentu máme tu drzost ptát se na chyby nepřítomného hosta, protože předpokládám, že pozvání dostali?

– (FR) Řeknu to francouzsky. Jsme ve Francii. Kde je francouzské předsednictví? Kde je pan Sarkozy? Kde je vaše zastoupení v této rozpravě?

– (ES) Uvidíme, zda se, řečeno slovy Moliéra, dostaví později.

Tohle je nepříjemné. Všichni mí kolegové z Výboru pro rozpočtovou kontrolu se mnou souhlasí, že toto by se znovu nemělo opakovat. Domníval jsem se, že vynikající francouzské předsednictvílepší, mimo jiné, i tento aspekt, jak čelit důsledkům. Protože právě zde musí důsledkům čelit. Nemohou jen utrácet a pak sem nepřijít. Protože nejen členské státy podléhají naší kontrole, podléhá jí i Rada. Oni tu ale nikdy nejsou, protože nechtějí slyšet stále stejné věci.

Řešením by byla národní prohlášení.

Mám ještě dva body.

Blahopřeji, pane Silvo Caldeiro. V poslední rozpravě tohoto funkčního období Parlamentu jste předložil velmi kvalitní zprávu. Účetní dvůr, jehož jste předsedou, je částečně odpovědný za zlepšování situace. Blahopřejte, prosím, za mne i za některé kolegy poslance všem vašim členům.

Pane Kallasi, této Komisi se podařilo výrazně zlepšit situaci. Bohužel, nejvyššího cíle vydání kladného prohlášení o věrohodnosti se nepodařilo dosáhnout, ale situace se slibně vyvíjí.

Dovoluji si dát malé doporučení: musíme zjednodušovat. Musíme zjednodušovat a předat odpovědnost členským státům, a ty pak musí přijít sem a postavit se tváří v tvář důsledkům. Zjednodušování a odstraňování byrokracie, to je cesta, jak zlepšit nakládání s evropskými penězi.

Szabolcs Fazakas (PSE). - (HU) Děkuji vám za slovo, pane předsedající. Podle mého názoru je pro zástupce jednoho z nových členských států, jehož nepřítomnosti litovala paní Gräßleová, současné absolutorium důležité ze dvou důvodů. Na jedné straně se jedná o první rok z období 2007–2013, takže jakékoli připomínky, které nyní uvádíme, budou mít vliv na budoucí způsoby použití. Zadruhé, je to rok, za který Evropský parlament a Komise udělí poslední absolutorium, a proto stojí za to si připravit hodnocení.

Možná se mnou kolegové poslanci nebudou souhlasit, já ale zastávám názor, že ačkoli jsme nedosáhli hlavního cíle, kladného prohlášení o věrohodnosti (DAS), můžeme se s hrdostí ohlédnout zpět a zhodnotit společně dosažené výsledky. Komise, pod vedením svého místopředsedy Siima Kallase, a Parlament, pod vedením Výboru pro rozpočtovou kontrolu, nejenže dohlédly na to, aby všechny jejich vlastní faktury a výdaje byly v pořádku, ale díky významnému a trvalému úsilí dokázaly zajistit, že připravenost členských států, zodpovědných za 80 % výdajů, ke spolupráci při inspekci se zvyšuje.

Vím, že v oblasti zemědělského fondu a fondu soudržnosti nás v tomto ohledu čeká ještě řada významných úkolů, nicméně při jejich plnění nemůžeme pominout měnící se situaci v globální ekonomice. V současné krizi je mimořádně důležité, aby nové členské státy využívaly prostředky EU co nejrychleji, a čím méně demokratického rozhodování s tím bude spojeno, tím lépe. Tohoto cíle musí být dosaženo, aniž by se tím zvýšilo riziko pro platby. Z toho důvodu vítám fakt, že Evropský účetní dvůr navrhuje zjednodušení v této oblasti. Nyní je úkolem Komise a členských států, aby tato zjednodušení provedly. Srdečně vám děkuji.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE). - (FI) Pane předsedající, chtěla bych poděkovat Evropskému účetnímu dvoru a komisaři Siimu Kallasovi za významnou práci, kterou odvedli v zájmu evropských daňových poplatníků.

V účetní závěrce EU je povolena 2% míra chyb. Jsem toho názoru, že v případě platů, nájemného a dalších správních položek by mělo být možné finalizovat náklady s daleko větší přesností. U těchto nákladů by nemělo docházet k žádným záměnám. Bohužel však existují jiné skupiny nákladů, kde dosažení přesnosti v rámci 2% hranice může být obtížné. Hodně se nyní hovoří např. o vyšších nákladech na regionální politiku. Možná bychom v sobě měli nalézt odvahu a přiznat si, že v těchto skupinách nákladů není dosažení nulové tolerance reálné.

V budoucnu musíme mnohem více dbát na efektivitu nákladů, musíme zjednodušit postup při podávání žádostí a zároveň umožnit převádění zodpovědnosti a pravomocí na vnitrostátní úroveň. Tyto kroky by byly v zájmu evropských daňových poplatníků, a já doufám, že Účetní dvůr učiní v tomto směru příslušná opatření.

Véronique Mathieu (PPE-DE). - (FR) Pane předsedající, není mým přáním oslovit toto shromáždění jménem francouzského předsednictví, ale chtěla bych reagovat na slova kolegy pana poslance Pomése Ruize. Domnívám se, že pravděpodobně nebyl přítomen ve sněmovně ve chvíli, kdy hovořil pan zpravodaj. Rada nechce být přítomna ve sněmovně před zasedáním rady Ecofin, a tento krok je záměrný. Nemyslím si, že by mělo dojít k výměně názorů ještě před tímto zasedáním.

Pokud jde o téma zprávy, je podle mě klíčovým slovem zjednodušení. Nicméně se domnívám, že skutečným zdrojem komplikací na úrovni evropských fondů je sdílené řízení, a současná míra komplikací není ve všech případech vyvolána podvody, zejména ne v zemědělském sektoru. Příčiny, které jsme zde dnes uvedli, zejména v souvislosti s rozvojem venkova, spočívají, bohužel, v mimořádně složitém řízení evropských fondů.

Včera jsme hlasovali o společné zemědělské politice (SZP) a v této souvislosti si musíme uvědomit, že např. ekologická podmíněnost je velmi komplikovaná. Poslanci Evropského parlamentu se dožadují zjednodušení ekologické podmíněnosti, protože zemědělci pracují skutečně tvrdě, aby zvládli podmínky ekologické podmíněnosti. Evropské fondy – zejména řízení strukturálních fondů – musejí být zjednodušeny, a toto politické poselství musíme předávat dál. Zjednodušení evropských fondů je klíčové slovo dneška, a musí být vyslyšeno.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE). - (BG) Blahopřeji ke zprávě, která může sloužit jako návod k orientaci ve složitých postupech pro úhradu výdajů v Evropské unii. Na této zprávě mě zaujala řada věcí: jasnost a srozumitelnost – ve zprávě se odrážejí nové metody práce Účetního dvora; analýza, která je základem pro důležitá doporučení, třebaže existují celá léta; a orientace na výsledky. Podívejme se ale nyní na tuto zprávu z hlediska správnosti a účinnosti výdajů Evropské unie. Dospějeme tak k následujícím závěrům: nedostatky v kontrolních systémech členských států a, do určité míry, v účinném dohledu ze strany Evropské komise; výskyt chyb v platbách prováděných podle oblastí je poměrně vysoký, stejně jako příslušné částky. V některých oblastech se setkáváme s obzvláště vysokou mírou chyb. Navzdory významnému pokroku nejsou výsledky

zcela uspokojivé. Hlavní zjištění zprávy jsou shrnuty v doporučeních, která by měla zlepšit systém řízení výdajů z evropských fondů: zlepšit kontrolní systémy na jednotlivých úrovních – první, druhé, třetí – a vzájemné vazby mezi nimi, což je významnou povinností členských států; a zjednodušit postupy tak, aby bylo možno je snáze kontrolovat a také snáze je provádět bez rizika. A jelikož se v této souvislosti hovoří zejména o nových členských státech, domnívám se, že je nutná lepší spolupráce a pomoc, aby si tyto státy mohly nastavit jasné a přesné vnitrostátní mechanismy kontroly.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - Pane předsedající, chtěla bych poděkovat Účetnímu dvoru za dnešní dopolední představení zprávy, která byla mimořádně podrobná a velmi užitečná. Ano, míra chyb je příliš vysoká – a my všichni usilujeme o dokonalost – ale přesto určitého pokroku bylo dosaženo, celá EU dosáhla pokroku, a to je třeba ocenit.

Chtěla bych především zdůraznit, že členské státy jsou pravděpodobně opatrnější, jde-li o jejich vlastní peníze, než když jde o peníze evropské, a tento způsob uvažování musíme změnit. Nicméně, jak zde již zaznělo, pravidla a nařízení týkající se souladu by neměla být příliš složitá, protože to lidi odrazuje, především ty, kteří by mohli potřebovat přístup k financování.

V ruce držím čerstvě vytištěnou zprávu o kontrole stavu společné zemědělské politiky, která byla schválena dnes v časných ranních hodinách. Během dnešní dopolední prezentace na mě velmi zapůsobilo jasné prohlášení, že v oblasti rozvoje venkova existují velké problémy v otázce souladu, kdy, na základě kontroly stavu, nyní odebíráme více peněz z jednotné zemědělské platby, a vkládáme je do rozvoje venkova. To je problém, kterým se musíme zabývat. Konec konců, investice do programů rozvoje venkova, které se zabývají změnou klimatu, biodiverzitou a vodním hospodářstvím, jsou teoreticky velmi dobrým nápadem, ale jak máme v těchto případech měřit výsledky a posoudit, zda peníze byly vynaloženy efektivně? Na tento problém se budeme muset velmi důkladně zaměřit.

Mám obavu, že tato zpráva bude, stejně jako v minulosti, zneužita k pranýřování a ostré kritice EU, místo toho, aby byla použita tak, jak má být, tj. abychom si řekli: ano, dosáhli jsme pokroku, ale zároveň upozorňujeme na oblasti, kde máme ještě rezervy a kde se musíme dále zlepšovat, abychom uměli používat evropské peníze způsobem, který je správný z hlediska evropského občana, a vyvarovali se přílišné složitosti pravidel.

Nejpoužívanějším slovem dnešního dopoledne zde ve sněmovně bylo „zjednodušení“. Kdyby to bylo tak jednoduché, už bychom se tím řídili. A i když já si myslím, že situace není zdaleka tak jednoduchá, možná že kdyby ti, kteří provádějí kontroly a inspekce, měli lepší povědomí o otázkách, které je nutno řešit, pak bychom se mohli pohnout kupředu. Takže, představení zprávy velmi chválím a doufám, že budeme nadále správně vynakládat finanční prostředky.

Jan Olbrycht (PPE-DE). - (PL) Pane předsedající, dovoluji mi, abych nejprve vyjádřil svůj souhlas se zprávou Účetního dvora, která potvrzuje důslednost jeho práce.

Chtěl bych také zdůraznit, že tyto zprávy jsou vždy analyzovány v určitém kontextu. V současné době je tento kontext velmi významný, protože v první řadě pracujeme na nové podobě naší politiky po roce 2013. Zadruhé, diskutujeme o metodách sledování a posuzování účinnosti našich politik. Zatřetí, všichni se podílíme na vytváření reakce Evropské unie na finanční krizi a na úpravě našich nástrojů, metod a prostředků k řešení nových problémů.

Zaměříme-li se v tomto kontextu na účinky zprávy, která se zabývá politikou soudržnosti, naši pozornost upoutá fakt, že v oblastech, kde Komise přímo odpovídala za konkrétní akce, došlo podle zprávy k jasnému zlepšení. Na druhé straně v oblastech podléhajících víceúrovňovému auditu a odpovědnosti členských států jsou účinky podle zprávy zatím mizivé, protože dosud nemáme k dispozici přímé výsledky reforem, které jsou v současné době zaváděny.

Ještě bych rád poznamenal, že při tvorbě nové politiky musíme jasně rozlišovat – jak zde uvedl pan Ferber – mezi chybami, zneužitím a špatným hospodařením, a způsoby, jakými tyto faktory ovlivňují účelnost politiky. Podle mého názoru není správné jednoduše spojovat chybu nebo úroveň chyb s neúčelností konkrétní politiky. Zjednodušující závěry nás mohou vést k opuštění politiky, která je pro nás v nové situaci absolutně nezbytná.

Esther de Lange (PPE-DE). - (NL) Pane předsedající, také já bych se chtěla připojit k poděkování Účetnímu dvoru za představení výroční zprávy a Komisi za její reakci na ni. Navzdory pozitivním ohlasům na účetnickou část se v zásadě ocitáme ve stejné situaci, v jaké jsme byli v uplynulých letech. Pravdou je, že v oblasti

soudržnosti byla učiněna opatření, včetně akčního plánu Evropské komise, a míra chyb se mírně snížila, z 12 % na 11 %, ale stále ještě nemůžeme být spokojeni. Co se týče zemědělství a dalších podstatných debetních položek v rozpočtu, naskýtá se nám dvojitý obraz. Vlastní míra chyb v oblasti zemědělské politiky je pod kritickou hranicí 2 %, v neposlední řadě díky integrovanému systému kontroly. Domnívám se však, že bychom měli vyměřovat přísnější pokuty zemím, kterým se již více než deset let nedaří systém kontroly účelně zavést, a toho bychom měli dosáhnout pomocí postupných finančních oprav.

Na druhou stranu je v oblasti rozvoje venkova situace méně růžová. Pro mě je tato situace, jak o ní mluvil i paní McGuinnessová, výzvou pro Radu ministrů zemědělství, kteří se nedávno sešli, aby nepostupovali příliš unáhleně při převodech prostředků z oblasti zemědělské politiky do oblasti politiky rozvoje venkova. Již jsem se poučila, že i když Rada nepostupuje tak rychle, jak by si Komise přála, navrhované odlišení je stále značné.

Toto jsou problémy. Nyní k řešení. Slyšela jsem, jak se Účetní dvůr nepřiliš jasně vyjadřuje o zvažování nákladů na kontrolu, zjednodušení a jasných cílech. To vše je správné a v pořádku, ale jak Evropská komise, tak Účetní dvůr velmi dobře vědí, že problém spočívá v tom, že 80 % výdajů je řízeno společně členskými státy. Je tedy jasné, že na řešení by se měly částečně podílet i členské státy. Dovedete si jistě představit mé překvapení, když jsem zjistila, že ani Účetní dvůr, ani Evropská komise se nezmínily o prohlášeních o vnitrostátní správě. Chtěla bych panu komisaři připomenout, že v rámci předchozího absolutoria se k těmto prohlášením zavázal, a chtěla bych vědět, zda svému závazku dostál, a jak to může prokázat, protože já jsem žádný důkaz ještě neviděla. Jelikož tato prohlášení jsou pro nás důležitým zdrojem informací, myslím, že je důležité, abychom se důkladněji zaměřili na způsob sestavování současných ročních shrnutí a vnitrostátních prohlášení z kvalitativního hlediska, a vyvodili z toho nezbytné závěry. Já v každém případě považuji za samozřejmé, že nám s tím Komise v příštích měsících pomůže.

Rumiana Jeleva (PPE-DE). - (BG) Vydání výroční zprávy Evropského účetního dvora je dobrou příležitostí k analýze účelů a způsobů použití rozpočtu Evropské unie. Prvořadým cílem rozpočtu EU je zlepšovat životy téměř 500 milionů obyvatel Unie. Je používán k financování projektů, které mají přímý vliv na každodenní životy našich občanů a týkají se např. silnic a dálnic. Jak víte, nacházíme se nyní v kritickém okamžiku, kdy se „euroskeptikům“ podařilo některé občany oklamat prázdnými sliby a nepravdivými výroky. Jednou z metod, které používají, je dávat Evropě vinu za všechno, co nefunguje tak, jak má. My ale musíme udělat vše proto, abychom občanům Evropské unie umožnili využívat výhody členství. Musíme vyslat silný signál a sdělit našim spoluobčanům, že my, zákonodárci Evropy, chceme, aby Evropská unie byla výkonnější a účinnější. Jen tak se nám podaří zabránit euroskeptikům, aby uspěli.

V této souvislosti bych se chtěla zmínit o své zemi, Bulharsku. Občané Bulharska celá léta dychtivě čekali na okamžik, až se budou moci nazývat rovnoprávnými občany Evropské unie a budou se těšit z výhod členství. Nyní se však ze zpráv EU k různým otázkám dozvídáme, že mnozí mí krajané byli v důsledku špatného hospodaření a nedostatku vlády zbaveni výhod, které přináší solidarita společenství, i přesto, že Bulharsko již vstoupilo do Evropské unie. Tato skutečnost byla zmíněna také v poslední zprávě Evropské komise z července 2008, která, bohužel, vedla k částečnému zmrazení evropských fondů pro Bulharsko. Tato situace mě hluboce znepokojuje, protože si nepřeji nic jiného, než aby mí krajané žili ve vzkvétající zemi, které oprávněně náleží místo ve sjednocené Evropě, bez obviňování z korupce na vysokých postech a bez organizovaného zločinu.

Závěrem vyzývám všechny evropské a vnitrostátní orgány k pokračujícímu úsilí o nápravu nedostatků, na které bylo upozorněno ve výroční zprávě Evropského účetního dvora, a k boji za neustálé zlepšování kvality života občanů Evropské unie

.

Lambert van Nistelrooij (PPE-DE). - (NL) Pane předsedající, uplatňuji postup „catch the eye“. Myslím, že toto téma poutá pozornost mnoha lidí. Nedostatek uznání může být pochopitelně do určité míry přisuzován úrovni chyb. Dokonce i po tolika letech se musíme ptát, zda chyba nemůže být v systému, který potřebuje opravit. Pan Ferber zdůraznil, že vůči zemím, kterým se opakovaně nedaří plnit požadavky jasnosti a vlastní odpovědnosti, musí být uplatňován odlišný způsob financování. Ten může podle něj spočívat v tom, že finanční prostředky budou poskytovány za předpokladu, že budou s konečnou platností vynaloženy až k pozdějšímu datu. Tento návrh se mi zamlouvá. Země si zcela jistě musejí vybrat v případě strukturálních fondů, zemědělství a obnovy venkova.

Gerard Batten (IND/DEM). - Pane předsedající, jak můj přítel pan Bloom již správně předeslal, není zkrátka pravd, že by účetní závěrka byla auditory plně schválena. Zdá se, že částku ve výši zhruba 6 miliard eur nelze

řádne vyúčtovat. Při současném směnném kurzu se jedná zhruba o částku 4,7 miliard liber. Čistý příspěvek Británie do rozpočtu EU v roce 2007 činil 4,3 miliardy liber. Tato čistá částka byla získána po odečtení částky navrácené UK a našich vlastních peněz vynaložených v naší zemi. Nic takového jako „peníze EU“, pochopitelně neexistuje. Finanční částka přesahující částku čistého příspěvku daňového poplatníka ze Spojeného království do rozpočtu EU, si pravděpodobně již razí svou cestu do kapes podvodníků.

Touto větou lze elegantně shrnout britské členství v Evropské unii: naprosté a totální mrhání penězi. Stále více a více Britů si uvědomuje, že Evropská unie...

(Předsedající řečníka přerušil.)

Dushana Zdravkova (PPE-DE). - (BG) Dovolte mi, abych se připojila k blahopřání ke zprávě. Pro mě je velmi důležité, že zpráva podtrhuje význam zlepšování systémů na monitorování a kontrolu evropských fondů a doporučuje zjednodušit tyto postupy. Plně souhlasím se zjištěními a doporučeními pro Evropskou komisi, protože jsou mimořádně výstižná. Chci se zmínit o politováníhodném případě neúčinného kontrolního systému uváděného v souvislosti s Bulharskem. Má země je nadále kritizována za nedostatky způsobené několika výkonnými agenturami při nakládání s prostředky z předvstupních programů. Toto je jasný důkaz, že špatné hospodaření bulharské vlády mělo za následek zneužití finančních prostředků, a nebylo tudíž dosaženo výsledků, na něž byly předvstupní mechanismy nastaveny. Domnívám se však, že by k tomu nedošlo, kdyby Komise schválila a zavedla požadované účinné kontrolní mechanismy. Ačkoli na straně 51 zprávy to Komise uznává, není mi zcela jasné, jaká konkrétní opatření musí být přijata.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). - Pane předsedající, deklarovaným cílem pana Kallase na počátku jeho mandátu bylo dosáhnout kladného prohlášení o věrohodnosti, ale upřímně, ze všech zpráv, které nám byly Účetním dvorem během tohoto období předloženy je jasné, že se toho příliš nezměnilo. Obávám se, pane Kallasi, že ze způsobu, jakým podáváte zprávy, a jakým jste uchopil i tuto zprávu, lze vyčíst rukopis Petera Mandelsona, který máte hluboko pod kůží. Máte stejný styl jako Mandelsonovi – tvrdíte, že vše je v naprostém pořádku a vymýšlíte si, že účty jsou bezchybné, ale taková tvrzení jsou falešná a jednoduše nepravdivá.

Svalovat vinu na členské státy, to není důstojná obrana, protože v článku 274 Smlouvy se říká, že odpovědnost je v rukou Komise. Protože kdo jiný dává členským státům peníze? Kdo je oprávněn na základě znalosti problémů utáhnout měšec s penězi nebo zastavit financování některých programů – a mimochodem, pán, který sedává vedle vás, vám to každý rok říká? Odpovědnost je ve vašich rukou, pane Kallasi. Obávám se, že jste selhal.

Vítor Manuel da Silva Caldeira, Účetní dvůr. – Pane předsedající, dovoluji mi ze všeho nejdříve poděkovat všem za laskavá slova určená pracovníkům Účetního dvora a všem, kdo se podíleli na výsledku, o němž jsme dnes dopoledne diskutovali. Jménem všech pracovníků Evropského účetního dvora děkuji poslancům za to, že oceňují naši pomoc Evropskému parlamentu zakotvenou ve Smlouvě. Je to náš mandát. Je to naše úloha.

Nebereme na lehkou váhu připomínky a návrhy na adresu Účetního dvora a hodláme dále zlepšovat způsoby, jak předkládat výsledky a zjištění Účetního dvora a sdělovat je vám a občanům Evropské unie. Budeme usilovat o přísné uplatňování mezinárodních auditorských standardů, mimo jiné při posuzování práce jiných auditorů, zejména těch, kteří se v členských státech podílejí na auditech fondů Evropské unie.

Skončím stručným prohlášením, že budeme nadále podporovat Evropský parlament a Výbor pro rozpočtovou kontrolu při přípravě udělování absolutoria, a budeme dále usilovat o úplnou spolupráci se všemi orgány. Konec konců, pro nás je důležité, jak jsem již uvedl, že výsledky naší práce jsou známkou právní odpovědnosti a transparentnosti evropských orgánů a že Evropská unie si zaslouží důvěru.

Siim Kallas, místopředseda Komise. – Pane předsedající, slyšeli jsme již mnoho poznámek. Před námi je ještě dlouhý proces udělení absolutoria a mnoho diskusí, během nichž by všechny tyto poznámky měly být zodpovězeny a/nebo okomentovány.

Chtěl bych se vyjádřit k otázce zjednodušení, která zde již mnohokrát zazněla. Každý říká, že je pro zjednodušení, ale ve skutečnosti zde máme dva odlišné základní postoje. Postoj příjemců peněz, kteří chtějí mít volnější ruku, a postoj přispěvatelů, kteří chtějí mít velmi jasnou představu o tom, kam peníze jdou. Je zde tedy stálý rozpor. Zadruhé, jsme vždy až doposud – ačkoli zhruba během uplynulých dvou let tomu bylo jinak – předpokládali nulovou toleranci vůči jakékoli chybě. Proto jsou pravidla nastavena tak, aby se předcházelo jakékoli chybě v milionech prováděných operací. Díky tomu také vznikl téměř mytický názor

na slavné prohlášení o zárukách, podle něhož obsahují všechny základní operace ve všech účetních oblastech chyby. Skutečnost je taková, že podle této zprávy Účetního dvora je 95 % veškerých výdajů bezchybných, s výjimkou výdajů v rámci strukturálních fondů, kde je míra chyb vyšší. Převážná většina výdajů byla tedy provedena v souladu s pravidly.

Otázkou nulové tolerance se budeme brzy zabývat. Problém tolerovatelného rizika zde již také mnohokrát zazněl, a my brzy předložíme Parlamentu sdělení o intenzivních diskusích, které se v současné době odehrávají v Komisi. Máme k dispozici modely, které jasně ukazují, že při dodržení nulové tolerance – 100 % bezchybnosti – je nutno počítat s mimořádně vysokými náklady na kontrolu. V určitém bodu se chyby, náklady a rizika střetávají. Proto si velmi ceníme přístupu Účetního dvora, především vůči zavedení tohoto typu kvantitativního kritéria, které poskytuje mnohem jasnější obraz. To nám umožní jít dál a sledovat, zda by v některých oblastech neměl být práh významnosti nižší a v jiných zase vyšší, jak zde uvedl jeden vážený poslanec. Pak se můžeme dopracovat k rozumnějšímu výkladu požadavku na legalitu a správnost operací.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

4. Vyšetřování prováděné Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je zpráva (A6-0394/2008), kterou vypracovala paní Ingeborg Gräßleová jménem Výboru pro rozpočtovou kontrolu, o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení (ES) č. 1073/1999 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) (KOM(2006)0244 – C6-0228/2006 – 2006/0084(COD)).

Ingeborg Gräßle, zpravodajka. – (DE) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, ti, kteří si počkali, se dočkali. Jako zpravodajka vám dnes předkládám 92 pozměňovacích návrhů pro přezkoumání nařízení o úřadu OLAF, s žádostí o váš souhlas k těmto pozměňovacím návrhům. Jedná se o první reformu Úřadu pro boj proti podvodům od jeho založení, která se dotýká samotné podstaty tohoto úřadu, jinými slovy nařízení, kterým se řídí všechny základní činnosti úřadu.

Evropský parlament si vyčlenil na přezkoumání tohoto nařízení dva roky, protože otázky spojené s Úřadem pro boj proti podvodům pro nás vždy byly ožehavé. Jsem hrdá na to, že v Evropském parlamentu i ve Výboru pro rozpočtovou kontrolu jsme byli schopni dosáhnout dohody a že naše dohoda trvá. Nehádali jsme se kvůli maličkostem ani jsme nezmatkovali tak, jak se to často děje v Radě. Shodli jsme se, že cílem reformy musí být vytvoření výkonnějšího úřadu, který bude schopen účinněji plnit své významné úkoly.

Stojíme při úřadu. Chceme, aby nadále fungoval a plnil své úkoly. Chci poděkovat všem zaměstnancům úřadu OLAF, včetně generálního ředitele, za jejich práci a ujistit je, že se bez jejich práce neobejdeme. Chci poděkovat také všem kolegům poslancům, stínovým zpravodajům, konzultantům a sekretariátu výboru, a samozřejmě svým zaměstnancům, kteří prokázali velké zaujetí pro tuto věc. Děkuji vám všem za širokou podporu, kterou jste naší práci poskytovali, protože tato podpora představuje úspěch pro Parlament a je k dosažení tohoto úspěchu nezbytná.

Společně jsme pracovali na dokumentu, který logicky navazuje na již zastaralý návrh předložený Komisí a obohacuje jej o některé skutečně inovační prvky, jako je funkce poradce–kontrolora pro vyřizování stížností. To nám umožní předcházet situacím, kdy by se úřad OLAF ocitl ve slepé uličce nebo by se potýkal s vnitřními spory. Naší prioritou se stalo zlepšování způsobů boje členských států proti podvodům.

Členové Rady, kteří jste se dnes opět zviditelnili svou nepřítomností, hodláme vás přimět, abyste nás vzali na vědomí, a my vás k tomu přimějeme. Chceme, aby boj proti podvodům byl naším společným bojem. Nechceme vést monolog. Chceme dialog. Jednou za rok chceme uspořádat společné setkání k projednání důležitých otázek týkajících se boje proti podvodům a problémům v členských státech.

Chceme zlepšit právní ochranu osob, které se účastní řízení, a zaručit tuto ochranu po celý průběh vyšetřování úřadem OLAF. Proto jsme tomuto úřadu, jeho soudcům a žalobcům, předali veškerou odpovědnost. Chceme zajistit, aby výsledky vyšetřování úřadu OLAF obstály u soudu. Chceme zajistit, aby vnitrostátní právní předpisy byly brány na zřetel od samého začátku vyšetřování a aby důkazy byly získávány v souladu s vnitrostátními právními předpisy.

Domníváme se, že je vskutku politováníhodné, že některé členské státy, jako např. Lucembursko, nikdy nepředstoupily s vyšetřováním úřadu OLAF před soud. Ti občané Lucemburska, kteří nepoctivě zachází

s prostředky EU, mají tedy velkou naději, že vyvážnou bez trestu. Tento postup má katastrofální dopad na dodržování práva, a proto klademe takový důraz na rovné zacházení pro všechny účastníky vyšetřování úřadem OLAF. Zástupci EU podléhají stejnému zacházení jako ostatní občané, a běžní občané podléhají stejnému zacházení jako zástupci EU.

Komisi bychom chtěli doporučit, aby se ani náznakem nepokusila toto pravidlo porušit. Pane komisaři, v této věci jsem na válečné stezce. Víím, že tento bod později odmítnete jako nepříjemný a budete trvat na svém. Myslím, že je to škoda! Parlament vás zcela bezpečně nebude vystavovat pokušení zametat závěry vyšetřování zaměstnanců EU pod koberec Komise.

Nyní musíme přesvědčit Radu. Rada není připravena s námi jednat o tomto nařízení, namísto toho usiluje o sloučení všech tří pilířů úřadu OLAF. To znamená, že mrháme časem kvůli nejistému výsledku a uniká nám příležitost provést to, co je nyní proveditelné, totiž zlepšit pracovní podmínky úřadu a zamezit kritice úřadu týkající se účastníků řízení.

Chtěli bychom, aby nám Rada umožnila tyto kroky, k nimž můžeme nyní přistoupit společně. Namísto třetího kroku bychom ale měli začít od začátku a učinit nejprve krok první. Jako zpravodajka jsem připravena sjednat dohodu s českým předsednictvím o druhém čtení. Kde je vůle, je i cesta, a já jsem si jista, že společné řešení lze nalézt.

Siim Kallas, místopředseda Komise. – Pane předsedající, rád bych nejprve poděkoval paní Gräbleové za energický postoj v této věci a Výboru pro rozpočtovou kontrolu za důrazné stanovisko během celé rozpravy. Komise si váží významné práce zpravodajky, která byla nápomocna při projednávání tohoto návrhu, probíhajícím od roku 2006. První návrh byl vytvořen již v roce 2004.

Doba se však od roku 2004 a 2006 změnila. Největší část práce úřadu nyní spočívá nikoli v práci s institucemi, ale v práci s vnějšími stranami při provádění vyšetřování v rámci boje proti podvodům po celé Evropě, ale i po celém světě, tj. všude, kde jsou vynakládány prostředky EU. Úřad dosahuje velkých úspěchů ve své práci a je obecně uznávanou organizací.

Co však přetrvává, je určitá schizofrenní situace, promínete-li mi tento analytický termín: úřad OLAF je na jedné straně „běžným“ generálním ředitelstvím, za které je plně odpovědná Komise; na druhé straně disponuje vyšetřovací pravomocí, zcela nezávislou na ostatní činnosti, za kterou je ale rovněž odpovědná Komise. Kde jsou tedy hranice, a kde jsou meze nezávislosti a zodpovědnosti v takovém uspořádání?

Podle našeho názoru jde nezbytná nezávislost věrohodného útvaru boje proti podvodům na vnějším zasahování a zároveň je třeba jasně a pevně nastavit výkonné pravomoci. Jasná pravidla vyšetřování a silné mechanismy odpovědnosti jsou zrcadlem nezávislého provozu.

Existují v zásadě pouze dvě varianty: úřad OLAF jako součást Komise, ale s jasným rozdělením a oddělením odpovědnosti, nebo úplná nezávislost úřadu na jakémkoli orgánu EU a zajištění samostatného pevného dohledu a odpovědnosti.

Vůdčími principy návrhu Komise z roku 2006 bylo posílení stávajícího právního rámce úřadu OLAF: jasnější nastavení výkonných pravomocí pro úřad OLAF, posílení zodpovědnosti a dohledu; posílení ochrany osob ve vyšetřování a posílení rámce pro vyšetřování a následná opatření.

Na tomto základě Komise může plně podpořit pozměňovací návrhy obsažené v návrhu zprávy, o němž dnes hlasujete, pokud jsou v souladu s obecnými cíli reformy, a zároveň vám děkuje za jejich další rozpracování.

Na druhé straně dala Komise během vytváření konečné verze těchto návrhů jasně najevo, že některé pozměňovací návrhy nepřicházejí v současné situaci v úvahu, jednoduše z toho důvodu, že stávající status úřadu OLAF, jako generálního ředitelství Komise, takové změny právně neumožňuje.

Tyto pozměňovací návrhy mimo jiné zahrnují: nezávislé uzavírání dohod o spolupráci úřadem OLAF; nezávislé vystupování úřadu OLAF před Evropským soudním dvorem; rozhodování Evropského parlamentu a Rady o ustanovení úřadu OLAF generálním ředitelstvím.

Komise dala také jasně najevo, že nehodlá přijmout některé další návrhy, které se v současném znění odchylují od předpokládaného zlepšování výkonných pravomocí nebo odstraňují bezpečnostní záruky obsažené v platném nařízení.

Jedná se například o rozsah výkonných pravomocí, procesní práva dotčených osob nebo účelnější následná opatření u méně závažných případů.

Komise si nicméně dobře všimla, že souběžně s probíhající diskusí o současném reformním návrhu, zdůrazňoval jak Evropský parlament, tak i Rada, opakovaně a tvrdošjně, svou podporu dalšímu zjednodušování a slučování veškerých komplexních právních předpisů pro oblast boje proti podvodům. Nadcházející české předsednictví požádalo Komisi o včasné předložení koncepčního dokumentu k této otázce, aby mohl být projednán v rámci pracovní diskuse plánované na pozdější fázi jeho mandátu.

Komise proto usiluje o to, aby mohla začátkem roku 2009 předložit požadovanou rozsáhlou úvahu, opírající se o získané zkušenosti se stávajícím systémem boje proti podvodům, výsledky současné diskuse o reformě a o další užitečné prvky, o nichž již byla zmínka. Evropský parlament se bude na této práci plně podílet.

Dovolte mi na závěr znovu zdůraznit poděkování Komisi za podporu Evropského parlamentu. Komise neváhá otevřeně říci, kde jsou, podle ní, meze, ale vždy byla a bude připravena vést diskusi v duchu úplné transparentnosti a spolupráce o všech otázkách nezbytných k vytvoření silného a věrohodného rámce pro úspěšný boj proti podvodům a budoucí úspěšné fungování úřadu OLAF.

Paul Rübig, jménem skupiny PPE-DE. – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, dovolte mi nejprve upřímně poděkovat panu Böschovi. On byl jedním z těch, kdo se zasloužili o založení Úřadu pro boj proti podvodům. Byl také velmi prozíravý v názoru, že subjekt tohoto typu bude bezpochyby garantem dobré pověsti evropských orgánů. A to je přesně to, co potřebujeme na mezinárodní scéně. Potřebujeme důvěryhodnou a transparentní instituci, která je přístupná evropským občanům, objasňuje situaci vzniklou v důsledku dezinformací, které zpravidla přicházejí ze zemí mimo Evropu a směřují proti evropským zájmům, a zároveň zasahuje v případech zneužití a zajišťuje eliminaci podobných případů.

Z toho důvodu je také důležité, aby dozorcí výbor zajistil nezávislost Úřadu pro boj proti podvodům, ale především, aby úřad generálního ředitele mohl být v budoucnu zaručen Soudním dvorem. To umožní Úřadu pro boj proti podvodům nezávisle a objektivně plnit jeho úkoly. Dále je důležité, aby práva osob, které jsou předvolány nebo obžalovány Úřadem pro boj proti podvodu, byla jasně prokázána, a to se týká také této sněmovny. Je nezbytné, aby práva těchto osob byla zaručena také Evropským parlamentem. Samozřejmě, že důležitá je také spolupráce s třetími zeměmi a dalšími orgány v členských státech, především s účetními dvory na vnitrostátní a regionální úrovni, a to takovým způsobem, aby finanční prostředky uvolněné Evropou byly použity k původně zamýšlenému účelu a nejlepším možným způsobem.

Chtěl bych také poblahopřát paní Gräßleové k její odborné zdatnosti a silné vůli, s jakou vede tuto sbírku velmi složitých dokumentů ke konečnému úspěchu. Přeji jí hodně zdaru a doufám, že tyto dokumenty budou brzy uvedeny do praxe.

Herbert Bösch, jménem skupiny PSE. – (DE) Pane předsedající, chtěl bych poděkovat za vaši pochvalu, pane Rübigu. Opravdu bychom měli být hrdí. Byl to právě tento výbor – a ještě bych připomněl i někoho dalšího – byl to Výbor pro rozpočtovou kontrolu tohoto Parlamentu pod vedením naší ctěné kolegyně, poslankyně Diemuty Theatoové, která na jaře 1999 využila příležitosti a vytvořila Úřad pro boj proti podvodům. Měli bychom si také připomenout, na jakých základních principech byl vytvořen. Jednalo se, pochopitelně, o nezávislé vyšetřování, a také o to, že úřad OLAF byl vždy považován za provizorní řešení. Čekáme, že jednoho dne budeme mít evropského veřejného žalobce, a úřad OLAF pak už nebude tím, čím je dnes. Proto jsme vždy zdůrazňovali význam silného dozorcího výboru a vysoké míry nezávislosti. Před časem jsme pořádali seminář na toto téma, na němž se potvrdilo, že nezávislost Úřadu pro boj proti podvodům nebyla ve skutečnosti ohrožena.

Tímto chci také pochválit Komisi. Velmi dobře rozumím slovům pana Kallase. Není snadné něco takového uskutečnit – s tímto hybridním charakterem, částečně nezávislým a částečně závislým – a proto jsem velmi zvědav, co bude obsahem konzultačního dokumentu. Samozřejmě je nepřijatelné, že některé subjekty, které jsou zárukou nezávislosti Úřadu pro boj proti podvodům, jinými slovy Rada, se této rozpravy neúčastní. Takhle nemůže systém fungovat. Nejste-li schopni vytvořit nezávislý orgán, pak můžete zaručit nezávislost pouze tím, že zajistíte, aby síť napínala co nejvíce lidí, ale každý tahal za svůj cíp z jiné strany. Jinak se může stát, že úřad OLAF bude náhle viset na jedné niti, a bude po nezávislosti. Těmi třemi orgány, které musejí napínat síť a udržovat si kritickou vzdálenost od Úřadu pro boj proti podvodům, protože ne vše, co úřad OLAF dělá, je úžasné, jsou Rada, Komise a Parlament. Budeme-li lhostejní k těmto zásadám, bude úspěch Úřadu pro boj proti podvodům ohrožen. Chci poděkovat paní zpravodajce za její práci a doufám, že v pravý čas dosáhneme pokroku, jak uvedl řečník přede mnou.

Jorgo Chatzimarkakis, jménem skupiny ALDE. – (DE) Pane předsedající, pane komisaři Kallasi, dovoluji mi nejprve srdečně poblahopřát paní zpravodajce. Odvedla skutečně kvalitní a náročnou práci, a to se dnes již málo vidí.

Úřad OLAF je velmi zvláštní orgán v rámci EU: nezávislá agentura pro boj proti korupci, která vzbuzuje u ostatních mezinárodních organizací závist. Byl to tento Parlament – jak zde již vysvětlili pánové Bösch a Rübig – který, na základě špatných zkušeností s předchůdcem Úřadu pro boj proti podvodům trval na nezávislosti nového úřadu. Měli bychom si uvědomit, že úřad OLAF byl v té době přiřazen nebo připojen ke Komisi pouze z praktických důvodů.

Vzpomínky na skandály v roce 1999 u mnoha lidí již bohužel většinou vybledly, a s nimi se vytratila i úcta k nezbytné nezávislosti orgánu pro boj proti korupci. Z dnešního pohledu nejsou stávající bezpečnostní záruky dostatečné k ochraně úřadu OLAF před uplatňováním vlivu a především před rostoucími blokádami. Ujasňme si hned na začátku jednu věc: úřad OLAF je zde proto, aby bojoval proti podvodům. Je to orgán, který zajišťuje, že peníze daňových poplatníků jsou použity vhodným způsobem. A proto prostřednictvím této zprávy podporujeme pět bodů k prosazení nezávislosti Úřadu pro boj proti podvodům:

Zprvu, se jedná o právo generálního ředitele zasahovat do věcí projednávaných před Evropským soudním dvorem. Toto právo zajišťuje Úřadu pro boj proti podvodům možnost důsledně hájit výsledky svých vyšetřování. Druhou významnou zárukou je právo dozorčího výboru, Komise nebo jiného orgánu zahájit soudní řízení před Evropským soudním dvorem v případě ohrožení nezávislosti Úřadu pro boj proti podvodům. Tato ostrá zbraň je nezbytná, protože varování dozorčího výboru se v minulosti jednoduše mýjela účinkem.

Zatřetí, nezávislost Úřadu pro boj proti podvodům je zaručena také jeho závazkem předložit soudu fakta ve věci, která by mohla zakládat podezření na spáchání trestného činu.

Čtvrtým bodem je kvalifikovanost a síla charakteru odpovědných osob. Zapáté, jsem spokojen, že generální ředitel úřadu OLAF je znovu jmenován do funkce. Důležitou roli zde hrají také zkušenost a výkonnost.

Měli bychom se vyvarovat očerňování Úřadu pro boj proti podvodům. Zkušenosti ostatních orgánů pro boj proti korupci ukazují, že tím nikomu nepomůžeme. Nicméně plně souhlasím s panem Böschem, že Rada se musí zapojit. V tomto ohledu není k dispozici ani francouzské ani české vysvětlení. Nejsou zde ani přítomni, a systém zkrátka takto fungovat nemůže.

Ryszard Czarnecki, jménem skupiny UEN. – (PL) Pane předsedající, pane komisaři, naše rozprava se odehrává v předvečer desátého výročí založení úřadu OLAF. Evropský úřad pro boj proti podvodům byl vytvořen z trosk zkompromitované Evropské komise Jacquesa Santera, obviněné z korupce a nepotismu. Ukázalo se, že úřad OLAF je nezbytný pro správné fungování evropské správy; existence a fungování úřadu jsou zároveň signálem pro členské státy EU, že orgány Evropské unie jsou podrobeny stálému dohledu, kontrole a zkoumání. Práce Úřadu pro boj proti podvodům sama o sobě zvyšuje vážnost evropských institucí.

Záměrem současného projektu, který je již v pokročilé fázi realizace, je především posílit úlohu úřadu OLAF zjednodušením pracovních podmínek, zadruhé zlepšením kvality jeho činnosti a zatřetí, jak o tom již hovořili řečníci přede mnou, posílením nezávislosti úřadu – při této příležitosti mi dovoluji poděkovat paní zpravodajce. Práce na tomto projektu trvají již téměř čtyři roky. Byly iniciovány Evropskou komisí, která měla ještě v čerstvé paměti nešťastné události před devíti lety, kdy byla donucena podat demisi. Dokument upřesňující rámec nového Úřadu pro boj proti podvodům byl konzultován s Radou Evropské unie, Účetním dvorem a s veřejným ochráncem práv pověřeným ochranou údajů. Navíc bylo uspořádáno veřejné slyšení – jinými slovy, zazněl hlas veřejnosti, a to je velmi důležité. Návrhy vzešlé z tohoto veřejného slyšení a ze zvláštní zprávy Účetního dvora se staly základem významných pozměňovacích návrhů k původnímu znění navrhovanému před čtyřmi lety. Například se ukázalo, že je nezbytné podrobně vysvětlit zásady spolupráce mezi úřadem OLAF a členskými státy EU, a také spolupráce s institucemi, orgány a organizacemi Evropské unie.

Hlavním úkolem je dosáhnout skutečného posílení nezávislosti Úřadu pro boj proti podvodům. Pracovníci úřadu musejí pracovat v podmínkách úplné nezávislosti. Pokud úřad OLAF vyšetřuje přidělování finančních prostředků EU bez ohledu na to, zda byly určeny pro členské státy nebo na vnější pomoc, musí být zajištěna spoluúčast třetích zemí a mezinárodních organizací. Pro zefektivnění operací úřadu OLAF bude úřad požadovat od příslušných evropských institucí, orgánů a agentur záruku okamžitého a automatického přístupu k databázím správy fondů Evropské unie a také ke všem databázím a důležitým informacím. Tento

postup odporuje dříve zavedené praxi, která stejným institucím umožňovala pevně se uzavřít, a zamezit tak jakýmkoli kontrolám.

Členské státy nesmí pokládat úřad OLAF za nepřítele či za zbytečnou instituci. Každý členský stát by měl navrhnout orgán, který bude s Úřadem pro boj proti podvodům v každodenním styku. Jak dobře víme, ne ve všech 27 členských státech byly vytvořeny specializované vnitrostátní služby, jejichž úkolem je koordinovat boj proti zneužívání finančních prostředků EU. Nezbytná je úzká spolupráce mezi úřady OLAF a Europol a mezi úřady OLAF a Eurojust.

Úřad OLAF musí také postupovat transparentně v otázce vyšetřovacích postupů, záruk, ověřování zákonnosti vyšetřování a odvolacích postupů v souvislosti s osobami, které jsou již podezřelé nebo se podezřelými mohou v krátké době stát. Co se týče vyšetřovacích postupů ohledně členských států, mohly by být audity prováděny zástupci příslušných členských států. Podílet by se mohli také zástupci soudních orgánů a orgánů, které jsou součástí struktur úřadu OLAF. Toto je hlavní myšlenka pozměňovacích návrhů.

Zároveň jsem proti zavedení nepřiměřených sankcí pro úředníky evropských institucí, kteří se provinili tím, že neoprávněně poskytovali informace o určitých úřadech a potencionálních korupčních praktikách. Případ kolegy, pana van Buitenena, který je dnes poslancem Evropského parlamentu, ale dříve býval úředníkem Evropské komise, svědčí o tom, že v minulosti osoby, které se staly oběťmi represí, nebyly skutečnými viníky, ale těmi, kdo na případy zneužívání upozorňovali, sledovali je a odhalovali. Nechtě tato zkušenost slouží jako varování při projednávání specifických ustanovení o pokutách a sankcích ukládaných informátorům.

Závěrem chci říci, že občané členských států projevují často přehorlivou snahu o odhalení případů korupce a zneužití v evropských institucích. Abychom mohli reagovat na tuto tendenci, potřebujeme větší míru transparentnosti v činnosti orgánů EU a samozřejmě lepší informace o vyšetřovacích postupech a metodách, které Evropská unie používá v boji proti korupci. Je velkou chybou skrývat tyto informace pod záminkou, že jejich poskytnutí poškodí vážnost EU. Právě naopak, takové případy musíme zveřejňovat, abychom ubezpečili občany a daňové poplatníky Evropské unie, že krádeže nezametáme potupně pod koberec.

PŘEDSEDÁJÍCÍ: PANÍ MORGANTINI

místopředsedkyně

Bart Staes, jménem skupiny Verts/ALE. – (NL) Vážená paní předsedající, dámy a pánové, jde nám o to, jak vytvářet právní předpisy v rámci postupu spolurozhodování. Bez spolupráce mezi Parlamentem a Radou to není možné, a Rada, jak vidíme, zde dnes není zastoupena. Buďme k sobě upřímní. Francouzské předsednictví nemá nejmenší zájem. Tím se také vysvětluje jejich nepřítomnost. Pevně doufám, že paní Gräßleová dosáhne dohody s českým předsednictvím v prvním čtení, ale obávám se, že se tak nestane. Obávám se, že ani Češi neprokáží příliš rozhodnosti.

Kromě pěti bodů, které zde vyjmenoval pan Chatzimarkakis a s nimiž se plně ztotožňuji, bych chtěl přidat ještě dalších deset bodů, které členové Výboru pro rozpočtovou kontrolu pokládají za důležité při spolupráci s paní Gräßleovou, a které my všichni považujeme za zcela zásadní.

V prvé řadě podporujeme zlepšenou spolupráci mezi úřady OLAF a Eurojust při výměně informací o přeshraniční trestné činnosti mezi více než dvěma členskými státy. Dohoda o spolupráci mezi úřady OLAF, Eurojust a Europol má pro nás velký význam.

Zadruhé bychom si přáli, aby pravomoci a povinnosti generálního ředitele Úřadu pro boj proti podvodům byly lépe definovány. V takovém případě ho také můžeme považovat za odpovědného.

Zatřetí bychom si přáli, aby byly lépe definovány úkoly zaměstnanců úřadu OLAF. Měl by být stanoven požadavek, na jehož základě by doba vyšetřování nepřekročila hranici 12 měsíců a mohla by být prodloužena maximálně o 6 měsíců. Pokud by vyšetřování trvalo déle než 18 měsíců, pak by bylo nutno poskytnout zpětnou vazbu dozorčímu výboru.

Začtvrté, je nutné jasně posílit práva obhajoby. Zapáté, novinářské zdroje musí být zvláštním způsobem a zaručeně zaručeně chráněny. Zašesté, potřebujeme jasnější dohody o úloze a vztazích mezi úřadem OLAF a Evropským parlamentem a Výborem pro rozpočtovou kontrolu.

Zasedmé, potřebujeme jasná pravidla týkající se otevřenosti informací určených pro širokou veřejnost. Zaosmé, je nezbytné posílit úlohu dozorčího výboru, mimo jiné co se týče pracovníků a složení samotného výboru. Měli by to být odborníci jmenovaní na pět let, s vyšetřovací praxí v oblasti soudnictví.

Zadeváté, potřebujeme lepší postup pro jmenování generálního ředitele. Zadesáté, postavení informátorů a vyšetřovaných osob musí být lépe chráněno.

Erik Meijer, jménem skupiny GUE/NGL. – (NL) Paní předsedající, peníze proudící z EU jsou náchylné ke zpronevěře. Vzhledem k tomu, že značná část nákladů EU souvisí se společnou zemědělskou politikou a regionálními fondy, z Unie se stává pouhý prostředník. V důsledku toho je odpovědnost sdílena s dalšími subjekty, které považují závazně příslibené prostředky za vlastní. Centrální shromažďování a následné přerozdělování finančních prostředků mezi zainteresované strany nebo projekty v obcích či provinciích kontrolu jen komplikuje.

Tento týden jsme vyzvali Radu, aby odsouhlasila poskytování většího objemu prostředků na ovoce do škol. Takové opatření je prospěšné dětskému zdraví, ale nejlépe se organizuje v malém měřítku na místní úrovni, nikoli v tak velkém měřítku, jak ho známe v Evropě. Možná bychom byli schopni podstatně snížit riziko podvodu, pokud bychom směřovali toky peněz do podpory rozpočtu nebo sjednotili úroveň příspěvků pro chudší regiony, s jediným kritériem, že obyvatelům těchto oblastí musí být poskytnuty všechny možnosti, aby mohli zůstat a pracovat v regionech původu. Pokud odstraníme nesrovnalosti v příjmech, vytvoříme pracovní místa a zajistíme dobrou vybavenost, cestování za prací přestane být takovou nezbytností. A sníží se tak i množství následných problémů.

Do této fáze jsme ale ještě nedospěli. Dokud budou náklady náchylné ke zpronevěře, budou muset existovat rozsáhlé kontroly a revize zaměřené na odhalování podvodů. A dostatek finančních a lidských zdrojů tento problém nevyřeší. Úřad OLAF může řádně fungovat pouze tehdy, bude-li zcela nezávislý a kritický vůči Komisi a Radě. Když měl být jmenován současný ředitel, byl návrh nezávislé výběrové komise se jmény sedmi nejvhodnějších kandidátů odložen. Komise od samého začátku považovala současného ředitele za svého favorita. Říká se o něm, že chtěl příliš zasahovat do výběru svých zaměstnanců, aby si zajistil co největší závislost ostatních na své osobě. Nic z toho neposiluje důvěru v serióznost kontroly zaměřené na odhalování podvodů. Řada voličů pokládá tuto chaotickou Evropu za ráj pro podvody.

Kromě toho se ukazuje, že informátoři nemohou podávat zprávy o podezřeních úřadu OLAF zcela bezpečným způsobem. Je-li jejich role vyražena, mohou být potrestáni pokutou za porušení tajemství. Až příliš často také čekáme, dokud tisk nepředhodí skandál veřejnosti a nevyprší ustanovení o promlčení trestného činu. Zároveň neexistuje dostatečné právní zajištění pro vyslechnutí obou stran sporu. Příliš často je vyšetřování odloženo nebo zastaveno dříve, než je dosaženo uspokojivého výsledku.

Zpráva paní Gräblové představuje první krůčky správným směrem. Mohla by vést k větší autonomii úřadu OLAF, k menší míře kontroly pracovního postupu ze strany Komise a k lepší ochraně zúčastněných osob. Naše skupina tyto první kroky podporuje, ale neděláme si iluze, že tím se problém vyřeší. Je nutné nadále posilovat úlohu dozorčího výboru a spolurozhodování o změnách nařízení č. 1073/1999 nesmí být odkládáno nebo zastaveno.

Nils Lundgren, jménem skupiny IND/DEM. – (SV) Vážená paní předsedající, historie EU je zdiskreditována bezpočtem skandálů, korupcí, podvodů a nesrovnalostmi. Důvěra veřejnosti v EU je nízká. Ve Švédsku provádíme průzkumy důvěry občanů v různé instituce každý rok. Na nejvyšších příčkách se objevují zdravotní péče, policie a královská rodina, za nimi následují politici, odborové svazy a večerníky. Na nejspodnější příčce se nachází Evropská komise a Evropský parlament. Tento trend je trvalý.

EU tudíž potřebuje účinný orgán pro boj proti podvodům. S úřadem OLAF jsme ale neměli dobré zkušenosti, mimo jiné kvůli nedostatečné nezávislosti, nedostatečné transparentnosti, tajnému lobbování v souvislosti se jmenováním generálního ředitele a dozorčím výborem.

Naše zpravodajka paní Gräblová velmi usilovně pracovala na zárukách nezávislosti, transparentnosti a přísného dodržování pravidel. Vyzývám tuto sněmovnu, aby návrhu paní Gräblové vyjádřila plnou podporu. Jedná se o první důležitý krok na dlouhé cestě EU k získání důvěry svých občanů.

Dovolte mi zakončit zvláště důraznou prosbou o podporu pozměňovacího návrhu, který jsem předložil, a který požaduje od všech orgánů EU, aby respektovaly novinářské zdroje.

Po skandální aféře s německým novinářem Tillackem, kdy postup vedení úřadu OLAF vyvolal vlnu oprávněné ostré kritiky, je tato reforma zcela nezbytná. Nakonec to byl Evropský soud pro lidská práva zde ve Štrasburku, který v uplynulém roce pana Tillacka zcela zprostil viny. Ani úřad OLAF, ani Evropský parlament, ani Evropský soudní dvůr se nepřihlásily k odpovědnosti.

Philip Claeys (NI). - (NL) Paní předsedající, pro Evropskou unii je velmi důležité, aby měla výkonný a dobře fungující úřad pro boj proti podvodům, a to tím spíše, že rozpočty se zvyšují a zahraniční podpora roste, a bez takového úřadu není vždy možné účelně monitorovat vynakládání poskytnutých prostředků. Domnívám se, že veřejné mínění, lépe řečeno daňový poplatník, má dobré důvody se na tyto věci často ptát.

Tato zpráva obsahuje řadu rozumných návrhů a já za sebe ji podpořím, i když se domnívám, že nezávislost úřadu OLAF by si zasluhovala větší pozornost. Úřad OLAF je generálním ředitelstvím Evropské komise, a politická odpovědnost leží na místopředsedovi Komise. Z hlediska funkčnosti a výzkumu je ale úřad nezávislý, a tento hybridní statut představuje, mírně řečeno, potencionální problém. Jsem přesvědčen, že nezávislý statut by mohl vliv úřadu jen posílit.

Antonio De Blasio (PPE-DE). - Paní předsedající, dovoluji mi poblahopřát doktorce Gräbleové. Naše zpravodajka se pokusila usmířit všechny strany, a tím se jí podařilo identifikovat současné problémy, nalézt praktická řešení a nalézt kompromis.

V současné chvíli však situace není příliš uspokojivá. Účetní dvůr odmítá po čtrnácté v řadě schválit účetní závěrku kvůli mnoha nesrovnalostem a případům podvodů s evropskými penězi. Je nejvyšší čas podpořit tvrdší přístup při řešení případů nesprávného použití dotací EU. Jelikož zřízení úřadu evropského veřejného žalobce bylo odloženo, nastal čas posílit nezávislost Evropského úřadu pro boj proti podvodům a vyšetřovací pravomoc úřadu OLAF.

Ve zprávě paní Gräbleové je jeden důležitý bod: posílení spolupráce s členskými státy. Ačkoli v nařízení se uvádí, že všichni národní i mezinárodní partneři musejí poskytovat veškerou nezbytnou spolupráci, žádný přesný právní základ pro uvedenou spolupráci neexistuje. V oblasti přeshraniční spolupráce v boji proti podvodům je počet překážek dokonce ještě vyšší. Proto nutně potřebujeme změny v nařízení zahrnující lepší řízení spolupráce mezi úřadem OLAF a příslušnými orgány členských států. Jedinou institucí, která skutečně disponuje prostředky na ochranu finančních zájmů EU, je Evropský parlament. Jestliže nepodpoříme boj proti korupci a podvodům my, nikdo jiný to neudělá.

Závěrem bych chtěl zmínit ještě jeden zajímavý bod. I když se v roce 2008 v globálním Indexu vnímání korupce evropské státy zařadily mezi takzvané „nejčistší země“, výsledky nedávných studií ukazují, že tyto bohaté země rády dávají najevo svou zálibu v používání nezákonných prostředků, např. uplácení, při uzavírání obchodů v zámorí, za hranicemi EU. Souhlasím s každým, kdo považuje tyto dvojí normy za nepřijatelné.

Inés Ayala Sender (PSE). - (ES) Vážená paní předsedající, dovoluji mi začít blahopřáním paní Gräbleové a především poděkováním za její vstřícnost vůči doporučením a návrhům. Mohu říci, že se vám podařilo úspěšně dovést dynamický pracovní tým k nejlepším možným výsledkům – a k tomu vám, paní Gräbleová, upřímně blahopřeji!

Domnívám se, že nejdůležitější součástí tohoto dokumentu, o kterou usilovala i má skupina a na níž se zaměřila i pozornost paní Gräbleové, je záruka ochrany práv vyšetřovaných osob.

Zásady presumpce nevinny, zachování soukromí a důvěrnosti, procesní záruky a také Listina základních práv Evropské unie budou od nynějška klíčovými body procesního řádu pro vyšetřování úřadem OLAF. Chceme, aby byl zveřejněn co nejdříve a odeslán – vlastně musí být odeslán – poradci–kontrolorovi jmenovanému pro tento účel tak, aby občané mohli získat odpověď na své stížnosti do 30 pracovních dnů.

Posílena byla také úloha dozorcího výboru. Jeho povinností je chránit nezávislost úřadu OLAF pravidelným sledováním plnění jeho vyšetřovací funkce. Kromě toho může vystoupit před soudem, podobně jako generální ředitel, který je oprávněn povolát před Soudní dvůr také instituce. A právě o to paní zpravodajce šlo. Tímto způsobem bude úloha generálního ředitele úřadu OLAF více chráněna a lépe zabezpečena.

Také úloha Evropského parlamentu v dohodovacím řízení mezi institucemi byla posílena. Podle mého názoru se jedná o důležitý a inovační prvek. Ačkoli bychom uvítali další neprodlužování období prodloužení, protože dva roky se nám stále zdají dostatečně dlouhé, chápeme, že vyšetřování mohou být dlouhá a složitá. Nicméně doufáme, že Komise – a zde musím poděkovat také panu Kallasovi za jeho odevřenost a podporu – bude po uplynutí čtyřletého období, kdy by nám měla být předložena zpráva o plnění nařízení, schopna sdělit, jak by bylo možné zlepšit tento bod týkající se zkracování období vyšetřování.

Stále doufáme ve zřízení úřadu evropského veřejného žalobce, stejně jako paní zpravodajka. Děkuje vám, paní Gräbleová!

Paul van Buitenen (Verts/ALE). - (NL) Paní předsedající, pane komisaři, jsem naplněn smutkem. V návrhu paní Gräbleové jsou úřadu OLAF bezděčně přiznávány další pravomoci i přesto, že úřad OLAF nepodléhá přiměřenému dohledu. V roce 1999 tehdy existující Výbor moudrých předpověděl, že úřad OLAF jako interní úřad Komise odmítne spolupracovat s dozorčím výborem, který nedisponuje žádnými pravomocemi. Účinky se jasně projeví. Bez jakýchkoli překážek ve formě zodpovědnosti či kontroly se zástupci vedení úřadu OLAF, a především sám generální ředitel, dopouštěli dalších a dalších přehmatů. Zinscenovaný výběr zaměstnanců, porušování práv na obhajobu, utajování důkazů a předkládání trestních spisů s proslou lhůtou pro podání žaloby. Vrcholným dílem úřadu OLAF je vykonstruované obvinění z úplatkářství proti novináři, který byl na vkus úřadu OLAF až příliš informovaný. Úřad OLAF dokonce zařídil domovní prohlídku, při níž byl zabaven novinářův osobní majetek. Úřad následně celá léta lhal o nezpochybnitelných faktech Komisi, Parlamentu, soudním dvorům, veřejnému ochránci práv a veřejným žalobcům v Belgii a v Německu. Ve skutečnosti vysílal své vlastní pracovníky do terénu s nepravdivými informacemi. Jak daleko až mohou zajít?

Komise si je toho vědoma a říká, že tato praxe musí skončit, ale tvrdí, že není oprávněna v tomto smyslu konat. A právě proto stáhla svůj návrh. Jak zde již zaznělo, bylo to v dobrém úmyslu. Z naší intenzivnější snahy o proniknutí do podstaty současných případů zneužití evropských peněz však vyplývá, že je nezbytné, aby činnost úřadu OLAF monitoroval jiný dozorčí orgán, a to znamená konec pro jednu z alternativ, kterou jste sama navrhovala. Řešením je nezávislý Úřad pro boj proti podvodům, který funguje nezávisle na Komisi a pod příslušným dohledem, jenž není jmenován politiky, ale veřejnými žalobci z členských států, a to až do doby, než bude zřízen úřad evropského veřejného žalobce.

Hans-Peter Martin (NI). - (DE) Vážená paní předsedající, špatný obraz Evropské unie na veřejnosti má z velké části na svědomí úřad OLAF. Souhlasím s předchozím řečníkem, že úřad OLAF není ani ryba ani rak, a že jeho jednání je typicky svévolné. Zaměstnanci úřadu OLAF za mnou chodí a stěžují si na depimující situaci, na používání dvojího metru a na absenci jasných norem. Jeden zaměstnanec tohoto úřadu dokonce přirovnal praktiky svého zaměstnavatele k praktikám tajné policie, tedy nedemokratické instituce. Bylo to samozřejmě znovu v souvislosti s interní Galvinovou zprávou, v níž byly odhaleny mnohé praktiky poslanců Evropského parlamentu, které by za předpokladu, že by úřad OLAF měřil všem stejným metrem, vedly k rozsáhlému vyšetřování, mimo jiné i pana Herberta Bösch, který se označuje za otce úřadu OLAF.

Co se, mimochodem, v tomto případě stalo německým poslancům? Co se stalo mnoha dalším poslancům? Namísto adekvátní reakce, jako v mém případě, kdy nám bylo řečeno, že jednáme z vlastní iniciativy, úřad OLAF při předložení jasného podezření ze spáchání podvodu, např. v případě daňového úniku nebo nezákonného financování politické strany, nečinně přihlíží a nedělá nic. Přirozeně, velkou zásluhu na tom má současný generální ředitel. A to je výzva pro vás, pane komisaři. To, co se tu děje, nemá nic společného s demokracií. V mém případě si vymysleli formální pochybení a hledali a hledali. Nakonec se obvinění neprokázala a úřad OLAF se ocitl v trapné situaci.

Nicméně v případech, kdy se podezření z podvodu mohou ukázat jako oprávněná, nedělá úřad OLAF nic a dívá se stranou. Proto zastávám názor, že řada úředníků EU pracuje stejným způsobem jako úřad OLAF a že úřednický aparát tohoto typu už nelze dále podporovat; mnoho úředníků EU by mělo být postaveno před soud a konečně by měla být nastolena skutečná demokracie na evropské úrovni, s oddělenými pravomocemi a bez úřadů jako je stávající úřad OLAF!

Herbert Bösch (PSE). - (DE) Paní předsedající, chtěl bych objasnit jeden bod z příspěvku pana Martina, jenž právě přichází, ve kterém uvedl, že úřad OLAF měl vyšetřovat pana Bösch. Toto by nemělo být přípustné. Znamenalo by to totiž, že existovalo podezření z podvodu, protože já vím, že úřad OLAF může provádět vyšetřování pouze v případě podezření ze spáchání podvodu.

Požádám předsednictvo, aby tento problém vyřešilo. Obvinění odmítám. Takové věci by zkrátka neměly být přípustné! Doufám, že proti panu Martinovi budou učiněna příslušná opatření. Bez jakéhokoli důkazu prohlásil, že úřad OLAF měl zahájit řízení proti panu Böschovi a dalším německým poslancům. K takovým věcem by nemělo docházet a já očekávám přijetí náležitých opatření v tomto směru.

(Potlesk)

Markus Pieper (PPE-DE). - (DE) Paní předsedající, členské státy a úřady Europol a Eurojust se nyní budou muset pravidelně zajímat o zjištění úřadu OLAF.

Informace poskytnuté Evropským úřadem pro boj proti podvodům budou předány přímo policii a soudnímu systému a budou závazné. Jako člen Výboru pro regionální rozvoj vřele vítám tuto reformu. Úřad OLAF musí využít svých nových pravomocí, protože hlavním problémem pro nás jsou strukturální fondy. Počet

nesrovnalostí dramaticky vzrostl a škody se zvýšily z částky 43 milionů eur v roce 1998 na 828 milionů v roce 2007. Toto zvýšení je nepřijatelné. Proto je správné, že zkvalitňujeme postupy kontroly a proces trestního stíhání. Nicméně musíme také více naléhat na členské státy, aby zveřejňovaly jména svých příjemců dotací.

Měli bychom také vysvětlit jednu z příčin zneužití. Jsem toho názoru, že při přidělování prostředků klademe příliš malý důraz na odpovědnost regionů. Z toho důvodu musíme zvýšit povinné společné financování regionů a navrhovatelů projektů a nabízet více programů na principu úvěru. Budou-li se příjemci financování moci více ztotožnit s případným trvalým úspěchem svých projektů, bude méně případů zneužití a méně práce pro úřad OLAF.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). - Paní předsedající, předtím, než přednesu svůj příspěvek, se chci obrátit na kolegu Martina. Přesto, že se v jeho projevu objevilo několik velmi významných bodů, neměl si svým stylem náhodné rány vyřizovat účty s člověkem tak čestným, slušným a dobrým, jako je pan Bösch, o kterém mohu z vlastní zkušenosti, kterou s ním mám jako s předsedou Výboru pro rozpočtovou kontrolu, jednoznačně prohlásit, že je přesně takovým člověkem, jak jsem ho popsal – i přes případné rozdíly v našich názorech na mnoho věcí.

Na problému kolem úřadu OLAF mě znepokojuje fakt, že zde probíhá silný konflikt zájmů. Problém nespočívá nutně v samotném úřadu, ale v podivném vztahu, který z tohoto úřadu činí součást Komise, ačkoli bývá příležitostně vyzván k vyšetřování tohoto orgánu. Znepokojuje mě, že úřad OLAF, zřízený na základě zprávy Výboru moudrých – a tato zpráva požadovala nezávislost úřadu OLAF na Komisi – tráví stále méně času vyšetřováním interních záležitostí Komise. Jistě, některá jiná vyšetřování tohoto úřadu jsou velmi sexy a napínavá, ale já bohužel nejsem přesvědčen, že zpráva paní Gräblové se zabývá problémem nezávislosti úřadu OLAF z tohoto úhlu pohledu.

V neposlední řadě mě znepokojuje existence dalšího konfliktu zájmů. Mělo by i nadále být možné, aby příbuzní zaměstnanců úřadu OLAF pracovali v útvarcích orgánů EU, které se mohou stát předmětem jejich vyšetřování? Neměli bychom spíše – myslím tím poslance tohoto Parlamentu, který zakázal zaměstnávání manželů a manželek poslanců Evropského parlamentu – nyní rozšířit tuto výzvu a prohlásit, že z důvodu předcházení podobným konfliktům zájmu v budoucnu, by mělo být umožněno zaměstnávat v jakémkoli orgánu EU pouze jednoho rodinného příslušníka?

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Paní předsedající, domnívám se, že pro úřad OLAF je zvláště důležité, aby dokázal odlišit dezinformace, které v některých případech přicházejí ze zemí mimo Evropu, od byrokratických smluv, které jsou mnohdy 50 až 60 stran dlouhé, a příruček s více než 600 stranami, kde se pochopitelně vyskytuje nejvíce chyb.

Měli bychom zde vysvětlit, že jasné a jednoduché předpisy se dodržují mnohem snáze než předpisy složité a obsáhlé. Proto vyzývám zejména Radu, aby co nejrychleji zlepšila základní podmínky. Potřebujeme úřad OLAF pro zajištění transparentnosti a spravedlnosti v Evropě.

Siim Kallas, místopředseda Komise. – Paní předsedající, jsem velmi vděčný za všechny připomínky, které zcela zřetelně odrážejí kontroverzní povahu tohoto tématu.

Jak uvedla paní Gräblová, práce na tomto návrhu byly zahájeny v roce 2004, kdy doba byla zcela jiná.

Líbí se mi slova o existenci konfliktu zájmů. Ano, je zde jasný institucionální konflikt zájmů mezi nezávislostí a zodpovědností. Musíme pokračovat v práci a v této diskusi. Jakékoli návrhy na řešení tohoto konfliktu zájmů musí být učiněny ve spolupráci mezi Parlamentem, Radou a Komisí. Jak jsem již řekl, možností není mnoho, ale nějaké jsou. Většina z vás jednoznačně podporuje myšlenku větší nezávislosti, která zároveň přináší větší zodpovědnost. Pojďme zjistit, co se dá udělat. V rámci Komise existují určitá jasná omezení. Je zcela zřejmé, že generální ředitelství nemůže nezávisle vystupovat před soudem: neumožňuje to právní rámec.

Mnozí z vás zde zmiňovali velmi důležitý bod: právo jezdit do členských států. Znovu musím opakovat, že je to Komise, která přijímá opatření v členských státech, a míra spoluúčasti Komise, která je pro členské státy přijatelná, má také svá jasná omezení. Komise je odpovědná zde a také veřejnosti za činnost úřadu OLAF, a my bychom byli velmi rádi, kdyby úřad OLAF získal větší nezávislost a mohl nezávisle vystupovat před soudem a být nezávisle zodpovědný, se samostatným absolutoriem. Všechny tyto změny bychom uvítali, stejně jako velmi jasný dohled nad průběhem i obsahem vyšetřování.

V současné době nemáme veřejného žalobce. Čekáme na zřízení tohoto úřadu, ale prozatím musíme najít jiná řešení. Pokračujeme v započaté práci. Jak jsem řekl, na základě této diskuse zformulujeme koncepční dokument. Těším se na plodné diskuse s váženými pány poslanci a zpravodaji k této problematice.

Ingeborg Gräßle, zpravodajka. – (DE) Paní předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, děkuji vám za tuto rozpravu. Věřím, že pan komisař si nyní uvědomuje, jak důležitá je nezávislost úřadu OLAF pro tento Parlament. Byla bych také ráda, kdyby se tato rozprava stala součástí diskusí, které budeme nyní pořádat. Chtěla bych požádat, abychom tyto diskuse zahajovali postupně, abychom si vyměňovali názory na pozměňovací návrhy a abychom se nedostávali do situací, kdy budeme muset říkat „toto není možné“. To je vůle Parlamentu. Jsme součástí procesu spolurozhodování a budeme požadovat, aby se tohoto procesu účastnila také Komise. Podporujeme vás. Chceme, abyste si ponechali vliv na úřad OLAF, ale musíte jej uplatňovat na správném místě a poskytovat úřadu OLAF více podpory než v minulosti.

Naše spokojenost je jen částečná, a to je také důsledek práce Komise EU. Na stole je velmi mnoho témat, která vyžadují seriózní diskusi. Jsem připravena diskutovat a na diskusi se těším. Měli bychom ji ale zahájit nějakým uvolňovacím cvičením pro Komisi, protože nevidím žádný smysl v tom, abychom se scházeli, pokud se stejně jako dnes neústupněablokujete ve svých pozicích. Čeká nás velmi důležitá diskuse o tom, co je možné a co možné není.

Chtěla bych se distancovat od dvou bodů. Jeden se týká pokřiveného obrazu úřadu OLAF, jaký zde někteří poslanci vykreslili na pozadí svých vlastních úzce naměřených zájmů. Je to pokřivený obraz, který nemá nic společného s realitou. Chtěla bych zástupce úřadu OLAF ujistit, že tento obraz nesdílí většina sněmovny. Věříme, že úřad OLAF vykonává důležitou práci, a totéž si myslíme i o panu Martinovi. Není to tak, že na tom příběhu není něco pravdy. Pravdou ale je, že úřad rakouského státního zástupce nechtěl přijmout opatření v návaznosti na výsledky vyšetřování úřadu OLAF. A to se stává často.

I vy, pane Martine, musíte v této sněmovně mluvit pravdu. Pro vás to také platí. Chtěla bych říci panu van Buitenenovi, že je mi velmi líto, že jste nepřijal nabídku ke spolupráci. Mluvili jsme spolu dvakrát a myslím si, že není možné, abyste nahlížel na práci úřadu OLAF pouze na základě jednotlivých případů. Ne vždy se všechno v organizacích daří, ale soudit celou organizaci pouze na základě jednotlivých případů, to nevede k vytvoření správného obrazu. Snažila jsem se toho vyvarovat. Byla bych ráda, aby to vyznělo jasně. Z osobního hlediska si vás velice vážím a přečetla jsem všechny vaše knihy. Nicméně se domnívám, že existují různé způsoby práce, a v politice jsme vždy vystaveni riziku, že zaměříme-li se na jednotlivé případy, dospějeme ke špatnému závěru.

Domnívám se, že zpráva, kterou máme před sebou, je dobrá zpráva.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Paní předsedající, odvolávám se na články 145 a 149 o osobních prohlášeních, které mě umožňují hovořit tři minuty. To, co se zde odehrává, jednoduše překračuje všechny meze. Úřad OLAF vytvoří problém tam, kde není, a vznese proti mně obvinění na základě vlastního vyšetřování. Tento postup významně ovlivnil náš volební úspěch v roce 2006. O rok později státní zástupce rozhodl, že mohlo dojít k drobným formálním pochybením, které ale za žádných okolností neospravedlňují vyšetřování jakéhokoli druhu. Žádné řízení nebylo zahájeno a celá věc byla odložena. Vůbec nic se nestalo.

To, co zde paní Gräßleová řekla, je urážka na cti. Je to pokračující pokus o zničení mé pověsti. Přesně takovým způsobem úřad OLAF těží ze situace. Dospěje-li úřad OLAF k nějakému závěru, a členské státy nepodniknou žádné kroky, pak je dotyčná osoba stále vinna. To je naprostý skandál! Kde máte v tomhle skandálu dvojí normy, paní Gräßleová? Dvojí normy spočívají v tom, že objeví-li se skutečné podezření týkající se členů tohoto Parlamentu nebo jiných členů, není provedeno žádné vyšetřování a nejsou podniknuty vůbec žádné kroky. To je podřívání demokracie v Evropě. Protože proti nepohodlným oponentům se používá tajný, politicky kontrolovaný nástroj, který umožňuje proti takovým osobám zasáhnout, šířit nepravdivé informace a vytvářet umělé kauzy navzdory faktu, že vládní instituce prohlásí, že celé je to lež – a já mám o relativně nezávislé rakouské justici vysoké mínění. Toto je políček do tváře každého voliče a políček do tváře důvěryhodnosti Evropy. Jste-li zvoleni 14 % hlasů voličů, a pak jste podrobeni takovému ponížení a opakovaně konfrontováni s nesprávnými fakty, pak se zhroutí vše, co jste až dosud považovali za spravedlivý a integrující systém. Vy škodíte Evropě a ničíte demokracii, paní Gräßleová!

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat zítra ve 12:00 hodin.

5. Přezkoumání doporučení 2001/331/ES, kterým se stanoví minimální kritéria pro inspekce ochrany životního prostředí v členských státech (rozprava)

Předsedající. – Dále je na řadě otázka k ústnímu zodpovězení (O-0085/2008 – B6-0479/2008), kterou Komisi pokládá pan Ouzký jménem Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin týkající se přezkumu doporučení 2001/331/ES, kterým se stanoví minimální kritéria pro inspekce životního prostředí v členských státech.

Miroslav Ouzký, autor. – Paní předsedající, je velmi obtížné se ujímat slova po takovéto velmi živé diskusi a měnit téma!

Rád bych zdůraznil, že správné a konzistentní uplatňování právních předpisů v oblasti životního prostředí je zásadní pro zajištění důvěryhodnosti, rovných podmínek a splnění cílů v oblasti ochrany životního prostředí. Proto je otázka inspekcí životního prostředí nesmírně důležitá pro práci našeho výboru, Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin.

Dne 14. listopadu uveřejnila Komise sdělení o inspekcích životního prostředí v členských státech. Toto sdělení přezkoumávalo doporučení Evropské komise 2001/331/ES, kterým se stanoví minimální kritéria pro inspekce životního prostředí.

Toto sdělení obsahuje několik varovných zpráv. Říká se v něm zaprvé, že informace členských států o realizování doporučení jsou neúplné nebo obtížně porovnatelné. Zadruhé, že stále existují velké rozdíly v tom, jak se inspekce životního prostředí v EU provádějí. Zatřetí, že účel doporučení je neadekvátní a neobsahuje mnoho důležitých aktivit, jako je Natura 2000 nebo kontrola nelegální přepravy odpadu. A začtvrté, že se nerealizují plány inspekce a pokud existují, nejsou často veřejně přístupné.

Náš výbor s obavami zaznamenal závěry Komise, podle nichž nelze zajistit úplnou realizaci právních předpisů v oblasti životního prostředí ve Společenství. To by vedlo nejen k dalšímu ničení životního prostředí, ale také k narušení hospodářské soutěže v jednotlivých členských státech i mezi nimi.

Náš výbor proto formuloval čtyři otázky pro Komisi, které mohou být shrnuty následovně. Zaprvé, proč chce Komise doporučení pouze pozměnit, proč nenavrhne směrnici o inspekcích životního prostředí? Zadruhé, proč se Komise rozhodla pro velmi zdoluhavý proces namísto toho, aby požadavky inspekcí životního prostředí samostatně přiřadila k již existujícím směrnicím? Zatřetí, proč není Komise připravena využít směrnice, aby definovala pojmy jako „inspekce“ nebo „audit“, které jsou v různých členských státech vykládány různě? A za čtvrté, proč není Komise připravena transformovat Evropskou síť pro zavádění a provádění environmentálních právních předpisů (síť IMPEL) v účinný orgán inspekce životního prostředí v rámci EU?

Chtěl bych předem poděkovat Komisi za její odpověď a rád bych svůj příspěvek zakončil zdůrazněním, že by se podle mého názoru měla realizaci a uplatňování právních předpisů v oblasti životního prostředí věnovat stejná politická pozornost jako jejich přijímání v Komisi, v Radě a v Parlamentu.

Siim Kallas, místopředseda Komise. – Paní předsedající, jsem velmi rád, že zde vedle svých pověřovacích listin týkajících se opatření proti podvodům mohu prezentovat také své ekologické pověřovací listiny, takže změna tématu mě také těší. Chtěl bych poděkovat Evropskému parlamentu za tuto diskusi o velmi důležitém tématu inspekcí životního prostředí.

Parlament i Rada si uvědomily, že je třeba akce v rámci celé EU, a v roce 2001 přijaly doporučení o inspekcích životního prostředí. Cílem bylo ustanovit společná kritéria inspekcí životního prostředí, aby byla zajištěna lepší a konzistentnější realizace předpisů v oblasti životního prostředí v celém Společenství.

V té době probíhala dlouhodobá diskuse o tom, zda by tato kritéria měla být závazná, či nezávazná. Nakonec bylo přijato kompromisní řešení, tedy nezávazné doporučení. Členské státy se zavázaly jej plně realizovat a Komise byla požádána o přezkum tohoto rozhodnutí na základě zkušeností s realizováním doporučení ze strany členských států.

Komise zahájila tento přezkum společně s vydáním sdělení o něm v listopadu roku 2007. V tomto sdělení došla Komise k závěru, že toto doporučení, ač vedlo ke zlepšením v inspekcích životních prostředí v některých členských státech, bohužel nebylo plně realizováno ve všech členských státech.

Komise proto předložila předběžné názory na to, jak by se tato situace mohla zlepšit. Opatření, která považujeme za nezbytná, jsou následující. Zaprvé, upravit doporučení tak, aby bylo pevnější a jasnější, a to

včetně mechanismu hlášení. Zadruhé, tam, kde to je nutné, doplnit doporučení o právně závazné požadavky na inspekce životního prostředí v jednotlivých směrniciích. A zatřetí, nadále podporovat výměnu informací a osvědčených postupů mezi inspektoráty v kontextu Evropské sítě pro zavádění a provádění environmentálních právních předpisů (sítě IMPEL).

Komise nyní sbírá data relevantní pro tyto první návrhy od dalších institucí a zúčastněných stran, a následně představí návrhy závěrečné.

Nyní bych rád učinil několik poznámek k otázkám, které tu byly vzneseny.

Zprv bych rád vysvětlil, že názory prezentované ve sdělení Komise z listopadu roku 2007 nevylučují možnost, že Komise v budoucnu představí návrh směrnice o inspekcích životního prostředí. Podle názoru Komise, vyjádřeného v jejím sdělení, je potřeba v celé EU zavést právně závazná pravidla, aby byly zajištěny účinné inspekce životního prostředí. V tomto ohledu zastáváme shodné stanovisko jako Parlament.

Otázkou nicméně zůstává, zda by taková pravidla měla být horizontální a pokrývat všechny inspekce životního prostředí, nebo zda by měla být odvětvová a vztahovat se jen na určité aktivity a zařízení.

Oba tyto přístupy mají své výhody i nevýhody. Horizontální přístup by byl snadnější a rychlejší. Na druhou stranu by nám přístup odvětvový umožnil zabývat se konkrétními aspekty různých zařízení a činností. Například požadavky na převoz odpadu se zcela liší od požadavků na inspekce průmyslových zařízení. Přesnějším zacílením bychom mohli stanovit účinnější požadavky.

Odvětvový přístup do jisté míry využíváme již několik let. Například ve směrnici Seveso II se objevuje ustanovení o inspekcích zařízení pro předcházení nehodám. Tato ustanovení se ukázala jako velmi úspěšná. Nyní jsme zahrnuli požadavky na inspekce v našem návrhu na přezkum směrnice o integrované prevenci a omezování znečištění (směrnice IPPC).

Další oblastí, v níž vidíme potřebu další činnosti, je realizace nařízení o přepravě odpadů. Vzrůstající problém nelegální přepravy odpadu ohrožuje lidské zdraví a životní prostředí.

Existují pádné důkazy o nelegálním převozu, které byly získány během společných inspekcí přepravy odpadu v rámci EU, jež byly koordinovány Evropskou sítí pro zavádění a provádění environmentálních právních předpisů (sítí IMPEL). Aktuální obchodní údaje a studie o vývozu jistých toků odpadů, konkrétně elektrického a elektronického odpadu a vozidel s ukončenou životností, ukazují, že velké množství odpadu opouští EU.

V mnoha případech se zdá, že tyto převozy porušují zákazy o vývozu z nařízení o přepravě odpadů. Vážné případy vývozu evropského odpadu do rozvojových zemí, jako byl např. případ Pobřeží slonoviny v roce 2006, jen zvyšují závažnost celého problému.

Komise v současnosti zkoumá, je-li potřeba dalších iniciativ, např. požadavků na zlepšení legislativy, aby byly posíleny a zkvalitněny prohlídky a inspekce převozu odpadu.

Jak jsme uvedli v našem sdělení, je rovněž potřeba vytvořit společné definice pojmů, které se týkají inspekci. Pro tento účel je, jak se domníváme, nejvhodnějším nástrojem horizontální doporučení.

Co se týče návrhu na přeměnu Evropské sítě pro zavádění a provádění environmentálních právních předpisů (sítě IMPEL) na orgán EU pro inspekci životního prostředí, síť IMPEL byla vytvořena jako neformální síť pro kontrolní orgány členských zemí. Jejím cílem je umožnit výměnu informací a osvědčených postupů mezi lidmi, kteří se skutečně starají o právní předpisy v oblasti životního prostředí v členských státech. Myslím, že bychom měli zachovat tuto funkci sítě IMPEL, která spočívá ve shromažďování odborných znalostí inspektorů a umožňování neformální výměny nápadů na evropské úrovni.

Komise bude i nadále podporovat síť IMPEL a upevňovat úspěšnou spolupráci. Tento rok se síť IMPEL přeměnila z neformální sítě na mezinárodní sdružení. To síť IMPEL nejen zviditelní, ale také jí otevře širší pole působnosti. Pokračovat dále a vytvořit orgán EU pro inspekci životního prostředí, který by měl možnost vstupu a možnost nahlásit počínání členského státu Soudnímu dvoru, je velmi zajímavý a ambiciózní nápad. Avšak to by vzneslo důležité právní a institucionální otázky.

Rovněž bychom se měli zaměřit na nástroje pro zlepšení uplatňování právních předpisů v oblasti životního prostředí, které máme k dispozici, a zvážit, zda by je šlo dále vyvíjet nebo lépe využívat. Např. případy horizontálního zasahování, které Komise zavedla proti některým členským státům kvůli jejich systematickému selhávání při uplatňování jistých závazků, jako např. kvůli existenci tisíců nelegálních skládek v některých členských státech, vedly ke zlepšení strategií při uplatňování právních předpisů.

Dalším příkladem iniciativy, která vedla ke zlepšení uplatňování právních předpisů v oblasti životního prostředí, jsou smíšené inspekce převozu odpadu napříč celým Společenstvím organizované v rámci sítě IMPEL s podporou Komise. Zvážíme způsoby, jak upevnit tuto spolupráci a pobídnout všechny členské státy, aby se jí účastnily.

Caroline Jackson, jménem skupiny PPE-DE. Paní předsedající, to, co zde řekl pan komisař, mě poněkud zklamalo. Víím, že tu zastupuje pana Dimase a mohl pouze přechíst to, co dostal do rukou, ale myslím, že potřebujeme víc než to.

Právní předpisy v oblasti životního prostředí jsou něčím, co většina lidí – možná že všichni – v této komoře podporuje, snad dokonce včetně členů United Kingdom Independence Party, kteří tu zdá se nejsou a nejspíš někde přezehlují vlajku Velké Británie.

Problém je, že nevíme, co se děje v členských státech, a návrhy Evropské komise jsou v tomto ohledu jen málo užitečné. My ve Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin jsme stále spíše pro směrnici než pro doporučení. Já sama například nevím, proč bychom tam, kde to je vhodné, nemohli mít obecnou směrnici týkající se inspekci životního prostředí a konkrétní pravidla přiřčená ke konkrétním směrnicím.

Nyní mi dovoluete věnovat se otázce orgánu UK pro inspekci životního prostředí. Je možná trochu zvláštní, že tento nápad vyšel z úst britského konzervativce – volte modré, buďte zelení –, nicméně takový nápad potřebujeme, protože jinak by Komise byla zcela závislá na členských státech ohledně informací, které se rozhodnou jí poskytnout.

Je zvláštní, že devět let poté, co vstoupila v platnost směrnice EU o skladování odpadů, je nyní Španělsko stíháno u Evropského soudního dvoru za to, že má 60 tisíc nelegálních skládek, na nichž je více než půl milionu tun nelegálního odpadu. Myslím, že všichni víme, co se děje na jihu Neapole. Směrnice o ptácích z roku 1979 je stále široce ignorována.

Komise často zjišťuje, že její stíhání před Soudním dvorem ve věcech životního prostředí jsou často iniciovány jednotlivci. Nemyslím si, že to je dobře. Měli bychom říci Evropanům, že si nemůžeme být jisti, že právní předpisy v oblasti životního prostředí, které přijímáme, jsou dodržovány. Vzhledem k tomu, že se nyní zabýváme právními předpisy v oblasti změny klimatu, jde o velmi závažný problém. Musíme se vrátit k myšlence orgánu EU pro inspekci životního prostředí, kterou plně podporuji.

Genowefa Grabowska, jménem skupiny PSE. – (PL) Paní předsedající, jménem své skupiny a coby členka Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin bych ráda vyjádřila svou plnou podporu vzneseným otázkám. Sdílím obavy poslanců obsažené v těchto otázkách.

Sdělení Komise z listopadu roku 2007 vskutku podnítila mnoho kontroverzí a pochybností mezi všemi, kdo mají obavy o životní prostředí, a těmi, kdo si přejí, aby byly právní předpisy v oblasti životního prostředí v Evropském parlamentu nejen vytvářeny, ale aby byly také uplatňovány a aby byly uplatňovány tak, jak bylo zamýšleno.

Abychom toho dosáhli, potřebujeme účinný systém monitorování zavádění a dodržování právních předpisů, který jsme stále ještě nevyvinuli. Máme vnitrostátní systémy, které fungují odchylně a odlišně, a na evropské úrovni máme doporučení. Jak všichni víme, doporučení nejsou závazná. To je stanoveno v čl. 249 Římské smlouvy, který upřesňuje rozdíly mezi směrnicí a doporučením. Proto bych chtěla požádat Komisi, aby se zabývala tímto tématem se vši vážností a aby představila celý systém dodržování, inspekci a výsledných zpráv ve formě závazného nástroje, směrnice o dodržování právních předpisů Evropské unie v oblasti životního prostředí.

Nemůžeme nechat tuto záležitost ležet ladem a očekávat, že se doplněním doporučení z roku 2001, tj. doplněním povinností nových členských států, všechno změní. Pane komisaři, nezmění to vůbec nic. Skutečnost je taková, že pokud chceme mít účinné právní předpisy v oblasti životního prostředí, musíme mít účinný systém jejich dodržování a kontrolování.

Opakuji: ptali jste se, zda máme zavést odvětvové nebo globální kontrolní nařízení. Já bych se však chtěla zeptat, jestli chcete ochránit životní prostředí jako celek, nebo jen určitá odvětví. A to je odpověď na vaši otázku.

Johannes Blokland, jménem skupiny IND/DEM. – (NL) Paní předsedající, v posledních letech jsme v Evropském parlamentu prosadili mnoho předpisů z oblasti životního prostředí. Životní prostředí je jedním z hlavních

bodů na pořadu jednání, a to je dobře. Důležité však je, abychom pouze nevydávali předpisy. Je také nutné je realizovat, a vypadá to, že přesně v této oblasti jsou problémy. Podle informací z Evropské komise je třeba v oblasti realizace politiky ochrany životního prostředí ještě leccos vykonat. Současná politika inspekce je obsažena v doporučení, které je v různých členských státech vykládáno různě. Bylo rovněž zjištěno, že inspekce životního prostředí nejsou prováděny zevrubně, a to vše znamená, že z toho životní prostředí, navzdory existenci právních předpisů v této oblasti, ne vždy těží. Chceme-li zvýšit kvalitu životního prostředí, musejí být naší nejvyšší prioritou účinné inspekce, abychom zajistili, že jsou právní předpisy prováděny.

Pane komisaři, tvrdíte, že zde prezentujete ekologické pověřovací listiny. V této oblasti toho však zbývá ještě hodně udělat. Já sám jsem byl zpravodajem nařízení o přepravě odpadů v roce 2007 i předtím, a v této oblasti toho zbývá udělat opravdu spoustu. Byl byste v souvislosti se zlepšením provádění politiky ochrany životního prostředí připraven učinit stávající doporučení závazným?

Bogusław Sonik (PPE-DE). - (PL) Paní předsedající, sdílím názor Evropské komise, že mezi různými metodami, které vyžívají různé členské státy, existují v monitorování souladu v oblasti životního prostředí velké nesrovnalosti, což znemožňuje zajištění konzistentního zavádění a dodržování evropských zákonů.

Při své pozici poslance Evropského parlamentu jsem měl mnoho možností ke zkoumání výsledků mnoha dílčích projektů sítě IMPEL, včetně přeshraničního přesunu odpadu přes přístavy. Zjistil jsem, že spolupráce kontrolních služeb sítě IMPEL nezahrnuje pouze sdílení zkušeností, ale také, a to je zřejmě nejdůležitější, společné monitorovací operace a výměny informací o trestných činech a přestupcích týkajících se životního prostředí.

Některé nepoctivé společnosti záměrně přesunují své nezákonné operace do zemí, o nichž je známo, že mají slabší kontrolní systém, a kde mohou nadále beztestně působit. Kdyby byly kontrolní systémy ve všech členských státech jednotné, k takovým věcem by nedocházelo. To je další argument pro to, aby Evropská unie měla účinný a jednotný systém monitorování toho, zda jsou splňovány ekologické požadavky.

Inspekce jsou důležitým nástrojem v procesu zavádění a dodržování evropských zákonů, ale přesto jim členské státy přisuzují různě vysoké politické priority. Proto plně podporuji návrh Evropské komise, který pozměňuje, a tedy zefektivňuje, stávající doporučení. Souhlasím s návrhem na začlenění právně závazných požadavků týkajících se inspekcí konkrétních zařízení a operací v odvětvových nařízeních. Až bude toto hotovo, budeme schopni přisoudit inspekcím vyšší politickou prioritu a zlepšit dodržování zákonů týkajících se životního prostředí v celém Společenství.

Daciana Octavia Sârbu (PSE). - (RO) Inspekce představují důležitý prvek při zajišťování uplatňování a dodržování zákonů týkajících se životního prostředí ve Společenství. V tomto smyslu bylo doporučení Komise, které stanovilo minimální kritéria pro inspekce životního prostředí v členských státech, důležitým krokem, když bylo v roce 2001 přijato.

Nicméně vyhodnocení provádění tohoto doporučení zdůraznilo více otázek, jimiž je třeba se zabývat. Sdělení Komise zaznamenává fakt, že stále existují velké rozdíly v tom, jak jsou prováděny inspekce životního prostředí na místní, regionální a celostátní úrovni. Navíc bylo zjištěno, že se celostátní opatření přijatá ve sdělení Komise výrazně liší, jak v oblasti uplatňování, tak i v oblasti inspekce. Nezdá se, že by vady tohoto doporučení byly ve sdělení Komise uspokojivě odstraněny. I kdyby mělo za cíl odstranit výše zmíněné problémy, chybí mu jeden klíčový prvek, který pro doporučení znamenal skromný úspěch. Mám na mysli samotnou právní povahu tohoto dokumentu.

Proto věřím, že pouhým přezkumem tohoto doporučení dosáhneme jen zachování současného stavu nejistoty. Pouze přijetím směrnice můžeme dosáhnout zásadního a účinného zlepšení inspekcí životního prostředí.

Siim Kallas, místopředseda Komise. - - Paní předsedající, rád bych poděkoval váženým poslancům za jejich připomínky a postřehy ohledně velmi citlivých problémů životního prostředí, neboť všichni chceme zlepšit úroveň jeho ochrany. Dvě připomínky na toto téma vedly k dalším postřehům.

Komise sdílí názor, že právně závazné požadavky na inspekce životního prostředí jsou cenné a také velmi potřebné. Komise v tomto směru pracuje. Otázkou je, kam zasadit tyto závazné požadavky v otázce přeměny sítě IMPEL v evropský orgán inspekce. Komise je stále toho názoru, že bude lepší zachovat síť IMPEL v její současné podobě.

Předsedající. – Dostala jsem návrh usnesení⁽¹⁾ předložený v souladu s čl. 108 odst. 5 jednacího řádu.

Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat dnes ve 12:00.

(Jednání bylo přerušeno před hlasováním v 11:55 a pokračovalo ve 12:05.)

PŘEDSEDAJÍCÍ: PANÍ WALLIS

Místopředsedkyně

6. Hlasování

Předsedající. – Dalším bodem je hlasování.

(Výsledky a další podrobnosti hlasování: viz zápis)

6.1. Změna nařízení (ES) č. 1073/1999 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) (A6-0394/2008, Ingeborg Gräßle) (hlasování)

6.2. Návrh opravného rozpočtu Evropské unie č. 8/2008 na rozpočtový rok 2008 (A6-0453/2008, Ville Itälä) (hlasování)

6.3. Zvláštní zpráva evropského veřejného ochránce práv pro Evropský parlament v návaznosti na návrh doporučení Rady Evropské unie ohledně stížnosti 1487/2005/GG (A6-0395/2008, Rainer Wieland) (hlasování)

6.4. Budoucnost systémů sociálního zabezpečení a penzí (A6-0409/2008, Gabriele Stauner) (hlasování)

6.5. Podmínky pro vstup a pobyt státních příslušníků třetích zemí na účelem zaměstnání vyžadujícího vysokou kvalifikaci (A6-0432/2008, Ewa Klamt) (hlasování)

6.6. jednotný postup pro podání žádosti o povolení k pobytu a o pracovní povolení (A6-0431/2008, Patrick Gaubert) (hlasování)

- Po hlasování o pozměňovacím návrhu 10

Robert Goebbels (PSE). - *(FR)* Paní předsedající, myslím, že musíte opakovat hlasování o pozměňovacím návrhu 1. Unáhlila jste se, když jste prohlásila, že byl odmítnut.

Předsedající. – Na to už je zřejmě pozdě. Bylo mi to jasnější při prvním hlasování než po těch následných. Je mi líto, ale v této otázce už jsem rozhodla.

6.7. Změna nařízení o společné organizaci zemědělských trhů (A6-0368/2008, Neil Parish) (hlasování)

6.8. Systém střednědobé finanční pomoci platebním bilancím členských států (A6-0450/2008, Pervenche Berès) (hlasování)

- O pozměňovacím návrhu 1:

⁽¹⁾ Viz zápis.

Pervenche Berès, zpravodajka. – – (FR) Paní předsedající, myslím, že ústní pozměňovací návrh vám byl zaslán písemně.

Spíše než „Rada a členské státy“ navrhuji říkat „členské státy v rámci Rady“.

zpravodajka. – V angličtině by to znělo „členské státy v rámci Rady a Komise“, s vypuštěním „a členských států“.

zpravodajka. – (FR) A věřím, že **Skupina Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů** to bude moci akceptovat.

Je to důslednější a účinnější.

(Ústní pozměňovací návrh byl přijat.)

6.9. Evropská unie a PNR (hlasování)

– Před hlasováním:

Jean-Pierre Jouyet, úřadující předseda Rady. – – (FR) Paní předsedající, pane místopředsedo Komise, předsedové skupin, dámy a pánové, zaprvé chci říci, že k vám během hlasování nemluvím bez emocí.

Jsem potěšen, že byla francouzskému předsednictví dána možnost promluvit k Parlamentu o evropském systému jmenné evidence cestujících (PNR). Tento projekt přináší mnoho otázek, obav a očekávání, jež do jednoho zasluhují pečlivé zvážení.

Týká se mnoha státních a soukromých subjektů a ve hře je vnitřní bezpečnost Evropské unie, její koncept základních práv a svobod jednotlivce a v jistém ohledu i její mezinárodní politika.

Proto tento program vyžaduje metodický, společný a progresivní přístup.

Vedli jsme tu v posledních šesti měsících otevřeně a oprávněně rozpravy na konkrétní témata. Vyslechli jsme společnosti ze sektoru letecké dopravy, služby, které mají na starosti bezpečnost v členských státech, a evropského koordinátora pro boj s terorismem. Naprosto transparentně jsme spolupracovali s orgány zodpovědnými za ochranu údajů a musím říci, že spolupráce s evropským inspektorem ochrany údajů byla nanejvýš užitečná.

Francouzské předsednictví obdrželo tento názor od Agentury EU pro základní práva, přičemž tato iniciativa byla první v řadě.

Stejně otevřeně sdělila Komise své přání velmi úzce spolupracovat s tímto Parlamentem bez ohledu na stávající právní základ či institucionální rámec. Proto jsme Parlamentu navrhli, aby v tomto programu docházelo k co nejčastějším výměnám názorů. Vaše zpravodajka byl rovněž detailně informována na neformální úrovni při každém kroku během plnění práce za posledního půl roku.

Příští týden předloží předsednictví ke schválení písemnou zprávu Radě pro spravedlnost a vnitřní věci. Slibuji Parlamentu, že vám bude tento shrnující dokument zaslán.

Prostřednictvím vzájemné diskuse musíme být schopni odpovědět na všechny důležité otázky vznesené tímto programem. Ty se dělí do třech skupin.

Zaprvé, jde o nepostradatelný nástroj, čemuž nasvědčuje například jeho využití v boji proti drogám. Ve Francii má 60–80% podíl na zadržování drog na letištích. Jedna a půl tony drog ročně proti terorismu. Pro evropského koordinátora pro boj proti terorismu, který je v úzkém kontaktu s pověřenými službami v členských státech, jsou údaje z toho programu nepochybně užitečné, zvláště z toho důvodu, že teroristé jsou obzvláště zranitelní na hraničních přechodech.

Zadruhé, pochopitelně vyžadujeme soubor zásad pro ochranu práv a svobod, které budou muset být respektovány v celé Evropě, kdykoli budou údaje z toho programu využity. Tyto údaje jsou shromažďovány a zpracovávány pomocí velmi odlišných metod, což je v rámci Evropské unie neuspokojivé. Potřebujeme harmonizované normy a vše neužitečné nebo nepřiměřené musí být pochopitelně zrušeno nebo sankcionováno.

A zatřetí, je zde velmi důležitá otázka mezinárodního řádu. Existuje zájem na vyvíjení globální politiky, na vytvoření modelu, který by byl alternativní vůči americkému modelu, a Evropa musí být schopná prosadit tento model na mezinárodní úrovni.

Evropská unie má pravomoc zasáhnout do společných globálních snah, aby ovlivnila způsob, jakým jsou tyto údaje využívány a regulovány. Jde o otázku vlivu a také o otázku úcty k našim hodnotám. Naše aerolinie a naši spoluobčané nás o to žádají, aby byly omezeny tlaky vznikající z nadměrně rozrůzněných vnitrostátních požadavků.

Paní předsedající, předsedové výborů, dámy a pánové, tomuto se společně musíme věnovat.

(Potlesk)

Sophia in 't Veld (ALDE). - Paní předsedající, budu velmi stručná. Děkuji Radě za její stanovisko. Ráda bych – také jménem stínových zpravodajů z ostatních skupin – řekla, že si myslím, že Evropský parlament je seriózním partnerem, plně schopným přistoupit k tomuto procesu. Přesto vydáme formální stanovisko teprve tehdy, až budou existovat úplné, uspokojivé a detailní odpovědi na všechny obavy a námitky vznesené při několika příležitostech Evropským parlamentem, evropským koordinátorem pro boj proti terorismu, vnitrostátními úřady na ochranu údajů, agenturami pro základní práva a aeroliniemi, protože si myslím, že si všichni zaslouží skutečnou odpověď.

Rada mnohokrát přislíbila svůj závazek reformám Lisabonské smlouvy. Chtěla bych se požádat Radu, protože tyto reformy chybějí, aby jednala v duchu Lisabonské smlouvy a aby se řídila doporučeními této sněmovny, nebo aby své jednání vysvětlila – ani ne tak Evropskému parlamentu, jako evropským občanům.

Osm let po Smlouvě z Nice se jednání o rozhodování v oblasti policejní a justiční spolupráce stále odehrávají za zavřenými dveřmi a nepodléhají žádné demokratické kontrole. Proto bych ráda, aby nyní členské státy prokázaly stejné odhodlání, odvahu a vůli k demokratickým reformám, jaké prokázaly během finanční krize.

Nakonec apeluji na své kolegy, aby podpořili toto usnesení a dali velmi jasný signál Radě.

(Potlesk)

Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE). - (FR) Paní předsedající, vzhledem k tomu, že nás má ministr Jouyet opustit, myslím, že by mu měl Parlament poděkovat. Byl jedním z nejpilnějších ministrů, jaké jsme poznali. Přeji mu mnoho štěstí.

(Hlasitý potlesk)

Předsedající. – Děkuji vám, pane Cohn-Bendite. Jste dnes velmi dobře naladěni!

6.10. Finanční pomoc členským státům (hlasování)

6.11. Odpověď Evropské unie na zhoršení situace na východě Demokratické republiky Kongo (hlasování)

– Před hlasováním o pozměňovacím návrhu 1:

Pasqualina Napoletano (PSE). - (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, věřím, že se všechny politické skupiny shodnou, že bychom měli odstranit slovo „zvláštní“, když mluvíme o zvláštních evropských ozbrojených silách. Proto: odstraňme slovo „zvláštní“.

(Ústní pozměňovací návrh nebyl přijat.)

6.12. Evropská vesmírná politika: Evropa a vesmír (hlasování)

6.13. Kazetová munice (hlasování)

6.14. HIV/AIDS: včasná diagnóza a včasná léčba (hlasování)

6.15. Situace ve včelařství (hlasování)

6.16. Přezkoumání doporučení 2001/331/ES, kterým se stanoví minimální kritéria pro inspekce ochrany životního prostředí v členských státech (hlasování)

7. Vysvětlení hlasování

Ústní vysvětlení hlasování

– Zpráva: Gabriele Stauner (A6-0409/2008)

Astrid Lulling (PPE-DE). - (FR) Paní předsedající, Výbor pro zaměstnanost a sociální věci se zoufale snaží napadnout způsobilost Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví v otázce rovnosti mužů a žen na pracovišti. Chopili se naší iniciativy k vypracování zprávy o diskriminačních dopadech platových rozdílů a dalších nerovností na důchody žen a o trendu individualizace na práva sociálního zabezpečení.

Výsledkem je sláтанá zpráva, která shromažďuje všeobecně známé obecnosti. Máme daleko k nerovnému zacházení s ženami v důchodu a prostředkům, na nichž by Výbor pro práva žen a rovnost pohlaví svou zprávu rád založil. Coby zpravodajka ke stanovisku Výboru pro práva žen na základě čl. 47 jednacího řádu jsem s jednomyslnou podporou Výboru pro práva žen dělala vše, co bylo v mých silách, abych předložila specifické opravy v rámci reformy penzijních systémů. Existuje šest velmi přesných oprav navržených k zaplnění mezer v pojištění žen coby výsledku např. mateřství nebo jejich rodinných závazků.

Věřili byste, že je Výbor pro zaměstnanost výslovně odmítl, ačkoli je to v přímém rozporu s jeho povinnostmi, jak je stanoví čl. 47? Je mi líto, že jsme prohráli bitvu, ale válka a náš boj budou pokračovat.

– Zpráva: Ewa Klamt (A6-0432/2008)

Philip Claeys (NI). - (NL) Paní předsedající, hlasoval jsem proti návrhu paní Klamtové z prostého důvodu, že celý koncept ekonomické imigrace a tzv. „modré karty“ svědčí o uvažování v krátkodobém časovém horizontu. Místo toho bychom měli přijmout politiku školení a přeškolení a vrátit těm zhruba 20 milionů nezaměstnaných v Evropské unii jejich pracovní místa. Místo toho bychom se měli poučit z chyb, kterých jsme se dopustili. Příkladem může být přivádění zahraničních dělníků a jejich rodin v 70. a 80. letech, z čehož se stal velký sociální problém.

Oni se teď snaží usmířit si veřejnost sliby, že se to týká jen vysoce kvalifikovaných a dočasných přistěhovalců, ale kdo jsem já, abych zpochybňoval slova Louise Michela, který říká, že také ostatní přistěhovalci by měli být i nadále vítáni. Jinými slovy, stavidla zůstávají otevřená. Oni jen a pouze vytvářejí nové. Jde o koalici proti společnosti. Velké podniky chtějí levnou pracovní sílu, spojují se s multikulturní levicí a nechávají společnost zaplatit účet.

– Zpráva: Neil Parish (A6-0368/2008)

Astrid Lulling (PPE-DE). - (FR) Paní předsedající, s těžkým srdcem jsem hlasovala pro zprávu pana Parishe o začlenění společné organizace trhů do vinařství, protože si myslím, že tato konkrétní společná organizace trhů nic nezjednoduší a nezvýší transparentnost. Ztěžuje život vinařům i celému vinařskému průmyslu.

Pan komisař se nás včera večer snažil ujistit. Doufám, že Komise dodrží slovo a především že bude tato profese i nadále adekvátně reprezentována, jak tomu je od první společné organizace trhů ve vinařství.

Anja Weisgerber (PPE-DE). - (DE) Paní předsedající, dnes ráno jsem volila s jistými rozpaky pro zprávu Neila Parishe o vytvoření jednotné organizace trhů pro velké množství odlišných zemědělských výrobků. Vítám cíl Komise, kterým je zjednodušení evropské zemědělské politiky. To znamená, že v budoucnu bude existovat jediná tržní organizace, která nahradí 21 stávajících tržních organizací např. pro ovoce, zeleninu, mléko a víno. Správa výsledného, velmi složitého dokumentu musí být co nejvíce zjednodušena. Proto jsem velmi ráda, že mě Komise ve včerejší rozpravě ujistila, že se bude zabývat mou myšlenkou a začlení do evropského vyhledávače EUR-Lex funkci, která umožní uživatelům otevřít pouze články, které se týkají jejich konkrétních zemědělských výrobků.

Komise rovněž potvrdila, že organizace trhu s vínem, která byla vyjednáвана s určitými obtížemi a která obsahuje mnoho požadavků Parlamentu, zůstane beze změny. Z tohoto jediného důvodu jsem byla ochotná hlasovat pro dotýcnou zprávu.

– Návrh usnesení: HIV/AIDS (RC-B6-0581/2008)

Milan Gaľa (PPE-DE). – (SK) Těší mě, že se pár dní před prvním prosincem, který byl ustanoven jako světový den boje proti AIDS, věnujeme tomuto celosvětovému problému. Počet lidí nakažených virem HIV se zvyšuje. Každý den se nakazí 14 000 lidí, z nichž 2 000 jsou děti mladší patnácti let.

Mimo obvyklá kritická místa, jakými jsou Afrika a Dálný východ, roste počet nakažených i ve východní Evropě a Střední Asii. V roce 2006 stoupl počet nakažených lidí v těchto oblastech na 1,7 miliónu. Největší nárůst byl zaznamenán v Rusku a na Ukrajině, kde se virem HIV nakazilo kolem 270 tisíc lidí. Šíření viru HIV v těchto oblastech je způsobeno především narkomanií a používáním špinavých jehel. V případě Ukrajiny jsou čísla ještě více alarmující, protože se týkají státu přímo sousedícího s Evropskou unií.

Fakt, že jsme nedokázali dostat problém viru HIV pod kontrolu navzdory zavedení celosvětových programů prevence, by nás měl přinutit k jejich přehodnocení a ke zvýšení úsilí v oblasti prevence a výroby účinných léků.

– Návrh usnesení: Demokratická republika Kongo (RC-B-0590/2008)

Charles Tannock (PPE-DE). – Paní předsedající, v roce 1994 nechtěly západní země vidět genocidu, k níž došlo ve Rwandě. To samé by se teď mohlo stát ve východním Kongu. Bezprostřední prioritou je humanitární pomoc, ale mimo to je nutné zde vyřešit choulostivou a složitou politickou situaci. Je to zčásti proto, že si mezinárodní společenství nejen mylo nad rwandskou genocidou ruce, ale rovněž dovolilo bojovníkům Hutu uprchnout do východního Konga, kde prezident Kabila udělal jen málo pro to, aby zkontroloval milice, což pobouřilo Kigali a místní Tutsie.

OSN i Africká unie (AU) se nyní musí ujmout vedení při řešení bezprostředních politických a bezpečnostních problémů, o něž se zde jedná, ale zároveň si musíme uvědomit, že za financováním větší části tohoto krveprolití stojí soupeření o přírodní zdroje. Čína je v této oblasti důležitým hráčem, ale o lidská práva v Africe se zajímá pramálo.

Komise by měla posoudit, zda by mohl proces vydávání osvědčení pro minerály a jiné přírodní zdroje probíhat stejně jako úspěšný Kimberlejský proces, jenž tak dobře fungoval v diamantovém průmyslu v otázce tzv. krvavých diamantů. Proto jsem hlasoval pro toto usnesení.

– Návrh usnesení: Včelařské odvětví (B6-0579/2008)

Erna Hennicot-Schoepges (PPE-DE). – (FR) Paní předsedající, toto usnesení přichází trochu pozdě. Je to spíše „hořčice po večeři“, protože od doby, kdy byla přijata směrnice Rady 91/414/EHS ze dne 15. července 1991 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh, učinilo se velmi málo pro podporu výzkumu o dopadech pesticidů na včely, především na jejich úplný reprodukční cyklus.

Je to tím překvapivější, že během prvního čtení zprávy paní Breyerové o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh, jinými slovy o směrnici Rady 91/414/EHS, se mnozí z těch, kteří dnes hlasovali pro toto usnesení, vyslovili proti pozměňovacím návrhům zaručujícím lepší ochranu včel.

Dobré úmysly nám nepomohou; rozhodují fakta a činy a já věřím, že až budeme hlasovat o zprávě paní Breyerové při druhém čtení, mí kolegové poslanci si zapamatují toto usnesení a budou hlasovat pro ochranu včel.

Astrid Lulling (PPE-DE). – (FR) Paní předsedající, chtěla bych říci paní Hennicotové, která se teprve nedávno stala poslankyní této sněmovny, že pochopitelně nemůže vědět, co žádáme od roku 1994, a to obzvláště v této oblasti.

Ráda bych poděkovala všem poslancům, kteří přispěli do této rozpravy a k usnesení o alarmující situaci v zemědělském odvětví. Včera před půlnocí se nás nesešlo zrovna mnoho, ale to je pochopitelné – a nebyla tam ani paní Hennicotová – abychom pokračovali v této výtečné a velmi důležité rozpravě, která má za cíl zvýšit úsilí Komise ohledně velmi znepokojující krize ve včelařském odvětví. S potěšením sleduji, že nás Komise pochopila.

Ráda bych službám zdůraznila, že pozměňovací návrh 1, který byl přijat a proti němuž má skupina hlasovala, je čistě redakční úpravou. V německém překladu mého bodu odůvodnění B je chyba. Proto musíme opravit tento překlad, kde je napsáno přesně to, co v pozměňovacím návrhu v němčině.

Co se týče pozměnovacího návrhu na schválení přípravků na ochranu rostlin, který byl poté stažen, souhlasím s jeho obsahem. Přesto však, protože reprodukuje slovo od slova text odhlasovaný ve Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin, který se týká uvádění těchto výrobků na trh, já a má skupina jsme usoudili, že bychom ho neměli opisovat a měli bychom ustoupit Výboru pro životní prostředí. Naše doporučení a tvrzení jsou však skvěle formulována v článku 8 usnesení, v němž žádáme to samé, jinými slovy, aby se zlepšil výzkum vztahu mezi úmrtností včel a užíváním pesticidů, aby mohla být přijata příslušná opatření ohledně schvalování těchto produktů. Pesticidy, které zabíjejí včely, pochopitelně nesmějí být schváleny. To říkáme už celé roky.

Předsedající. – Paní Lullingová, děkuji vám za pozornost, kterou věnujete detailům tohoto opatření. Můžeme vás ujistit, že jazykové verze budou pečlivě zkontrolovány.

Písemná vysvětlení hlasování

– Zpráva: Ingeborg Gräßle (A6-0394/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), písemně. – (FR) Na základě zprávy mé dobré přítelkyně a kolegyně Ingeborg Grassleové jsem hlasoval pro legislativní usnesení, podléhající pozměnovacímu návrhu, které schvaluje návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení (ES) č. 1073/1999 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF). Podporuji lepší ochranu práv osob, které jsou vyšetřovány Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) a posílenou spolupráci s členskými státy. Vzrůstala potřeba veřejné správy vyšetřovacích aktivit úřadu OLAF a nezávislé kontroly průběhu a trvání šetření, přičemž by byla zajištěna důvěrnost vyšetřování. Inge Grassleová odvedla na této zprávě skvělou práci a zaslouží si naše poděkování.

Dragoș Florin David (PPE-DE), písemně. – (RO) Hlasoval jsem pro zprávu paní Gräßleové, protože každý, kdo je součástí vyšetřování úřadu OLAF, musí mít možnost komentovat, přinejmenším písemně, záležitosti, které se k němu vztahují. Tyto komentáře by měly být předloženy dotyčným členským státům spolu s ostatními informacemi získanými během vyšetřování. Je to jediný způsob, jak předložit vnitrostátním orgánům všechny informace týkající se daného případu, přičemž bude zachován princip, podle něž budou mít obě strany možnost předložit své vlastní stanovisko. Zpráva zároveň zajišťuje spolupráci se zeměmi třetího světa a posiluje úlohu kontrolního výboru úřadu OLAF.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, hlasoval jsem pro zprávu paní Gräßleové o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) Je opravdu velmi důležité, abychom pozměnili nařízení o takových vyšetřováních, protože jisté interinstitucionální vztahy je třeba přezkoumat. Navíc musíme toto nařízení pozměnit s ohledem na práva osob, které jsou vyšetřovány, a s ohledem na výměnu informací mezi úřadem OLAF, evropskými institucemi, členskými státy a informátory. Nakonec bych chtěl poblahopřát paní Gräßleové k její iniciativě; vytvořila další zajímavé návrhy, které se týkají např. nové úlohy generálního ředitele úřadu, který bude mít pravomoc zahájit vnější vyšetřování nejen na žádost členského státu nebo Komise, ale také na žádost Evropského parlamentu.

– Zpráva: Rainer Wieland (A6-0395/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), písemně. – (IT) Děkuji vám, paní předsedající. Hlasoval jsem pro. Klíčový bod této rozpravy není jen specifickým problémem, který řeší Petiční výbor, s odkazem na rozšíření němčiny ve vztahu s jejím užíváním v institucích Společenství. V první řadě jde o všeobecný problém přístupu občanů všech národností k dokumentům, a ve výsledku i o problém transparentnosti institucí Společenství. Z tohoto pohledu si proto myslím, že je zcela zásadní, aby Rada důkladně prozkoumala tuto otázku s cílem podpořit zvýšení počtu jazyků užívaných na internetových stránkách předsednictví. Ke zvýšení by mělo dojít postupně, na základě stanovených vhodných a objektivních kritérií. Měli bychom mít nicméně na mysli, že čím více bude jazyků, tím více bude občanů, kteří budou moci mít bližší vztah k Evropě. Občané by měli na evropské instituce vidět jako na budovy, v nichž sídlíme: naše instituce by měly být přístupné.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) V zásadě souhlasíme se zprávou a konkrétně s tím, co se v ní píše o závěrech veřejného ochránce práv ohledně toho, že „zamítnutí Rady zabývat se obsahově žádostí stěžovatele je nesprávným úředním postupem“ a „informace na těchto internetových stránkách by měly být v ideálním případě k dispozici včas ve všech úředních jazycích Společenství“.

Nesouhlasíme však s odst. 1 písm. d) závěru zprávy, kde se říká: „pokud má být počet jazyků omezen, jejich výběr musí probíhat na základě objektivních, přiměřených, transparentních a také proveditelných kritérií“. Namítáme, že internetové stránky Rady by měly, stejně jako v případě Evropského parlamentu a Evropské

komise, obsahovat veškeré informace ve všech úředních jazycích Evropské unie. Jenom tak může skutečně být prosazována vícejazyčnost a kulturní rozmanitost, které mají vedoucí představitelé Společenství obhajovat, ale ve skutečnosti jsou neustále zpochybňovány kvůli snižování výdajů.

– **Zpráva: Gabriele Stauner (A6-0409/2008)**

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) Ačkoli jsou v usnesení přijatém většinou této sněmovny jisté neslučitelné, byť místy také pozitivní aspekty, hlavním argumentem je, že se stárnoucí populací a demografickými změnami ospravedlňuje vyšší křehkost systému veřejného sociálního a všeobecného zabezpečení s cílem reagovat na zájmy soukromého finančního sektoru, který si chce z tohoto koláče ukrojit co největší kus.

Podívejte se například na následující odstavec: „znovu připomíná, že tendence k individualizaci přispívá k modernizaci druhého a třetího pilíře, aniž by zpochybňovala první pilíř systémů sociálního zabezpečení; to umožní lidem, zejména ženám a ostatním ohroženým skupinám, aby měly větší svobodu volby, a tak se staly nezávislejšími a měly větší možnost vybudovat si vlastní dodatečná práva na důchod“.

Jinými slovy, ve jménu svobody, je cílem přimět lidi, aby si našli alternativní finanční řešení veřejného sociálního zabezpečení, ačkoli negativní výsledky takového jednání jsou dobře známy. Nedávné případy v USA jsou toho zářným příkladem. Kapitalismus se ovšem vždycky pokouší využít propagandu k dosažení vlastních cílů.

Proto jsme hlasovali proti.

Bruno Gollnisch (NI), písemně. – (FR) Zpravodajka, paní Staunerová, podala přehlednou analýzu problémů, které představuje stárnutí populace a pokles aktivních populací pro náš systém sociálního zabezpečení, a zdá se, že se tomuto tématu plně věnuje. To je první bod pro ni.

Druhý bod má za svou nesmělou otázku směrem ke skutečné účinnosti onoho obvykle navrhovaného všeléku, jímž má být organizace hromadného přivádění migrujících pracovníků, kteří, jak doufáme, zaplatí důchody a zdravotní systémy za staré Evropany, všeléku ve formě ohromujícího cynismu a sobectví, který hájí často ti, kteří tvrdí, že mají monopol na soucit a toleranci. Další bod má za svou kritickou analýzu tendence k privatizacím zdravotních systémů a čistě finančního přístupu k reformám vnitrostátních systémů sociálního zabezpečení.

Tato zpráva však selhává tam, kde se zabývá ústředním tématem: jelikož jde o demografický pokles na našem kontinentě, který je zdrojem všech nesnází, je právě tím, co musíme vyřešit. Členské státy se již nemohou dále vyhýbat ambiciózní rodinné politice, aby podpořily nárůst porodnosti, tedy závazek rovnováhy systémů sociálního zabezpečení, a co je důležitější, jejich dynamice, prosperitě a jednoduše přežití.

Hélène Goudin a Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Tato zpráva si všímá, že ve většině členských států populace stárne a důchodové systémy a systémy sociálního zabezpečení tak budou oslabeny. Předložené řešení tohoto problému je obvyklé, tj. EU vydá četná opatření. Strana June List je toho názoru, že EU by se vůbec neměla zabývat záležitostmi týkajícími se důchodových systémů a systémů sociálního zabezpečení členských států.

Evropský parlament zaujímá stanoviska na zákonný důchodový věk, pracovní smlouvy, na to, jakou forma důchodových systémů by měly členské státy zavést, na zdanění práce, sdílení daňové zátěže a organizaci péče v zemích EU. Tyto záležitosti by se měly projednávat výhradně na vnitrostátní úrovni. Přínos všeobecných postřehů ze strany evropských institucí je nulový.

Proto jsme nakonec v závěrečném hlasování hlasovali proti této zprávě.

Carl Lang (NI), písemně. – (FR) Ačkoli se zpráva paní Staunerové zabývá Lisabonskou strategií, tím zjevným europeanistickým fiaskem, zaslouží si podporu, protože zpochybňuje imigraci coby řešení dalšího propadání demografických, hospodářských a sociálních deficitů v Evropě.

Imigrace, výběrová i jiná, zkresluje identitu a kulturu Evropanů a zhoršuje rozdíly mezi společenstvími a napětí, které z toho vzniká, podle vzoru toho, co se děje v každé multietnické a multikulturní společnosti na světě.

Jde o novodobé pro-otrokářství, z něhož profitují globalizační skrblici, kteří v něm vidí levnou pracovní sílu a prostředek, jak vyvíjet tlak na mzdy na pozadí již tak hodně vysoké nezaměstnanosti. Umožní to elitám drancovat země třetího světa, a tím zhoršovat jejich situaci.

Strategicky řečeno jde o klam, protože chování imigrantů se nakonec stejně přizpůsobí chování Evropanů; mam teď na mysli především tu nešťastnou tendenci společnosti mít méně dětí, což je opravdu na každý pád zmatené.

Kromě podpory rodin a vyšší porodnosti v Evropě potřebuje nová „Evropa národů“ politiku preferující národ a Společenství, politiku ochrany národa a Společenství.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), písemně. – (EL) Zpráva odhaluje plný rozsah hluboce protivnikovských snah EU a euro-unifikujícího kapitálu z hlediska rušení systémů sociálního pojištění. Děsivě předvádí záminku demografického poklesu v EU, aby nabídla zvýšení důchodového věku a zavedení „třípilířového systému“, konkrétně:

- důchody vyplácené na základě úrovně chudoby z vnitrostátních systémů sociálního zabezpečení;
- rozšíření zaměstnaneckého důchodového systému, který poskytuje příspěvkový důchod;
- přechod pracovníků k soukromému pojištění („individualizace“ v řeči euro-unifikace), tzv. třetí pilíř.

Tak se dláždí velmi široký chodník pro monopolní pojišťovny, aby si mohly zvýšit výdělky tím, že vstoupí do dalšího výdělečného odvětví.

Tento útok tvoří součást balíčku protidělnických opatření EU, jako je všeobecné zavedení flexikurity, přepracování (rozuměj zrušení) pracovněprávních předpisů, institucionalizace „otrokářských“ pracovních agentur, směrnice zavádějící neaktivní pracovní dobu s 65hodinovým pracovním týdnem a roční uspořádání pracovní doby.

Dělnická třída musí odpovědět na tyto stupňující se útoky euro-unifikujícího kapitálu protiútokem, tím, že vytvoří antimonopolní alianci, která musí vyhlásit svou místní moc a položit základy pro uspokojení místních potřeb a místní prosperity.

Rovana Plumb (PSE), písemně. – (RO) Evropská unie nemůže mít vyšší míru zaměstnanosti, dokud máme sociální kategorie, které jsou mnohem slaběji zastupovány, a sociální skupiny, které jsou vyloučeny z trhu práce. Postižení nebo vážně nemocní by rádi pracovali, ale většinou jsou těžce diskriminováni zaměstnavateli.

Tito lidé navíc potřebují speciální vybavení, aby mohli řádně vykonávat svou práci, jenže zaměstnavatelé nejsou připraveni do této oblasti investovat. Finanční opatření přijatá členskými státy nepřinesla očekávané výsledky. V případě Rumunska mohu zmínit odpočet částek, které se vztahují k nákupu vybavení a k vybavení užívaného postiženými lidmi ve výrobním procesu při výpočtu zdanitelného zisku, odpočet nákladů na přepravu postižených mezi domovem a pracovištěm a také slevy z pojistného rozpočtu pro nezaměstnanost na specifické náklady na přípravu, profesionální školení a poradenství. Zřizování specifických podniků, jak je popsáno ve zprávě, nabízí konkrétní řešení při začleňování těchto sociálních kategorií, které jsou na trhu práce zranitelné.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, jsem potěšen skvělou prací, kterou odvedla paní Staunerová pro budoucnost systému sociálního zabezpečení a důchodů, a svým hlasováním jsem ji podpořil. Podporuji úvahu, na jejímž základě je zpráva založena a myslím si, že bychom my, Evropská unie ve spolupráci s členskými státy, měli co nejrychleji najít patřičné řešení vznesených problémů.

Evropa je světa díl se stárnoucí populací a nízká porodnost je pod přirozenou mírou potřebnou k obnově této populace. Za méně než padesát let bude evropská populace menší a starší. Imigrace rozhodně nebude řešením tohoto problému, spíše je třeba přivést a udržet velký počet lidí na kvalitních pracovních místech, poskytnout vysokou úroveň sociálního zabezpečení a ochrany pracovních míst, zlepšit výuku a školení našich pracovních sil a modernizovat zastaralé důchodové systémy s přihlédnutím k nestabilitě spojené se soukromě financovanými systémy, které mnozí podporují.

– **Zpráva: Ewa Klamt (A6-0432/2008)**

Alexander Alvaro (ALDE), písemně. – Plně podporuji zavedení modré karty. Avšak obávám se, že přijetím pozměňovacích návrhů skupin PPE a PSE brzy přijde Evropa o svou pokrokovou strategii legální migrace. Současný text jednoduše odrazuje vysoce kvalifikované pracovníky, kteří zvažují legální imigraci do EU.

Vysoce kvalifikovaní pracovníci nebudou motivováni k práci na trhu EU, v neposlední řadě kvůli byrokratickým překážkám, které schvaluje nyníjší text.

Jan Andersson, Göran Färm, Inger Segelström a Åsa Westlund (PSE), písemně. – (SV) My, švédští sociální demokraté v Evropském parlamentu, jsme hlasovali pro zprávu o vstupu a pobytu státních příslušníků třetích zemí za účelem zaměstnání vyžadujícího vysokou kvalifikaci, která je rovněž nazývaná modrá karta EU. Zpráva, o níž se hlasovalo v Parlamentu, zlepšuje směrnici, konkrétně co se týče rovného zacházení s pracovníky ze zemí třetího světa, protože působí preventivně proti diskriminaci těchto pracovníků. Je rovněž pozitivní, že členské státy budou mít možnost prozkoumat svou potřebu otevřít cestu migrujícím pracovníkům. Rovněž vítáme skutečnost, že Parlament odmítl návrhy předložené Komisí, které umožňovaly zaměstnavatelům diskriminovat lidi po třicet let. Je také potěšující, že se omezuje možnost členských států EU přijímat pracovníky z odvětví v zemích třetího světa tam, kde je nedostatek pracovníků. To zabraňuje EU přispívat odlivu mozků vysoce kvalifikovaných pracovníků především z rozvojových zemí.

Zároveň litujeme skutečnosti, že Parlament nebyl schopen se dohodnout na otázce kolektivních smluv platných i pro pracovníky ze zemí třetího světa. Rovněž litujeme, že pozměňovací návrh 79 nebyl přijat. A konečně, ve stanovování mzdových úrovní nemá EU pravomoci a musí být tedy možné, aby o nich rozhodovali sociální partneři v dotýčných členských státech. Očekáváme od švédské vlády, že bude pokračovat v boji během pokračujících vyjednávání Rady.

Alessandro Battilocchio (PSE), písemně. – (IT) Děkuji vám, paní předsedající. Hlasoval jsem pro. Toto je velmi důležité nařízení. Vytvoření nových práv pro vysoce kvalifikované dělníky ze zemí třetího světa představuje možnost jak pro migranty, tak pro hostitelské země. Především je nezbytně nutné, aby se to dělo v rámci kritérií nastavených ve všech členských státech EU stejně, aby se předešlo všem neshodám a aby se zvýšila schopnost Evropy přivádět právě takové jedince, v čemž Evropa stále zaostává za čísly dosahovanými ve Spojených státech a v Kanadě. V rámci společných pravidel, která připravujeme k přijetí, bezvýhradně podporuji pozměňovací návrhy Skupiny sociálních demokratů v Evropském parlamentu. Minimální mzda ne nižší než ta, kterou má podobný pracovník z hostující země, je zárukou rovnosti, již považujeme za zásadní.

Rovněž hájíme udílení modré karty těm, kteří už mají bydliště v členských státech, a prodloužení tohoto udělení v případě ztráty zaměstnání na šest měsíců. Máme také povinnost spolupracovat se zeměmi za hranicemi EU, abychom podpořili školení vysoce kvalifikovaných zaměstnanců v odvětvích, která mohou pocítit dopad odlivu mozků. Přijetí tohoto opatření navíc podpoří legální imigraci a obohatí EU o profesní dovednosti a lidské zkušenosti, a to v rámci takové výměny, která od počátku tvoří skutečnou podstatu evropského ducha.

Catherine Boursier (PSE), písemně. – (FR) Hlasovala jsem pro zprávu paní Klamtové o zavedení evropské modré karty, protože nám poprvé nabízí také možnost přejít na evropské úrovni z odmítavé kultury, kultury „evropské pevnosti“, na přijímací kulturu, kulturu otevřené Evropy, abychom nakonec vyvinuli pozitivní řízení migračních pohybů a zajistili pracovníkům určitá práva. Tento proces bude muset být okamžitě následován přijetím dalších opatření ve prospěch ostatních kategorií cizích pracovníků, a já se o ně budu starat.

Mohli jsme každopádně zajít ještě dál; byli bychom rádi viděli horizontální spíše než odvětvovou směrnici, ale *acquis* zde je, obzvláště princip „stejný plat za stejnou práci“, odmítnutí zahájit odliv mozků, obzvláště v klíčových odvětvích, jako je zdravotnictví a školství, a zdvojnásobení doby práva na trvalý pobyt za účelem hledání nového zaměstnání tehdy, když skončí pracovní smlouva.

Text se proto snaží především prosazovat kanály pro legální imigraci, nikoli formu výběrové imigrace, proti níž jsem.

Dragoș Florin David (PPE-DE), písemně. – (RO) Hlasoval jsem pro zprávu paní Klamtové, protože dává možnost práce imigrantům s vysokou profesní kvalifikací. Tato zpráva stanoví, že státy EU jsou povinny preferovat evropské občany, z čehož mají rumunští občané prospěch z hlediska omezení, která na pracovním trhu zavádějí mnohé státy EU. Zpráva umožňuje lidem, kteří splňují podmínky stanovené danou směrnicí, získat modrou kartu s počáteční dvouletou platností, již je možno prodloužit o další dva roky. Jestliže bude mít pracovní smlouva trvání kratší než dva roky, bude modrá karta vydána na dobu trvání této smlouvy plus další tři měsíce.

Avril Doyle (PPE-DE), písemně. – Bohužel jsem se zdržela hlasování o zprávě paní Klamtové (A6-0432/2008), tedy o návrhu směrnice Rady o podmínkách vstupu a pobytu státních příslušníků třetích zemí na účelem

zaměstnání vyžadujícího vysokou kvalifikaci, neboť Irsko se k tomuto návrhu nepřidalo podle č. 3 čtvrtého protokolu Amsterodamské smlouvy, a už má v této oblasti existující vnitrostátní politiku, která nabízí pružnost a vysoký stupeň oprávnění ohledně přizpůsobování se podmínkám trhu práce.

Lena Ek (ALDE), písemně. – (SV) Hospodářská soutěž o ambiciózní, kvalifikované pracovníky teprve začala. Aby Evropa uspěla v globalizaci, musí se v boji o světové talenty stát přitažlivější. Návrh Komise, aby modrá karta zajišťovala vstup na evropský trh práce, je proto nanejvýš vítána. Já sama jsem již dlouho horlivým obhájcem modré karty a ostatních plánů na zajištění vstupu na evropský trh práce. Účinnost tohoto návrhu však byla tak oslabena většinou Parlamentu, že jsem se rozhodla hlasování zdržet. Budu v EU i nadále bojovat za znatelně obsažnější podobu modré karty, než jakou se Parlament cítil schopen podpořit.

Bruno Gollnisch (NI), písemně. – (FR) Modrá karta EU, která, jak se tvrdí, je vyhrazena vysoce kvalifikovaným pracovníkům a nabízí jejím držitelům svobodu pohybu a usazování se ve všech členských státech Evropské unie, bude novým sacím čerpadlem pro imigraci, kterou už EU nebude kontrolovat více, než jak je tomu dnes v mnoha zemích na vnitrostátní úrovni.

Zpřístupnění práv okamžitého přístupu rodinným členům bez skutečného časového omezení podpoří permanentní osidlující imigraci. Je to byrokratická organizace nové, moderní formy otrokářství, která si od nynějška bude vybírat své oběti podle jejich diplomů, nikoli podle svalů či zubů. Zbaví rozvojové země mozků, které tak zoufale potřebují, a tím zhorší jejich hospodářskou situaci a zahájí nekonečné monitorování vzrůstající nelegální imigrace.

Zavádí minimální výši platu, což je naprosto absurdní a svévolné, a nebere v potaz skutečnou situaci nebo dotyčná odvětví či povolání, což bude mít dvojí předvídatelný následek: snižování platů nejkvalifikovanějším Evropanům, které bude ještě více než nyní lákat přemístění se mimo Evropu, a vykořisťování imigrantů bez jakékoli záruky, že jim bude vyplacena mzda, která bude skutečně odpovídat jejich kvalifikaci.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), písemně. – (PT) Navzdory přijetí pozměňovacích návrhů Parlamentem – pro něž jsme hlasovali – zmírňujících některé negativní aspekty návrhů na zavedení modré karty v Evropské unii, se domníváme, že tyto pozměňovací návrhy nezpochybňují ani motivy, ani ústřední cíle návrhu na směrnici, kterou představila Evropská komise Radě.

Tato „modrá karta“ je nástrojem, který slouží k uskutečňování neoliberalistických cílů Lisabonské strategie, co se týče potřeby vykořisťovat dělnictvo. V souvislosti s kapitalistickou hospodářskou soutěží, především ve Spojených státech (které mají „zelenou kartu“), se EU snaží nalákat „vysoce kvalifikovanou“ pracovní sílu na úkor lidských zdrojů v zemích třetího světa.

Jinými slovy jsou tato modrá karta (která omezuje imigraci na vykořisťování a diskriminuje a vybírá imigranty podle potřeb zemí EU v oblasti pracovní síly) a směrnice o navracení (která zvýší počet svévolných vyhoštění a zhorší obtíže a překážky při slučování rodin) různými stranami téže mince. Jedná se tedy o nástroje (které jsou ve vzájemném souladu) a pilíře téže politiky: nehumánní imigrační politiky EU, která kriminalizuje, vyhošťuje, vykořisťuje a odstraňuje imigranty.

Proto jsme hlasovali proti.

Jeanine Hennis-Plasschaert (ALDE), písemně. – Jménem skupiny ALDE bych ráda uvedla důvody, které nás vedly ke zdržení se při závěrečném hlasování. Aby bylo jasné: skupina ALDE velmi podporuje modrou kartu. Přesto si myslíme, že její podoba byla značně ochuzena. Bylo zavedeno příliš mnoho omezení.

Imigrační balíček EU by měl mít dva pilíře: boj s nelegální imigrací a zároveň vytváření lepších příležitostí pro legální migranty. Návrh, jak byl upraven pozměňovacími návrhy v této sněmovně, nepřináší kýženou změnu, ale namísto toho potvrzuje protekcionistické praktiky členských států. Přijetím této zprávy oslabil Parlament už tak dost skromný návrh Komise. Zmařená příležitost! Současným trendem je, že valná většina vysoce kvalifikovaných pracovníků odchází do USA, Kanady nebo Austrálie, namísto do EU. Chceme-li zvrátit tento trend, musíme být ambiciózní. Text v současné podobě jednoduše odráží vysoce kvalifikované pracovníky, kteří zvažují legální imigraci do EU, a tudíž nijak nenapomáhá snahám zatraktivnit EU pro tyto vysoce kvalifikované pracovníky. Je třeba politické odvahy.

Carl Lang (NI), písemně. – (FR) Vystoupení pana Jeana-Pierra Jouyeta, úřadujícího předsedy Rady, a pana Jacquesa Barrota, místopředsedy Komise, během rozpravy o modré kartě a jediném povolení, které sjednocují povolení k pobytu a pracovní povolení, byly velmi názorné. Zde je stručný přehled.

Abych citoval Jacquese Barrota: „Tyto texty představují skutečný účel tohoto paktu o přistěhovalectví a azylu, které francouzské předsednictví přivedlo k úspěšnému závěru, a dokázalo tak, že tento pakt je vyrovnaný a vyjadřuje vůli Evropanů k otevření dveří migračním přesunům, což může být obzvláště užitečné a ukázat se jako velmi pozitivní pro budoucnost evropské společnosti“.

Rovněž řekl: „Možnost vrátit se do země původu na dva roky bez ztráty statutu dlouhodobě pobývajících rezidenta má rozhodující důležitost.“.

Abych citoval Jeana-Pierra Jouyeta: „Tyto dva texty jsou začátkem, nikoli koncem, a ponechávají prostor kruhové migraci“.

Rovněž řekl: „Tyto dva texty demonstrují, že Evropská unie je opravdu zavázána k podporování legální imigrace“.

Již tedy není pochyb, že naši vůdčí představitelé a francouzští zástupci v evropských institucích podporují masovou osidlující imigraci z mimoevropských oblastí, která povede k dezintegračním politikám na vnitrostátní úrovni. Budeme hlasovat proti.

Jean-Marie Le Pen (NI), písemně. – (FR) Zpráva paní Klamtové o podmínkách vstupu občanů třetích zemí do Evropské unie a jejich pobytu v ní za účelem zaměstnání vyžadujícího vysokou kvalifikaci vychází ze správných předpokladů, ale dochází ke špatným závěrům.

Je ve skutečnosti správné, že kvalifikovaní pracovníci z oblastí mimo Společenství dávají přednost imigraci do Spojených států nebo Kanady před imigrací do Evropy. Chtít zvrátit tento trend a chtít je přivést zpátky zavání masochismem a ztrátou svéprávnosti.

Jsme tak neschopní vyškolit inženýry, počítačové experty a doktory, že potřebujeme, aby k nám přicházeli z rozvojového světa?

Je lidsky přijatelné krást mozky ze zemí, které je nutně potřebují, aby se mohly rozvíjet?

Myslíte si, že hlasováním pro selektivní imigraci, kterou chce pan Sarkozy, zastavíte legální, a, co je důležitější, ilegální imigraci?

Poslední otázka: co zbude z preferencí Společenství, když přivedeme kvalifikované pracovníky tím, jim dáme stejná práva jako občanům Společenství, a to včetně stejných platů?

Odpovědi na tyto otázky ilustrují nebezpečí, jež představuje ta část Evropy, která páchá skutečný zločin proti lidskosti, co se týče rozvojového světa. Z těchto důvodů nemůžeme hlasovat pro tuto zprávu.

Fernand Le Rachinel (NI), písemně. – (FR) Modrá karta EU, skutečné „Sezame, otevři se“, navržená tak, aby přiváděla další kvalifikované přistěhovalce z oblastí mimo Evropu, bude hospodářskou, sociální a humanitární katastrofou pro evropské občany a národy, které už tak trpí nekontrolovatelnou nelegální imigrací a vzrůstající imigrací legální.

Abychom předešli tomuto nevyhnutelnému sociálnímu dumpingu, který vznikne jako následek příchodu inženýrů a dalších kvalifikovaných odborníků z jiných světadílů, bude jejich plat muset být nejméně 1,7krát vyšší než minimální mzda v hostitelské zemi. Situace francouzských dělníků se patřičně zhorší.

Migrující pracovníci si budou rovněž moci po urychleném schválení přivést rodiny, což ještě podpoří sjednocování rodin, a to bez přihlédnutí k tomu, jak široce rozšířené a nebezpečné je to už nyní. Přistěhovaanci navíc budou moci kumulovat doby pobytu na evropském území, aby získali status dlouhodobě pobývajících rezidentů. Kruh se uzavřel: podmínky pro masové usazování a naturalizaci ve členských státech byly nastoleny.

Je rovněž skandální, že tento proces ještě zhorší odliv mozků z třetích zemí, obzvláště z Afriky, tím, že z těchto států odejde elita, čímž zde znovu dojde k rozšiřování chudoby.

Opět se Evropanů nikdo nebude ptát na jejich názor na tuto bruselskou globalizační a přistěhovaleckou politiku. Ještě víc než kdy jindy musíme bojovat za znovuobjevení suverenity a za právo lidí zůstat tak, jak jsou.

David Martin (PSE), písemně. – Hlasoval jsem pro zprávu paní Klamtové, která atraktivňuje EU pro vysoce kvalifikované pracovníky ze třetích zemí. Ustanovuje flexibilní rychlý postup pro přijetí vysoce kvalifikovaných pracovníků ze třetích zemí a příznivé podmínky pobytu pro tyto pracovníky a pro jejich rodiny.

Erik Meijer (GUE/NGL), písemně. – (NL) Většina lidí si přeje dále žít a pracovat v zemi, kde vyrostli a jejíž jazyk se naučili. Lidé opouštějí zemi svého původu ze dvou důležitých důvodů. Zaprvé, aby unikli zatčení nebo zabítí. Aby tomu unikli, stávají se z nich uprchlíci. Zadruhé, kvůli chudobě. Lidé odcházejí do zemí, kde je vyšší plat, i když nedostanou odpovídající plat, jejich pracovní místo je nejisté, obydlí jsou ubohá a netěší se žádné účty.

Změna očekávání v oblasti budoucího demografického vývoje a úbytek lidí v jistých zaměstnáních znamená, že na imigraci se zase jednou nahlíží jako na užitečnou. Uprchlíci, kteří samovolně přicházejí do zemí EU, neboť je to pro ně opravdu nezbytné, jsou čím dál tím méně vítáni, zatímco příliv privilegovaných a vysoce kvalifikovaných lidí se podporuje. Taková metoda výběru znamená, že lidé s dobrou kvalifikací odchází ze zemí, kde byli vyškoleni, ačkoli právě tyto země je potřebují nejvíce. Bez nich je pro tyto země těžké dostat se na stejnou úroveň, což je hlavní důvod jejich chudoby. Jestliže modrá karta nastartuje odliv mozků, jsou to špatné zprávy pro Evropu i zbytek světa.

Tobias Pflüger (GUE/NGL), písemně. – (DE) Koncept modré karty ve zprávě Ewy Klamtové, která se zakládá na návrhu Evropské komise, je konceptem elitářské imigrace, jehož následky budou katastrofální.

Jediným pozitivem modré karty je uznání skutečnosti, že imigrace do Evropské unie, a tudíž i do Německa, je jak nutná, tak i správná.

Koncept modré karty umožní EU vybírat ty nejlepší přistěhovalce podle principu zachování těch dobrých a zbavení se zbytku. Z našeho levicového pohledu je tento elitářský koncept nepřijatelný. Lidem se musí umožnit vstup do EU, aby si zde hledali práci a byl jim poskytnut azyl, když se dostanou do nesnáží.

Koncept modré karty znamená, že vysoce kvalifikovaní a často zoufale potřební pracovníci budou odlákáni ze zemí svého původu. Tím se zvětší problémy v těchto zemích a zhorší se nerovnost v celém světě.

Studie vypracovaná německým Ústavem pro výzkum zaměstnanosti naznačuje, že koncept modré karty vyústí ve vytvoření hospodářství, v němž se „především všechny pozice zaplní rychleji a mzdy vyplácené kvalifikovaným rezidentním pracovníkům se budou udržovat na nižší úrovni“. To by mělo za následek, že v určitých hospodářských odvětvích by podstatně klesly mzdy.

Koncept modré karty je součástí chybné protimigrační politiky EU. Koncept modré karty činí z lidí (přistěhovalců) hospodářské faktory a představuje koncept „selektivní imigrace“.

Rovana Plumb (PSE), písemně. – (RO) Demografické předpovědi, které naznačují, že pracující populace EU klesne do roku 2050 na 48 milionů a že míra závislosti se zdvojnásobí, takže do roku 2050 dosáhne 51 %, nám zdůrazňují skutečnost, že v budoucnosti bude do některých členských států EU přitahován stále vyšší počet imigrantů s různými schopnostmi a kvalifikacemi, aby došlo k zneutralizování tohoto trendu.

Podstatné nesrovnalosti s ohledem na definiční a vstupní kritéria zaváděná pro vysoce kvalifikované pracovníky pochopitelně omezí jejich mobilitu po celé Evropské unii, čímž ovlivní efektivní redistribuci legálně pobývajících lidských zdrojů a zabrání odstranění regionálních rozdílů.

Jako zástupkyně členského státu, který vstoupil do Evropské unie v roce 2007, jsem hlasovala pro tuto zprávu, která bude účinně regulovat současné i budoucí požadavky na práci vyžadující vysokou kvalifikaci, přičemž bude brát v potaz princip preference Společenství vztahující se na občany EU.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, jsem zcela proti zprávě paní Klamtové o podmínkách pro vstup a pobyt státních příslušníků třetích zemí na účelem zaměstnání vyžadujícího vysokou kvalifikaci. Tzv. modrá karta, jakási nepropracovaná nápodoba americké zelené karty, by jen ublížila současnému stavu evropského sociálního systému, nejistoty zaměstnání a nezaměstnanosti, jež trápí náš kvalifikovaný personál. Jsem zcela proti tomuto návrhu, který by znamenal, že naši vysoce kvalifikovaní pracovníci by museli soupeřit s ne-Evropany a, co je horší, pravděpodobně by byli znevýhodněni. Modrá karta by rovněž napomohla zničit schopnosti a potenciál v samotných neevropských zemích, protože by podpořila ten samý odliv mozků, s nímž dnes bojujeme v Evropě.

Carl Schlyter (Verts/ALE), písemně. – Pozitivní stránkou zprávy je zákonná imigrace a skutečnost, že zaměstnavatelé, kteří porušují zákony, mohou být vyloučeni ze získávání pomoci poskytované Evropskou unií, Evropský parlament však bohužel oslabil ochranu pracovníků a mzdové požadavky zpřístupňují systém prakticky pouze vysoce placeným pracovníkům, jako jsou inženýři a doktoři. S problémem odlivu mozků by bylo možné vypořádat se i lépe, a proto se zdržuji hlasování, a to navzdory pozitivním stránkám zprávy.

Olle Schmidt (ALDE), *písemně*. – (SV) Modrá karta je v zásadě velmi dobrý nápad a já jsem vždy obhajoval usnadňování legální imigrace a znesnadňování imigrace nelegální. Původní návrh byl však nyní velmi oslaben a stal se natolik byrokratickým, že se ve shodě se svou politickou skupinou zdržují hlasování.

Bart Staes (Verts/ALE), *písemně*. – (NL) Modrá karta se zdála jako dobrý začátek pro zjednodušení migrační politiky v Evropské unii. Evropská migrační politika je nezbytná, řekl bych, v neposlední řadě proto, že v roce 2050 bude evropská pracující populace nižší o 20 milionů lidí. Návrh Komise, který již sám byl nedostačující, byl navíc ještě oslaben Evropským parlamentem.

Návrh Komise ponechal určitý prostor pro migraci lidí bez vyšší kvalifikace, ale s dobrými schopnostmi. Parlament však utnul tento návrh v zárodku tím, že podstatně zpřísnil podmínky pro migraci.

Příjmový práh byl Evropským parlamentem nastaven na 1,7násobek průměrného platu ve členském státu. To je příliš. Chceme-li konkurovat Spojeným státům a Kanadě, tedy zemím, které přitahují ty nejvýše kvalifikované, budeme muset zjednodušit zákony umožňující lidem přicházet sem a pracovat zde. Navíc požadavek Parlamentu, že přistěhovalci musejí mít pětiletou pracovní praxi včetně dvou let ve vyšší pozici, je nepřijatelný. Nechápu, proč nebyl tento návrh rozšířen na migrační proces pro každého, kdo si zde umí najít práci. Modrá karta umožní legální migraci, ale protože se nevztahuje na všechny, zdržují se hlasování.

Andrzej Jan Szejna (PSE), *písemně*. – (PL) Evropská unie musí čelit problému hospodářské migrace. V porovnání se Spojenými státy, Kanadou nebo Austrálií ji však bohužel kvalifikovaní migrující pracovníci nepovažují za přitažlivou oblast.

Hlavní příčinou této situace je nedostatek jednotného systému přijímání přistěhovalců a problémy spojené s pohybem mezi státy EU. Abychom změnili tento stav, potřebujeme sjednocenou a důslednou evropskou migrační politiku.

Nesmíme zapomínat, že lákáním odborníků zvýší Evropská unie svou konkurenceschopnost a bude mít šanci na hospodářský růst. Předpokládá se, že v příštích dvou desetiletích přijde EU o 20 milionů kvalifikovaných pracovníků, především inženýrů. Nesmíme tyto předpovědi opominat.

Jsem toho názoru, že zaměstnávání přistěhovalců není za žádných okolností dlouhodobým řešením hospodářských problémů Evropské unie. EU by měla podniknout další kroky v oblasti hospodářské a zaměstnanecké politiky, ačkoli v současnosti potřebuje hospodářské přistěhovalce, i kdyby jen kvůli stárnutí její populace a zvětšujícím se demografickým změnám.

Vzhledem k tomu, co jsem zde uvedl, jsem podpořil zavedení konceptu evropské modré karty pro kvalifikované migranty.

– Zpráva: Patrick Gaubert (A6-0431/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), *písemně*. – (FR) Na základě zprávy mého kolegy Patricka Gauberta jsem hlasoval pro legislativní usnesení, které schvaluje, na základě pozměňovacího návrhu, návrh směrnice Rady o sjednoceném postupu vyřizování žádostí státních příslušníků třetích zemí o jediné povolení k pobytu a výkonu práce na území členského státu a o společném souboru práv pro pracovníky z třetích zemí, kteří oprávněně pobývají v členském státě. Rád bych ocenil důležitou práci, kterou Patrick Gaubert vykonal v takto citlivé oblasti, která je zde proto, aby přispěla snahám o vyvinutí globální evropské imigrační politiky. Práce na společném souboru práv pro občany třetích zemí, kteří už legálně pobývají na území členského státu, a ohledně postupu, konkrétně udílení jediné povolení na základě sjednoceného postupu pro jeho vydávání, bylo logickým krokem.

Avril Doyle (PPE-DE), *písemně*. – Cítila jsem povinnost zdržet se hlasování o zprávě Patricka Gauberta (A6-0431/2008) o návrhu směrnice Rady o sjednoceném postupu vyřizování žádostí státních příslušníků třetích zemí o jediné povolení k pobytu a výkonu práce na území členského státu a o společném souboru práv pro pracovníky z třetích zemí, kteří oprávněně pobývají v členském státě. Učinila jsem tak, protože Irsko se bohužel k tomuto návrhu nepřidalo podle čl. 3 čtvrtého protokolu k Amsterodamské smlouvě. Demografické předpovědi a současná hospodářská situace dokazují, že Evropa potřebuje účinnou imigrační politiku, aby naše požadavky na pracovní sílu byly náležitě regulovány. V příštích desetiletích bude hospodářský a sociální rozvoj Evropy záviset na přijímání nových hospodářských migrantů. To znamená, že potřebujeme aktivní politiku na úrovni celé Evropy pro přijímání jak vysoce kvalifikovaných, tak i méně kvalifikovaných pracovníků.

Patrick Gaubert (PPE-DE), písemně. – (FR) Evropský parlament právě přijal výraznou většinou dvě zprávy o vstupu migrujících pracovníků do Evropy, čímž ukázal skutečnou schopnost Evropské unie zavádět specifické nástroje do koordinovaného řízení oblasti hospodářských migrantů.

Přijetí mé zprávy o sjednoceném postupu pro udělení povolení k pobytu a pracovního povolení de facto vyvrací neopodstatněná nařčení představitelů mnoha afrických a latinskoamerických států, která hovoří o „Evropské pevnosti“, jež je uzavřená sama do sebe.

Toto hlasování na plenárním zasedání potvrzuje princip rovného zacházení s legálními přistěhovalci a evropskými občany a zaručuje jim sociální a hospodářská práva.

Tato rozhodnutí pomohou zlepšit jejich integraci; migrující pracovníci nepředstavují nebezpečí pro naše trhy práce. Zpráva o modré kartě ve skutečnosti umožní absolventům vysokých škol a vysoce kvalifikovaným imigrantům snadnější přístup na trhy práce zemí Evropské unie díky lákavým přijímacím podmínkám.

Evropa dala najevo, že je schopna přijmout důstojnou, pevnou a otevřenou imigrační politiku.

Bruno Gollnisch (NI), písemně. – (FR) Pan Gaubert by rád vyslal zprávu, že Evropa je otevřená legální imigraci, tím, že zaručí legálním imigrantům všechna možná práva a znesnadní členským státům omezovat celkovou rovnost zacházení s evropskými občany a imigranty v členských zemích, jinými slovy tak, že zavede povinnost praktikovat pozitivní diskriminaci.

Nechť je pan Gaubert ujištěn: je dobře známo, že všechny země, odkud přistěhovalci přicházejí, považují Evropu za síto. Statisíce legálních i nelegálních přistěhovalců do ní přicházejí každý rok, lákáni nikoli vidinou práce (do Francie přichází jen 7 % legálních imigrantů kvůli práci), ale kvůli stále ještě dost hojným sociálním výhodám a dalším právům, která jsou jim nabízena a někdy vyhrazována, aniž by po nich bylo cokoli požadováno a bez možnosti cokoli po nich požadovat na oplátku, dokonce ani minimální znalost jazyka hostitelské země, abychom vycházeli ze slov pana Gauberta.

V době, kdy naše země vstupují do recese, kdy jsou naše sociální modely a hospodářství podřívány globalizací, kdy se nadměrně zvýšil počet nezaměstnaných a chudých evropských pracovníků, nutně potřebujeme naopak požadovat zavedení principu preference národa a Společenství ve všech odvětvích.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), písemně. – (PT) Ve shodě se stanoviskem EP k modré kartě, navzdory tomu, že Parlament přijal pozměňovací návrhy – pro něž jsme hlasovali –, které zmírňují některé negativní stránky návrhu na ustanovení „sjednoceného postupu“ vyřizování žádostí imigrantů o povolení k pobytu a výkonu práce v zemi Evropské unie, se domníváme, že se tyto pozměňovací návrhy nezabývají ani motivy, ani hlavními cíli návrhu směrnice představeného Evropskou komisí Radě.

Jak zdůraznila naše parlamentní skupina, cílem „sjednoceného postupu vyřizování žádostí“ je uvést v soulad řízení a práva imigrantů; toto je však v jistých základních aspektech spíše omezuje než posiluje. Jde třeba o případ, kdy je imigrant učiněn závislým na apriorní existenci pracovní smlouvy, namísto toho, aby pro něj byly vytvořeny podmínky, obecně ekvivalentní těm, které jsou stanoveny pro koncept modré karty.

Jinými slovy, tento „sjednocený postup vyřizování“ a „směrnice o navracení“ (která zvýší počet svévolných vyhoštění a zhorší problémy při sjednocování rodiny) jsou dvě strany téže mince. Jinými slovy, jsou nástroji (které jsou ve vzájemném souladu) a pilíři téže politiky: nehumánní imigrační politiky EU, která kriminalizuje, vyhošťuje, vykořisťuje a vyhazuje imigranty.

Proto jsme hlasovali proti.

David Martin (PSE), písemně. – Podporuji práva pracovníků, a proto jsem hlasoval pro tuto zprávu. Ta by měla poskytnout pracovníkům ze třetích zemí mnohem jednodušší systém jediného povolení k pobytu a k výkonu práce.

Carl Schlyter (Verts/ALE), písemně. – (SV) Zdržuji se hlasování, neboť „ne“ by mohlo být vykládáno jako náznak toho, že jsem proti imigraci, což není pravda, ovšem zpráva je problematická, protože jednotné vyřizování znamená, že EU bude ovládat imigrační politiku, což by mohlo být nebezpečné.

Olle Schmidt (ALDE), písemně. – Rozhodl jsem se hlasovat proti pozměňovacímu návrhu, ne proto, že si myslím, že je špatný sám o sobě, ale protože chci počkat na rozsáhlejší a promyšlenější směrnici, kterou Komise připravuje. Je důležité, abychom neuspěli projednávání legislativních návrhů v tak důležité oblasti, jako je tato.

– Zpráva: Neil Parish (A6-0368/2008)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) Hlavním problémem ve spojitosti s vinařským průmyslem je obsah nedávno přijatého nařízení o společné organizaci trhu, které má podle našeho názoru několik opravdu negativních stránek, a to především pro výrobu v Portugalsku, která v zásadě stojí na malých a středních zemědělských podnicích. Dopady už začínají být pocíťovány v praxi, jak se mi doneslo od mnoha zemědělců, s nimiž jsem v kontaktu.

Nezdá se však, že by byly nějak zásadní problémy se zahrnutím vinařského odvětví do společné organizace trhů, která svede dohromady všechny regulační nástroje trhu, jež mohou nebo nemusí být společné různým odvětvím. Může to být čistě otázka zjednodušení, za předpokladu, že to neznamená odstranění nástrojů nebo to nemá nějaké jiné právní významy.

Protože problém ohledně vinařství tkví v reformě již schválené a uplatňované, třebaže s naším nesouhlasem, je nyní jaksi nepodstatné, je-li toto odvětví zahrnuto do společné organizace trhů nebo ne, protože to nezmění praktické důsledky.

Proto jsme se rozhodli zdržet se hlasování.

Hélène Goudin a Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Strana June List se domnívá, že je dobře, aby bylo současných 21 předpisů v oblasti odvětvové organizace trhu přezkoumáno a sjednoceno do jediného předpisu, aby se zefektivnily a zjednodušily právní předpisy. Avšak jak Komise podotkla, základní politika se nezměnila.

Strana June List proto hlasovala proti této zprávě, protože nepodporujeme současnou společnou zemědělskou politiku.

Christa Klaß (PPE-DE), písemně. – (DE) Paní předsedající, pane komisaři, hlasovala jsem pro návrh Komise, aby byla společná organizace vinařského trhu zahrnuta do společné organizace zemědělských trhů, spolu se všemi dalšími zemědělskými výrobky, jen z toho důvodu, že nás Komise během včerejší rozpravy ujistila, že jakmile bude návrh Rady přijat, bude do něj zahrnut i vyhledávač EUR-Lex, který by umožnil uživatelům jednotlivých společných organizací trhu, například vinařských, mléčných nebo ovocných a zeleninových, přístup jen ke článkům, které se budou týkat výhradně jejich konkrétního výrobku. Komise navíc garantovala, že budoucí změny budou provedeny jen u jednotlivých výrobků, aniž by byly ostatní výrobky svévolně měněny. V Diskusi se objasnilo, že ačkoli bude existovat jediný dokument místo jedenadvaceti, bude v budoucnu tento dokument stejně rozsáhlý jako oněch 21 samostatných dokumentů. Správa výsledného, velmi složitého dokumentu pro společnou organizaci zemědělských trhů však musí být co nejvíce zjednodušena.

– Zpráva: Pervenche Berès (A6-0450/2008)

Dragoș Florin David (PPE-DE), písemně. – (RO) Hlasoval jsem pro pozměňovací návrh k nařízení EU, kterým se zavádí systém střednědobé finanční pomoci platebním bilancím členských států. To znamená, že strop finanční podpory se zvýšil z 12 na 25 miliard pro členské státy, které nejsou členy eurozóny a mají potíže s platebními bilancemi. Evropský parlament se domnívá, že členské státy, které nejsou členy eurozóny, by měly být podporovány, aby získaly možnou střednědobou finanční pomoc v rámci Společenství, a byly tak schopny vyrovnat se s bilančními deficity předtím, než podají žádost na mezinárodní úrovni. Současná situace poskytuje další důkaz užitečnosti eura, v oblasti ochrany členských států, které jsou členy eurozóny, a vyzývá členské státy, které v ní nejsou, aby se k ní bezodkladně připojily, a splnily tak maastrichtská kritéria.

Avril Doyle (PPE-DE), písemně. – Současná finanční situace poukazuje ochranný účinek eura a my všichni bychom měli dělat všechno proto, abychom podpořili všechny členské státy, které nejsou členy eurozóny, aby euro přijaly, jakmile splní požadovaná kritéria. Jsem rovněž toho názoru, že členské státy, které nejsou členy eurozóny a které potřebují finanční pomoc, by se měly obrátit nejprve na EU a až pak na mezinárodní instituce. Z těchto důvodů jsem podpořila tuto zprávu.

Hélène Goudin a Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Strana June List se domnívá, že je velice důležité, aby se členské státy v evropské oblasti nacházely v dobré hospodářské situaci, a je pro nezávislou evropskou politiku sousedství.

Domníváme se však, že jednotný evropský systém střednědobé finanční pomoci neposkytuje ani garanci, ani řešení pro případ, že by k tomu nedošlo. Takový systém vytváří zbytečné a byrokratické řízení, v němž ty státy, které žádají o pomoc, se ve skutečnosti stanou závislými na státech hospodářské a měnové unie,

kteřé na nečleny vznášejí požadavky na „politická a hospodářská opatření“. Země, které jsou členy Evropské unie – což by měly – ale nejsou členy měnové unie – což by neměly –, jsou nuceny udržovat fixní směnný kurz s eurem, a tudíž s nejdůležitějšími obchodními partnery. Proto se domníváme, že je nesprávné, aby si země, které nejsou členy měnové unie, nastavily směnný kurz a poté musely být zachraňovány regionálními a/nebo mezinárodními orgány.

Strana June List je proto toho názoru, že přidělení 25milionové podpory pro platební bilanci členských států je zbytečné. Namísto toho se domníváme, že by si měly členské země EU, které nevstoupily do měnové unie, zachovat režim pohyblivého směnného kurzu. Tento problém poté zmizí a ušetří daňovým poplatníkům 25 milionů eur.

– Návrh usnesení: Evropská unie a údaje PNR (B6-0615/2008)

Carlos Coelho (PPE-DE), písemně. – (PT) Je nepopiratelné, že jak terorismus, tak i organizovaný zločin jsou děsivé hrozby, s nimiž se musí bojovat co nejúčinnějšími prostředky.

Je rovněž důležité, aby si každý členský stát nevytvářel svůj vlastní systém jmenné evidence cestujících (PNR). V současnosti to udělaly tři členské státy, což vedlo k různým rozdílům mezi nimi ve vztahu jak k povinnostem uvaleným na letecké společnosti, tak i k jejich cílům.

Základním pravidlem ochrany údajů je, že každý nový nástroj by měl být přijat, pouze pokud byla jasně prokázána potřeba přenosu osobních dat a její specifický účel.

Návrh představený Komisí je příliš nejasný a neobjasňuje, jakou přidanou hodnotu přinese sbírání údajů PNR, ani jaký bude mít vztah ke stávajícím kontrolním opatřením pro vstup do EU z ohledu bezpečnostního, jako je např. SIS (schengenský informační systém), VIS (vízový informační systém) a API (systém předběžných informací o cestujících).

Domnívám se, že předtím, než přijmeme jakákoli konečná rozhodnutí, je nezbytné, abychom demonstrovali užitečnost těchto údajů a konkrétní cíle, které mají plnit, abychom zajistili, že bude respektována zásada proporcionality a že budou vytvořeny patřičné právní záruky.

Avril Doyle (PPE-DE), písemně. – Hlasovala jsem pro usnesení o návrhu rámcového rozhodnutí Rady o používání systému jmenné evidence cestujících (PNR) pro účely vymáhání práva (B6-0615/2008). Učinila jsem tak, protože veškeré návrhy v této oblasti musí být přiměřené a v souladu s Evropským soudem pro lidská práva a Listinou základních lidských práv Evropské Unie. Návrh Komise by mohl mít značný dopad na osobní život evropských občanů a nedokázal poskytnout dostatečné důkazy, že hromadný sběr údajů je na úrovni Evropské unie potřebný.

Hélène Goudin a Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Komise si přeje sbírat a vyměňovat údaje o cestujících na evropské úrovni, aby mohla bojovat se zločinem a terorizmem. V údajích, které se mají sbírat a zpřístupnit úřadům pro prevenci zločinu, jsou čísla kreditních karet cestujících letadlem, požadavky na zasedací pořádek v letadlech, kontaktní údaje, údaje o zavazadlech, údaje o častých cestujících letadlem, jazykové schopnosti a věk, jméno a kontaktní údaje o jakékoli osobě doprovázející dítě, včetně jejího vztahu k dítěti.

Tento druh hromadného sbírání dat nepochybně povede k narušení soukromí. Tento návrh nebere v potaz ony často opěvované, ale zřídka uplatňované zásady subsidiarity a proporcionality.

Vítáme skutečnost, že Evropský parlament je k návrhu Komise kritický, a rádi bychom zdůraznili, že lze pochybovat o tom, zda potřebujeme tento druh evropských právních předpisů. Proto jsme hlasovali pro usnesení Evropského parlamentu, neboť se distancuje od opatření navrhovaných Komisí.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), písemně. – (PT) Ačkoli nesouhlasíme s určitými stránkami tohoto usnesení, obzvláště s jeho selháním při vymezení „boje proti terorizmu“, domnívám se, že znovu potvrzuje jisté vážné výhrady o vytvoření systému jmenné evidence cestujících (PNR) (který se vztahuje na cestující letadlem) v rámci EU.

Mezi ostatními aspekty se v usnesení:

- lituje, že odůvodnění návrhu na vytvoření systému jmenné evidence cestujících (PNR) zanechalo tolik právních nejistot, co se týče souladu s Evropskou úmluvou o ochraně lidských práv;

- zastává názor, že cílem není sjednocení vnitrostátních systémů (vzhledem k tomu, že neexistují), ale spíše povinnost je vytvořit;
- vyjadřuje přesvědčení, že návrh v podstatě zpřístupňuje donucovacím orgánům veškeré údaje bez nutnosti soudního povolení;
- opakují obavy ohledně opatření naznačujících neomezené používání údajů z PNR k profilování a ke stanovování parametrů posuzování rizik;
- zdůrazňuje, že informace poskytované Spojenými státy nikdy přesvědčivě nepotvrdily, že hromadné a systematické využívání údajů z PNR je nezbytné pro „boj s terorizmem“.

Luca Romagnoli (NI), *písemně*. – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, hlasoval jsem pro návrh usnesení, který předložila paní in 't Veldová jménem Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci, o návrhu rámcového rozhodnutí Rady o využívání systému jmenné evidence cestujících (PNR) pro účely vymáhání práva.

Plně sdílím cíle a obavy vznesené mou kolegyní, a to jak ve vztahu k proporcionalitě opatření navržených Komisí, tak i ve vztahu k právnímu základu takového ustanovení, a nebezpečí, na něž jsem mnohokrát upozornil při zasedáních Výboru pro občanské svobody, pro ochranu osobních údajů. Nutnost zajistit občanům vysoký stupeň zabezpečení je svatosvatá a zdá se mi, že v současnosti je v platnosti mnoho systémů. Domnívám se, že před zavedením dalších opatření potřebujeme zhodnotit plnou, systematickou realizaci existujících mechanismů, abychom se vyhnuli riziku vzniku problémů, které by byly ještě větší než ty, které se snažíme překonat.

– Návrh usnesení: Finanční pomoc platebním bilancím členských států (B6-0614/2008)

Richard James Ashworth (PPE-DE), *písemně*. – Odst. 2 tohoto usnesení se zabývá členstvím v eurozóně. V souladu s dohodou britské konzervativní delegace o otázkách vztahujících se keuru se zdržujeme závěrečného hlasování.

– Návrh usnesení: Demokratická republika Kongo (RC-B6-0590/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), *písemně*. – (IT) Hlasoval jsem pro toto usnesení, ale upřednostňoval bych, aby bylo přijato s pozměňovacím návrhem 1 odst. 19, který byl bohužel zamítnut rozdílem několika hlasů. Tento pozměňovací návrh by ještě lépe opodstatnil naše konkrétní odhodlání v této extrémně citlivé a klíčové oblasti. Doufám nicméně, že přijetí tohoto usnesení povede k zásahu Evropské unie v této oblasti.

Edite Estrela (PSE), *písemně*. – (PT) Hlasovala jsem pro společný návrh usnesení o reakci EU na zhoršující se situaci na východě Konžské demokratické republiky, protože si myslím, že to, co se děje, je velmi znepokojivé – milióny mrtvých, statisíce uprchlíků a otřesné zločiny páchané na zcela bezbranných lidech. Hrozí rovněž nebezpečí, že se konflikt rozšíří do sousedních zemí.

Tento návrh usnesení jde po správné cestě, obzvláště, když žádá, aby pachatelé zločinů proti lidskosti byli postaveni před soud a aby byly učiněny snahy o posílení a uvedení v soulad se stávajícími dohodami, ať už formou poskytnutí více zdrojů misi MONUC nebo vyvinutí mezinárodního tlaku na ty, jichž se to týká.

Rovněž bych ráda zdůraznila snahu Evropské unie předejít tomu, aby evropské společnosti zneužívaly minerálů, které pocházejí z této oblasti, protože jejich prodej poskytuje tomuto konfliktu finanční prostředky.

Musíme učinit vše, co je v našich silách, abychom předešli další tragédii v Africe.

Hélène Goudin a Nils Lundgren (IND/DEM), *písemně*. – (SV) Situace na východě Konžské demokratické republiky je otřesná. Bezvýhradně podporujeme mezinárodní řešení, která mají být realizována v rámci spolupráce OSN. Nedomníváme se však, že by EU měla využívat mezinárodních krizí na konfliktů k posilování vlastní zahraniční politiky.

Proto jsme hlasovali proti tomuto usnesení.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), *písemně*. – (EL) Evropská unie jako celek, stejně jako jednotlivé mocné členské státy, se musí významně podílet na zodpovědnosti za zhoršení již tak dost tragické situace obyvatelstva Konžské demokratické republiky, která je následkem občanské války, a všech národů Afriky. Systematické a dlouhodobé plnění bohatství konkrétně této země a Afriky vůbec, které měli dříve na svědomí evropští kolonizátoři a dnes imperialisté, a podněcování či zneužívání občanských konfliktů za účelem sledování

vlastních zájmů vyústilo v situaci, kdy jsou v Africe, nejbohatším světadílu na světě, ti nejhladovější, nejchudší a nejutiskovanější obyvatelé.

Navrhované posílení různých intervenčních aktivit EU, především formou vojenské síly OSN, bez zastavení zároveň probíhajících politických a jiných aktivit dotyčné země, nemá vůbec nic do činění s ochranou jejího obyvatelstva, jak se pokrytecky praví ve společném usnesení liberálů, sociálních demokratů a zelených. Humanitární cíle jsou pouhou záminkou. Základním cílem zemí EU je zajistit si větší podíl na trhu, což je samozřejmě propojeno – jak toto usnesení nepřímou přiznává – s nerušeným a pokračujícím plněním velkého minerálního bohatství této země.

– Návrh usnesení: Evropská vesmírná politika (B6-0582/2008)

Jan Andersson, Göran Färm, Inger Segelström a Åsa Westlund (PSE), písemně. – (SV) My, švédští sociální demokraté, věříme, že vesmírná politika by neměla být militarizována, a jsme toho názoru, že výzkum a investice by se měly soustředit výhradně na mírové cíle.

Nemůžeme však podpořit pozměňovací návrh 6, který odmítá jakékoli vojenské využití, protože mnoho programů, jako jsou satelitní navigace nebo komunikační služby, jsou využívány i při mírových snahách, které jsou v některých případech svou povahou vojenské. Tato technologie je rovněž velmi užitečná pro občanskou společnost a my se nedomníváme, že by občanské využití mělo být omezováno proto, že může být i vojenské.

Giles Chichester (PPE-DE), písemně. – Ačkoli podporuji hlavní myšlenky tohoto usnesení, já a mí britští konzervativní kolegové jsme zásadně proti Lisabonské smlouvě, a proto nemůžeme podporovat odkaz na ni v odst. 1.

Avril Doyle (PPE-DE), písemně. – Podpořila jsem usnesení o tom, „jak přiblížit vesmír Zemi“ (B6-0582/2008), protože si myslím, že bychom měli podporovat evropskou vesmírnou politiku. V Irsku se čím dál více mladých lidí rozhoduje pro vědeckou kariéru – a tato tendence je patrná v celé Evropě. Zkoumání vesmíru mladé lidi inspiruje a povzbuzuje k výběru kariéry v oblasti vědy a techniky a rovněž posiluje evropské výzkumné kapacity. Jsem však toho názoru, že vesmír musí sloužit výhradně k nevojenským účelům a že bychom měli odmítnout jakékoli přímé i nepřímé vojenské využití systémů, jako je např. Galileo.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), písemně. – (PT) Mezi důležitými otázkami a prioritami zdůrazněnými v usnesení Evropského parlamentu o evropské vesmírné politice chci tímto stručným vysvětlením hlasování odsoudit skutečnost, že většina této sněmovny obhajuje využití vesmíru pro vojenské účely.

Takový závěr lze vyčíst z toho, že předložené pozměňovací návrhy, které navrhla naše parlamentní skupina, byly zamítnuty a s nimi i opětovně zdůraznění skutečnosti, že vesmír musí být využíván výhradně pro mírové a nevojenské účely, a tedy i odmítnutí jakéhokoli přímého i nepřímého vojenského využití.

Naproti tomu si většina Parlamentu myslí, že existuje „rostoucí zájem o silnou a vedoucí úlohu Unie v evropské politice pro oblast vesmíru, která by pomohla nalézt řešení v oblasti životního prostředí, dopravy, výzkumu, obrany a bezpečnosti“.

V tomto ohledu žádá většina Parlamentu, aby Rada a Komise „podporovaly součinnost vývoje v oblasti vesmíru pro civilní a bezpečnostní účely; upozorňuje na skutečnost, že schopnost Evropy zajistit bezpečnost a obranu závisí mj. na dostupnosti družicových systémů a že přístup k nim je pro Unii klíčový“.

Jinými slovy, vesmír lze využít pro militarizaci Evropské unie a pro závody ve zbrojení.

Margie Sudre (PPE-DE), písemně. – (FR) Je mi upřímně líto, že se tento výtečný návrh usnesení o budoucnosti evropské vesmírné politiky, který byl právě přijat, vůbec nezmiňuje o vesmírném středisku v Kourou.

Dějiny týkající se zkoumání vesmíru Evropy nevyhnutelně vedou přes Francouzskou Guyanu. Všem je jasné, že už nemáme v úmyslu zdůrazňovat, že jsou zde umístěny a odtud odpalovány všechny rakety Ariane.

Moje díky patří francouzskému předsednictví, zastoupenému panem Jeanem-Pierrem Jouyem, který tuto skutečnost duchapřítomně zmínil během včerejší rozpravy.

Podle mého názoru musí evropská vesmírná strategie obsahovat komplexní úvahu o budoucím vývoji evropského vesmírného centra v Guyaně, jak co se týče infrastruktury a personálu, tak i výzkumných projektů.

Vesmírné středisko v Kourou je výkladní skříní evropského vesmírného programu. Francouzská Guyana, nejokrajovější oblast Evropské unie, si zaslouží, aby byl uznán její minulý i budoucí přínos této strategické politiky.

Ráda bych viděla, jak tato sněmovna vzdává poctu vesmírnému středisku ve Francouzské Guyaně a výslovně vyjadřuje pýchu, kterou vyvolává ve všech Evropanech. Během pouhých pár desetiletí se z Kourou stal důležitý stavební prvek naší evropské identity.

– Návrh usnesení: Kazetová munice (B6-0589/2008)

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), písemně. – (PT) Úmluva o kazetové munici, přijatá 107 zeměmi v roce 2008, bude připravená k podpisu od třetího prosince a vstoupí v platnost, jakmile bude zajištěno 30 ratifikací.

Úmluva zakáže používání, výrobu, skladování a přepravu kazetové munice jako celé kategorie zbraní, a od signatářských států bude vyžadováno, aby zničily své zásoby této munice.

Tento návrh usnesení, který podporujeme, apeluje na všechny státy, aby při nejbližší příležitosti podepsaly a ratifikovaly Úmluvu o kazetové munici a aby podnikly na vnitrostátní úrovni kroky, aby se začalo s realizací Úmluvy o kazetové munici ještě před její ratifikací.

Tento návrh usnesení apeluje na všechny státy, aby nepoužívaly, neskladovaly, nevyráběly, nepřepravovaly, nevyvážely kazetovou municí a neinvestovaly do ní, dokud tato úmluva nevstoupí v platnost.

Rovněž apeluje na všechny členské země, aby poskytly pomoc postiženým obyvatelům a podpořily odstranění a zničení zbytků kazetové munice.

Žádá se v ní také, aby všechny členské státy nepodnikaly žádné kroky, kterými by mohly obejít nebo ohrozit Úmluvu o kazetové munici a její ustanovení, především protokol k Úmluvě o některých konvenčních zbraních, který by mohl užití kazetové munice umožnit.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, hlasoval jsem pro návrh usnesení o potřebě ratifikovat Úmluvu o kazetové munici do konce roku 2008. Tento návrh, který plně podporuji, zakáže používání, výrobu, skladování a přepravu kazetové munice jakožto celé kategorie zbraní.

Rovněž souhlasím se skutečností, aby měly členské státy EU, které používaly kazetovou municí, povinnost poskytnout technickou a finanční pomoc pro odstranění a zničení zbytků kazetové munice. Vítám také iniciativu mých kolegů, kteří apelují na členské státy, aby nepodporovaly používání, výrobu, skladování a přepravu kazetové munice bez ohledu na ratifikaci úmluvy.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE), písemně. – Britská konzervativní delegace hlasovala pro toto usnesení jednomyslným podpořením nedávno vyjednané Úmluvy o kazetové munici OSN. Věříme, že tato úmluva úspěšně propojila zásadovou a praktickou humanitární stránku s oceněním vojenských požadavků odpovědných ozbrojených sil.

Důsledně se držíme názoru, že nerozlišující zákaz užívání všech druhů kazetové munice by negativně ovlivnil operační účinnost našich ozbrojených složek. Proto věnujeme zvláštní pozornost jasně definované výjimce v úmluvě pro další generaci „chytřejší“ munice, která je navržena k autodestrukci a která představuje jen minimální nebezpečí pro civilní obyvatelstvo. Britské ministerstvo obrany v současnosti vyvíjí municí, která bude splňovat podmínky této výjimky.

Všeobecně se domníváme, že je důležité zachovat smysl pro vyváženost ve vztahu k řízení rizika našimi ozbrojenými složkami. Ačkoli se britské ozbrojené síly vždy snaží minimalizovat škody na civilním obyvatelstvu a omezit vedlejší škody, nikdy bychom neměli ztrácet ze zřetele skutečnost, že bojujeme s terorizmem a povstaleckými jednotkami, které neváhají sáhnout k jakýmkoli prostředkům k nerozlišujícímu vraždění nevinných. Na tyto jednotky bychom měli obrátit svůj hněv.

– Návrh usnesení: HIV/AIDS (RC B6-0581/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), písemně. – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, hlasoval jsem pro tento návrh usnesení. Včasná diagnóza a výzkum poskytují pevné základy ochrany zdraví. V případě viru HIV ukazují nedávné výsledky, jak důležité je podporovat výzkum. Z tohoto pohledu tedy potřebujeme odstranit veškeré překážky, které brání výzkumu, jenž pro nemocné virem HIV představuje reálnou naději na kvalitativně uspokojivější život.

Tento požadavek by měl být podpořen konkrétními prostředky formou využití politických, hospodářských a finančních zdrojů Komise. Zároveň by měly Rada a Komise zajistit, aby byla diskriminace nemocných virem HIV prohlášena ve všech členských státech za nezákonnou.

Carlos Coelho (PPE-DE), písemně. – (PT) Poslanci zvolení portugalskou PSD (sociálnědemokratická strana) podporují usnesení, které podporuje propagaci včasné diagnózy a péče o osoby nakažené virem HIV ve všech členských státech. Nejaktuálnější statistiky ukazují nejen zvýšení počtu nákaz virem HIV v rámci EU, ale také vysoký podíl nákaz virem HIV, které stále zůstávají bez diagnózy.

Jeden z důvodů rychlého šíření viru HIV v mnoha zemích EU je skutečnost, že mnoho narkomanů je nakaženo a šíří nemoc tím, že si půjčují jehly. Výroční zpráva střediska EuroHIV o tendencích v užívání drog v Evropské unii říká, že Portugalsko má nejvyšší počet odhalených případů HIV/AIDS mezi narkomany.

Výroční průzkum zdravotní péče, Evropský spotřebitelský zdravotní index (EHCI) 2008, informuje, že Portugalsko má jedno z nejnižších hodnocení systémů zdravotní péče v Evropě. Jedna z kritických připomínek k portugalskému systému zdravotní péče je ta, že stále nemá vyřešený přístup k léčbě a čekacím dobám. Eurostat stále naznačuje, že Portugalsko je zemí s nejvyšší úmrtností spojenou s AIDS. Poměrná analýza údajů z Portugalska a jeho evropských partnerů odhaluje, že s naší národní strategií není něco v pořádku. Musíme určit a analyzovat, co to je.

Edite Estrela (PSE), písemně. – (PT) Hlasovala jsem pro společný návrh usnesení o včasné diagnóze HIV/AIDS a včasné péči, protože jsem toho názoru, že nutně potřebujeme posílit opatření a kroky pro diagnostikování a léčení této nemoci, vzhledem k alarmujícímu nárůstu případů nově nakažených v Evropské unii.

Kroky podniknuté k prevenci a léčení této nemoci jsou zásadní pro to, aby byl zastaven nárůst počtu nakažených. Proto si myslím, že je zásadně důležité propagovat snazší přístup k informacím, poradenství, poskytování zdravotní péče a sociálních služeb.

Navíc je zásadně důležité, aby členské státy vydávaly předpisy, které účinně postaví mimo zákon diskriminaci lidí žijících s virem HIV/AIDS, včetně omezení, které mají dopad na svobodu pohybu v jejich jurisdikcích.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, s potěšením říkám, že jsem hlasoval pro usnesení o včasné diagnóze HIV/AIDS a včasné péči. Aby Komise ochránila Evropské občany a jejich zdraví, má povinnost propagovat včasnou diagnózu a odstraňovat bariéry pro testování této choroby, a zároveň poskytovat včasnou péči a oznamovat její výhody.

Vzhledem ke skutečnosti, že zprávy středisek EuroHIV a UNAIDS potvrzují, že počet nově nakažených virem HIV roste závratnou rychlostí a že v některých zemích je odhadovaný počet nakažených virem HIV téměř třikrát vyšší než v oficiálně udávaných statistikách, vítám návrh, který rovněž vyzývá Komisi, aby vytvořila strategii pro omezení HIV/AIDS, která se zaměří na drogově závislé a narkomany užívající drogy nitrožilně.

– Návrh usnesení: Včelařské odvětví (B6-0579/2008)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) Chceme zdůraznit některé stránky tohoto usnesení, s nimiž souhlasíme, obzvláště: „nekalou konkurenci výrobků pocházejících z třetích zemí a dovážených na trh Společenství“ a „vážnou hrozbu snížení počtu včelstev následkem prudkého snížení zdrojů pylu a nektaru“. Tyto problémy musí být vyřešeny uplatněním preference Společenství a bojem s nekalou konkurencí včelařských výrobků z třetích zemí. Výzkum parazitů a nemocí – které decimují včelí populaci – a jejich původu, včetně odpovědnosti za geneticky upravené plodiny, by měl být okamžitě posílen zpřístupněním dalších rozpočtových zdrojů pro tento výzkum.

Tím, co chybí v tomto usnesení, je odpovědnost za reformy společné zemědělské politiky celého tohoto problému. Vylidňování venkova, rušení výroby v rozlehlých oblastech a zavádění geneticky upravených plodin vede ke ztrátě biologické rozmanitosti. Podobně se propagují výrobní metody, které nepřihlížejí k specifickým klimatickým podmínkám každé oblasti.

Zemědělská politika, která by zvrátila tento trend, vedle opatření naznačených výše, by významně pomohla vyřešit problémy ve včelařském průmyslu.

Christofer Fjellner (PPE-DE), písemně. – (SV) Toto usnesení se zabývá skutečností, že včelí populace vymírá z nevysvětlitelných příčin. Sdílíme názor, že je třeba výzkumu, abychom se s tímto problémem vypořádali.

Nesdílíme však už názor, že je nezbytné poskytnout včelařům více dotací a větší ochranu před okolním světem (protekcionismus).

Hélène Goudin a Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Návrh předložený Výborem pro zemědělství a rozvoj venkova má dobré i špatné stránky. Jsme pro rozbíhající se výzkum Komise o parazitech a nemocích, které decimují včelí populaci.

Usnesení však rovněž obsahuje návrhy, které nemůžeme podpořit. Evropský parlament např. „naléhavě vyzývá Komisi, aby navrhla mechanismus finanční podpory pro hospodářství, která se kvůli úmrtnosti včelstva dostanou do obtížné situace“ (odst. 11). Nemůžeme podpořit žádné takové výdaje z rozpočtu EU a federalistická většina Evropského parlamentu by tomu neměla vyjadřovat svou podporu, aniž by se dozvěděla o finančních následcích takového postoje.

Proto jsme hlasovali proti tomuto usnesení v celém jeho rozsahu.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), písemně. – (RO) Dramatický pokles včelí populace, a tím také opylení ohrožuje produkci ovoce, zeleniny a plodin v Evropské unii. Pokles počtu včel je způsoben jak odlišnými parazity a mykózami nalezenými v atmosféře, tak pesticidními postřiky. Hlavním problémem je nákaza způsobena parazitem varroa, která se projevuje deformacemi křídel a zadečku a nedovyvinutými včelami, které nejsou schopny létat a mají velmi krátkou délku života. Neléčí-li se, může tento parazit způsobit vymizení celé včelí kolonie během pár měsíců. Prodlužované užívání pesticidů má rovněž za následek úbytek včelí populace, ačkoli jsou pesticidy určeny k hubení parazitů a mykóz. Někteří vědci se domnívají, že další příčinou tohoto jevu je elektromagnetické vlnové záření z mobilních telefonů, které proniká navigačním systémem včel a zamezuje jim v návratu do úlu. Výzkum v této oblasti se bude muset vyvíjet tak, abychom našli řešení pro boj s nemocemi, které postihují včely. Navíc snahy zemědělců o snížení počtu používání prostředků na ochranu rostlin během kvetení rovněž pomáhá zastavit úbytek tohoto hmyzu.

Christel Schaldemose (PSE), písemně. – (DA) Jménem Oleho Christensena, Poula Nyrupa Rasmussena, Dana Jørgensena, Britty Thomsenové a Christely Schaldemoseové.

Dánská delegace skupiny sociálních demokratů v Evropském parlamentu hlasovala proti usnesení zabývajícímu se situací ve včelařském odvětví. Jsme toho názoru, že toto usnesení nese známky protekcionismu a pokusu o založení více dotačních programů pro zemědělce v EU.

Jsme toho názoru, že úmrtnost včel je obrovským problémem a měla by se řešit na evropské úrovni, avšak s použitím korektních mechanismů. Ty zahrnují např. další výzkum a zaměření se na ochranu našich ekosystémů včetně zákazu používání pesticidů.

– Návrh usnesení: Inspekce v oblasti životního prostředí v členských státech (B6-0580/2008)

Avril Doyle (PPE-DE), písemně. – Hlasovala jsem pro usnesení o přezkoumání doporučení 2001/331/ES, kterým se stanoví minimální kritéria pro inspekce v oblasti životního prostředí v členských státech (B6-0580/2008). Dobré a rovné vymáhání ekologického práva ve Společenství je zásadní a jakékoli mírnější opatření nesplní očekávání veřejnosti a podkope reputaci Společenství coby účinného ochránce životního prostředí. Mají-li mít naše právní předpisy nějakou důvěryhodnost, pak musejí být vymáhány účinně.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) Bez pochyby musíme věnovat větší pozornost ekologickým problémům a musíme přijmout opatření, jimiž zabráníme trvalým poškozením životního prostředí, které ohrožují přítomnost i budoucnost naší planety a kvalitu života našich občanů.

Proto musíme být ostražitější ohledně souladu s pravidly, která zajišťují péči o životní prostředí a berou ohled na specifické podmínky každé země včetně sociálních důsledků. Rovněž potřebujeme solidárnější politiku, která bere ohled na různé stupně vývoje a hospodářské schopnosti.

Ne všechny tyto aspekty jsou zabezpečeny v ekologickém právu EU, stejně jako nejsou jeho politiky náležitě důsledné. Proto vážně pochybujeme o politické vůli Evropské komise vyřešit tento komplexní problém a jsme toho názoru, že s některými návrhy předloženými v tomto usnesení riskujeme zhoršení regionálních a sociálních nerovností.

Proto jsme se rozhodli zdržet se hlasování.

Duarte Freitas (PPE-DE), písemně. – (PT) Gratuluji kolegům z Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin ke znění jak ústního dotazu, tak i návrhu usnesení, protože jednoznačně naznačují,

že je potřeba správně zavádět ekologické zákony Společenství. V tomto ohledu naléhavě žádají Komisi, aby představila návrh na směrnici o inspekcích v oblasti životního prostředí, která by objasnila definice a kritéria a rozšířila rozsah.

Oba dokumenty zdůrazňují potřebu posílení evropské sítě pro zavádění a vymáhání ekologického práva (IMPEL) a podpory ekologické výchovy a poskytování informací, jejichž specifický obsah musí být na místní, regionální i národní úrovni vymezen na základě potřeb a problémů, které jsou vlastní danému území.

Nebude-li EU přísná při uplatňování své ekologické politiky, veřejné očekávání bude zklamáno a role EU coby účinného ochránce životního prostředí bude podryta.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), písemně. – (EL) Hlasovali jsme proti návrhu usnesení, které podporuje postoj, že je nezbytně nutné, aby byly přijaty řádné a životaschopné předpisy Společenství v oblasti životního prostředí, protože tyto právní předpisy nechrání životní prostředí; chrání životaschopné zájmy evropských monopolů.

Apel na ustavení sboru inspektorů životního prostředí ve Společenství představuje přímý zásah do vnitřních záležitostí členských států, aby bylo zajištěno přijetí principu „znečišťovatel platí“, který dovoluje ničit za nízký poplatek životní prostředí, „zelené daně“, které přejdou na rolnickou třídu, obchodování s emisemi, propagaci soukromého podnikání a konkurenceschopnosti coby určujících kritérií pro vývoj toho, co jsou jinak inovační „ekologické“ technologie, užívání geneticky upravených organismů v zemědělství a praktického zrušení principu prevence.

EU a její ekologická politika, která slouží zájmům velkých podniků, plodí potravinové zločiny, atmosférické znečištění městských center „moderními znečišťujícími látkami“, ničení lesů, půdní korozi a desertifikaci a znečišťování moří a vod. Životní prostředí se stane podnikatelským sektorem, jehož cílem bude maximalizovat zisky hospodářské oligarchie. Utrpí následky bezmyšlenkovitého a nezodpovědného vykořisťování přírodních zdrojů a bude zkaženo kapitalistickým barbarstvím.

(Zasedání bylo přerušeno ve 13:00 a znovu zahájeno v 15:00.)

8. Opravy hlasování a sdělení o úmyslu hlasovat: viz zápis

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN GÉRARD ONESTA

Místopředseda

9. Schválení zápisu z předchozího zasedání: viz zápis

10. Žádost o ochranu parlamentní imunity viz zápis

11. Sdělení společných postojů Rady: viz zápis

12. Rozprava o případech porušování lidských práv, demokracie a právního státu (rozprava)

12.1. Somálsko

Předsedající. - Dalším bodem je rozprava o šesti návrzích usnesení o Somálsku⁽²⁾.

Marios Matsakis, autor. – Pane předsedající, Somálsko je zemí, kde občané žijí ve velmi nuzných a chaotických podmínkách, plní obav o své blaho a samotnou existenci. Tato sněmovna – a vůbec celé mezinárodní společenství – se opětovně zabývá nepřijatelnou situací v této zemi. Jak EU, tak i OSN a další zahraniční organizace výrazně podporovaly – a i nadále podporují – somálské obyvatele, finančně i jinak.

(2) Viz zápis.

Ale aby toho neměla tato krutě stíhaná země málo, přidaly se ještě tzv. islámské soudy. Ty jsou v podstatě manifestací praktik zlých a zločinných lidí, kteří terorizují své spoluobčany pod záminkou náboženství, v tomto případě islámu.

Nedávné ukamenování 13leté Aishy Ibrahim Duhulowové, která byla znásilněna, je dalším příkladem těchto praktik. Ale nejaktuálnějším znepokojujícím jevem v postupně se rozkládající somálské společnosti je nejen barbarský rozsah takových zvěrstev, ale také skutečnost, že tento hnusný čin spáchalo 50 mužů a přihlíželo mu 1000 lidí. Takovouto odpornou ukázkou sadistického chování je snadné odsoudit, ale těžké pochopit, pokud užíváme lidsky přijatelné parametry společenské psychologie.

Somálská vláda musí s pomocí mezinárodního společenství a Africké unie neprodleně zlikvidovat ďábelské islámské soudy i všechny, kdo podporují nebo propagují jejich zavádění v zemi.

Manuel Medina Ortega, autor. – (ES) Pane předsedající, jménem Skupiny sociálních demokratů v Evropském parlamentu bych chtěl dělit, že naprosto odsuzujeme vraždy páchané v somálské oblasti ve jménu božím. Jen málo zvěrstev bylo spácháno někým, kdo by se nezaštiťoval jménem božím nebo náboženstvím.

Musím především odsoudit způsob, jakým byla tato odporná vražda spáchána: 13letou dívku znásilnili, následně obvinili z cizoložství a poté ji pět mužů – můžeme-li je vůbec považovat za lidi – chvatně nechalo na stadiónu se zhruba 1000 diváky ukamenovat, a dokonce zabránili, aby ji někdo mohl zachránit.

Tato událost, spolu s piráctvím, které má letos zatím na svědomí skoro 100 únosů lodí podél somálského pobřeží, vytváří naprosto nepřijatelnou humanitární situaci.

Mezinárodní společenství nemůže nečinně přihlížet. Nesmí nečinně přihlížet zbabělosti a tomu, jak je náboženství zneužíváno k ospravedlnění páchání zvěrstev. Proto musíme znovu nastolit pořádek, a to tak, že podpoříme legitimní somálskou vládu, aby mohla znovu převzít kontrolu nad celou zemí a zavést právní stát, který dodržuje lidská práva.

Myslím si, že jsme jen málokrát stáli tváří v tvář situaci, která si tak jednoznačně žádá, abychom jednali. Myslím si, že nemůžeme nečinně přihlížet tady, ve Společenství o 500 milionů lidí a 27 zemích, těch nejdůležitějších na světě. Musíme zasáhnout. Nevím jak, ale vím, že musíme, a to okamžitě.

Skupina sociálních demokratů nesouhlasí s pozměňovacími návrhy, které byly předloženy na poslední chvíli a nebyly řádně projednány. Podporujeme text společného návrhu usnesení a doufáme, že to bude znamenat začátek vážného zájmu Evropské unie o tento druh humanitárních otázek a toho, že odsoudí zneužívání náboženských idejí k páchání zvěrstev ve jménu božím.

Ryszard Czarnecki, autor. – (PL) Pane předsedající, účastnil jsem se v této sněmovně spousty rozprav o lidských právech, ale dnes jsem obzvláště pohnut, protože když hovoříme o vysokých počtech, o tisících mrtvých, postupně vůči tomu otupíme. Avšak když mluvíme o vraždě jedné konkrétní osoby, de facto holčičky, 13leté Aishy Ibrahim Duhulowové, pak nás krutost takového činu donutí zamyslet se nad tím, co můžeme udělat.

Samozřejmě se vše, co se děje v Somálsku, neomezuje na jeden otřesný, krutý případ vraždy, zaštiťený majestátem místního islámského náboženského práva. Rovněž zahrnuje – a je to třeba říci a nebylo to zmíněno předchozími mluvčími – sebevražedné bombové útoky, které nedávno zabily třicet lidí. Zahrnuje to veřejná bičování prováděná v hlavním městě této země kvůli demonstraci síly radikálních islamistů. Rovněž to zahrnuje – ačkoli to je zmiňováno méně často a mělo by to být zdůrazněno – nedávné únosy dvou italských katolických jeptišek z Keni, které jsou nyní drženy v Somálsku. Rovněž to zahrnuje – ačkoli to je zmiňováno méně často a mělo by to být zdůrazněno – nedávný únos dvou italských katolických jeptišek z Keni, které jsou nyní drženy v Somálsku.

Stručně řečeno, musíme dnes říci hlasitě „ne!“.

Urszula Gacek, autorka. – Pane předsedající, každý čtvrtční večer se během našich plenárních zasedání ve Štrasburku dozvídáme o dalších tragédiích, děsivých zločinech, zvěrstevách a hrubých nespravedlnostech. Soupeření o tři místa určená pro naléhavé rozprawy je nejlepší ukázkou vzrůstající lidské nehumánnosti vůči člověku

V takové ponuré situaci je těžké si představit, že by nás ještě něco mohlo šokovat. Mohli bychom říci, že už jsme všechno slyšeli. A přesto se sem tam zabýváme případem tak naprosto odporným, že je nám dokázán opak. Ukamenování 13leté holčičky v Somálsku je právě takovým případem: nejprve ji hromadně znásilnili,

poté ji usvědčili z cizoložství, zatímco skuteční pachatelé zůstali na svobodě, a nakonec ji odsoudili k tomu nejotřesnějšímu trestu smrti. Jak už zmínili kolegové, 50 mužů ji ukamenovalo k smrti a tisícehlavý dav té hrůze přihlížel.

K jejich dobru je třeba přičíst, že se mezi nimi našli tací, kteří se pokusili ochromenou holčičku zachránit. Vojáci však zahájili střelbu do těch, kdo měli dostatek slušnosti, aby tuto oběť nelidských a fanatických praktik chránili. Jeden mladík zaplatil životem, stal se obětí milic.

Co můžeme jenom udělat proti tomuto úděsnému zločinu, abychom napravili spáchanou křivdu? Musíme vyjádřit veškerou podporu přechodné federální vládě Somálska, neboť jen získáním nějaké kontroly a ustavením právního státu v oblastech této země, kterou ovládají radikální opoziční skupiny, může existovat nějaká naděje, že se taková a podobná zvěrstva nebudou opakovat.

Somálská vláda by měla uctít památku oběti, Aishy Ibrahim Duhulowové. Tato sněmovna vyjadřuje upřímnou soustrast Aishině rodině.

Byla jsem to já, kdo navrhl, aby byl Aishin případ zařazen na pořad dnešního jednání. Děkuji vám, že jste tuto žádost podpořili. Kéž už nikdy nemusíme v této sněmovně diskutovat o podobném případě.

Filip Kaczmarek, jménem skupiny PPE-DE. – (PL) Pane předsedající, dnes tu diskutujeme o události v Somálsku, kterou si průměrný Evropan nedokáže představit. První, co uděláte, když uslyšíte něco takového, je, že tomu odmítnete uvěřit. Člověku se prostě nechce věřit, že je taková věc vůbec možná. Musíme si nicméně uvědomit, že možná je, protože situace v Somálsku umožňuje nejružnější věci, ať jsou jakkoli nepřijatelné nebo nepředstavitelné. Co víc, situace v Somálsku ovlivňuje situaci v Africkém rohu, která je už tak dost složitá a komplikovaná.

Situace v oblasti lidských práv v této oblasti se zlepší teprve tehdy, až se zde zlepší politická situace. Proto bychom měli podpořit realizaci mírové dohody z Džibuti, neboť bez míru, stability, posílené bezpečnosti a zodpovědné vlády budeme častěji slyšet o tragédiích, jako je Aishina smrt.

Paulo Casaca, jménem skupiny PSE. – (PT) Pane předsedající, přidávám svůj hlas ke všem svým kolegům poslancům, kteří o tomto tématu mluvili. Jde opět o další zemi, kterou ovládá náboženský fanatismus a kde jsou ve jménu spravedlnosti, která se skrývá za náboženství, zpochybňovány základní principy celé civilizace. Taková situace je naprosto nepřijatelná.

Musím říci, vedle všeho, co tu už bylo řečeno, že nesmíme za žádných podmínek zapomínat na hladomor, který se šíří touto oblastí, jak v Somálsku, tak také v Etiopii. To samozřejmě nemá co dělat s tím, co se děje, a nemůže tuto situaci omluvit, ale musíme se podívat na tento nesmírně závažný humanitární problém, který se nyní rozrůstá v Somálsku.

Urszula Krupa, jménem skupiny IND/DEM. – (PL) Pane předsedající, problém porušování lidských práv v Somálsku, o kterém dnes diskutujeme, přesahuje případy citované v usnesení, které slouží jako dramatický důkaz toho, jak barbarsky se zachází s těmi nejchudšími, včetně dívek, žen a unesených jeptišek.

V Somálsku, kde je 95 % obyvatelstva muslimského vyznání a které je jednou z nejchudších zemí na světě, žije většina lidí na hranici chudoby, ngramotnost dosahuje 70 % a průměrná délka života je 47 let. Ačkoli Somálsko znovu získalo nezávislost před více než 40 lety, stále zde dochází ke konfliktům mezi klany, soupeřícími o pastviny a vodní zdroje.

Před získáním nezávislosti byly tyto konflikty potlačovány koloniálními mocnostmi. Když byli ponecháni svému osudu, začali Somálci vést občanskou válku, která zesílila, když se zhroutilo hospodářství. V takových podmínkách by měl být boj proti terorismu a pirátství založen především na odstranění chudoby a bídy prostřednictvím humanitární pomoci těm nejchudším a umožněním rozvoje.

Somálská těžce získaná stabilita byla však zničena cizím zásahem provedeným pod vlajkou boje proti terorismu. Rozdělené, chudé, nevzdělané a snadno manipulovatelné somálské kmeny se stávají snadným nástrojem k prodlužování anarchie a rozdělování.

Všechny národy mají právo vybrat si svůj způsob smýšlení a žití a mezinárodní pomoc by neměla být využívána k šíření dárcovské ideologie nebo šíření vlivu. Nikoli poprvé používají odpůrci náboženství, aby pomoc zdiskreditovali a získali moc, a to se neděje jen v Somálsku, ale také ve Vietnamu nebo v Indii, kde se pronásledování katolíků stalo součástí volebních kampaní.

Avšak tam, kde jsou pronásledováni katolíci, nepřipouští levicově-liberální skupiny Parlamentu debatu, zaměřenou na zabránění pronásledování a porušování lidských práv.

Tadeusz Zwiefka (PPE-DE). - (PL) Pane předsedající, nevládní organizace varují, že ze Somálska se stal příklad nejpřehlíženějších lidských tragédií, které se dějí před očima celého světa. Mnoho lidí umírá hladem, žízní a kvůli chorobám a každé čtvrté somálské dítě zemře, než dosáhne pěti let. Hlavní město Mogadišo je opuštěné. Střely dopadají na obyčejné lidi. Civilisté jsou terorizováni sebevražednými atentáčníky. Piráti zamořují somálské pobřeží, zatímco na pevnině ovládají somálské síly Talibanu čím dál větší území, posunují se stále blíže hlavnímu městu a zavádí kruté právo šaría. Nenechme se mást iluzemi, toto právo je uplatňováno pro jejich vlastní účely. Připočteme-li katastrofy způsobené suchy a záplavami, vyjeví se nám skutečný rozměr této tragédie. Přírodní katastrofy se dají alespoň pochopit, ale jak je možné, že je v chudém Somálsku tolik zbraní? Jsem toho názoru, že to je způsobeno cynickým chováním některých zemí, které chtějí provádět své špinavé obchody v této chudé části Afriky, zatímco my jsme spokojeni a souhlasíme s tím, aby Čína pořádala Olympijské hry.

Esko Seppänen (GUE/NGL). - (FI) Pane předsedající, pane komisaři, nestabilní mír v Somálsku se dnes ukázal ve formě práce profesionálních pirátů. Případu, který teď máme před sebou v Evropském parlamentu, se nedostalo toho samého druhu pozornosti: ukamenování Aishy Ibrahim Duhulowové. To lze považovat za ještě větší tragédii než činnost pirátů. Poskytuje to obraz země, která žije v islámském středověku.

Společný návrh usnesení možná poskytuje příliš bezvýhradnou podporu somálské přechodné federální vládě. Rada ministrů Mezivládního úřadu pro rozvoj, která se skládá ze zemí této oblasti, se nedávno sešla. Odsuzuje neochotu somálské vlády pracovat na závazcích a mírové politice. Zástupci ostatních zemí v oblasti říkají, že této vládě chybí politická vůle a iniciativa k tomu, aby se zavázala k míru, což je tou největší výzvou pro prevenci nejistoty. Usnesení Parlamentu je však důležité pro Aishu, takže naše skupina je připravena ho přijmout. Při našich snahách o dosažení míru nehodláme smazat minulost somálské vlády.

Charles Tannock (PPE-DE). - Pane předsedající, Aisha Ibrahim Duhulowová byla sotva v pubertě. Nejspíš by se nikdy nedozvěděla nic o Evropské unii nebo jejím Parlamentu. Ani během hromadného znásilnění, ani pod sprškou kamenů by si nejspíš nikdy neuměla představit, že by politici někde velmi daleko pochopili její utrpení a připomněli si její příliš krátký život. Ale jsem si jistý, že když umírala, věděla, že je obětí hrubé nespravedlnosti.

Nechutné zločiny, které na ní spáchali, činí ještě více šokujícími bizarní detaily tohoto případu: místem činu byl stadion, jako kdyby šlo o nějakou sportovní podívanou; byl objednan kamión s kameny jen pro tuto příležitost; milice střílející po těch, kteří se snažili zachránit té ubohé dívce život.

Somálsko je zkrachovalým státem a EU může prakticky udělat jen málo jako odpověď na barbarství různých klanů a islámských milic, kterým patří území, jež jsou mimo kontrolu vlády.

Kde však můžeme zaujmout stanovisko, je uplatňování našich vlastních hodnot, které se neslučují s právem šaría. Tento názor není jen můj, sdílí ho i Evropský soud pro lidská práva. Tento tragický případ jen posiluje naše odhodlání nikdy se nevzdát našich těžce dobytých demokratických svobod ve prospěch tmářství.

Ewa Tomaszewska (UEN). - (PL) Pane předsedající, Somálsko je už po léta dějištěm brutálních bitev, protizákonných činností a námořního pirátství. Nedávno padli do rukou únoscům dva Poláci. Ale to, k čemu došlo 27. října, se vymyká lidskému chápání.

Třináctiletá holčička, Aisha Ibrahim Duhulowová, byla ukamenována. Tato dívka byla znásilněna třemi muži. Pachatelé nebyli zatčeni ani souzeni. Ve městě Kismayo byla ukamenována padesátí muži v přítomnosti tisíce svědků. Aisha byla potrestána v souladu s islámským právem za to, že byla znásilněna.

Tento šokující čin není ojedinělý, jedná se o brutální uplatnění islámského práva ve jménu boha, který trestá oběť za zločin spáchaný na ní. Apeluji na somálskou vládu, aby ukončila tyto barbarské praktiky a exemplárně potrestala viníky, a tak rehabilitovala Aishu.

Colm Burke (PPE-DE). - Pane předsedající, 27. října byla 13letá dívka jménem Aisha Ibrahim Duhulowová – a to jméno nechť nikdy nezapomeneme – ukamenována skupinou 50 mužů na stadiónu v jižním přístavu somálského města Kismayo před asi tisícovkou diváků. Byla obviněna a usvědčena z cizoložství, tedy z porušení islámského práva, ale ve skutečnosti byla znásilněna třemi muži. Viníci nebyli zadrženi ani vzati do vazby.

Naprosto odsuzuji ukamenování a popravu Aishy Ibrahim Duhulowové a jsem otřesen takovým barbarským činem spáchaným na 13leté oběti znásilnění. Jak uvedla organizace UNICEF po její tragické smrti, bylo toto dítě dvojnásobnou obětí: nejprve těch, kteří ji znásilnili, a poté těch, kteří jsou zodpovědní za „vykonání spravedlnosti“.

Takovéto odporné zacházení s ženami nemůže být v žádném případě omluveno a povoleno právem šaría. Tato událost zdůrazňuje nejen zranitelnost dívek a žen v Somálsku, ale i trvale přítomnou diskriminaci, kterou takoví jedinci musí vytrpět.

Marcin Libicki (UEN). - (PL) Pane předsedající, dnes tu diskutujeme o ukamenování dívky v Somálsku. Jsme si rovněž vědomi toho, že dvě katolické jeptišky byly uneseny a jsou v Somálsku drženy. To vše je zastíněno pirátským bujícím na somálském pobřeží. Slyšeli jsme, že to je vše kvůli tomu, že somálská vláda je prakticky nefunkční. Kde jsou v této situaci mocní tohoto světa? Kde jsou ty mocné Spojené státy, Čína, Rusko a Evropská unie, které se prohlašují za civilizované země? Když nejsou země schopny zasáhnout na obranu těch nejslabších, kteří jsou napadáni těmi zdaleka ne nejsilnějšími, nemohou být považovány za civilizované. Kde jsme v této situaci? Pane předsedající, apeluji na mocné tohoto světa: Dělejte, co je správné! Konejte svou povinnost!

Siim Kallas, místopředseda Komise. – Pane předsedající, jménem Komise a pana komisaře Michela bych se rád podělil o některé postřehy ohledně problému lidských práv v Somálsku.

Zprv bych rád vyjádřil znepokojení nad probíhajícím konfliktem a politickou nestabilitou v Somálsku. Somálsko zůstává v situaci, kdy jsou základní lidská práva a úcta k základní lidské důstojnosti nadále pošlapávána ozbrojenými jednotkami, které provádějí systematické a rozsáhlé útoky na civilisty.

V posledních měsících zmítá jihem a středem Somálska sílící vlna útoků na humanitární pracovníky, mírové aktivisty a ochránce lidských práv. Přinejmenším 40 somálských ochránců lidských práv a humanitárních pracovníků bylo zabito jen od ledna do září roku 2008. Výsledkem těchto útoků je, že mnoho humanitárních organizací bylo nuceno stáhnout se z Mogadiša; humanitární přístup obdržel další rány a lidská práva a humanitární podmínky se ještě více zhoršily.

Komise spolu s členskými státy a dalšími mezinárodními aktéry je v této kritické chvíli zavázána pomoci.

EU podporuje snahu Úřadu vysokého komisaře pro lidská práva, včetně nezávislého odborníka na lidská práva v Somálsku, Shamsula Bariho, o vytvoření mechanismu vyšetřování systematického porušování lidských práv všemi zúčastněnými stranami.

Na úrovni rozvoje se EU silně angažuje v podporování lidsko-právních organizací, především co se týče školení a financování identifikace, dokumentace a pozorování porušování lidských práv a obhajoby. Komise se konkrétně snaží o čím dál větší zapojení civilní společnosti do všech programů rekonstrukce a národního usmíření, včetně výměnných programů civilní společnosti s ostatními regionálními organizacemi, paralelního školení, kampaní na zvyšování povědomí veřejnosti a práce ženských skupin na posílení jejich politického zastoupení a účasti na usmiřovacích procesech. Vedle toho podporuje EU programy zaměřující se na vymáhání práva a posilování soudní moci.

Mezitím musíme pracovat na zvýšení bezpečnosti a urychlit usmiřovací proces v Somálsku. Atmosféra nejistoty jen zhorší lidsko-právní situaci a podpoří porušování mezinárodního humanitárního práva. Jakýkoli trvalý mír v Somálsku musí být založen na zodpovědnosti a spravedlnosti, co se týče porušování lidských práv spáchaných všemi zúčastněnými stranami během somálského konfliktu.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat po skončení rozprav.

Písemná prohlášení (článek 142)

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), písemně. – (FI) Pane předsedající, mezi naléhavými usneseními pro tento týden nás znepokojuje především případ v Somálsku. Před třemi týdny byla ukamenována 13letá holčička, Aisha Ibrahim Duhulowová, poté, co ji tři muži znásilnili. Viníkům se nic nestalo, ale dívka byla podle práva šaría odsouzena za cizoložství.

Ukamenování se odehrálo na stadiónu v Kismayu v jižním Somálsku za přítomnosti tisícovky diváků a provedlo ho 50 mužů. Rozsudek byl vyneset milicemi Al-Šabab, které ovládají město Kismayo. Ty rovněž zastřelily chlapce, který chtěl Aishu zachránit před ukamenováním. Tento krutý a nelidský výklad práva

šaría, podle nějž se cizoložství trestá ukamenováním toho, kdo je vinen, nabralo nepředstavitelně krutých rozměrů; vedlo k vraždě nevinného dítěte, které bylo obětí zločinu.

Je důležité, abychom zavrhlí tento rozsudek a popravu ukamenováním a trvali na tom, aby somálská vláda a Africká unie učinily to samé, a potom co nejdříve podnikly konkrétní kroky k zajištění toho, aby se takové rozsudky už nemohly vydávat. Když podporujeme pokusy somálské vlády o převzetí kontroly nad městem Kismayo, musíme na ni rovněž apelovat, aby předvedla muže, kteří znásilnili Aishu, před soud. Jak navrhuje usnesení o Somálsku, členské státy EU by se měly více snažit podporovat Somálsko, aby tato země mohla mít demokratickou vládu a aby její vláda obdržela pomoc, kterou potřebuje k převzetí moci nad všemi oblastmi Somálska..

12.2. Trest smrti v Nigérii

Předsedající. – Dalším bodem je rozprava o šesti návrzích usnesení o trestu smrti v Nigérii⁽³⁾.

Marios Matsakis, autor. – Pane předsedající, soudní systém Nigérie je plný nedostatků, zanedbávání a korupce. K tomuto otřesnému stavu ještě přispívá skutečnost, že v jedné třetině nigerijských států mají pravomoci nad trestními soudy zastaralé soudy na základě islámského práva šaría. Tyto náboženské soudy, v jejichž čele stojí narušení fanatici, do dnešního dne pokračují v terorizování populace vynášením rozsudků smrti, bičování a amputace.

My v Evropě samozřejmě jednání takových anachronických náboženských soudů odsuzujeme, ale jak se k tomu staví samotný islámský svět? Proč islámští politici činitelé a islámské státy, z nichž některé jsou globálně i regionálně velmi mocné a vlivné a některé z nich jsou i našimi obchodními partnery, proč nepřevezmou odpovědnost a nezakročí rázně proti používání práva šaría, islámským soudům a podobným hrůzám? Proč samotní islámští náboženští vůdci v některých vyspělejších islámských zemích neodsoudí takové zneužití islámského náboženství? Podle mého názoru svědčí jejich mlčení a vlažná reakce o tiché podpoře takových aktivit, a takový postoj je pro mě právě tak trestuhodný jako činnost těch, kteří právo šaría vykonávají.

Snad se zpráva o našem bytostném odporu k této stránce islámského fundamentalismu dostane k těm v islámském světě, kteří by měli podnikat rázné a tvrdé kroky, aby situaci zlepšili, ale naneštěstí nedělají vůbec nic.

Paulo Casaca, autor. – (PT) Pane předsedající, domnívám se, že ačkoli případ Nigérie nelze úplně srovnávat s tím, co se nyní děje v Somálsku, je zde vážné riziko, že v Nigérii nastane obdobná situace. Jak již bylo řečeno, právo šaría je aktivně uplatňováno ve třetině země a došlo k výraznému zhoršení v oblasti lidských práv.

V tomto ohledu musím říci, že než začneme hodnotit nebo odsuzovat jakékoli náboženské vůdce, obzvláště ty z islámského světa, musíme mít na paměti, že naší základní úlohou je vést s nimi dialog a podpořit ty muslimské vůdce, kteří nesdílí tato fanatická stanoviska.

Mohu vás ujistit, že takových vůdců je spousta, a já jich znám mnoho osobně. Problém nyní spočívá v tom, že místo toho, aby evropské orgány komunikovaly s islámskými zeměmi, které sdílí tytéž hodnoty a stanoviska jako my, dělají pravý opak. Evropské orgány se zdají být zaneprázdněny uklidňováním těch nejfanatičtějších a nejhorších protivníků, těch, kteří doslova popravují lidská práva všech muslimů, jelikož muslimové jsou – a to si musíme uvědomit – hlavními oběťmi této situace. Oni jsou našimi hlavními spojenci. Oni jsou ti, se kterými musíme spolupracovat. Oni jsou ti, se kterými my socialisté budeme rozhodně schopni tyto problémy řešit.

Ryszard Czarnecki, autor. – (PL) pane předsedající, tato rozprava se určitým způsobem týká trestu smrti jako takového, ale já bych nerad, aby se posunula právě tímto směrem, protože bychom ve skutečnosti měli diskutovat o konkrétní situaci.

Samozřejmě jsme srozuměni se zprávami, které vypovídají o tom, že současné snížení počtu rozsudků smrti nesnížilo kriminalitu v zemi. To svádí zastánce trestu smrti, aby pro něj i nadále horovali. Ale skutečnost je taková, že v minulém roce pouze 7 z 53 zemí Africké unie vyneslo rozsudek smrti, přičemž ve 13 z nich byl rozsudek smrti pozastaven a v dalších 22 jednoduše není využíván.

⁽³⁾ Viz zápis.

Myslím si, že Nigérie by měla zvolit tuto cestu, možná pod tlakem z Evropské unie. Mohli bychom poukázat na to, že rozsudek smrti je vynášen u velmi mladých a mladých lidí. Takových lidí je opravdu hodně, v Nigérii nejméně 40. To je obzvláště šokující situace, když tak mladé lidi čeká poprava.

Jedná se samozřejmě o mnohem složitější problém. Jde o zemi, kde je velmi snadné někoho odsoudit k smrti, především kvůli tomu, že jednu třetinu nigerijských regionů spravují soudy podle práva šaría, islámského, muslimského práva, které skutečně umožňuje odsoudit někoho k amputaci rukou a chodidel nebo k bičování. Tato situace je nepřijatelná. Musíme o ní jednat.

Michael Gahler, navrhovatel. – (DE) Pane předsedající, Nigérie patří z politického i hospodářského hlediska mezi největší a nejdůležitější země v Africe. Z tohoto důvodu je také pro nás hlavním partnerem. Bohužel situace týkající se tamního právního státu má velmi daleko do vytouženého stavu, zvláště s ohledem na soudní systém. Během této rozpravy jsme se zaměřili na trest smrti. V Nigérii čeká mnoho lidí na smrt. Čtvrtina z nich čeká pět let na rozhodnutí o odvoláních a 6 % z nich čeká již dvacet let. Tato situace je nepřijatelná, a proto vyzýváme Evropskou komisi, aby pomohla nigerijským orgánům zlepšit tamní právní stát a aby vydala doporučení, která mohou být užitečná. Předseda také založil výbory, které vydaly doporučení o Nigérii naznačující správný směr, kterým by se měla vydat. Nicméně obávám se, že je v této oblasti třeba uplatnit větší politický tlak.

Ewa Tomaszewska, jménem skupiny UEN. – (PL) Pane předsedající, být odsouzen k smrti za svoji chudobu je v Nigérii normální. Vyzývám nigerijské orgány, aby uvalily moratorium na popravy a aby změnily rozsudky smrti.

Stovky těch, co jsou odsouzeni k smrti, jsou lidé, kteří si nemohou dovolit spravedlivý soudní proces. Byli odsouzeni na základě vynuceného přiznání při mučení, nemají prostředky na kvalifikovaného obhájce, nemají šanci, že se dokumenty, ztracené před pěti či patnácti lety, najdou, a v nelidských podmínkách čekají na svou popravu. Okna jejich cel mají často výhled na popraviště. Přibližně 40 z těchto odsouzených k smrti je mladistvých. Zločiny měly spáchat, když jim bylo mezi 13 a 17 lety. Odvolání trvá v průměru pět let, ale někdy je to až dvacet. Čtyřicet jedna procent odsouzených nepodalo žádost o odvolání. Dokumenty o jejich případech se ztratily, nebo sami neumí správně vyplnit žádost a nemohou si dovolit právníka. Nigerijské právo nedovoluje mučení. Neuznává svědectví získaná tímto způsobem jako platná. Nicméně policie mučící metody používá. Soudní procesy se vlečou. Svědectví obětí mučení je často tím jediným důkazem v případě. Je prakticky nemožné, aby se chudým dostalo spravedlivého slyšení.

Erik Meijer, jménem skupiny GUE/NGL. – (NL) Pane předsedající, trest smrti je sám o sobě otřesnou záležitostí. Namísto pomoci těm, kteří ublížili svým bližním nebo společnosti jako celku, aby se z nich v budoucnu stali lepší lidé, se mstíme tím, že necháme odsouzené zemřít. To je nenapravitelné rozhodnutí, které je někdy dokonce založeno na justičním omylu. Je ještě otřesnější, pokud to nejsou výjimečné zločiny, které jsou takto trestány. V Nigérii je to spíše případ špatné organizace soudů v kombinaci s chaosem ve správě.

Navíc se v severních federálních státech čím dál více lpí na primitivních, fundamentalistických názorech, v nichž panuje víra, že člověk byl pověřen bohem, aby se zbavoval svých hříšných spoluobčanů. Na rozdíl od Somálska, o jehož situaci jsme hovořili v předchozím bodě programu, představuje Nigérie fungující stát. Avšak je to stát, který se skládá z federálních států, jež fungují nezávisle na sobě a jsou koordinovány centrálním orgánem, který – často prostřednictvím státního převratu – skončil v rukou vojsk. Situace v Nigérii se nyní jeví lepší, bez diktatury a bez násilných konfliktů minulosti. Několik oblastí na severu, jako je Írán, části Somálska a severozápad Pákistánu představují region, kde se soudí jako ve středověku. Jde také o třídní spravedlnost. Odsouzení jsou většinou chudí lidé bez jakékoli právní pomoci. Musíme odstranit všechny překážky, které brání zachránění těchto lidí před chaosem, svévolí a fanatismem.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE-DE). – (LT) Dnes je hlavním poselstvím Evropského parlamentu nigerijské federální vládě a vládám jednotlivých regionů, aby okamžitě zastavily popravy, uvalily moratorium na trest smrti a společně jej zrušily.

Koneckonců 137 zemí ze 192 členských států OSN již trest smrti zrušilo. Dokonce i mezi 53 členskými zeměmi Africké unie patří Nigérie k těm několika málo zemím, kde je trest smrti stále v platnosti.

Státní studijní komise studijní skupina i prezidentská komise v Nigérii doporučily, aby se od trestu smrti upustilo, protože snižuje kriminalitu.

Vyzývám Radu, Komisi a členské státy, aby využily všech dostupných příležitostí a kontaktů s institucemi nigerijským státních orgánů, jelikož usilujeme o zastavení zabíjení lidí, především nezletilých, ve jménu práva v Nigérii.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). - (PL) Pane předsedající, trest smrti vždy vyvolával úvahy a mnoho otázek. Zprv, má člověk vůbec právo rozhodnout o životě jiného člověka? Zadruhé, může být toto rozhodnutí učiněno v případě doznání, které bylo vynuceno mučením? Měli by být mladí, nezletilí zločinci popravováni, nebo vzděláváni? Takových otázek můžeme položit spoustu, ale odpověď bude vždy stejná: nikomu nebylo poskytnuto toto právo. Lidé si je vymysleli sami. Avšak proto jej právě lidé mohou zrušit, zřeknout se jej a už tyto činy nikdy nepáchat. Adresuji tato slova nigerijským orgánům, ale také těm, kteří se považují za pány cizího života a smrti.

Siim Kallas, místopředseda Komise. – Pane předsedající, od své nezávislosti zažila Nigérie pouze tři období civilní vlády a 29 let vlády vojenské.

Před devíti lety učinila Nigérie krok vstříc demokracii a vrátila se k civilní vládě, ačkoli všechny volby byly od té doby ostře kritizovány za nekalé praktiky, podvod a násilí. Volby v dubnu roku 2007 mohly stanovit dobrý příklad pro ostatní země, ale Nigérie této příležitosti nevyužila a nová vláda nastoupila do úřadu za situace, kdy se pochybovalo o její legitimitě. V této souvislosti a s vědomím významu stabilní Nigérie pro celou Afriku musí být nalezena vhodná strategie, jak zapojit tamní vládu do konstruktivního dialogu o lidských právech.

Komise plně sdílí obavy, které poslanci vyjádřili ohledně otázky trestu smrti, a souhlasí s tím, že je naprosto nezbytné co nejdříve trest smrti úplně zrušit a uvalit okamžité moratorium na všechny popravy.

Současne bychom měli ocenit, že situace v oblasti lidských práv v Nigérii se od návratu k civilní vládě celkově zlepšila. Byly podniknuty některé kroky k tomu, aby se v zemi zahájila debata o užitečnosti trestu smrti jako odstrašujícího prostředku od hnusných zločinů. Některým odsouzeným k trestu smrti byla letos dána milost a Nigérie se zavázala, že zintenzivní politický dialog na vysoké úrovni s EU, který se bude týkat mj. otázek spojených s lidskými právy.

Komise výrazně přispěla k zahájení tohoto procesu, který by mohl vést ke globální strategii EU vůči Nigérii a který již vedl k důležitému setkání ministerské trojky a k obsáhlému společnému komuniké.

V kontextu tohoto dialogu bude možné konstruktivně jednat o otázkách lidských práv a podniknout řadu společných aktivit v klíčových oblastech, jako je mír a bezpečnost, řádná správa a lidská práva. Příklady zamýšlených společných iniciativ zahrnují: podporu pro zlepšení vyšetřovacích schopností nigerijské policie, přístup ke spravedlnosti a podporu reformy vězeňského systému, podporu protikorupčních snah, podporu demokratického procesu a podporu federálních institucí v boji proti obchodování s lidmi, nelegálním drogám a v řešení situace v oblasti lidských práv a padělaných léků.

Aby byly tyto akce účinné, musí se o nich dozvědět občanská společnost a široká veřejnost. Komise vyvine strategii, založenou na kombinaci podpory místních médií a kulturních iniciativ, která bude podporovat citlivé iniciativy spolupráce a rozšíří mezi veřejnost vzdělávací poselství týkající se dodržování lidských práv a respektu k základním svobodám, základním hodnotám demokracie, řádné správy věcí veřejných, péče o životní prostředí atd.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat po skončení rozprav.

Písemná prohlášení (článek 142)

Sebastian Valentin Bodu (PPE-DE), písemně. – (RO) Otázka lidských práv stále vyžaduje naši pozornost, i v situaci, kdy svět čelí hospodářské krizi. Chudoba a nedostatek politických a hospodářských perspektiv má vždy za následek zhoršení životních podmínek lidí. Dodržování lidských práv klesá na seznamu akutních problémů, a jsme-li zaslepeni našimi vlastními hospodářskými potížemi, je snadné přehlédnout skutečnost, že na světě stále existují místa, kde jsou lidé odsuzováni k trestu smrti. Mluvím nyní o Nigérii, zemi se 140 miliony obyvatel, kde od února letošního roku čeká na smrt 725 mužů a 11 žen za to, že spáchali činy jako ozbrojená loupež, zabití nebo zrada, jak uvádí organizace Amnesty International. Navíc alarmující zprávy uvádějí, že mnoho z těchto odsouzených neprošlo řádným soudním procesem a důkazy byly získány pomocí mučících praktik. Tito lidé budou pověšeni za činy, které možná ani nespáchali, protože v Nigérii nemají chudí absolutně žádnou ochranu v soudním systému, ačkoli hovoříme o členské zemi Mezinárodního

trestního tribunálu. Je povinností mezinárodního společenství podniknout veškeré snahy nutné pro to, aby nigerijská vláda uvalila okamžité moratorium na všechny popravy a změnila rozsudky smrti na rozsudky odnětí svobody.

12.3. Případ rodiny al-Kurdových

Předsedající. – Dalším bodem je rozprava o šesti návrzích usnesení o případu rodiny al-Kurdových⁽⁴⁾.

Marios Matsakis, autor. – Pane předsedající, dovoluji mi na úvod říci, že v této věci hovořím sám za sebe.

Dovolte mi také říci, že jsem si dobře vědom, stejně jako byste měli být vy všichni, že cokoli se v tomto Parlamentu řekne o Izraeli, je velmi pečlivě sledováno izraelskými orgány, a poté je to naprosto přehlíženo, co se týče obsahu.

Jedinou aktivitou těchto orgánů jsou nejrůznější útoky na ty poslance EP, kteří nějak kritizovali způsob, formu nebo podobu izraelských provinění.

Mám s tím osobní zkušenosti. Během nedávných rozprav v tomto Parlamentu o palestinských zajatcích v Izraeli jsem použil ostrá slova, abych zaútočil na izraelské vládní činitele. Udělal jsem to proto, abych zdůraznil, že jejich postoj k palestinským zajatcům byl – a obávám se, že stále je – naprosto nelidský a trestuhodný.

Po mém projevu nejenže izraelský velvyslanec na Kypru zahájil politickou pomlouvačnou kampaň proti mé osobě, ale co je důležitější, předsedkyně Knesetu, paní Dalia Iciková, na mne osobně napsala oficiální stížnost předsedovi Evropského parlamentu. Pan Pöttering odpověděl tak diplomaticky, jak jen mohl, a já mu děkuji za to, že chránil právo na svobodu projevu poslanců EP v rozpravách, které se v tomto Parlamentu konají. Také mu děkuji za to, že mi svoji odpověď paní Icikové okopíroval. Mám tento dopis u sebe a předám ho sekretariátu jako důkaz, že zde hovořím pravdu.

Kromě toho tu mám ještě zprávu pro paní Icikovou: zde v Evropském parlamentu a v celé Evropské unii máme právo vyjadřovat svobodně a demokraticky své názory. Možná byste, paní Iciková, měla ve svém parlamentu a ve své zemi udělat to samé.

Co se týče obsahu tohoto usnesení, rád bych řekl následující. Zaprvé, tohle není civilní justiční záležitost, jak by někteří špatně informovaní a špatně informující poslanci EP mohli namítnout: je to jasně politická záležitost. Je to pokračování politiky izraelských vlád, která usiluje o to, vyhnat Palestince z jejich domovů a pozemků a silou – nebo za použití právních kliček – zahrnout co nejvíce okupovaných území do státu Izrael.

Zadruhé, izraelská mise v EU se v dokumentu zaslaném výběrově některým poslancům EP snaží zdůvodnit, že daný majetek patří Izraelcům z historických důvodů. V dokumentu se tvrdí, že dvě židovské nevládní organizace koupily pozemky, na nichž jsou postaveny budovy v konfliktním sousedství, v době Osmanské říše. Upřímně řečeno, takové tvrzení nemůže být bráno vážně a nezaslouží si další úvahy.

Dovolte mi závěrem zopakovat mé stanovisko, aby nedošlo k mýlce: respektuji právo Židů na jejich vlastní stát, ale židovská vláda musí stejně tak respektovat právo Palestinců na jejich vlastní stát.

Véronique De Keyser, autorka. – (FR) Pane předsedající, tento palčivý problém vyhnání rodiny al-Kurdových má dvě roviny, politickou a humanitární.

Politickou rovinou je status východního Jeruzaléma, o němž Izraelci tvrdí, že je nedílnou součástí Izraele. Nezapomínejme, že ani Evropa, ani mezinárodní společenství to nikdy neuznaly.

V rezoluci 252 Rada bezpečnosti OSN jasně uvedla, že veškerá legislativní a správní opatření a usnesení přijatá Izraelem, včetně vyvlastnění pozemků a majetku, které mění právní status, jsou neplatná a nemohou tento status pozměnit.

Rada bezpečnosti to Izraeli připomněla v roce 1980, když přijal opatření, kterým učinil sjednocený Jeruzalém svým hlavním městem, a v rezoluci 476 se žádá okamžité zastavení politiky a opatření, které ovlivňují

⁽⁴⁾ Viz zápis.

podobu a status Svatého města. Rezoluce 478 potvrzuje, že všechna přijatá opatření pozměňující status města jsou neplatná. Ano OSN ani Evropa se k tomuto bodu již nevrátily.

Proto navzdory tomu, že každý z poslanců tohoto Parlamentu respektuje nezávislost a právo Izraele, všichni víme, že tato nezávislost může být založena pouze na zákonech země, které jsou v tomto bodě v rozporu s mezinárodním právem, a že navíc mezinárodní právo neuděluje žádné soudní pravomoci nad východním Jeruzalémem.

Vyhnání rodiny al-Kurdových proto musí být hodnoceno z této politické perspektivy a nemůže být považováno pouze za majetkový spor. Rodina al-Kurdových byla vyhnána na úkor židovské rodiny, která teprve nedávno emigrovala do Izraele. Tato rodina byla připravena o svůj majetek po 40 letech urputného boje a někteří poslanci, kteří se s nimi setkali, dokážou lépe než já popsat lidské drama, jež pro ně toto vyhnání znamená.

Vítám skutečnost, že navzdory názorovým rozdílům mezi skupinami všichni žádáme, aby bylo spravedlnosti učiněno za dost a aby jim byl majetek navrácen.

(Potlesk)

Luisa Morgantini, autorka. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, 9. listopadu uprostřed noci vyhodila izraelská policie palestinskou rodinu al-Kurdových z jejich domu v Šajch Džarráh, ve východním Jeruzalémě. V rodině je matka, napůl ochrnutý otec se srdečními problémy a pět dětí. Tato rodina, která uprchla ze své země v roce 1948, byla vyhozena z domu ve východním Jeruzalému spolu s tisíci a tisíci dalšími Palestinci.

Dnes jsou opět bez přístřeší, ačkoli si koupili dům a žili v něm od roku 1956. Skupina extrémistických přistěhovalců – nikoli chudí Židé, kteří byli pronásledováni a uprchli před otřesnou tragedií holokaustu, nýbrž fundamentalisté, kteří věří, že ta země je jejich podle svatého práva – si nárokuje vlastnictví tohoto domu a 26 domů v té stejné oblasti na základě, jak řekl pan Matsakis, osmanského zákoníku nezpochybnitelné pravosti z 19. století, který zpochybnil dokonce i americké orgány. Existuje dokonce již plán: jedno izraelské sdružení chce postavit 200 domů na ruinách domů Palestinců, kteří již byli vyhnáni.

Teprve minulý týden jsme s delegací Evropského parlamentu do okupovaných palestinských oblastí, jež se skládala z poslanců všech politických skupin, navštívili rodinu al-Kurdových v jejich domě a byli jsme přímými svědky každodenní šikany a násilí ze strany přistěhovalců, kteří již obsadili některé z domů.

Nyní jsou bez domova a my v našem usnesení žádáme v odstavci 4, a je mi líto, že skupina PPE, která zastává kompromisní názor a která hlasovala pro tento odstavec - jenž požaduje navrácení domu rodině al-Kurdových – nyní žádá o dílčí hlasování, protože v kompromisu byli všichni pro. Dnes jsou ovšem nejen bez svého domu, ale nemají ani stan, protože stan, který byl postaven na vnitřním dvorku palestinského domku, byl dvakrát zničen izraelskými buldozery. Další 500 rodin v Šajch Džarráhu stihne stejný osud, pokud tvrdě nezakročíme proti těmto zločinům – těmto neustále povolaným demolicím.

Proto se domnívám, že politika vůči východnímu Jeruzalému, jak také řekla paní De Keyserová, je koloniální politikou Izraele a mezinárodní společenství ji neuznává. Myslím si, že je načase, abychom jen prosebně neřekali „respektujte prosím, Izraelci, mezinárodní právo“, ale abychom podnikli konkrétní kroky, které zabrání dalšímu ničení míru mezi Palestinci a Izraelci.

Ryszard Czarnecki, autor. – (PL) Pane předsedající, mám pocit, že se toto téma liší od těch, o kterých jsme hovořili předtím. Drama třináctileté dívky zavražděné před očima brutálního davu v Somálsku a otázka trestu smrti a stovek lidí čekajících na popravu v Nigérii jsou odlišné od otázky, kterou řešíme nyní.

Musím říci, že jsme svědky dramatu palestinské rodiny, a tomu musíme věnovat pozornost. Na druhé straně bych rád zdůraznil, že na rozdíl od Nigérie a Somálska nejde o černobílý problém. Padesátiletá složitá historie tohoto území dokazuje, že oběťmi byli často jak Židé, tak Palestinci. Míra újmy utrpěné na obou stranách není určité stejná, ale o tom nyní nehovoříme. Snažím se říci, že musíme v budoucnu vidět tyto problémy v širším kontextu. Možná nám to umožní spravedlivější úsudek, než je tomu v mnoha případech nyní.

Bernd Posselt, navrhovatel. – (DE) Pane předsedající, historie lidu Izraele je nekonečným příběhem vyhnání. Před dvěma tisíci lety byli vyhnáni ze své původní domoviny a rozprchlí se po celém světě. Po staletí byli pronásledováni a vyháněni ze zemí, kde hledali útočiště. Otřesným vyvrcholením tohoto procesu byl holokaust, zločin proti lidskosti, který vedl k tomu, že se obrovský počet Židů vrátil do Svaté země, země svých předků, což mělo za následek, že zde opět začalo docházet ke střetům, vyhnáním a právním sporům.

V takové situaci nemůže Evropský parlament dělat nic jiného, než podporovat, jak nejlépe umí, proklamovaný záměr izraelského státu a mírumilovnou část palestinského obyvatelstva, u níž si netroufám odhadovat její velikost, aby bylo dosaženo mírového a konsenzuálního řešení. Nemá smysl vybrat si jeden konkrétní případ v nouzi a poté dogmaticky rozhodnout, že bude vyřešen jeden čtvrtek ve Štrasburku. Nicméně existují jasné důvody, proč jsme se zúčastnili tohoto usnesení. Chtěli jsme být zahrnuti do této diskuse a věříme, že lidská práva jsou nerozdělitelná.

Samozřejmě nejsme lhostejní k osudu rodiny al-Kurdových a chceme o něm diskutovat. Avšak domníváme se, že tak nemůžeme činit autoritativně. Proto si myslíme, že bod 4 je dogmatický takovým způsobem, který případu neprospívá. Z tohoto důvodu náš přístup spočívá v intervenci ve jménu lidských práv, mírového procesu a samozřejmě rodiny al-Kurdových, ale to můžeme učinit pouze jako součást dialogu s oběma stranami, a nikoli jednostranným zaujetím stanoviska. Proto toto rozhodnutí skutečně podporujeme, ale žádáme o dílčí hlasování o bodě 4, protože to je sporné místo, o němž musí být rozhodnuto hned. Za tímto účelem nabízíme naše služby.

Jana Hybášková, jménem skupiny PPE-DE. - (CS) Pane předsedo, qui bonum, dovolu mi nesouhlasit se způsobem, jakým je tento Parlament nemoudře zatahován do partikulárních politických zájmů stran palestinsko-izraelského konfliktu. Jde o zásadní nejasnost rezoluce 242 – a ta je starší než já sama – neboť tato rezoluce nespecifikuje hranice právní příslušnosti východního Jeruzaléma. Jde o civilní spor? Nejde. Jde o čtvrtou Ženevskou konvenci? Nejde.

Předjímáme tady s lehkou hlavou jednání budoucí mírové konference, aniž k tomu máme jakékoliv oprávnění. Šéf palestinské delegace byl zatáhnut na návštěvu právoplatně odsouzené rodiny, což vyvolalo extrémní provokaci izraelských úřadů, z níž vychází rezoluce, o kterou tu bohužel vůbec nejde. Jde o to vytvořit předpoklad pro zásadní politickou změnu stanoviska Evropského parlamentu k účasti Izraele v komunitárních programech a o politické zlepšení vztahů, což neumíme bohužel dělat demokratickou cestou. Namísto demokratického řešení to je cesta našich poslanců, kteří dali důvod Izraelcům k zákroku. My neřešíme problémy, ale přiléváme oleje do ohně. To není důstojná role pro náš Parlament.

Proinsias De Rossa, jménem skupiny PSE. - Pane předsedající, jsem rád, že mohu říci, že jsem byl jedním z členů oficiální parlamentní delegace na palestinském území, která se uskutečnila před dvěma týdny a během níž jsme navštívili rodinu al-Kurdových. V tu dobu ještě doufali, že izraelské soudy vynesou spravedlivé rozhodnutí. Je politováníhodné, že jejich naděje byla marná a že byli nyní úplně vystěhováni nejen ze svého domova, ale byli vyhnáni i z jeho bezprostřední blízkosti, kde přebývali ve stanu.

Je obtížné udržet si zrno naděje, že udržitelná situace dvou států je stále možná, když uvážíme stávající válku vedenou proti Palestincům s cílem vyhladit nepřítel, které jsme byli svědky při naší nedávné návštěvě a jejímž odrazem je toto vystěhování. Je dost šokující, že v této době dokonce uvažujeme o vylepšení vztahů s Izraelem, když zde dochází k tolika porušením mezinárodního práva, vystěhování rodin a nahrazování těchto rodin novými přistěhovalci. Jedenáct tisíc palestinských zajatců je nyní ve vězení. Čtyřicet volených zástupců Palestinců, včetně předsedy, je ve vězení, stejně jako 300 dětí ve věku do 18 let, mezi nimiž jsou i dvanáctileté děti. To je nepřijatelné od státu, který se prohlašuje za demokratický stát dodržující normy mezinárodního práva. Tak tomu rozhodně není.

Evropská unie musí trvat na tom, aby izraelská vláda umožnila rodině al-Kurdových návrat do jejich domova. Musíme Izraeli jasně sdělit, že pokud chce i nadále obchodovat s EU, musí jednat v souladu s demokratickými a humanitárními normami nejen teoreticky, ale především v praxi. Jakákoli myšlenka na posílení vztahů EU s Izraelem, jak navrhuji některé členské státy, by měla být samozřejmě vypuštěna na tak dlouho, dokud bude docházet k takovému nepravostem.

Rád bych ukončil svůj projev procesní námitkou. Myslím si, že návrh ústních pozměňovacích návrhů na čtvrtek odpoledne – návrhů, které neodrážejí projednávané skutečnosti a které nemají podporu společných autorů tohoto usnesení – je zneužitím pravomoci vyhlášovat ústní pozměňovací návrhy. Domnívám se, že by se touto záležitostí měl zabývat sekretariát Parlamentu a měly by být předneseny návrhy, aby k tomu již v budoucnu nedošlo.

Předsedající. - Bereme Váš návrh samozřejmě na vědomí, pane De Rosso. Bude zaslán patřičným stranám s vědomím, že ústní pozměňovací návrhy ve čtvrtek odpoledne jsou případy samy pro sebe, protože i v situaci, že na místě je příliš málo poslanců, kteří by mohli vystoupit proti těmto návrhům, sněmovna stále může tyto návrhy zamítnout.

Marios Matsakis (ALDE). - Pane předsedající, k této námitce, ačkoli zásadně nesouhlasím s ústními pozměňovacími návrhy, přesto obhajují právo poslanců EP ústní pozměňovací návrhy vznášet, dokonce i ve čtvrtek odpoledne, a zásadně odsuzují ty skupiny – a moje skupina je jednou z nich –, které nejsou schopny přimět své poslance, aby zde ve čtvrtek odpoledne byli přítomni.

Předsedající. - Nechci začínat diskusi na toto téma, jelikož jsem si jist, že rozumíte.

Pouze vás informuji o zákoně, který platí zde ve sněmovně. Každý poslanec má samozřejmě právo během hlasovací doby ve čtvrtek odpoledne předložit ústní pozměňovací návrhy. V souladu s našimi pravidly se proti nim může určitý počet poslanců postavit. Také bych vás rád upozornil na to, že tyto otázky byly již v minulosti rozhodnuty na nejvyšší úrovni. Je zjevné, že pokud poslanci vyjádří nelibost nad tím, že ústní pozměňovací návrh, který sněmovna zjevně nechtěla přijmout, byl předložen čistě z toho důvodu, že bylo přítomno příliš málo poslanců na to, aby ho mohli zamítnout, vrátí se Parlament znovu k původnímu textu, aby se vyhnul ústně pozměněnému textu, který byl nepřijatelný.

Samozřejmě pokud chcete, mohu vám dodat přesné a podrobné informace o předchozích případech.

Charles Tannock, jménem skupiny PPE-DE. - Pane předsedající, než mi začne ubíhat čas, rád bych měl také jednu procesní námitku k této věci. Považuji za naprosto nepřijatelné a neregulérní, že se jednací řád Parlamentu může změnit, protože se poslanci z jedné části sněmovny rozhodnou nepřijít ve čtvrtek odpoledne na zasedání. To je jejich problém - nikoli náš – a my máme naprosté právo řídit se jednacím řádem, který by měl platit stejně v kteroukoli dobu v rámci pracovního týdne během dlících zasedání Parlamentu ve Štrasburku.

Byl bych vám vděčný, kdybyste nyní spustil znovu časomíru pro můj projev.

Pane předsedající, na těchto naléhavých zasedáních diskutujeme o těch nezávažnějších porušeních lidských práv, jako je mučení, znásilnění a vražda. Případ rodiny al-Kurdových nespadá ani do jedné z těchto kategorií. Jedná se o občanský spor mezi dvěma soukromými stranami a my skutečně nemáme žádné právo se do takového sporu vměšovat. Rodina byla vystěhována policií, která k tomu dostala příkaz od izraelského Nejvyššího soudu. Rodina věděla dlouho dopředu, že k tomuto vystěhování dojde. Tato rodina neplatila nájem 40 let, navzdory tomu, že jí to soud nařídil. Tento případ má pouze malý dopad na závažnější problém řešení izraelsko-palestinského konfliktu.

Normálně jsou tyto rozpravy řízeny v duchu dvou politických stran. Avšak tato rozprava je pouze dalším příkladem podbízení se protiizraelskému odporu a stanoviskům, především v druhé části sněmovny. Ať se snaží, jak chtějí, nemohou zastříti skutečnost, že Izrael je demokracií, kde právní stát a nezávislost soudů zůstávají prvořadé. Kéž bychom mohli říct to samé o orgánech vedených hnutím Hamás v pásnu Gazy.

Kolegové, copak všude na světě není mnoho jiných, naléhavějších otázek, které si zaslouží naši pozornost v diskusi o lidských právech?

Předsedající. - Dámy a pánové, dovoluji mi objasnit jednu věc, abychom si rozuměli.

Pravidla Evropského parlamentu se nemění každý čtvrtek odpoledne. Jsou v tu dobu odlišná a odlišný je náš jednací řád. Například během našich rozprav ve čtvrtek odpoledne, v rámci zrychleného postupu „catch-the-eye“, máme pouze dva mluvčí namísto pěti.

Pokud je vznesena žádost o odklad, protože sněmovna není usnášeníschopná, o návrhu se dále nejedná, je zrušen. Žádosti o ústní pozměňovací návrhy se také řídí jinými pravidly, nikoli pravidly, které jsou k dispozici předsedajícímu během zasedání, ale pravidly, které jsou formálně zakotveny v jednacím řádu.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, jménem skupiny PSE. – (PL) Pane předsedající, v noci na neděli 9. listopadu vyhnali izraelské policejní jednotky rodinu al-Kurdových z jejich domu v Šajch Džarráh, v oblasti východního Jeruzalému, kde žili přes 50 let. Tomuto vystěhování předcházelo rozhodnutí izraelského Nejvyššího soudu z loňského července, které ukončilo dlouholetý a velmi kontroverzní soudní proces probíhající v izraelských soudech a před izraelskými orgány.

Musíme zdůraznit, že tato rodina byla vyhnána ze svého domova navzdory silným protestům na straně mezinárodního společenství a že rozhodnutí Nejvyššího soudu ve skutečnosti připravilo půdu pro zabavení dalších 26 domů v té stejné oblasti. Osud rodiny al-Kurdových a četné případy demolice domů palestinských rodin izraelskými orgány ve východním Jeruzalémě vzbuzují velké znepokojení. Takové akce jsou v rozporu s mezinárodním právem a mezinárodním společenstvím a především Blízkovýchodní kvartet by měly učinit vše, co je v jejich silách, aby ochránili Palestince žijící v té oblasti i v ostatních částech východního Jeruzaléma.

Měli bychom vyzvat Izrael, aby zastavil osidlovací expanzi a výstavbu zdi za hranicemi z roku 1967. Tyto činnosti jsou v rozporu s mezinárodním právem a vážně ohrožují perspektivu trvalé mírové dohody mezi Palestinci a Izraelci.

Paulo Casaca (PSE). – (PT) Pane předsedající, domnívám se, že v této otázce jsou obsaženy dva základní problémy; prvním z nich je, že hovoříme o soudním systému, jenž je jedním z nejnezávislejších na světě. Tento soudní systém dokonce před pár dny donutil prezidenta ve vlastní zemi rezignovat.

Zadruhé, tento právní spor probíhá už desítky let a zmíněné vlastnictví a nesplacený nájem nelze srovnávat např. s vyhoštěním milionů Iráčanů, kteří byli velmi nedávno zanecháni napospas osudu, aniž by se kdokoli obtěžoval zpochybnit pravomoci irácké vlády a aniž by to, co se děje v celém regionu, kdokoli považoval za rovnováhu. Musíme totiž hovořit právě o rovnováze. Otázka rovnováhy je klíčová. Musím říci, že jsem zděšen tím, co jsem zde slyšel na téma zpochybnění existence izraelského státu.

Siim Kallas, místopředseda Komise. – Pane předsedající, Komise je hluboce zneklidněna nedávným vývojem ve východním Jeruzalémě, především zničením domů vlastněných Palestinci a expanzí přistěhovalců do východního Jeruzaléma.

V době, kdy jsou k podpoře procesu vyjednávání, který začal v Annapolisu, naprosto nutná opatření vedoucí k budování důvěry, jsou taková izraelská opatření extrémně nevhodná. Evropská unie ve svém sdělení z 11. listopadu vyzývá izraelské orgány, aby urychleně s takovými opatřeními skoncovaly.

Evropská unie také při nesčetných příležitostech v uplynulých měsících vyjádřila svoje znepokojení nad rozhodnutím izraelských orgánů, které schválily výstavbu nových obydlí ve východním Jeruzalémě. Vytváření skutečnosti v této oblasti snižuje šance na mírové urovnání konfliktu. Jeruzalém je jednou z tzv. otázek konečného statusu, které musí být vyřešeny při jednání obou stran.

Komise poskytla pomoc pro udržení Palestinců ve východním Jeruzalémě a je zavázána v ní pokračovat.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat po skončení rozprav.

13. Hlasování

Předsedající. – Dalším bodem programu je hlasování.

(Výsledek hlasování a další podrobnosti viz: zápis.)

13.1. Somálsko (hlasování)

13.2. Trest smrti v Nigérii (hlasování)

13.3. Případ rodiny al-Kurdových (hlasování)

– Před hlasováním o bodu odůvodnění B

Charles Tannock (PPE-DE). - Pane předsedající, navrhuji ústní pozměňovací návrh bodu odůvodnění B, který by přidal znění „o sporném vlastnictví“. Mohu celý úsek přečíst, chcete-li. Zní: „vzhledem k tomu, že vystěhování bylo provedeno na základě nařízení Nejvyššího soudu Izraele ze dne 16. července 2008 vydaného po dlouhém a kontroverzním soudním řízení o sporném vlastnictví izraelských soudů a orgánů“. Jinak nedává žádný smysl, v čem spočívá ona kontroverze. Musíme věc sporu skutečně specifikovat.

Předsedající. - Jak je patrné, čtyřicet poslanců se nepostavilo proti zahrnutí tohoto ústního pozměňovacího návrhu.

Prohlašuji tedy bod odůvodnění B za ústně pozměněný.

Marios Matsakis (ALDE). - Pane předsedající, rád bych, s cílem získat větší podporu pro tento bod odůvodnění, navrhnul ústní pozměňovací návrh ústního pozměňovacího návrhu pana Tannocka. Pouze

bych rád přidal slovo „údajně“ před „sporném“, tak aby bod zněl „o údajně sporném vlastnictví“. Pan Tannock tak bude spokojen, že jsme zahrnuli jeho návrh do bodu odůvodnění, a přitom ponecháme věc otevřenou.

Charles Tannock (PPE-DE). - Pane předsedající, obávám se, že do detailů neznám jednací řád, ale nemyslím si, že lze předložit ústní pozměňovací návrh ústního pozměňovacího návrhu, pokud s tím nesouhlasí celá sněmovna. Já osobně s tím nesouhlasím a pochybuji, že někdo z mé skupiny souhlasit bude.

Neexistuje nic jako „údajný“ spor: spor je spor. Řešil to soud a toto je verdikt. Avšak chtěl jsem vysvětlit, o co se ten spor vedl.

Předsedající. - Bylo mi řečeno, že podle precedensu se postupuje takto: v případě, že dojde k ústnímu pozměňovacímu návrhu ústního pozměňovacího návrhu, platí, že pokud osoba, která předložila ústní pozměňovací návrh jako první, přijme druhý ústní pozměňovací návrh, je tento přijat. Pokud druhý pozměňovací návrh autor prvního pozměňovacího návrhu nepřijme, o návrhu se nehlasuje.

Proto je mi líto, pane Matsakisi, ale nemůžeme vzít váš pozměňovací návrh v potaz.

Nicméně návrh pana Tannocka nebyl zamítnut, protože čtyřicet poslanců nepovstalo, a já jsem proto povinen jej podat.

Kathalijne Maria Buitenweg (Verts/ALE). - Pane předsedající, omlouvám se, ale bohužel neznám úplně přesně jednací řád. Nemůžeme zkrátka hlasovat? Nemůžeme se hlasování vyhnout, protože nemáme 45 poslanců, či kolik jich je třeba. Nemůžeme se vyhnout hlasování, protože to je požadavek při odchodu. Můžeme tedy jistě hlasovat i o ústních pozměňovacích návrzích? Mohli bychom zkrátka hlasovat o části se sporným vlastnictvím, a pak uvidíme, zda je pro něj většina?

Předsedající. - Právě to jsem chtěl nyní navrhnout. Budeme tedy hlasovat o bodu odůvodnění B, jak byl pozměněn panem Tannockem.

(Parlament souhlasil s přijetím ústního pozměňovacího návrhu.)

– Před hlasováním o bodu odůvodnění D:

Charles Tannock (PPE-DE). - Pane předsedající, je mi líto, že to musím učinit znovu, ale navrhuji v bodě odůvodnění D přidat dvě slova, abychom zajistili jednoznačnost v zákoně, protože některé z předchozích intervencí naznačily jistotu. Toto není ten případ, takže úplné znění bodu odůvodnění by bylo následující: „s důrazem na skutečnost, že k vystěhování došlo i přes mezinárodní námitky; vzhledem k tomu, že Spojené státy předložily tuto otázku s izraelským orgánům; vzhledem k tomu, že toto rozhodnutí by mohlo otevřít cestu k obsazení dalších 26 domů ve čtvrti Šajch Džarráh ve východním Jeruzalémě, přičemž se bude muset vystěhovat dalších 26 rodin; vzhledem k tomu, že tato záležitost má politické důsledky na budoucí status východního Jeruzaléma“.

To je zcela zřejmé. Nelze říci „otevře“: „mohlo by otevřít“ a my to musíme nechat v rukou soudu, nikoli na našich debatách, jak se o to před chvílí pokoušeli někteří z mých kolegů.

Marios Matsakis (ALDE). - Pane předsedající, obávám se, že musím protestovat proti ústnímu pozměňovacímu návrhu svého erudovaného přítele, pana Tannocka, na základě důkazů, že ve skutečnosti zastupuje paní Galit Pelegovou, tajemnici izraelské mise do EU. Mám zde e-mail, který rozeslala mnoha poslancům, včetně, jak se domnívám, pana Tannocka.

První řádek zní: „v době Osmanské říše koupily dvě židovské nevládní organizace pozemky a postavily na nich domy v sousedství“, což znamená v celé oblasti, proto nejde jen o jeden dům, ale i o domy v sousedství. Mám tento dopis zde, pokud jej někdo, včetně pana Tannocka, chce vidět.

Předsedající. - Rád bych vám připomenul, pane Matsakisi, že existuje jen jeden způsob, jak protestovat proti ústnímu pozměňovacímu návrhu, a tím je povstat, nikoli začít diskusi.

Potvrzuji, že čtyřicet členů nepovstalo.

Kathalijne Maria Buitenweg (Verts/ALE). - Pane předsedající, měla jsem za to, že máme stejný názor a že jsme si porozuměli, ale má otázka byla mířena jinak. Rozumím tomu, že se nemůžeme vyhnout hlasování o pozměňovacím návrhu, protože nemáme dostatek poslanců, ale jistě bychom měli mít možnost hlasovat o částech navrhovaných panem Tannockem? To znamená, že bychom měli hlasovat pouze o textu „mohlo by otevřít“ a teprve potom bychom měli rozhodnout o celém bodu odůvodnění D. Je poněkud podivné, že

pouze proto, že zde nemáme 45 lidí, musíme zahrnout něco, co by možná nezískalo většinovou podporu sněmovny.

Předsedající. - Je mi líto, že vám musím znovu vysvětlovat náš hlasovací systém. Pokud většina hlasuje proti bodu odůvodnění D po jeho pozměnění, vrátíme se k původnímu bodu odůvodnění D před změnou. Proto pokud jste proti tomuto dodatku, musíte hlasovat proti. Pokud většina nebude hlasovat proti, bod odůvodnění bude přijat tak, jak byl ústně pozměněn. Jediný způsob, jak se zbavit ústního pozměňovacího návrhu, se kterým nesouhlasíte, je nyní hlasovat proti, protože zahajují hlasování.

(Parlament souhlasil s přijetím ústního pozměňovacího návrhu.)

Véronique De Keyser (PSE). - (FR) Mám jednu poznámku, pane předsedající, byla bych ráda, kdyby byla uvedena do zápisu.

Toto je společné usnesení, o kterém jsme pracně diskutovali ve vysoce smířlivém duchu. Každý musel udělat nějaký ústupek. Bohužel jak vidím, pomocí ústních pozměňovacích návrhů, které je oprávněna Skupina Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů vznášet, došlo prostřednictvím dílčích hlasování k závažné změně znění. Zajímalo by mě proto, zda tito zástupci, kteří učinili tyto kompromisy, mají skutečný mandát od své skupiny, a budu to mít na paměti při příštích jednáních.

Předsedající. - Vezmeme vaši poznámku v potaz a zahrneme ji do zápisu.

Marios Matsakis (ALDE). - Pane předsedající, jen velmi stručně, rád bych poblahopřál skupině PPE-DE, protože se jí podařilo přimět většinu svých členů, aby se dostavili ve čtvrtek odpoledne, a tak získali, co chtěli, v otázkách porušení lidských práv. Blahopřeji jim.

Proinsias De Rossa (PSE). - Pane předsedající, chtěl bych vás pouze požádat, abyste uvedl do zápisu moje námítky vůči zneužití systému ústních pozměňovacích návrhů zde dnes odpoledne.

Luisa Morgantini (GUE/NGL). - (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, chtěla bych říci, že je velice smutné, že se podaří dosáhnout kompromisů a pak nejsou dodrženy, a je to velice smutné především proto, že rodina al-Kurdových není jen jméno, ale jsou to lidé, kteří jsou nuceni žít – a zde se obracím na vás, pane Casaca – nuceni žít ani ne ve stanu, protože ani to jim nebylo umožněno. Je to skutečně smutný den, když poslanci nepřemýšlí o této skupině lidských bytostí, ale výhradně o politice.

Bernd Posselt (PPE-DE). - (DE) Pane předsedající, chtěl bych poděkovat panu Matsakisovi za jeho čestnost. Všechny skupiny již využily ústních pozměňovacích návrhů, které jsou v urgentních případech velice důležité, neboť chyby mohou vznikat rychle a někdy je třeba je opravit. To jsme právě udělali v tomto případě a sociální demokraté, zelení i všechny ostatní skupiny často dělají totéž. Důležité je necítit se uraženi jen proto, že jste jednou neměli k dispozici většinu.

Marcin Libicki (UEN). - (PL) Pane předsedající, souhlasím s názorem, že jednací řád dnes byl zneužit. Nicméně jednací řád funguje a pravidlo vyžadující 40 oponentů je zkrátka pravidlo, ačkoli víme, že ve čtvrtek odpoledne jej nikdy nelze splnit. Chtěl bych se vás zeptat, pane předsedající, jaký je váš názor na to a zda si myslíte, že bychom měli změnit článek požadující 40 poslanců pro zamítnutí ústního pozměňovacího návrhu, když je ve sněmovně vždy tak málo lidí, že toho nelze nikdy docílit?

Paulo Casaca (PSE). - (PT) Pane předsedající, musím říci, že respektování lidské důstojnosti kohokoli, v tomto případě rodiny al-Kurdových, ať již je jejich náboženství jakékoli, ať již pochází odkudkoli a ať již jsou jakékoli barvy pleti, je mou hlavní starostí. Považuji za vysoce urážlivé, že to někdo zpochybnil jen proto, že jsem měl odlišný názor na určitý právní předpis.

Předsedající. - Abych shrnul tuto zajímavou výměnu názorů, navrhuji, abychom incidenty z dnešního odpoledne předali příslušným orgánům, abychom zjistili, co je třeba udělat.

Co se mě týče, řídil jsem se dnes odpoledne platným jednacím řádem tak klidně a důsledně, jak jen to bylo možné. Domnívám se, jak již upozornili někteří poslanci, že tento problém by nenastal, kdyby byly naše lavice ve čtvrtek odpoledne o něco více zaplněné.

14. Opravy hlasování a sdělení o úmyslu hlasovat: viz zápis

15. Členství ve výborech a delegacích: viz zápis

16. Rozhodnutí o určitých dokumentech: viz zápis

17. Převody prostředků: viz zápis

18. Předložení dokumentů: viz zápis

19. Písemná prohlášení uložená v rejstříku (článek 116 jednacího řádu): viz zápis

20. Předání textů přijatých během zasedání: viz zápis

21. Termíny příštích zasedání: viz zápis

22. Přerušení zasedání

Předsedající. – Prohlašuji zasedání Evropského parlamentu za přerušené.

(Zasedání bylo ukončeno v 16:25.)

PŘÍLOHA (Písemné odpovědi)

OTÁZKY RADĚ (Zodpovědnost za tyto odpovědi nese výhradně úřadující předsednictví Rady Evropské unie)

Otázka č. 13, kterou pokládá Liam Aylward (H-0813/08)

Předmět: Situace v Palestině

Může Rada poskytnout aktuální politické zhodnocení stávající politické situace v Palestině?

Odpověď

(FR) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu ani členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na listopadovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2008.

Politická situace na území Palestiny stále závisí na vývoji mírového procesu, krocích Izraele a rozporech mezi Palestinci.

Pro zlepšení situace je podle Rady nutné co nejrychlejší uzavření mírové dohody, která umožní vytvoření státu Palestina. V tomto směru umožnila diplomatická jednání, která se konala v rámci procesu zahájeného na konferenci v Annapolisu, položit pro takovou dohodu základy a v jednáních ohledně veškerých témat spojených s konečným statusem se musí pokračovat. Evropská unie vybízí strany, aby nezapomínaly na přijaté závazky v rámci pracovního plánu, zejména ukončení osidlování, včetně oblasti východního Jeruzaléma.

Závazek Evropské unie pokračovat v jednání zůstává nezměněn. Unie podporuje palestinské orgány v jejich úsilí, zejména v oblasti bezpečnosti, v rámci provádění reformního a rozvojového plánu představeného na Pařížské konferenci dne 17. prosince 2007.

Politická situace na území Palestiny je ovlivněna také oddělením Západního břehu a pásma Gazy. Blokáda pásma Gazy ze strany Izraele vedla k závažné humanitární krizi. Evropská unie žádá otevření hraničních přechodů. Zdá se, že vnitropalestinské rozhovory pod záštitou Egypta postupují. Egypt v současné době vyvíjí velké úsilí na vyřešení politické krize v Palestině a podporuje palestinskou jednotu pod vedením prezidenta Abbáse. Rada tento krok podporuje. Unie musí být připravena podpořit jakoukoli vládu národní jednoty, která se řídí závazky Organizace pro osvobození Palestiny (OOP) a která je odhodlána začít vyjednávat s Izraelem.

*
* *

Otázka č. 14, kterou pokládá Eoin Ryan (H-0815/08)

Předmět: Uznání státu Somaliland

Může Rada poskytnout aktuální zhodnocení stávající politické situace v oblasti Somaliland a může uvést postoj EU k politickému statutu státu Somaliland v budoucnu?

Odpověď

(FR) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu ani členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na listopadovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2008.

Rada se otázkou politického statutu státu Somaliland blíže nezabývala. Dovolte mi však poskytnout následující zhodnocení.

Zprvve, mezinárodní společenství neuznalo jednostranné vyhlášení nezávislosti této provincie, kde žijí čtyři miliony obyvatel.

Zadruhé, budoucnost této somálské provincie by se měla odvíjet od dohody se somálskými orgány. V případě, že by uznání nezávislosti provincie Somaliland získalo podporu, měla by do věci vstoupit Africká unie.

Co se týče změn v této provincii, vítáme postup místních orgánů v Somálsku v oblasti rozvoje a demokracie. Evropská unie tyto aktivity podporuje pomocí finančních prostředků poskytovaných místním orgánům na jejich snahy o demokratizaci (podpora registrace voličů pro nadcházející prezidentské volby v roce 2009) a rozvoj (projekty financované v rámci Evropského rozvojového fondu).

Teroristické útoky ze dne 29. října, které si vyžádaly mnoho mrtvých a zraněných, jsou však velmi znepokojující. Předsednictví tyto hrozné útoky okamžitě odsoudilo.

V tomto směru musím zdůraznit, že obnovení míru v Somálsku zůstává na prvním místě. Proto podporujeme provádění dohody z Džibuti ze dne 19. srpna 2008 a dohody ze dne 26. října o ukončení bojů mezi prozatímní federální vládou (TFG) a Aliancí pro znovuosvobození Somálska (ARS). Vztah EU a provincie Somaliland spadá do tohoto rámce.

*
* *

Otázka č. 15, kterou pokládá Brian Crowley (H-0817/08)

Předmět: Situace křesťanů v Íránu

Učinilo předsednictví nějaké kroky na ochranu práv křesťanů v Íránu?

Odpověď

(FR) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu ani členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na listopadovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2008.

Rada se stavem lidských práv v Íránu intenzivně zabývá. Situace se stále zhoršuje.

V rámci masivního porušování lidských práv v této zemi může docházet k mnoha projevům nesnášenlivosti či diskriminace občanů na základě náboženského přesvědčení, zejména omezováním svobody náboženství, přesvědčení a vyznání. Tlak na příslušníky náboženských menšin se v poslední době nepřetržitě zesiluje. Předsednictví má informace o různých formách pronásledování křesťanů, stoupencům víry Bahá'í a sunnitů v Íránu.

Podmínky pro lidi, kteří přestoupili na jinou víru či svou víru opustili, jsou rovněž alarmující. Íránský parlament již zahájil revizi trestního zákoníku, která by mohla vést až k zavedení trestu smrti pro odpadlíky. Předsednictví ve svém prohlášení ze dne 26. září 2008 zvažuje, že pokud by byl tento zákon v budoucnu přijat, „představoval by závažné porušení svobody náboženství a přesvědčení, která zahrnuje právo na změnu náboženství a právo nevyznávat žádné náboženství“. Takový zákon by znamenal porušení článku 18 Mezinárodního paktu o občanských a politických právech, ke kterému se Írán svobodně zavázal, a ohrozil by životy mnoha občanů Íránu uvězněných během posledních měsíců bez soudního řízení na základě jejich náboženského přesvědčení.

Z těchto důvodů Rada přijímá opatření. Velvyslanectví členských států Unie navázala kontakty s orgány v Íránu. Jsme pevně rozhodnuti kdykoli Íránu připomenout jeho mezinárodní závazky v oblasti lidských práv a doufáme, že Írán bude co nejdříve připraven obnovit s námi dialog o této problematice.

*
* *

Otázka č. 17, kterou pokládá Marian Harkin (H-0822/08)

Předmět: Zneužití cizí identity

Vzhledem k tomu, že zneužití cizí identity se řadí mezi nejrychleji se rozšiřující trestné činy v EU, jaké kroky hodlá Rada v tomto směru podniknout?

Odpověď

(FR) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu ani členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na listopadovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2008.

Počet případů krádeže identity skutečně narůstá. Tento znepokojující jev souvisí zejména s vývojem nových technologií a s internetem, které tento typ trestné činnosti velice usnadňují.

Boj s počítačovou kriminalitou je pro francouzské předsednictví na prvním místě. V červenci jsme Radě představili projekt k návrhu evropského plánu proti počítačové kriminalitě.

Hlavním cílem projektu je vytvořit evropskou platformu pro varování proti trestné činnosti a posílit boj proti propagandě počítačových teroristů a jejich náboru. Plán vychází z usnesení Evropské rady z listopadu roku 2007 a ze sdělení Komise „k obecné politice v boji proti počítačové kriminalitě“ ze dne 22. května 2007.

Musíme si také položit otázku, zda konkrétní případ krádeže identity může být důvodem pro přijetí nařízení. V současnosti některé členské státy krádež identity za trestný čin nepovažují. Velice by pomohlo, pokud by krádež identity byla za trestný čin považována napříč celou Evropou. Záleží však na Komisi, zda na základě své pravomoci právní úpravu této problematiky zavede. Komise oznámila, že provede konzultace a rozhodne, zda je takové nařízení nutné.

*
* *

Otázka č. 18, kterou pokládá Colm Burke (H-0824/08)

Předmět: Rozšířené referendum o Lisabonské smlouvě v Irsku

Můj návrh na druhé a rozšířené referendum o Lisabonské smlouvě v Irsku podrobně vysvětluje možnost ústavního referenda o přijetí či nepřijetí Lisabonské smlouvy a zároveň poradního referenda o zásadních tématech jako přijetí či nepřijetí Listiny základních práv EU a evropské bezpečnostní a obranné politiky. Pokud budou v rámci rozšířeného referenda voliči v Irsku proti jednomu z výše zmiňovaných témat, irská vláda by následně mohla v Evropské radě požadovat samostatnou dohodu podepsanou všemi 27 členy, podobnou Edinburské dohodě z prosince 1992, kterou požadovalo Dánsko (a která Dánsku zaručuje čtyři výjimky z Maastrichtské smlouvy, a umožňuje tak celkově smlouvu ratifikovat). Podle tohoto plánu by členské státy, které již Lisabonskou smlouvu ratifikovaly, nemusely tuto smlouvu podepisovat znovu. Toto rozšířené referendum by irským voličům dalo možnost volby, zda rozšířit roli, kterou v EU mají.

Mohla by se Rada vyjádřit k proveditelnosti tohoto návrhu?

Odpověď

(FR) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu ani členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na listopadovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2008.

Od uspořádání referenda irská vláda aktivně jedná na vnitrostátní úrovni a s ostatními členskými státy, aby byl nalezen další společný postup. Probíhá také intenzivní debata v irském parlamentu.

Jak jistě víte, ve dnech 15. a 16. října představil premiér Brian Cowen Radě svůj rozbor výsledků referenda o Lisabonské smlouvě v Irsku.

Irská vláda bude i nadále pokračovat v jednáních s cílem přispět k nalezení možného řešení této situace. Evropská rada proto souhlasila s opětovným zařazením této otázky na zasedání v prosinci 2008, aby mohla jasně formulovat podmínky řešení a další společný postup.

Do té doby bychom se měli zdržet jakýchkoli spekulací o možných řešeních.

Jak jsem však již řekl Výboru pro ústavní záležitosti na plenárním zasedání, situaci je třeba řešit rychle. Lisabonská smlouva si klade za cíl umožnit Unii pracovat efektivněji a demokratičtěji.

Můžeme ještě dále čekat? Krize v Gruzii ukázala pravý opak. To platí i o finanční krizi. Kromě toho jsou před námi konečné termíny roku 2009, takže se tato situace musí vyřešit.

*
* *

Otázka č. 19, kterou pokládá Avril Doyle (H-0826/08)**Předmět: Klimatický a energetický balíček**

Může francouzské předsednictví poskytnout aktuální informace o vývoji klimatického a energetického balíčku?

Odpověď

(FR) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu ani členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na listopadovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2008.

Ve dnech 15. a 16. října potvrdila Evropská rada své odhodlání řídit se harmonogramem práce stanoveným v březnu 2007 a v březnu 2008 a neusilovat o dosažení dohody o klimatickém a energetickém balíčku dříve než v roce 2008.

Předsednictví již provádí nařízení Evropské rady prohloubit spolu s Komisí práci na dosažení tohoto cíle. Výbor Coreper a příslušné pracovní skupiny se mnohokrát sešly, aby sladily postoje delegací ohledně důležitých otázek vycházejících z různých ustanovení balíčku a zmocnily předsednictví k vystoupení v rámci rozhovorů během prvního čtení v Evropském parlamentu.

Jak je paní poslankyni jistě známo, zejména z toho důvodu, že je zpravodajkou navrhované směrnice o zlepšení a rozšíření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství, třístranné rozhovory o ustanoveních balíčku začaly 4. listopadu.

Předsednictví Rady je odhodláno nalézt řešení a je přesvědčeno o rozhodující roli Evropského parlamentu při úspěšném dosažení rozhodnutí na základě postupu spolurozhodování. Zároveň si uvědomuje plné nasazení svých institucí v rámci boje proti klimatickým změnám.

*
* *

Otázka č. 20, kterou pokládá Jim Higgins (H-0828/08)**Předmět: Barma**

Rada je jistě seznámena s loňskými událostmi v Barmě. Mohla by tedy sdělit, zda nemá pocit, že Barma již není předmětem mezinárodního sledování, což bude mít za následek další krutosti a utrpení páchané ze strany vojenského režimu? Může Rada sdělit, jaké kroky v současnosti podniká proto, aby se zlepšila situace barmských občanů a vězňů po loňském povstání?

Odpověď

(FR) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu ani členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na listopadovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2008.

Rád bych panu poslanci Higginsovi vysvětlil, že Barma je zcela určitě stále předmětem mezinárodního pozorování.

A půjdu ještě dál: mezi nejdůležitějšími hráči je Evropská unie nejaktivnější při vyvíjení soustavného tlaku na tento režim. Stávající situaci považujeme za zcela nepřijatelnou, a podle toho podnikáme příslušné kroky. Poslední závěry Rady přijaté dne 10. listopadu znovu potvrzují obavy Evropské unie ohledně nedostatku zjevného vývoje Barmě.

A jaká přijímáme opatření?

– Zaprvé, nepolevujeme v sankcích, přestože jsou neustále upravovány a propracovávány. Směřují pouze na stoupence režimu a jejich rodinné příslušníky a my se snažíme vyhnout tomu, aby zasáhly celkové hospodářství a běžné občany.

– Náš záběr je však širší. Utrpení barmských občanů se nesnižuje: k represí ze strany státu se ještě přidala humanitární katastrofa po cyklónu Nargis, jejíž následky jsou i dnes stále velmi vážné.

Vzhledem k tomu, že při obnově země nespolupracujeme s barmskou vládou, vyhledáváme místní nevládní organizace, které jsou na režimu v mnoha směrech nezávislé a nepodléhají sankcím. EU tak provádí činnost pomocí mnoha projektů zacílených na obnovu, v dlouhodobém horizontu i projektů zaměřených na rozvoj základního vzdělávání a lékařské prevence.

– Za třetí, situace politických vězňů, kterou rovněž zmínil pan poslanec, je rovněž naprosto nepřijatelná. I přesto, že několik z nich bylo v poslední době propuštěno na svobodu, jejich celkový počet stále roste. Aun Schan Su Ťij zůstává i nadále v domácím vězení a nic nenasvědčuje tomu, že v listopadu, po vypršení trestu, bude propuštěna. Můžete si být jisti, že Evropská unie neustále toto téma řeší na nejvyšší úrovni, například na summitu ASEM v Pekingu dne 25. října a v závěrech Rady z pondělí 10. listopadu. Zvláštní zmocněnec EU, pan Fassino, jehož mandát byl znovu obnoven dne 28. října, rovněž nepřetržitě spolupracuje se všemi stranami, aby na barmské orgány vyvíjely nepřetržitý mezinárodní tlak.

*
* *

Otázka č. 21, kterou pokládá Chris Davies (H-0834/08)

Předmět: Akční plán pro technologie CCS

Nastíní Rada, kdy hodlá oznámit podrobnosti svého akčního plánu pro technologie CCS?

Odpověď

(FR) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu ani členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na listopadovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2008.

Akční plán Energetická politika pro Evropu (2007–2009) byl Radou přijat ve dnech 8. a 9. března 2007. Tento akční plán žádá členské státy a Komisi zejména o definici „nezbytného technického, hospodářského a regulačního rámce pro využívání ekologických systémů zachycování a ukládání uhlíku (CCS), pokud možno do roku 2020“.

Při této příležitosti Evropská rada „vítá záměr Komise zřídit do roku 2015 mechanismus pro stimulaci výstavby a provozu až dvanácti demonstračních elektráren s využitím udržitelných technologií pro fosilní paliva při komerční výrobě elektřiny“.

V rámci tohoto akčního plánu je základním bodem klimatického a ekologického balíčku navrhovaná směrnice o geologickém skladování oxidu uhličitého. Stejně jako u všech návrhů v balíčku si přejeme dosáhnout dohody v prvním čtení do konce tohoto roku.

Jak je panu poslanci známo, směrnice o geologickém skladování oxidu uhličitého umožňuje nezbytný právní rámec pro pilotní zkušební projekty. Předsednictví doufá, že třístranné rozhovory o tomto návrhu, které začaly 11. listopadu, nám umožní rychle dosáhnout dohody ohledně tohoto znění.

Je vám rovněž známo, že si předsednictví ve spolupráci s Parlamentem a Komisí přeje nalézt řešení umožňující financování těchto projektů v souladu se závazky Evropské rady. Za tímto účelem Rada pečlivě prověřuje pokrokové návrhy pro financování od výboru Evropského parlamentu pro životní prostředí.

Plán SET, který byl loni schválen, rovněž podporuje snahu Evropské unie stát na prvním místě ve vývoji nových energetických technologií, kam spadají i technologie pro zachycování a geologické skladování oxidu uhličitého.

*
* *

Otázka č. 22, kterou pokládá Sarah Ludford (H-0836/08)

Předmět: Korupce v členských státech EU

Je Rada pyšná na to, že seznam členských států podle indexu vnímání korupce vydaného organizací Transparency International pro rok 2008 sahá od prvního místa (Dánsko a Švédsko) až na místo 72. (Bulharsko), kde první znamená zemi s velmi málo rozšířenou korupcí na světě a 180. místo znamená zemi s nejvyšší mírou korupce? Nemá Rada na základě této statistiky pocit, že stávající nástroje EU pro boj proti

korupci⁽⁵⁾ jsou nedostatečné? Pokud ne, jaké postupy jsou považovány za vhodné pro posílení protikorupčních programů v členských státech?

Odpověď

(FR) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu ani členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na listopadovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2008.

Rada s paní poslankyní sdílí obavy ohledně boje s korupcí v různých státech Evropské unie. V tomto směru Rada upozorňuje na skutečnost, že mnohá opatření již byla na evropské úrovni zavedena, jako například rámcové rozhodnutí 2003/568/SVV, které se zaměřuje na boj proti korupci v soukromém sektoru, a Evropská úmluva ze dne 26. května 1997 o boji proti korupci, vztahující se k úředníkům evropských společenství nebo úředníkům členských zemí Evropské unie, jak již paní poslankyně zmínila.

Rada rovněž klade velký důraz na úsilí vynaložené na mezinárodní úrovni. Postoj členských států EU přijatý po vyjednávání o Úmluvě OSN proti korupci⁽⁶⁾ byl regulován na úrovni Rady. To se týká i účasti členských států EU na konferenci států, které jsou smluvními stranami zmíněné úmluvy.

V souvislosti s vytvořením globálního nástroje pro sledování boje s korupcí v rámci Evropské unie si je Rada dobře vědoma potřeby vyhnout se duplicitě, ke které již v mnoha mezinárodních orgánech došlo.

Rada přikládá velký význam práci skupiny GRECO (Skupina států proti korupci v Radě Evropy), která provádí vynikající práci, včetně vyhodnocování vnitrostátních politik. V usnesení přijatém dne 14. dubna 2005 Rada „vyzývá Komisi, aby zvážila reálné možnosti, jako je účast skupiny GRECO (Skupina států proti korupci) či mechanismy na vyhodnocení a sledování nástrojů EU založených na vzájemných vyhodnocovacích a sledovacích mechanismech a vyhnula se překrývání či duplicitě“. V takovém případě Rada nevyklučuje žádnou možnost, ale žádá Komisi, aby pokračovala ve svém záměru.

Nejdůležitější je, aby tato opatření byla v členských státech zavedena. Právě Komise dohlíží na provádění zmíněných kroků. V tomto směru je vhodné zmínit poslední zprávu o provádění výše zmíněného rámcového rozhodnutí 2003/568/SVV ze dne 18. června 2007.

*
* *

Otázka č. 23, kterou pokládá Hannu Takkula (H-0842/08)

Předmět: Vysílání televize hnutí Hamás Al-Aqsa podněcuje v Evropě nenávist

Rada ve své odpovědi na otázku H-0484/08⁽⁷⁾ potvrzuje a znovu opakuje, že vysílání, které podněcuje k rasové či náboženské nenávisti, je naprosto nepřijatelné. Obsah, tón i záběry, které televize Al-Aqsa vlastněná a řízená teroristickou organizací Hamás poskytuje divákům napříč Evropou, bezesporu podněcují k nenávisti dle znění článku 3b směrnice o audiovizuálních mediálních službách (směrnice 2007/65/ES⁽⁸⁾), který říká, že: „Členské státy vhodnými prostředky zajistí, aby audiovizuální mediální služby poskytované poskytovateli mediálních služeb spadajícími do jejich pravomoci neobsahovaly podněcování k nenávisti z důvodu rasy, pohlaví, náboženského vyznání nebo národnosti.“

Jaké kroky hodlá Rada podniknout, aby zastavila vysílání nenávistných programů televize hnutí Hamás Al-Aqsa v Evropě prostřednictvím francouzské společnosti Eutelsat?

(5) Jako je Úmluva o boji proti korupci, vztahující se k úředníkům Evropských společenství nebo úředníkům členských zemí Evropské unie [Úř. věst. C 195, 25.6.1997, s. 1] přijatý dne 26. května 1997 („Úmluva z roku 1997“) a Rámcové rozhodnutí 2003/568/SVV o boji proti korupci v soukromém sektoru [Úř. věst. L 192, 31.7.2003, s. 54].

(6) Schválená rezoluce 58/4 Valného shromáždění OSN dne 31. října 2003.

(7) Písemná odpověď, 8.7.2008.

(8) Úř. věst. L 332, 18.12.2007, s. 27.

Odpověď

(FR) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu ani členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na listopadovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2008.

Pan poslanec správně zmínil, že Rada jako spoluzákonodárce s Evropským parlamentem přijala dne 18. prosince 2007 směrnici 2007/65/ES (směrnice o audiovizuálních mediálních službách), která aktualizuje právní rámec pro televizní vysílání a audiovizuální mediální služby v EU, a že článek 3 této směrnice zakazuje vysílání takových programů, které podněcují k nenávisti na základě rasy, pohlaví, náboženského vyznání nebo národnosti.

Zdá se, že programy vysílané televizí Al-Aqsa, na které pan poslanec upozorňuje a které byly přijímány v jižních oblastech EU a přenášeny pomocí satelitních zařízení umístěných na tomto území členského státu či na území patřící tomuto státu, spadají pod tuto novou směrnici i pod předchozí směrnici „Televize bez hranic.“

Rada bere na vědomí, že Komise na tento problém upozornila regulační úřad státu, do jehož pravomoci toto vysílání spadá, a že regulační úřad tohoto státu celou věc prošetřuje.

*
* *

Otázka č. 24, kterou pokládá Nils Lundgren (H-0845/08)**Předmět: Právo členských států na rozhodování v souvislosti s energetickými daněmi**

Hlava I, článek 2c týkající se kategorií a oblastí spadajících do pravomocí Unie uvádí, že Unie má sdílet pravomoci s členskými státy v mnoha „zásadních“ oblastech, včetně oblasti energie.

Myslí si Rada, že Lisabonská smlouva dává jednotlivým členským státům právo i nadále samostatně rozhodovat o jejich vlastních národních energetických daních?

Odpověď

(FR) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu ani členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na listopadovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2008.

Otázka pana poslance se týká výkladu ustanovení Lisabonské smlouvy, která je v současné době ve fázi ratifikace členskými státy. Rada se nyní nebude k této věci vyjadřovat.

*
* *

Otázka č. 25, kterou pokládá Justas Vincas Paleckis (H-0851/08)**Předmět: Emisní povolenky pro odvětví energie v Litvě**

V dokumentu Rady „Pravidla předsednictví pro další práci na energetickém a klimatickém balíčku“ vydaném dne 14. října 2008 se v odstavci C uvádí: „množství určené k obchodování bude do roku 2013 100%. Malé odchylky v množství či trvání mohou být uděleny podle konkrétní situace, zejména v případě nedostatečné integrace na evropský trh s energií.“

Při pohledu na specifickou situaci Litvy, konkrétně uzavření jaderné elektrárny v roce 2009, které bude mít za následek zvýšené množství emisí skleníkových plynů z tepelných elektráren, a skutečnost, že Litva není součástí evropské elektrické sítě – bylo by možné použít výjimku týkající se omezeného množství a velikosti, jak je uvedeno ve výše zmíněných pokynech předsednictví? Mohla by být tato výjimka začleněna do směrnice 2003/87/ES⁽⁹⁾ o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise (pro období počínaje rokem 2013 do dokončení nové jaderné elektrárny v Litvě, pravděpodobně v roce 2018), takže tepelné elektrárny napříč celou zemí obdrží dodatečné roční nepřenosné emisní povolenky (zhruba 5 mil. tun ročně)?

⁽⁹⁾ 1 Úř. věst. L 275, 25.10.2003, s. 32.

Odpověď

(FR) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu ani členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na listopadovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2008.

Dokument zmiňovaný panem poslancem, který byl vytvořen francouzským předsednictvím a předložen Evropské radě ve dnech 15. – 16. října 2008, představuje pokyny pro další kroky předsednictví v souvislosti s energetickým a klimatickým balíčkem.

Evropská rada potvrdila své odhodlání dostát ambiciózním závazkům ohledně klimatické a energetické politiky, které odsouhlasila v březnu 2007 a 2008. Evropská rada rovněž učinila výzvu, kdy pamatovala na specifickou situaci všech, aby zajistila „uspokojivý, pečlivě stanovený nákladově vyvážený poměr.“

Na tomto základě pokračuje práce přípravných orgánů Rady. V mnoha směrech bylo dosaženo výrazného pokroku, ale některá témata se zásadním ekonomickým či politickým přesahem jsou stále předmětem intenzivního jednání v Radě. Zároveň byla v listopadu zahájena jednání Evropského parlamentu a Rady o změnách právní úpravy energetického a klimatického balíčku.

Účastníkům těchto jednání jsou otázky vznesené panem poslancem velice dobře známy.

*
* *

Otázka č. 26, kterou pokládá Athanasios Pafilis (H-0855/08)**Předmět: Barbarský útok USA proti Sýrii**

Jak již bylo zmíněno v médiích, dne 26. října zahájila armáda USA bleskový útok proti Sýrii. Konkrétně čtyři vrtulníky narušily syrský vzdušný prostor a přistály v syrské příhraniční vesnici Al-Sukkiraya blízko hranic s okupovaným Irákem, kde američtí vojáci zahájili palbu na farmu a budovu a zabili osm civilistů. Tento útok amerických imperialistů zvýšil napětí v oblasti a zřejmě znamenal posun od verbálních hrozeb namířených proti syrské zahraniční politice k teroristickým a válečným útokům proti této zemi.

Odsoudí Rada tento barbarský útok, který poškodil územní integritu nezávislého státu, členského státu OSN, a při kterém bylo zabito osm nevinných lidí?

Odpověď

(FR) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu ani členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na listopadovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2008.

Rada se touto otázkou podrobněji nezabývala.

V obecné rovině můžeme znovu zopakovat, že mezi Irákem a jeho sousedy existuje určitý rámec pro spolupráci: jedná se o postup mezi sousedícími státy, kdy se jedna ze tří pracovních skupin zabývá bezpečností (další dvě se zabývají problematikou uprchlíků a energie). Tato pracovní skupina pro bezpečnost se sešla ve dnech 13. a 14. dubna 2008 na zasedání v Damašku a přivítala skutečnost, že Sýrie přijala roli pořadatele dalšího zasedání 22. a 23. listopadu. Tento rámec spolupráce mezi Irákem a jeho sousedy samozřejmě zahrnuje i dodržování územní integrity všech zemí, včetně Sýrie.

*
* *

Otázka č. 27, kterou pokládá Ryszard Czarnecki (H-0857/08)**Předmět: Situace na Ukrajině**

Jaký má Rada názor na naprostý politický pat na Ukrajině, kde se Parlament i vláda nacházejí na mrtvém bodě a na západě Ukrajiny dochází k nárůstu nacionalistických tendencí?

Odpověď

(FR) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu ani členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na listopadovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2008.

Rada pozorně sleduje současný vývoj politické situace na Ukrajině. Politická krize, která právě zemi sužuje, je politováníhodná zejména v souvislosti se světovou finanční krizí, která také Ukrajinu velmi zatěžuje, a také v souvislosti s geopolitickou situací vyplývající z konfliktu v Gruzii.

Rada sdělila své obavy ohledně politické krize na Ukrajině tamním politickým vůdcům a orgánům na jednáních EU a Ukrajiny i na summitu konaném dne 9. září v Paříži. Političtí vůdci EU i Ukrajiny se na tomto summitu shodli, že politická stabilizace, ústavní reforma a upevňování právního řádu jsou nezbytnými podmínkami pro provádění reformy na Ukrajině a pro prohlubování vztahů mezi EU a Ukrajinou. Účastníci summitu rovněž zmínili strategickou váhu těchto vztahů a uznali, že Ukrajina jako evropská země sdílí s ostatními státy Evropské společnou historii i hodnoty. Budoucí vývoj vztahů mezi EU a Ukrajinou bude vycházet ze společných hodnot, zejména demokracie, právního státu, řádné správy a úcty k lidským právům a právům menšin.

Na tomto summitu se rovněž rozhodlo, že nová dohoda, která je mezi Evropskou unií a Ukrajinou projednávána, se stane dohodou o přidružení, čímž se vytvoří podmínky pro další vývoj vztahů mezi oběma stranami. Vyjednávání o této dohodě postupují velice rychle, obě strany velmi konstruktivně spolupracují. To je důkazem toho, že pro Ukrajinu je sblížení s EU prioritou, kterou podporují všichni hlavní političtí vůdci a velká většina občanů.

Evropská unie vyzývá politické vůdce Ukrajiny, aby hledali řešení stávající politické krize, které bude založeno na kompromisu a bude vycházet ze zásad demokracie. Znovu opakuje, že je důležité řídit se právním řádem a nezávislou justicí a důrazně požaduje reformy v této oblasti.

*
* *

Otázka č. 28, kterou pokládá Manolis Mavrommatis (H-0860/08)

Předmět: Volby do Evropského parlamentu v roce 2009 a ekonomická krize

Jaká jednání probíhají v Radě ohledně politického plánování v období světové ekonomické krize v souvislosti s nadcházejícími volbami do Evropského parlamentu v červnu 2009? Jak hodlá Rada motivovat občany EU k účasti ve volbách? Myslí si, že obecná atmosféra, která v této době panuje, ovlivní účast Evropanů ve volbách? Očekává Rada, že Lisabonská smlouva bude ratifikována do 7. června 2009? Pokud ne, jaké to bude mít důsledky na evropské úrovni, zejména pro orgány EU?

Odpověď

(FR) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu ani členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na listopadovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2008.

O stávající ekonomické krizi se pravidelně diskutuje na mnoha jednáních Rady. Byla i hlavním tématem na zasedání Evropské rady ve dnech 15. a 16. října 2008 a také tématem neformálního setkání hlav států a vlád dne 7. listopadu, které bylo svoláno za účelem přípravy summitu pořádaného ve Washingtonu dne 15. listopadu v souvislosti se zahájením reformy mezinárodní finanční struktury.

Přestože červnové evropské volby jsou hlavní politickou událostí, Rada nemůže zaujmout postoj ohledně pravděpodobné účasti v těchto volbách, ani spekulovat nad důvody, které by účast mohly ovlivnit.

Na závěr, v souvislosti s Lisabonskou smlouvou se Evropská rada na svém zasedání ve dnech 15. a 16. října rozhodla vrátit se k této otázce v prosinci, aby formulovala body řešení a další společný postup. Za těchto podmínek Rada není schopna stanovit, kdy vstoupí Lisabonská smlouva v platnost.

*
* *

Otázka č. 29, kterou pokládá Pedro Guerreiro (H-0865/08)

Předmět: Ochrana výroby a zaměstnanosti v textilním a oděvním sektoru napříč členskými státy

Na základě odpovědi Komise na otázku H-0781/08⁽¹⁰⁾ na možnost, že 31. prosince 2008 skončí společný dohlížecí systém pro vývoz různých druhů textilu a oděvních výrobků z Číny do členských států EU, a na

⁽¹⁰⁾ Písemné odpovědi ze dne 21.10.2008.

základě rostoucího počtu společností, které ukončují či přemísťují výrobu, zejména v Portugalsku, čímž dochází k nárůstu nezaměstnanosti a napjaté sociální situaci, může se Rada vyjádřit:

za předpokladu, že je v pravomoci Rady, aby Komise prováděla obchodní politiku Společenství se třetími zeměmi a v rámci mezinárodních organizací (jako je Světová obchodní organizace WTO), proč nenavrhne prodloužení existence dvojích dohlížecích mechanismů i po 31. prosinci 2008 jako způsob ochrany zaměstnanosti v rámci Unie;

zda byl tento důležitý krok navržen členskými státy v Radě, zejména ve výboru podle článku 133, a jak hodlá zabránit tomu, aby se po roce 2008 opakovala situace z roku 2005, kdy došlo k výraznému nárůstu dovozu textilu a oděvních výrobků z Číny?

Odpověď

(FR) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu ani členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na listopadovém dílím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2008.

Komise nemá žádný zvláštní mandát – ve smyslu otázky pana poslance – udělený Radou, aby mohla jednat v oblasti obchodu s textilními výrobky. Stávající situace v tomto odvětví je důsledkem řady uvolňování prováděných ve třech po sobě jdoucích fázích. Zaprvé, nejdříve došlo k odstranění kvót a v závěru byla zrušena i další zvláštní ujednání, jako jsou ujednání obsažená v Dohodě o textilu a ošacení (ATC), jejíž platnost vypršela na konci roku 2004. Zadruhé, další uvolňování bylo provedeno v rámci dvoustranných dohod se třetími zeměmi. A třetí fáze tohoto uvolňování se týká zejména Číny. Tato fáze byla předmětem intenzivního vyjednávání po dobu patnácti let a byla sjednocena v ustanoveních protokolu Číny o přistoupení ke Světové obchodní organizaci v roce 2001. Podle těchto ustanovení nebude od 1. ledna 2009 platit již žádný zvláštní rámec pro obchodování s textilními výrobky z Číny. S tímto vědomím schválil dne 25. října 2001 Evropský parlament protokol Číny o přistoupení.

V roce 2008 byl zaveden pro čínské textilní výrobky systém dvojí kontroly na základě dohody s Čínou, která však odmítá rozšíření tohoto systému i pro rok 2009. Obecně vzato, tato otázka je předmětem pravidelné výměny názorů s Komisí v rámci obchodních orgánů Rady.

Přesněji řečeno, Komise podala o této situaci zprávu na žádost výboru podle článku 133, ze dne 23. září. Dne 10. října představila závěry svých rozborů zástupcům tohoto výboru. Zmínila, že v určitých kategoriích výrobků byl zaznamenán výrazný nárůst, ale celkový objem dovozu z Číny zůstává nezměněn a trh Společenství není tímto zaznamenaným nárůstem ohrožen. Pro Komisi je současná situace zcela nesrovnatelná s rokem 2005, kdy byla přijata přísná opatření. Komise je toho názoru, že pro rok 2009 není nutné obnovovat toto ustanovení, a nepodnikla proto v tomto směru žádné kroky. Je však nutné zmínit, že Rada nezaujímá v otázce obnovy opatření jednotný postoj.

Komise navíc připravila sdělení pro dovozce, ve kterém je informuje o přechodném procesu mezi stávajícím systémem a systémem, který vstoupí v platnost 1. ledna.

Na závěr musím upozornit, že zástupci textilního průmyslu, zejména na úrovni Společenství, nežádali o rozšíření systému dvojí kontroly.

*
* *

Otázka č. 30, kterou pokládá Konstantinos Droutsas (H-0867/08)

Předmět: Surová vražda radikála v tureckém vězení

Dne 8. října zemřel ve věku 29 let radikál Engin Çeber, příslušník levicové organizace v Turecku, po krutém mučení ve věznici Metris v Istanbulu. Byl uvězněn 28. září se třemi společníky za šíření časopisu jejich organizace. Tato vražda je poslední v dlouhé řadě podobných násilných činů spáchaných policií a polostátními polovojenskými jednotkami, připomeňme střelbu policisty do sedmnáctiletého Ferhata Gerçeka za prodej stejného časopisu na ulici. Chlapec je nyní doživotně postižený.

Může Rada odsoudit tyto zločiny proti radikálům a mučení, ke kterému stále dochází – a které se dokonce stupňuje – v tureckých věznicích jako zjevné porušování základních lidských práv a demokratických svobod, jako je právo na život, důstojnost a volný pohyb myšlenek?

Odpověď

(FR) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu ani členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na listopadovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2008.

Radě jsou známy tragické události spojené se smrtí pana Çebera, o kterých hovoří pan poslanec a za které se turecký ministr spravedlnosti veřejně omluvil. Příslušné turecké orgány zahájily vyšetřování okolností této smrti a Rada očekává, že toto vyšetřování bude provedeno rychle a naprosto nestranně.

Rada vždy přikládala důležitost boji proti mučení a špatnému zacházení v Turecku. Tato problematika spadá mezi krátkodobé priority v přepracovaném partnerství pro členství a je pravidelně zmiňována na politických jednáních s Tureckem, zejména během poslední Rady přidružení ES-Turecko v květnu 2008. Poslední zpráva Komise o vývoji potvrzuje, že právní rámec v Turecku nyní zahrnuje ucelený systém ochrany. Je tedy jasné, že musí být vynaložena další snaha ze strany tureckých orgánů, aby v praxi a na všech úrovních zaváděly nezávislé mechanismy pro zamezování mučení a zaručily tak politiku „nulové tolerance“.

Aby mohly být tyto nezávislé mechanismy účinně zaváděny, je nutné provádět detailnější vyšetřování stížností na porušování lidských práv ze strany bezpečnostních sil. Na poslední Radě přidružení ES-Turecko připomněla rovněž EU Turecku, že „je nutné ratifikovat opční protokol k Úmluvě OSN proti mučení.“

Za těchto podmínek může Rada pana poslance ujistit, že tato problematika bude i nadále podrobně sledována a spolu s Tureckem řešena všemi příslušnými orgány.

*
* *

Otázka č. 31, kterou pokládá Georgios Toussas (H-0872/08)

Předmět: Vystupňování teroru ze strany státu a represe v Kolumbii

Tyranie ze strany vlády a terorismus ze strany státu namířené proti hnutí dělníků v Kolumbii se stupňuje. Dne 10. října vyhlásila vláda prezidenta Alvara Uribeho v zemi stav nouze ve snaze zabránit demonstracím dělníků a původních obyvatel domáhajících se svých práv a žádajících zrušení vládních zpátečnických zákonů. Narůstá počet vražd členů odborů spáchaných státním aparátem a polostátními silami. Od začátku roku již bylo za vlády prezidenta Uribeho oficiálně zabito 42 členů odborů a 1 300 původních obyvatel, 54 000 občanů bylo vysídleno. Jen za minulý rok bylo uvězněno 1 500 dělníků. Mučení a hrubé zacházení s vězni jsou na denním pořádku. V kolumbijských věznicích se nyní nachází více než 6 500 politických vězňů.

Odsuzuje Rada toto kruté zacházení ze strany vlády a státní represe, terorismus, vraždění, zatýkání a mučení v Kolumbii?

Odpověď

(FR) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu ani členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na listopadovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2008.

Evropská unie několikrát vyjádřila velké obavy ohledně vraždění a vyhrožování smrtí, kterému čelí vůdci občanských organizací a organizací na ochranu lidských práv v Kolumbii, a zdůraznila oprávněnost úsilí zástupců občanské společnosti při nastolování míru v Kolumbii a při obraně a podpoře lidských práv v této zemi.

Otázka dodržování lidských práv je pravidelně zmiňována zástupci EU při jednání s kolumbijskými úřady. Kolumbijské úřady vyjádřily vůli pokračovat v boji proti těmto formám násilí.

V minulosti rovněž Evropská unie podporovala kolumbijskou vládu v rychlém a účinném zavádění všech aspektů právní úpravy pro spravedlnost a mír a poskytování zdrojů nutných k tomuto účelu.

Evropská unie bude i nadále podporovat ty, kteří hájí lidská práva v Kolumbii.

*
* *

Otázka č. 32, kterou pokládá Hans-Peter Martin (H-0873/08)**Předmět: Demokratizace Evropské bezpečnostní a obranné politiky v rámci Lisabonské smlouvy**

Demokratická legitimita Evropské bezpečnostní a obranné politiky (EBOP) je postavena na čtyřech pilířích: první, souhlas evropských občanů; druhý, souhlas a dohled národních parlamentů; třetí, souhlas a dohled Evropského parlamentu. Na rozdíl od jiných politických oblastí je legitimita EBOP postavena ještě na dalším – čtvrtém – pilíři, zapojení do mezinárodní právní úpravy.

Wolfgang Wagner ve své studii pro nadaci Hessische Stiftung Friedens- und Konfliktforschung (Institut výzkumu míru a války v Hesensku) o demokratické legitimitě EBOP došel k závěru, že „žádný ze čtyř pilířů demokratické legitimacy není dostatečně silný či, v případě obtížné vojenské operace, dostatečně pevný.“

Jaká konkrétní opatření byla podle Rady přijata v rámci Lisabonské smlouvy pro posílení těchto čtyř pilířů Evropské bezpečnostní a obranné politiky, a ve kterých ustanoveních této smlouvy se nacházejí?

Odpověď

(FR) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu ani členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na listopadovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2008.

Vývoj Evropské bezpečnostní a obranné politiky (EBOP) splňuje očekávání evropských občanů a řídí se mezinárodní právní úpravou. Nastane-li situace, kde je nutná shoda zúčastněných států pro provedení operací vojenské povahy, demokratická kontrola v takových případech spadá v první řadě především na vnitrostátní parlamenty. Posilování role těchto parlamentů na úrovni členských států je proto upřednostňováno jako podmínka upevňování demokratického řízení EBOP. Je samozřejmé, že i Evropský parlament může vyjádřit svůj názor dle článku 21 Smlouvy o EU. V případě akcí civilní povahy hraje Evropský parlament také důležitou roli díky práci podvýboru pro bezpečnost a obranu a každoročnímu hlasování o rozpočtu na společnou zahraniční a bezpečnostní politiku. Co se týká výkladu ustanovení Lisabonské smlouvy, která je právě ve členských státech v procesu ratifikace, nebude se Rada k této věci vyjadřovat.

*
* *

OTÁZKY KOMISI**Otázka č. 38, kterou pokládá Colm Burke (H-0825/08)****Předmět: Komunikace o Evropě po Lisabonu**

Výsledek irského „ne“ Lisabonské smlouvě byl zapříčiněn zejména nedostatečným pochopením základní otázky či její neznalostí, ještě více však nedostatečnou informovaností irských voličů o struktuře a fungování institucí EU.

V jakém směru se Komise nejvíce poučila ohledně strategie komunikace o Evropě v souvislosti s nevyhnutelností druhého referenda v Irsku o ratifikaci Lisabonské smlouvy? Odkazují zejména na projekty, které se zaměřují na rozdíl mezi Komisí, Parlamentem a Radou ministrů. Je Komise přesvědčena, že by měla být komunikace o Evropě více koordinována, zejména s ohledem na rozdílné fungování těchto rozdílných institucí?

Odpověď

(EN) Za ratifikaci smluv nesou odpovědnost členské státy, které je podepisují. Rozbor referenda v Irsku však znovu potvrzuje, že členské státy EU a instituce EU musí pracovat společně, a zlepšit tak komunikační kanály mezi občany a tvůrci evropské politiky. EU musí ukázat nejen to, čeho dosáhla a proč představuje pro občany Unie skutečný rozdíl, ale musí také vysvětlit výdaje spojené s nečinností na evropské úrovni.

Minulý týden během návštěvy v Irsku pracovala místopředsedkyně Komise zodpovědná za vztahy s evropskými institucemi a komunikační strategií s irskými úřady na rozvíjení zvláštního partnerství s těmito úřady za účelem společné komunikace o těchto tématech. Podobná partnerství se tvoří s mnoha členskými státy. Místopředsedkyně věří, že Irsko brzy podepíše memorandum o porozumění.

Tento přístup společné práce byl nedávno stvrzen i na politické úrovni, dne 22. října podepsaly Komise, Parlament a Rada dohodu o partnerství pro komunikaci v Evropě.

To je poprvé, kdy se Parlament, Rada a Komise shodly na přístupu společného partnerství pro komunikaci. To dá nový náboj spolupráci mezi institucemi EU, která je založena na třech zásadách plánování, prioritizace a partnerství. Zavádí praktické interinstitucionální mechanismy pro lepší sdílení informací a lepší společné plánování na centrální i místní úrovni; pro roční společné priority komunikace i pro spolupráci mezi odděleními členských států pro komunikaci s institucemi EU.

Provádění politické dohody v praxi již začalo na základě společných priorit pro komunikaci v roce 2009, které byly odsouhlaseny vůbec poprvé: Evropské volby v roce 2009; energetika a klimatické změny a dvacáté výročí pádu železné opony. Komise již byla vyzvána, aby podala zprávu o provádění společných priorit pro komunikaci na začátku každého roku.

*
* *

Otázka č. 39, kterou pokládá Jim Higgins (H-0829/08)

Předmět: Jednotná komunikace v Evropě

Zvážila by Komise dohodu členských států o určení jednoho zvoleného dne za státní svátek, například Den Roberta Schumana či den jiný, v celé Evropské unii, kdy by všichni občané EU slavili společnou evropskou identitu a jednotu, podobně jako se slaví Den nezávislosti ve Spojených státech. Společným tématem by byla jednota v rozmanitosti a občané by mohli vyjádřit svou podporu evropskému projektu.

Odpověď

(EN) Komise souhlasí s panem poslancem, že je důležité společně oslavovat jednotnou evropskou identitu a potřebu ukázat, že občané napříč EU jsou jednotní v rozmanitosti.

Evropská rada na svém zasedání v Miláně v roce 1985 prohlásila 9. květen za Den Evropy, čímž se připomíná deklarace Roberta Schumana ze dne 9. května 1950. Od té doby je 9. květen jedním ze symbolů Evropy a slouží jako příležitost pro činnosti a oslavy, které Evropu více přibližují jejím občanům.

Na místní úrovni jsou tyto oslavy pořádány a podporovány zástupci Komise a informačními kanceláři Evropského parlamentu v členských státech. V Bruselu Komise ke Dni Evropy – spolu s dalšími aktivitami – ve svých prostorách tradičně pořádá den otevřených dveří, který v roce 2008 přilákal zhruba 35 000 návštěvníků.

Za vyhlášení státních svátků v příslušné zemi jsou pak zodpovědné členské státy. V této fázi Komise nepředpokládá, že bude usilovat o dohodu mezi členskými státy o nalezení určitého dne a jeho prohlášení za státní svátek.

*
* *

Otázka, 40, kterou pokládá Jo Leinen (H-0859/08)

Předmět: Sdělení o Lisabonské smlouvě

Dne 22. října v návaznosti na odmítnutí Lisabonské smlouvy v irském referendu a na základě několika studií, které ukazují, že mnoho Irů volilo proti smlouvě, protože o ní měli nedostatečné informace, přijaly Evropské instituce vůbec poprvé společné prohlášení o politice evropské komunikace. Jak hodlá Komise tuto politiku provádět v Irsku, aby zajistila dostatečnou informovanost irských občanů o EU a o nové smlouvě?

Odpověď

(EN) Politické prohlášení podepsané mezi Komisí, Parlamentem a Radou dne 22. října 2008 podporuje spolupráci mezi Evropským parlamentem, Radou Evropské unie a Komisí v oblasti komunikace o Evropě.

Instituce se shodly na přístupu pragmatického partnerství založeného na volbě priorit komunikace v rámci jednoho roku a na praktické spolupráci mezi příslušnými odděleními pro komunikaci.

Politické prohlášení je proto základním nástrojem pro přesvědčení veřejnosti o výhodách Evropské unie. To bude důležité zejména v nadcházejících měsících před volbami do Evropského parlamentu.

Toto prohlášení není reakcí na odmítnutí Lisabonské smlouvy v Irsku, ale výsledkem několikaleté práce a vyjednávání. Komise navrhovala interinstitucionální dohodu, na které se prohlášení zakládá, v říjnu roku 2007 a myšlenka vytvořit rámec pro užší spolupráci poprvé zazněla v bílé knize o komunikační politice vydané v únoru roku 2006.

Provádění již začalo. Zástupci Komise a kanceláře Evropského parlamentu v členských státech budou více spolupracovat s vnitrostátními úřady při organizaci činností spojených se zvolenými společnými prioritami komunikace pro rok 2009, kterými jsou: evropské volby; energetika a klimatické změny; dvacáté výročí nástupu demokracie ve střední a východní Evropě a udržitelný rozvoj, zaměstnanost a solidarita.

Co se týče Lisabonské smlouvy, podepisují ji členské státy, a jsou tak zodpovědné za její ratifikaci. Komise se neúčastní žádných kampaní týkajících se ratifikace v konkrétním členském státě.

Rozbor výsledků referenda však ukázal na nedostatečnou informovanost o Evropské unii a její politice v Irsku. Komise proto hodlá urychlit informační činnost zaměřenou zejména na občany, kteří mají nedostatek informací či se nezajímají o evropský rozměr v jejich každodenním životě. Tyto objektivní a reálné informace ukáží výhody, které může EU občanům přinést, a napomohou informované diskuzi o politice EU.

*
* *

Otázka č. 41, kterou pokládá Sarah Ludford (H-0862/08)

Předmět: Internetové stránky EU

Příští rok se budou konat volby do Evropského parlamentu a evropští poslanci chtějí svým voličům sdělit, jak otevřená a demokratická Evropská unie je. Jaké konkrétní kroky Komise činí v návaznosti na své sdělení z prosince 2007, aby občanům zajistila přístup k informacím o EU rychle a snadno přes internetové stránky EUROPA, a zajistila slibované vyhledávání na základě tématu či pohledu uživatele spíše než z pohledu institucí?

Co konkrétního učinila Komise, aby zavedla společné provedení jednotlivých prvků internetových stránek Komise, Rady a Parlamentu, které portál EUROPA sdílí, jako jsou například orientační body a kritéria vyhledávání, a aby zajistila, že celý proces tvorby právních předpisů od vzniku návrhu až do přijetí lze snadno a pohodlně vyhledat?

Odpověď

(EN) Komise provádí několik zásadních změn, aby byly internetové stránky EUROPA pro uživatele přístupnější, přehlednější a interaktivnější v souladu s dokumentem „HYPERLINK” http://www.cc.cec/sg_vista/cgi-bin/repository/getdoc/COMM_PDF_SEC_2007_1742_1_XX.pdf“ přijatým dne 21. prosince 2007⁽¹¹⁾.

V nezávislém hodnocení internetových stránek EUROPA provedeném Komisí v roce 2007 se dochází k závěru, že většina návštěvníků stránek našla informaci, kterou hledala (85 %). Ukazuje se však také, že hledání trvalo příliš dlouho a že je tedy nutné informace představit jednodušším způsobem.

Probíhající změny zahrnují předělání domovské stránky EU a domovské stránky Komise a měly by být ukončeny v polovině roku 2009. Díky novému vymezení mapy stránek budou stránky čitelnější a budou se více zaměřovat na určité skupiny uživatelů (např. veřejnost, podnikatelé) a častá témata (např. financování, události). Tato zlepšení budou před samotným spuštěním testována na pokusných cílových skupinách a uživatelé budou moci zanechat zpětnou vazbu a případné návrhy. Vylepšená verze vyhledávače na domovské stránce Komise již byla spuštěna. Byla rovněž přepracována podoba tiskových zpráv.

Komise rovněž vylepšila vnitřní strukturu spolupráce. Generální ředitelství pro komunikaci úzce spolupracuje s internetovými editory pro veškeré služby Komise v rámci sítě vytvořené jako součást nové internetové strategie Komise. Práce této sítě se soustředí na zlepšování jednotlivých internetových stránek služeb Komise a podporuje výměnu informací o nejlepších postupech mezi editory.

Interinstitucionální spolupráce probíhá pravidelně na základě interinstitucionálního edičního výboru (Comité éditorial interinstitutionnel – CEII). Výbor se zabývá technickými i obsahovými záležitostmi a sleduje možnosti, jak zvýšit spokojenost uživatelů internetových stránek EU. Právě se řeší možnost společných vyhledávacích prvků pro všechny instituce, které by uživatelům umožnily snadněji získávat informace o záležitostech EU.

⁽¹¹⁾ SEK(2007)1742

Na zasedání výboru CEIII 2. října 2008 představil Parlament svou novou stránku pro evropské volby, která bude spuštěna v lednu 2009. Komise vyhradí zvláštní prostor pro pokrytí voleb do Evropského parlamentu na stránkách EUROPA, včetně odkazů na volební internetové stránky Evropského parlamentu.

V souvislosti se zajištěním snadného vyhledávání právních předpisů snadno a pohodlně od vzniku návrhu až do přijetí zdůrazňuje Komise potřebu stránek PRELEX, které jsou dostupné na stránkách EUROPA⁽¹²⁾ a poskytují podrobné informace.

*
* *

Otázka č. 47, kterou pokládá Dimitrios Papadimoulis (H-0838/08)

Předmět: Havárie obřího urychlovače částic LHC Evropské organizace pro jaderný výzkum (CERN)

Obří urychlovač částic LHC Evropské organizace pro jaderný výzkum (CERN) selhal několik dní po zahájení takzvaného „pokusu století“, kde se vědci organizace CERN pokusili simulovat „velký třesk“.

Do jaké výše financuje Společenství organizaci CERN, zejména provádění „pokusu století“? Ví Komise, co způsobilo škody na instalaci? Kdy bude urychlovač LHC opět funkční?

Odpověď

(EN) Organizace CERN je mezinárodní organizace založená v roce 1954 za účelem výzkumu v odvětví jaderné fyziky a fyziky částic. Provádí výzkum pod záštitou 20 členských států Rady organizace CERN, z nichž je 18 členských zemí EU a dvě nečlenské. Těchto dvacet států společně zajišťuje roční provozní a investiční rozpočet organizace CERN. Evropské společenství má pouze status pozorovatele v Radě organizace CERN. Neúčastní se rozhodování a nepřispívá do ročního rozpočtu.

Stejně jako další výzkumné organizace má CERN možnost účastnit se akcí pořádaných na základě Rámcového programu Evropského společenství pro výzkum. Organizace CERN se zúčastnila mnoha akcí na základě následných rámcových programů a podala společné návrhy spolu s dalšími evropskými výzkumnými organizacemi.

Na základě 6. a 7. rámcového programu poskytlo ES organizaci CERN dosud 60 milionů EUR na účast v projektech zvolených v rámci vyhlášených soutěží. Tyto projekty se soustředí mimo jiné na společný vývoj evropské sítě počítačové infrastruktury, na společný vývoj budoucího urychlovače a detektoru a na společné školicí programy pro mladé vědce. Tyto projekty nepřímo pomáhají organizaci CERN v jejím úsilí vybudovat urychlovač LHC.

Evropskému společenství bylo sděleno, že organizace CERN provádí šetření příčiny nehody, která se stala 19. září 2008. Organizace dochází k závěru, že příčinou nehody byla závada na elektrickém spojení mezi dvěma magnety urychlovače. To mělo za následek mechanické poškození a vypuštění helia pro chlazení magnetu do tunelu. Organizace CERN oznámila, že hodlá uvést urychlovač LHC znovu do provozu na jaře roku 2009. Další informace ohledně příčin nehody a přijatých opatření poskytuje přímo Rada organizace CERN a její členové.

Pro další informace o pokusu v oblasti fyziky částic odkazuje Komise pana poslance na odpověď na písemnou otázku E-5100/08 pana poslance Mariose Matsakise⁽¹³⁾.

*
* *

Otázka č. 48, kterou pokládá Alojz Peterle (H-0844/08)

Předmět: Výzkum rakoviny

10. dubna tohoto roku přijal Evropský parlament usnesení (P6_TA(2008)0121) o boji s rakovinou v rámci rozšířené Evropské unie. S ohledem na nejednotnost výzkumu rakoviny napříč Evropou vyzval Evropský parlament ke spolupráci a menší duplicitě mezi různými výzkumnými programy, aby mohly být výsledky výzkumu dříve k dispozici pacientům s rakovinou.

⁽¹²⁾ <http://ec.europa.eu/prelex/apcnet.cfm?CL=en>

⁽¹³⁾ <http://www.europarl.europa.eu/QP-WEB>

Co Komise činí na podporu mezinárodního výzkumu rakoviny s ohledem na sedmý rámcový program?

Jak hodlá Komise podporovat výzkum méně častých a obtížně léčitelných druhů rakoviny, jako je například rakovina u dětí, kde často trh nepřitahuje dostatečně vysoké komerční investice do výzkumu?

Odpověď

(EN) Na základě úsilí vyvolaného v souvislosti s šestým rámcovým programem pro výzkum a technologický vývoj (RP6, 2002–2006) v oblasti translačního výzkumu rakoviny (tzn. převádění základních vědeckých závěrů do klinické praxe) je nyní podporováno 108 výzkumných projektů celkovou částkou 485 milionů EUR. Tyto projekty se zabývají multidisciplinárním přístupem, rozdílnými problémy spojenými s prevencí, včasnou diagnózou, rozpoznáním rakoviny a určením ohnisek pro předepsání léků a léčebných postupů, s novými technologiemi a paliativní péčí⁽¹⁴⁾.

Zpráva vycházející ze studie proveditelnosti projektu EUROCAN+PLUS⁽¹⁵⁾ představená v Evropském parlamentu v únoru roku 2008 navíc vyzývá k větší koordinaci a k většímu řízení translačního a klinického výzkumu, včetně řízení sítí a platformy pro komplexní centra na léčbu rakoviny.

V souladu s tímto úsilím stanovuje zvláštní program Spolupráce spadající pod sedmý rámcový program pro výzkum (RP7 2007–2013) – v tématu „Zdraví“ – priority pro další upevňování translačního výzkumu rakoviny směrem ke klinické praxi a řeší nejednotnost, bere do úvahy výsledky projektu EUROCAN+PLUS a doporučení ze závěrů Evropské rady o zmírnění dopadů rakoviny⁽¹⁶⁾ i usnesení Parlamentu o boji proti rakovině v rozšířené Evropské unii⁽¹⁷⁾.

Výzva k podání návrhů v roce 2007 se navíc týkala doporučených oblastí výzkumu, jako je screening, péče o pacienty v poslední fázi života a nejednotnost výzkumu v souvislosti s onkologickým rejstříkem pomocí akce ERA-NET⁽¹⁸⁾.

Od další výzvy k podání návrhů v souvislosti s tématem „Zdraví“, která bude vyhlášena v roce 2009, se očekává, že bude řešit nejednotnost pomocí podpory vývoje koordinovaných programů translačního výzkumu rakoviny v Evropě a bude se zabývat výzkumem méně častých typů rakoviny a rakoviny u dětí, kdy problém rakoviny u dětí tvoří důležitou součást projektů rozvíjených na základě šestého rámcového programu (jako jsou KidsCancerKinome, EET-Pipeline, Conticanet, Siopen-R-Net, atd.). Tato činnost bude doplněna projekty zaměřenými na podporu nelicencovaných léčiv pro užití v pediatrii s pomocí úsilí vynaloženého společně s Evropskou lékovou agenturou (EMA)⁽¹⁹⁾.

Komise zvažuje budoucí činnost EU v boji s rakovinou – Evropskou platformu pro sdílení nejlepších postupů a podporu členských států v jejich úsilí o efektivnější boj s rakovinou, kdy se co největší množství zainteresovaných stran spojí ke společné činnosti. Komise rovněž přijala návrhy na evropskou strategii pro méně časté choroby obecně⁽²⁰⁾ a spolupráce a větší efektivita umožněné díky těmto krokům by také měly usnadnit výzkum v této oblasti.

*
* *

Otázka č. 51, kterou pokládá Robert Evans (H-0802/08)

Předmět: Humanitární pomoc na Srí Lance

Gratuluji panu komisaři Michelovi za jeho prohlášení ze dne 15. září 2008 o dodržování mezinárodního humanitárního práva na Srí Lance.

(14) <http://cordis.europa.eu/lifescihealth/cancer/cancer-pro-calls.htm#tab3>

(15) www.eurocanplus.org/

(16) 9636/08 SAN 87

(17) P6_TA(2008)0121

(<http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P6-TA-2008-0121+0+DOC+XML+V0//CS>)

(18) ec.europa.eu/research/fp6/era-net.html

(19) <http://www.emea.europa.eu/htms/human/paediatrics/prioritv1.htm>

(20) KOM(2008)0679 a KOM(2008)0726 ze dne 11.11.2008

Jsem přesvědčen, že Komise sdílí mé obavy ze stupňování násilí na Srí Lance a jeho dopadu na nevinné občany. Jaká je reakce Komise na nedávné rozhodnutí vlády na Srí Lance, aby veškeré mezinárodní organizace a organizace OSN poskytující humanitární pomoc opustily tuto problémovou oblast?

Jaký hodlá za této situace Komise vyvíjet nátlak na místní vládu a na organizaci Tygři osvobození tamilského Ílamu (LTTE), aby zajistila dodržování mezinárodního humanitárního práva, poskytnutí pomoci nejvíce potřebným a našla co nejdříve mírové řešení?

Odpověď

(EN) Rozhodnutí vlády Srí Lanky, aby OSN a mezinárodní humanitární organizace opustily oblast, vychází z obav o bezpečnost. Po vyhoštění žádala Komise a další humanitární organizace o vytvoření systému pro zabezpečení humanitárních konvojů s potravinami a dalšími nezbytnými dodávkami pro obyvatele provincie Vanni. Komise a tyto organizace rovněž trvaly na tom, aby konvoje byly doprovázeny nezávislými pozorovateli kvůli dohledu na spravedlivé rozdělení dodávek. Obě strany konfliktu souhlasily. Čtyři konvoje pod vlajkou OSN se nyní úspěšně dostaly do provincie Vanni s tolik potřebnými potravinami ze Světového potravinového programu (WFP). S pravidelnými konvoji se počítá i na další týdny.

Mezinárodní výbor Červeného kříže (ICRC) navíc dostal pro své mezinárodní pracovníky v provincii Vanni svolení pokračovat ve své činnosti. Výbor ICRC hraje důležitou roli vzhledem k tomu, že komunikuje s oběma stranami konfliktu a poskytuje potřebnou pomoc při zajišťování přístřeší a základních potřeb pro domácnost. Komise bude i nadále podporovat činnost ICRC a WFP. Tyto dvě organizace na Srí Lance jsou nyní financovány částkou 5,5 milionů EUR. Pokud to bude nutné, Komise může zvážit možnost dalšího financování těchto dvou organizací v další části tohoto roku.

Je však zřejmé, že pro zajištění dostatečné pomoci pro všechny, kteří to potřebují, je potřeba udělat více. Komise odhaduje, že v současnosti je pokryto zhruba pouze 45 % potřeby potravin. Navíc je zoufalý nedostatek materiálu na přístřeší pro vysídlené občany, zejména nyní v době nadcházejícího období monzunových dešťů bude Komise žádat častější přístup do provincie Vanni, nejen pro OSN, ale i pro mezinárodní nevládní organizace, které byly nuceny oblast opustit v září, protože právě tyto organizace hrají důležitou roli při poskytování humanitární pomoci.

Aby mohlo být zajištěno dodržování mezinárodního humanitárního práva, bude Komise za všech okolností připomínat oběma stranám konfliktu jejich závazky v tomto směru a hájit mírové řešení konfliktu.

*
* *

Otázka č. 52, kterou pokládá Claude Moraes (H-0804/08)

Předmět: Humanitární pomoc v Zimbabwe

EU poskytla od roku 2002 celkovou částku 350 milionů EUR na humanitární pomoc Zimbabwe, včetně částky 10 milionů EUR, která byla oznámena letos v září. Vzhledem k nedávným politickým nepokojům v zemi a restrikcím ze strany Mugabeho vlády namířeným na humanitární činnost, jaké prostředky má Komise k dispozici pro měření efektivity této pomoci a zajištění, aby se dostala k těm, kteří ji potřebují?

Odpověď

(FR) Komise provádí humanitární pomoc EU pomocí partnerů, kterými jsou mezinárodní organizace či nevládní organizace sídlící v EU. Tyto humanitární organizace jsou smluvně zavázány řídit humanitární pomoc financovanou EU.

Byla zavedena řada kontrolních a dohlížecích systémů, aby bylo zajištěno řádné provádění finančních operací v různých fázích humanitárních projektů. Hlavní rysy jsou popsány níže:

- Rámcová dohoda o spolupráci podepsaná evropskými nevládními organizacemi a mezinárodními organizacemi zavádí přísné podmínky výběru a kontrolu kvality;
- Systémy používané pro výběr činností, které mají být financovány, vycházejí pouze ze skutečných potřeb, které mají být uspokojeny;
- Projekty jsou kontrolovány mezinárodní sítí terénních odborníků (technických asistentů), kteří pracují pro Komisi. Tito odborníci na humanitární pomoc jsou neustále v terénu, aby v kterékoli zemi či oblasti zajistili maximální efektivitu humanitárních operací financovaných Komisí;

- Partneři musí ihned poskytnout závěrečnou zprávu a vysvětlit své výdaje;
- Komise pravidelně vyhodnocuje své humanitární operace;
- Činnosti financované Komisí a prováděné humanitárními organizacemi podléhají finančnímu auditu, který probíhá ve vedoucím sektoru partnerů Komise pro ukončené projekty (každé dva roky), a v místě, kde probíhají aktuální projekty. Komise například ověřuje třetinu žádostí na výdaje podanou v rámci humanitárních projektů v Zimbabwe.

Na začátku září v návaznosti na odvolání pozastavení terénní činnosti nevládních organizací, které vláda nařídila v červnu, uvádějí partneři méně problémů s přístupem a rozdělováním potravin mohlo opět začít.

*
* *

Otázka č. 54, kterou pokládá Eoin Ryan (H-0816/08)

Předmět: Vzdělávání dívek v rozvojovém světě

Vzdělávání dívek v rozvojovém světě je popisováno jako „největší naděje pro ukončení chudoby“ a bývalý generální tajemník OSN Kofi Annan tvrdí, že představuje „jedinou skutečně návratnou sociální investici v moderním světě“.

Jaké jsou kroky Komise k tomu, aby zajistila, že specifické sociální, kulturní a praktické změny, které jsou spojeny s poskytováním plnohodnotného vzdělávání dívek, budou začleněny do vzdělávacích a rozvojových strategií?

Navíc v situaci, kdy mnoho společností upřednostňuje vzdělávání chlapců, jsou případy zanechání studia u dívek mnohem častější – protože studium přeruší z důvodu sňatku či zaměstnání – jaká opatření, aby dívky ve vzdělávání pokračovaly, má Komise k dispozici v rámci druhého rozvojového cíle tisíciletí pro základní vzdělávání?

Odpověď

(FR) Evropský konsensus o rozvoji zdůrazňuje důležitou roli rovnosti pohlaví při dosahování rozvojových cílů tisíciletí. Komise při své činnosti týkající se vzdělávání dává důraz na dosažení druhého rozvojového cíle tisíciletí zpřístupnit základní vzdělávání a třetího rozvojového cíle tisíciletí pro rovnost pohlaví. Zároveň jsou odvětvové programy prováděné s partnerskými zeměmi zaměřeny na účast dívek ve všech úrovních vzdělávacího systému.

V nejhudších oblastech v Egyptě mají dívky velice nedostatečné vzdělání a velmi často studia zanechávají. Těmito problémy se zabývá Iniciativa pro vzdělávání dívek spadající pod Regionální radu pro dětství a mateřství (NCCM). Tento národní plán, který se zaměřuje na základní vzdělávání, si stanovuje jako hlavní cíle zlepšení kvality základního vzdělávání pro dívky a jejich snazší přístup k němu.

V dalších zemích jako Burkina Faso nebo Tanzanie podporuje Komise reformu celého vzdělávacího systému ve spolupráci s poskytovateli finančních prostředků. Zároveň Komise jedná s příslušným sektorem ve snaze ovlivnit volbu a priority a zhodnotit výsledky reformy pomocí základních ukazatelů. Mezi tyto ukazatele se řadí v Burkině Faso „celková míra základního vzdělání u žen“ a „počet gramotných žen“. V Tanzánii je sledován počet žen učitelek a vytváření takového školního prostředí, které podporuje vzdělávání dívek.

Podpora směřuje ke stále většímu počtu zemí, které jsou pak schopny vyvíjet sociální ochranné programy pomáhající při rozdělování peněz či potravin rodinám v nouzi, a tyto rodiny pak nemusí zvažovat vyšší nákladů vynaložených na vzdělávání dcer.

V programech středního vzdělávání a mobility (internetová stránka programu Erasmus Mundus o externí spolupráci a budoucnosti programu Mwalimu Julius Nyerere) si Komise stanovila za cíl 50 % příjemců – žen.

*
* *

Otázka č. 55, kterou pokládá Mairead McGuinness (H-0831/08)**Předmět: Humanitární pomoc EU**

Jak správně vyjádřil komisař pro rozvoj a humanitární pomoc: „Otázka rozvoje je dnes důležitější než kdykoli dříve.“

Může Komise tuto sněmovnu ujistit, že pověst EU jako největšího poskytovatele humanitární pomoci nebude ovlivněna současnou globální finanční krizí?

Odpověď

(EN) Humanitární pomoc na celém světě činila v roce 2007 7,7 miliard amerických dolarů (5,2 milionů EUR při směnném kurzu z 31. prosince 2007).⁽²¹⁾

EU zůstává i nadále hlavním poskytovatelem humanitární pomoci na světě, zajistila 46,8 % celosvětové humanitární pomoci v roce 2007 (z čehož 13,7 % finančních prostředků pocházelo od Komise a 33,1 % od členských států).

Výše humanitární pomoci poskytnuté Komisí je stanovena víceletým finančním rámcem pro období 2007–2013. Roční částka, která je k dispozici na rozvojovou pomoc, činí zhruba 750 milionů EUR. Tyto prostředky mohou být dále navýšeny z rezervy na pomoc při mimořádných událostech o zhruba 240 milionů EUR ročně v případě nepředvídaných událostí, které nastanou v průběhu roku. Podmínky pro použití rezervy na pomoc při mimořádných událostech stanovené v interinstitucionální dohodě mezi Parlamentem, Radou a Komisí jsou velice přísné a týkají se žádostí o pomoc nečlenským zemím po událostech, které nemohly být při tvorbě rozpočtu předvídaný. Výše humanitární pomoci poskytnuté Komisí se během posledních let nemění a, se vši úctou k právům rozpočtového orgánu, je velice pravděpodobné, že se bude pohybovat v mezích víceletého finančního rámce.

V roce 2008 byly finanční prostředky pro humanitární pomoc a potravinovou pomoc řízené Komisí navýšeny o 180 milionů EUR na základě zvýšení cen potravin, pohonných hmot a cen komodit, přičemž tyto prostředky pocházely především z rezervy na pomoc při mimořádných událostech.

*
* *

Otázka č. 56, kterou pokládá Bart Staes (H-0835/08)**Předmět: Ochrana duševního vlastnictví jako překážka přesunu technologií využívajících udržitelnou energii z Evropy do rozvojových zemí**

Komisař Louis Michel několikrát vyjádřil podporu pro přesun technologií využívajících udržitelnou energii do rozvojových zemí. Je to nezbytné v zájmu právní ochrany životního prostředí jako součást globálního přístupu ke klimatickým změnám. V praxi však určité mechanismy – jako je ochrana duševního vlastnictví – očividně zpožďují či znemožňují tento přesun udržitelných technologií na východ.

Co Komise činí nebo navrhuje učinit pro boj s těmito překážkami, abychom zajistili, že tento přesun technologií bude skutečně zahájen?

Odpověď

(FR) Komise uznává důležitou roli řádně fungujícího systému ochrany duševního vlastnictví v rozvojových zemích. Tento systém představuje potřebný rámec pro podporu přesunu technologií, protože obchodní společnosti by nebyly příliš nakloněny přesunu technologií do zemí se slabou a nedostatečnou právní úpravou pro ochranu duševního vlastnictví.

V určitých případech však musí právní úprava na ochranu duševního vlastnictví brát v úvahu obavy rozvojových zemí, zejména tam, kde patenty navyšují cenu produktů nutných pro rozvoj. To se týká mimo jiné i léčiv: Komise stojí v čele mezinárodních snah o poskytnutí přístupu rozvojových zemí k lékům, jež jsou životně důležité, za přijatelné ceny.

V odvětví výroby udržitelné energie (fotovoltaické články, biomasa či větrná energie) není však žádný důkaz o tom, že ochrana duševního vlastnictví negativně ovlivňuje rozvoj a přesun technologií. Lhůta patentů pro

⁽²¹⁾ Zdroj: OCHA Financial Tracking System (<http://www.reliefweb.int>)

základní technologie již dávno vypršela a mnoho patentovaných výrobků si vzájemně konkurují, čímž se náklady těchto technologií snižují. Konkuruje si i technologie na výrobu elektřiny. Pokud firmy v rozvojových zemích chtějí vstoupit do oblasti nových technologií jako výrobci, musí mít cenově dostupné provozní licence. Například společnosti v Indii a Číně již vstoupily na trh s fotovoltaickou energií. V případě biomasy by výhradní provozní práva pro biotechnologie mohla způsobit problém. V praxi jsou však největším problémem cla a další obchodní překážky.

Ve skutečnosti není cena mnoha moderních výrobků a technologií vysoká kvůli ochraně duševního vlastnictví, ale jednoduše kvůli složitému systému výroby, vysokým cenám surovin a vysokým závadčím a provozním cenám, které jsou často doprovázeny nedostatkem místní kvalifikované síly.

Proto Komise rozvojovým zemím poskytuje finanční prostředky na podporu využívání technologií na udržitelnou výrobu energie, zejména v rámci fondu AKT⁽²²⁾–EU na energie zahájeného v roce 2006. Proto tento fond, který se zabývá všemi zdroji obnovitelné energie, financuje projekty mířící dál, než je jen pouhé představení nové technologie, a zabývá se i problematikou znalostí nutných pro přizpůsobení, provoz, údržbu a propagaci těchto technologií.

Fond AKT–EU by měl být v rámci desátého evropského rozvojového fondu financován minimálně částkou 200 milionů EUR. Tyto prostředky budou více zaměřeny zejména na obnovitelné zdroje energie, a umožní tak větší přístup k dodávkám udržitelné energie na místní úrovni.

*
* *

Otázka č. 57, kterou pokládá Justas Vincas Paleckis (H-0847/08)

Předmět: Rozvojová spolupráce v období finanční krize

I prostředky EU na politiku rozvojové spolupráce jsou ovlivněny finanční krizí, která začala na Wall Street a páchá škody po celém světě. Budou-li rozvojové země ohroženy přerušением poskytování rozvojové pomoci EU, ocitnou se opět v problémech, přestože nemají v žádném případě podíl na způsobení finanční krize. Je důležité zajistit, aby závazky EU v rámci rozvojové spolupráce s rozvojovými zeměmi v období do roku 2013, které učinila Komise ještě před začátkem finanční krize, nebyly snižovány kvůli současným finančním problémům.

Jak hodlá Komise stanovit nové finanční priority pro rozvojovou spolupráci na pozadí finanční krize?

Odpověď

(FR) Problematika dopadu stávající finanční krize na rozvojovou spolupráci je aktuální zejména po mezinárodní konferenci o financování rozvoje, konané ve dnech 29. listopadu až 2. prosince v katarském městě Dohá, na níž bylo přezkoumáno provádění konsensu z Monterrey.

Dne 29. října 2008 vydala Komise sdělení „Od finanční krize k oživení“, které klade mimo jiné důraz na sdílení výhod udržitelného rozvoje a plnění rozvojových cílů tisíciletí.

Jedním z hlavních bodů v závěrech z Dohá je plán Evropské unie jasně stvrdit svůj závazek zvýšit objem oficiální rozvojové pomoci (ODA) a dosáhnout celkového objemu 0,56 % hrubého domácího produktu (HDP) do roku 2010 a 0,7 % HDP do roku 2015. Členské státy navrhuji víceletý orientační časový plán pro názornou ilustraci postupného dosahování cílů ODA.

I přes finanční krizi není tento závazek zpochybňován. V období krize je naopak velice důležité udržet objem ODA. Zkušenosti ukazují, že snižování ODA má přímý dopad na nárůst extremismu a nestability ve světě.

EU jako největší poskytovatel ODA s 61,5 miliardami USD z celkových 104 miliard USD proto žádá ostatní dárce, aby přispěli na rozvoj srovnatelným způsobem a zvýšili cílový objem oficiální rozvojové pomoci na 0,7 % hrubého domácího produktu, a vyzývá všechny dárce, aby vytvořili víceletý orientační časový plán, jak toho dosáhnout.

Oficiální rozvojová pomoc je pilířem pro rozvoj, nepředstavuje však jediné řešení. Je potřeba věnovat mnoho úsilí na nové zdroje financování, zejména pro zavádění. Je třeba se zabývat novými problémy, především zmírňováním klimatických změn, zajištěním potravin a energií, a na to jsou potřeba další finance. Musíme

(22) Afrika, Karibik, Tichomoří

podporovat dobré ekonomické a finanční řízení, včetně boje proti zpronevěře, korupci a neplacení daní, a musíme pracovat na skutečné reformě mezinárodního finančního systému.

*
* *

Otázka č. 58, kterou pokládá Anne Van Lancker (H-0853/08)

Předmět: Nedostatek slušnosti

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 4. září 2008 o pátém rozvojovém cíli tisíciletí (P6_TA(2008)0406) klade důraz na celosvětový přístup k reprodukčnímu zdraví jako na rozvojový cíl mezinárodní společnosti a vyzývá Komisi, aby věnovala co nejvíce dostupných prostředků na jeho dosažení.

V roce 2002 Komise přislíbila podporu fondu UNFPA a federaci IPPF, aby uzavřela problém „nedostatku slušnosti“, který vyvstal poté, kdy administrativa prezidenta Bushe odmítla poskytnout další prostředky. Tento program vyprší na konci roku 2008. Letos prezident Bush opět vyhlásil veto. Existuje proto nebezpečí, že se problém „nedostatku slušnosti“ opět objeví, pokud Komise přeruší financování.

Uzavře Komise problém „nedostatku slušnosti“ za pomoci desátého evropského rozvojového fondu a poskytne co nejvíce prostředků na dosažení pátého rozvojového cíle tisíciletí?

Odpověď

(FR) Zlepšování zdraví matek a snižování jejich úmrtnosti se Komise při své práci v souvislosti se zdravím a rozvojem neustále věnuje. I přes veškeré úsilí je však dosažení pátého rozvojového cíle tisíciletí zřejmě nejobtížnější. Evropská unie zdvojnásobila v roce 2008 své úsilí a zaznamenala skutečný obrat v činnosti mezinárodní společnosti při podpoře rozvojových cílů tisíciletí a stanovila cíle pro postup od politických prohlášení ke skutečné činnosti.

Co bylo ve skutečnosti vykonáno?

Činnosti financované z rozpočtových linií (Evropský rozvojový fond a souhrnný rozpočet) jsou navrženy tak, aby měly dlouhodobý efekt na národní zdravotnický systém. Je obtížné rozlišit mezi příspěvky z ERF a z rozpočtu na podporu sexuálního a reprodukčního zdraví (SRHR), které jsou obecně obvykle považovány za podporu pro odvětví zdraví nebo které by mohly být zamýšleny jako prioritní odvětví či, ještě častěji, v širším rámci makroekonomické podpory. Podle (neúplného) výčtu provedeného nedávno Komisí v rámci bilaterálních regionálních dohod o spolupráci v období 2002 až 2008 bylo určeno zhruba 150 milionů EUR na financování projektů s převažujícím zaměřením na reprodukční zdraví.

V rámci tematických linií reprodukčního zdraví (2003–2006) bylo určeno více než 73 milionů EUR na politiku sexuálního a reprodukčního zdraví a s ní spojenou činnost v rozvojových zemích.

V souvislosti s desátým evropským rozvojovým fondem chceme přímo podporovat odvětví zdraví ve 31 rozvojových zemích.⁽²³⁾ Země profitující z naší činnosti mají velmi vysokou úmrtnost rodiček a velice chabý systém zdravotnictví. Pro lepší přehled o pomoci navíc Komise zavádí nový finanční nástroj, tzv. „MDG contract“, v mnoha partnerských zemích, kde bude podpora z rozpočtu z dlouhodobého hlediska úzce spjata s konkrétními výsledky dosaženými v rámci rozvojových cílů tisíciletí. To vládám usnadní nést opakující se náklady zdravotnického systému, jako jsou platy lékařského personálu, jenž je nezbytný pro zlepšování přístupu k primární lékařské péči, včetně porodnictví, které je nezbytnou součástí pátého rozvojového cíle tisíciletí.

I přes veškeré úsilí je činnost na zlepšení zdraví rodiček nedostatečná. Musíme se více snažit, abychom situaci změnili. Proto přijala Rada Evropské unie dne 24. června akční plán EU pro rozvojové cíle tisíciletí, kde se Komise a členské státy mimo jiné zavazují zvýšit svou podporu zdravotnického odvětví v rozvojových zemích do roku 2010 o dalších 8 milionů EUR (z čehož bude 6 milionů EUR určeno pro Afriku).

Tento akční plán EU v souvislosti s pátým rozvojovým cílem tisíciletí zmiňuje dva hlavní cíle, které mají být dosaženy do roku 2010:

⁽²³⁾ AKT (4 % bez GBS): Libérie, Pobřeží slonoviny, Kongo, Demokratická republika Kongo, Angola, Zimbabwe, Burundi, Čad, Východní Timor, Sv. Vincent, Lesotho, Svazijsko, Jižní Afrika, Zambie, Mozambik; Asie (17 %): Afghanistan, Barma, Indie, Filipíny, Vietnam; Latinská Amerika (Soc cohesion): Honduras a Ekvádor; Severní Afrika/Blízký východ a východní Evropa (8.8 %): Alžírsko, Maroko, Egypt, Sýrie, Libye, Jemen, Ukrajina, Moldávie, Gruzie.

1) zvýšit přítomnost kvalifikovaného zdravotnického personálu u porodu o 21 milionů

2) zvýšit přístup žen v Africe k moderní antikoncepci o 50 milionů

Máme také k dispozici nástroj „Investice do lidských zdrojů“, disponující 44 miliony EUR na provádění káhirské agendy na reprodukční zdraví pro roky 2009 a 2010. Část z těchto zdrojů bude použita na financování projektů nevládních organizací v partnerských zemích.

Komise nehodlá pokračovat v řešení problému „nedostatku slušnosti“ po roce 2008 a poskytovat další prostředky na financování federace IPPF⁽²⁴⁾ a fondu UNFPA⁽²⁵⁾, protože má k dispozici jiné, výše zmíněné nástroje.

*
* *

Otázka č. 60, kterou pokládá Liam Aylward (H-0814/08)

Předmět: Drogy a program veřejného zdraví v EU

Co holdá Evropská komise učinit, aby zdůraznila rizika spojená s užíváním nelegálních a zakázaných látek v rámci programu veřejného zdraví na období 2008–2013?

Odpověď

(EN) Program EU v oblasti veřejného zdraví pro období 2008–2013⁽²⁶⁾ bude i nadále zahrnovat drogovou prevenci jako součást podpory zdraví – činnosti spojené se zdravotními determinanty, jak tomu bylo v případě posledního programu veřejného zdraví pod nadpisem zdravotní determinanty.

Výběr priorit bude pokračovat v souladu s protidrogovou strategií EU⁽²⁷⁾ a akčními plány⁽²⁸⁾, drogovou prevencí a informačním programem⁽²⁹⁾ a doporučením Rady o prevenci a minimalizaci zdravotních následků spojených se závislostí na drogách⁽³⁰⁾. Nový návrh akčního plánu EU na období 2009–2012⁽³¹⁾, který je právě projednáván v Radě, vyzývá k dalšímu zvyšování účinnosti opatření na snižování užívání drog a jeho následků. To se týká zejména nejzranitelnějších skupin a prevence užívání kombinovaných drog (užívání kombinace legálních a nelegálních látek).

*
* *

Otázka č. 61, kterou pokládá Brian Crowley (H-0818/08)

Předmět: Budování golfových hřišť v chráněných oblastech

Má Komise k dispozici konkrétní předpisy zakazující budování golfových hřišť a dalších zařízení v chráněných oblastech?

Odpověď

Na úrovni Komise nejsou žádné předpisy, které by zakazovaly budování golfových hřišť a dalších zařízení v chráněných oblastech.

⁽²⁴⁾ Mezinárodní federace pro plánované rodičovství

⁽²⁵⁾ Populační fond OSN

⁽²⁶⁾ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2007:301:0003:0013:CS:PDF>

⁽²⁷⁾ 12555/2/99 CORDROGUE 64 REV 2

⁽²⁸⁾ http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/site/cs/oj/2005/c_168/c_16820050708cs00010018.pdf

⁽²⁹⁾ Úř. věst. L 257, 3.10.2007

⁽³⁰⁾ Úř. věst. L 165, 3.7.2003; (2003/488/ES)

⁽³¹⁾ KOM(2008)0567/4

Článek 6.3 směrnice o biotopech⁽³²⁾ vyžaduje, aby členské státy posoudily projekty (včetně golfových hřišť), které mají výrazný dopad na lokality projektu Natura 2000. Toto posouzení se týká vyhodnocení možných alternativ i vývoje zmírňujících opatření. Pokud závěry posudku ukáží, že plánovaný projekt neohroží zachování celistvosti místa, může být projekt uskutečněn.

V případě, že závěry ukáží na možný negativní dopad na zachování celistvosti místa, stanovuje článek 6.4 směrnice o biotopech předepsaný postup. Projekt může být uskutečněn, pokud jsou splněny určité podmínky a jsou přijata kompenzační opatření.

Komise vydala jasný návod pro provádění článku 6 směrnice o biotopech. Tento návod je k dispozici na internetových stránkách Komise o životním prostředí pod heslem Příroda a biologická rozmanitost⁽³³⁾.

*
* *

Otázka č. 62, kterou pokládá Marco Cappato(H-0821/08)

Předmět: Dobrovolné ukončení života a souhlas nebýt uměle udržován při životě

Vzhledem k tomu, že nucená lékařská péče je v mnoha zemích nezákonná a zakazují ji i mezinárodní dohody jako Úmluva z Ovieda a že se v těchto zemích tajně provádí eutanazie, ovšem bez potřebného zabezpečení a vhodných postupů a omezení, souhlasí Komise s návrhem shromáždit, vyhodnotit a porovnat empirická data související s dobrovolným ukončením života a lékařskými postupy za účelem podpory nejlepších postupů, včetně uznávání souhlasu osob nebýt uměle udržovány při životě, a umožnit přístup k péči a respektovat přání pacientů v celé Evropě?

Odpověď

(EN) Komise neshromažďuje údaje o dobrovolném ukončení života a v budoucnu neuvažuje o výměně informací o nejlepších postupech v této oblasti. Zákaz provádění eutanazie je téma, které spadá do pravomoci každého členského státu.

Co se týká samotné péče, mají všichni občané EU právo vyhledat lékařskou péči v kterémkoli členském státě. Toto právo vyplývá z článku 49 Smlouvy o ES, který se zabývá svobodou poskytování služeb, jak rozhodl Evropský soudní dvůr.

*
* *

Otázka č. 63, kterou pokládá Marian Harkin (H-0823/08)

Předmět: Lidská práva v Bělorusku

Vzhledem k pokračujícím problémům s dodržováním lidských práv v Bělorusku, zejména vzhledem ke stávající situaci v Bělorusku v oblasti vydávání víz běloruským občanům cestujícím za hranice země, jaké kroky Komise navrhuje, aby zajistila, že úřady v Bělorusku budou více respektovat lidská práva a zruší zákaz vycestování pro děti, kterým tak umožní účastnit se programů pro mladé, včetně prázdnin k odpočinku a zotavení.

Odpověď

(EN) Demokracie a respektování lidských práv jsou a i nadále budou klíčovými body v našich jednáních s občanskou společností i úřady v Bělorusku.

Zástupci Komise jeli ve dnech 4. a 5. listopadu do Minsku, aby dále jednali o závěrech Rady ze dne 13. října se zástupci běloruské občanské společnosti, s opozicí i s úřady.

Částečné a podmíněčné pozastavení sankcí a obnovení rozhovorů na ministerské úrovni, které vycházejí ze závěrů Rady, nám umožní jasně vyjádřit, co očekáváme od Běloruska při jeho cestě k demokracii, úctě k lidským právům a právnímu řádu.

⁽³²⁾ Směrnice Rady 92/43/ES ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin, konsolidované znění k dispozici na <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CONSLEG:1992L0043:20070101:CS:PDF>

⁽³³⁾ http://ec.europa.eu/environment/nature/index_en.htm

Naše očekávání jsme již popsali v dokumentu „Co může EU přinést Bělorusku,“ který komisař zodpovědný za vnější vztahy a evropskou politiku sousedství uveřejnil v roce 2006. Naše nové sdělení úřadům v Bělorusku vychází z těchto myšlenek.

Mimo jiné očekáváme, že Bělorusko zajistí právo občanů na svobodu a bezpečí. To se týká i zrušení zákazu pro běloruské děti a mládež účastnit se výměnných programů v EU. Vyžadujeme také, aby Bělorusko přehodnotilo svůj zákaz vycestovat některým příslušníkům občanské společnosti a opozice.

V případě specifické otázky zákazu vycestovat pro takzvané „černobylské děti“ se jedná o bilaterální záležitost, která vyžaduje řešení na bilaterální úrovni, protože situace je v každém z příslušných členských států jiná.

Komise nebude do této věci zasahovat, bude však celou situaci pozorně sledovat.

*
* *

Otázka č. 64, kterou pokládá Michl Ebner (H-0837/08)

Předmět: Zavedení daně na letecký petrolej

Letecký průmysl prochází v posledních letech velice dynamickým vývojem a letecká přeprava se stává stále důležitějším dopravním prostředkem.

Pokud v současné době letecký průmysl vyprodukuje 3 % celkového objemu emisí CO₂ v Evropě a tendence je stoupající, musíme zvážit zavedení daně na letecký petrolej.

Z hlediska životního prostředí je užitečné uvalit daň na letecký petrolej, alespoň v rámci EU. To je jediný způsob, jak zaručit, aby bylo zacházení s leteckým petrolejem ohleduplnější k životnímu prostředí.

Ostatní pevná paliva rovněž podléhají dani a tento stav by měl být sjednocen.

I nízké dodatečné náklady pro cestující by přinesly užitek životnímu prostředí, takže nízká daň na letecký petrolej by přinesla užitek jak životnímu prostředí, tak i spotřebitelům.

Co hodlá Komise učinit v rámci diskuze o dani na letecký petrolej?

Odpověď

(EN) Komise zveřejnila své stanovisko na zdanění leteckého petroleje ve svém sdělení z roku 2005 o omezování dopadu letectví na změnu klimatu⁽³⁴⁾. To potvrzuje skutečnost, že Komise upřednostňuje co nejrychlejší normalizaci zacházení s leteckým palivem podle mezinárodního právního rámce pro letectví.

Již na základě směrnice Rady 2003/96/ES⁽³⁵⁾ mohou členské státy uvalit daň na palivo pro vnitrostátní lety a po vzájemné dohodě může být zdaněno i palivo pro lety mezi dvěma členskými státy.

V praxi však členské státy naráží při zdaňování petroleje na problémy, protože uvalením daně se naruší hospodářská soutěž mezi aerolinkami EU a mimo ni. To je z toho důvodu, že v bilaterálních leteckých dohodách mezi členskými a nečlenskými státy jsou právně závazné daňové výjimky. Proto je obtížné uvalit daň z paliva na lety na území Společenství, kde mají přepravci nečlenských států přepravní práva a nadále mohou užívat výhod daňových výjimek na základě příslušných bilaterálních dohod.

Komise intenzivně pracuje na opětovném projednání podmínek těchto bilaterálních leteckých dohod s nečlenskými zeměmi, aby otevřela možnosti zdanění paliva dodávaného přepravcům EU i mimo EU za stejných podmínek. Je však samozřejmé, že tento proces bude nějakou dobu trvat. Dosud bylo v tomto směru na základě vyjednávání upraveno 450 bilaterálních smluv s nečlenskými zeměmi.

Kvůli těmto obtížím nelze širší zavedení energetických daní do letectví chápat jako základní pilíř strategie pro boj s klimatickými změnami způsobenými letectvím v krátkodobém či střednědobém horizontu.

⁽³⁴⁾ Sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů – Omezování dopadu letectví na změnu klimatu, KOM(2005)0459

⁽³⁵⁾ Směrnice Rady 2003/96/ES ze dne 27. října 2003, kterou se mění struktura rámcových předpisů Společenství o zdanění energetických produktů a elektřiny.

*
* *

Otázka č. 65, kterou pokládá Paolo Bartolozzi (H-0841/08)

Předmět: Hodnotící zpráva o nařízení (ES) č.1400/2002

Souhlasí Komise s tím, že z hodnotící zprávy ze dne 28. května 2008 o nařízení (ES) č. 1400/2002⁽³⁶⁾ o prodeji motorových vozidel vyplývá, aniž by bylo poskytnuto dostatečné odůvodnění, že právní úprava musí být zásadně změněna, i přes skutečnost, že míra hospodářské soutěže na daném trhu během posledních pěti let, kdy je nařízení v platnosti, rostla?

Neodporuje tato zpráva samotné Komisi, která připouští rozdíly při prodeji motorových vozidel a při následném servisu a uznává potřebu zvláštních ustanovení, která by vyšla vstříc zhruba 350 000 malých a středních podniků zaměstnávajících 2,8 milionů osob?

Souhlasí Komise s tím, že neexistuje odůvodnění pro zrušení nařízení, protože by byla porušena obecná zásada důvěryhodnosti vycházející z precedenčního práva praktikovaného Evropským soudním dvorem?

Nebylo by lepší stávající právní úpravu upravit než zrušit?

Odpověď

(EN) V této fázi hodnocení Komise nepřijala žádná rozhodnutí v souvislosti s právním rámcem, který by se týkal odvětví motorových vozidel po roce 2010. Písemná sdělení obdržena během konzultací v rámci hodnotící zprávy⁽³⁷⁾ budou brzy zveřejněna na internetové stránce generálního ředitelství pro hospodářskou soutěž. Spolu se zprávou budou tvořit základ pro další krok hodnotícího procesu. Po vyhodnocení různých možností, které by se zaměřilo zejména na dopad budoucího právního rámce na malé a střední podniky, Komise předpokládá, že v roce 2009 vydá sdělení o budoucí podobě právního rámce pro toto odvětví.

Komise by pana poslance chtěla ujistit, že je pevně rozhodnuta zajistit dostatečnou ochranu hospodářské soutěže v odvětví motorových vozidel, nezávisle na právním rámci, který bude v tomto odvětví uplatňován po roce 2010 jako důsledek právě probíhajícího hodnotícího procesu.

*
* *

Otázka č. 67, kterou pokládá Gerardo Galeote (H-0846/08):

Předmět: Větší počet námořních nehod v Gibraltarské úžině: dopad na životní prostředí

Ve dnech 11. a 12. října došlo v Gibraltarské úžině ke dvěma nehodám lodí plujících pod vlajkou Libérie – Fedra a Tawe; jejichž dopad na životní prostředí musí být teprve vyhodnocen. Tyto nehody následovaly po třech nehodách z roku 2007 – plavidel Samotakis (v lednu), Sierra Nava (v únoru) a New Flame; v důsledku toho se pak Gibraltarská úžina stává pobřežní oblastí EU nejvíce vystavenou nebezpečí přírodních katastrof.

Informovaly španělské či britské úřady Komisi o této situaci?

Požádaly příslušné úřady Evropskou agenturu pro námořní bezpečnost o pomoc při snižování znečištění?

Má Komise nějaký plán jak přimět příslušné úřady, aby podnikly kroky pro prevenci opakování takových nehod?

Odpověď

(FR) Komise sledovala říjnové námořní nehody plavidel FEDRA a Tawe. Komise je potěšena zejména skutečností, že všichni námořníci z plavidla FEDRA byli i přes velice nepříznivé povětrnostní podmínky zachráněni.

Útvary Komise, zejména monitorovací a informační středisko, součást generálního ředitelství pro životní prostředí zodpovědné za civilní obranu, byly v úzkém kontaktu se španělskými a britskými úřady.

⁽³⁶⁾ Úř. věst. L 203, 1.8.2002, s. 30

⁽³⁷⁾ http://ec.europa.eu/comm/competition/sectors/motor_vehicles/documents/evaluation_report_cs.pdf

Na žádost španělských úřadů byly s pomocí Evropské agentury pro námořní bezpečnost (EMSA) poskytnuty satelitní snímky, aby pomohly odhalit ropné znečištění v Gibraltarské úžině. Monitorovací a informační středisko (MIC) se navíc rozhodlo na základě smlouvy s agenturou EMSA zapojit jedno z plavidel do odstraňování znečištění. Toto plavidlo, BAHIA TRES, provozované pod velením španělských úřadů, odstranilo 50 tun ropy.

Komise také připomíná, že Evropská unie zavedla ambiciózní politiku námořní bezpečnosti a ochrany mořského prostředí. Nové podněty obsažené ve třetím námořním balíčku přinesou významná zlepšení, například v oblasti monitorování dopravy a odpovědnosti přepravců.

Tyto nové nástroje pomohou členským státům v boji se znečišťovateli a zabrání znečišťování.

Komise bere na vědomí, že uspořádání kampaně proti znečišťování v Gibraltarské úžině se může objevit na pořadu jednání dalších rozhovorů mezi orgány Španělska a Velké Británie (včetně zástupců Gibraltaru).

*
* *

Otázka č. 68, kterou pokládá Jacky Hénin (H-0848/08)

Předmět: Bezpečnost mořských průlivů v Evropské unii

V říjnu 2008 měly dvě nákladní lodě registrované v Libérii nehodu blízko pobřeží Gibraltaru. Díky rychlému a účinnému zásahu Evropské agentury pro námořní bezpečnost nedošlo k nejhoršímu. Tyto opakující se nehody však spolu s nárůstem přepravy nebezpečného nákladu po moři znovu upozorňují na nutnost zpřísnit bezpečnostní pravidla ve všech mořských průlivech v Evropské unii a zajistit, aby tato pravidla byla dodržována. Takové průlivy a jejich přístupové trasy by měly být označeny jako „oblasti Seveso.“

Jaká konkrétní opatření Komise navrhuje, aby zajistila bezpečnost mořských průlivů v Unii?

Odpověď

(FR) Podle Úmluvy OSN o mořském právu mají lodě právo na průplav mezinárodními průlivy. Státy hraničící s průlivy však mohou přijímat bezpečnostní opatření pro pohyb na moři. Členské státy proto sledují námořní dopravu v hlavních průlivech Unie, jako je Gibraltar, pomocí námořní dopravní služby, na kterou mohou být lodní cesty a lodní záznamový systém napojeny.

Po nehodě tankeru Prestige bylo učiněno několik kroků k posílení právní úpravy Společenství o námořní bezpečnosti a ochraně před znečištěním, které lodě způsobují. Zavedení směrnice 2002/59/ES ustanovující kontrolní a informační systém Společenství pro provoz plavidel také přispělo ke zlepšení sledování lodí a sdílení informací mezi členskými státy o nebezpečném nákladu.

V listopadu 2005 dále Komise přijala třetí balíček sedmi opatření pro námořní bezpečnost, aby vylepšila stávající preventivní opatření a zároveň vyvíjela postupy pro zlepšení schopnosti reagovat na následky nehod. Tento balíček zahrnuje zejména upevnění ustanovení týkajících se sledování námořní dopravy.

Při předcházení riziku znečištění moří loděmi má činnost Evropské agentury pro námořní bezpečnost (EMSA) významnou roli, když členským státům poskytuje přímou pomoc. Pro tyto účely agentura EMSA zavedla systém CleanSeaNet.

Program EU/ESA Kopernikus podporuje důležitá vylepšení současné činnosti systému CleanSeaNet při sledování ropných skvrn. V projektu MARCOAST sledování a předpovídání většího pohybu ropné skvrny výrazně usnadní záchranné práce a sledování původu ropných skvrn. Tato činnost bude v budoucnu přenesena do programu Kopernikus, aby mohla být vykonávána dlouhodobě. Od roku 2011 budou satelitní mise Kopernikus Sentinel 1 udržovat nutná pozorování infrastruktury na zemi díky pokračujícímu monitorování po misi ENVISAT provedené agenturou ESA.

Při vyhodnocování mořských průlivů a jejich přístupových cest jako „oblastí Seveso“ se směrnice Seveso (96/82/ES) vztahuje pouze na místa, kde jsou přítomny nebezpečné látky. Přeprava nebezpečných látek po moři je vyňata z působnosti této směrnice.

*
* *

Otázka č. 69, kterou pokládá Olle Schmidt (H-0849/08)**Předmět: Nový protekcionismus související s finanční krizí**

Objevila se informace, že státní podpora poskytovaná v období finanční krize má dopad na další odvětví. Podle informací deníku Financial Times zveřejněných dne 21. října 2008 bude poskytována i na bankovní činnost či výrobcům aut ve Francii a v Německu. Ve svém projevu pro Parlament v ten samý den prezident Sarkozy zmínil potřebu evropského automobilového balíčku podobného tomu v Americe. Co Komise učiní, aby zastavila tyto žádosti o nadnárodní státní podporu, která přináší nebezpečí vzniku protekcionismu?

Jaké jsou záruky, že tato podpora nenaruší hospodářskou soutěž, vzhledem k tomu, že společnosti, které se staraly o své finance, zákazníky ztratí, a společnosti, které byly řízeny špatně, jsou nyní velice atraktivní jenom proto, že jsou chráněny státem?

Odpověď

(EN) Pro boj s finanční krizí Komise vyhodnotila a schválila mimořádné záchranné balíčky členských států na podporu jejich finančních institucí v rámci stávajících pravidel pro poskytování státní podpory během velice krátké doby, aby se zabránilo rozšíření dopadu z finanční oblasti na celou ekonomiku.

Vzhledem k údajnému riziku spojenému se státní podporou, která by narušila hospodářskou soutěž či přinesla větší protekcionismus, by Komise chtěla připomenout, že stávající rámec pro státní podporu zůstane platný v plném rozsahu. Jakékoli opatření navržené členským státem by proto i nadále muselo být v souladu s tímto rámcem.

V tomto směru bychom měli zmínit, že státní podpora poskytovaná finančním institucím podle tohoto rámce by měla mít pozitivní dopad i na další odvětví, protože se jejím prostřednictvím usiluje o stabilizaci finančních vztahů mezi hospodářskými subjekty. To však nelze chápat jako uvolňování stávajících pravidel a postupů pro státní podporu: záchranné balíčky členských států namířené na jejich finanční trhy byly navrhovány tak, aby omezily státní zásahy na minimum a aby zohlednily pravidla mezinárodního trhu.

V tomto smyslu již automobilový průmysl nepřímo profituje díky státní podpoře bankovního sektoru. Pokračující uplatňování pravidel pro státní podporu zajistí, aby nedocházelo k významnému narušování hospodářské soutěže. Každé navrhované opatření pro podporu tohoto odvětví musí být v souladu s touto zásadou: buď se nejedná o státní podporu, nebo se jedná o státní podporu, která je v souladu se stávajícími pravidly.

*
* *

Otázka č. 70, kterou pokládá Manolis Mavrommatis H-0852/08)**Předmět: Opatření pro pomoc žákům s poruchami učení**

V roce 2006 zahájilo Irsko projekt „Laptops Initiative“ jako součást programu vzdělávání a odborné přípravy na rok 2010, kterého se účastní 31 vybraných středních škol, jež mají poskytnout zpětnou vazbu ohledně vývoje počítačových programů pro pomoc žákům s dyslexií. V roce 2008 nabídne projekt MINERVA jako součást evropské spolupráce v oblasti informačních a komunikačních technologií a otevřeného dálkového vzdělávání kombinovaný přístup vzdělávání pomocí elektronické komunikace pod dohledem učitele, čímž se k usnadnění integrace žáků s dyslexií.

Co dalšího kromě zmíněných aktivit Komise činí pro pomoc žákům s poruchami učení, aby se mohli přizpůsobit vzdělávacímu prostředí? Vzhledem k tomu, že 30 milionů občanů v EU má takové problémy, považuje Komise za důležité rozšířit své snahy v této oblasti a usnadnit těmto občanům život ve všech oblastech – ve škole i v zaměstnání? Musí se členské státy EU řídit povinnými programy navrženými na rozvoj nových metod vzdělávání dětí s dyslexií a dalšími poruchami učení?

Odpověď

(EN) Komise oznamuje panu poslanci, že podle článku 149 Smlouvy o ES je podpora dětí s dyslexií a dalšími poruchami učení zcela v kompetenci členských států.

V rámci pracovního programu „Vzdělávání a odborná příprava 2010“ je však podpora studentů s jakýmkoli specifickými poruchami učení nedílnou součástí všech evropských projektů a aktivit.

Doporučení Evropského parlamentu a Rady o klíčových schopnostech pro celoživotní učení (2006/962/ES) z roku 2006 doporučuje členským státům zajistit vytvoření vhodného ustanovení pro občany, kteří kvůli znevýhodnění ve vzdělávacím procesu – včetně poruch učení – potřebují pro využití svého vzdělávacího potenciálu zvláštní pomoc.

Ve svém sdělení o zlepšování kvality vzdělávání učitelů⁽³⁸⁾ Komise zdůrazňuje, že je nutné naučit učitele rozpoznat specifické potřeby u každého jednotlivce a dokázat na ně reagovat pomocí široké škály výukových metod.

Doporučením i sdělením se nyní podrobně zabývají skupiny odborníků v rámci otevřené metody koordinace.

Výroční zpráva „Pokrok dosažený na cestě k lisabonským cílům v oblasti vzdělávání a odborné přípravy“ poskytuje členským státům údaje o ustanovení pro studenty se specifickými vzdělávacími potřebami.

Ve sdělení Komise nazvané Zlepšování schopností pro 21. století: agenda pro evropskou spolupráci v oblasti školství⁽³⁹⁾ se zmiňuje, že podpora občanů se specifickými potřebami zahrnuje mimo jiné i změnu politiky podpory učení a spolupráci mezi školami a dalšími službami. V tomto dokumentu Komise dále navrhuje, aby se spolupráce mezi členskými státy v budoucnu soustředila na poskytování rychlé podpory a osobnostního přístupu při výuce studentů se specifickými potřebami v rámci hlavního proudu vzdělávání.

V roce 2009 Komise navrhne konkrétní kroky v rámci otevřené metody koordinace v souvislosti s touto problematikou.

Žáci s dyslexií a dalšími poruchami učení budou navíc využívat podpůrné programy Komise.

V programu celoživotního vzdělávání⁽⁴⁰⁾ je jasně formulována potřeba rozšířit přístup pro příslušníky znevýhodněných skupin a aktivně řešit specifické vzdělávací potřeby znevýhodněných občanů při provádění všech částí programu. V článku 12 se také uznává, že při provádění programu musí být náležitá pozornost věnována tvorbě ustanovení o osobách se specifickými potřebami zejména při pomoci zapojit je do hlavního proudu vzdělávání a odborné přípravy.

Mezi výzkumnými projekty z oblasti informačních a komunikačních technologií, které vybrala EK pro příjem pomoci v rámci začleňování občanů do informační společnosti (e-inclusion) a přístupnosti k elektronickým technologiím (e-accessibility) během posledních 15 let, původně v projektu TIDE a v rámcových programech čtyři, pět, šest a nyní sedm, je pomoc pravidelně zaměřena na osoby s poruchami učení a zejména na děti s dyslexií.

V programu Jean Monnet navíc Komise podporuje Evropskou agenturu pro rozvoj speciálního vzdělávání a úzce s ní spolupracuje, aby pomohla členským státům vytvářet systém dostatečné podpory pro občany se specifickými potřebami a zejména podpořila jejich integraci do hlavního proudu⁽⁴¹⁾.

Rovný přístup ke vzdělávání zdravotně postižených osob je také jednou z priorit akčního plánu EU pro zdravotně postižené, jak je zmíněno v nedávném sdělení o situaci zdravotně postižených osob v Evropské unii⁽⁴²⁾. To je zcela v souladu s Úmluvou OSN o právech osob se zdravotním postižením, která byla podepsána Společenstvím a všemi členskými státy. Článek 24 této úmluvy obsahuje jasné povinnosti zajistit právo na vzdělání občanům se zdravotním postižením bez diskriminace a na základě rovných příležitostí mimo jiné tak, že je zajištěn integrovaný vzdělávací systém na všech úrovních.

*

* *

(38) KOM(2007)0392 v konečném znění

(39) KOM(2008)425

(40) Rozhodnutí č. 1720/2006/ES Evropského parlamentu a Rady ze dne 15. listopadu 2006, kterým se zavádí akční program v oblasti celoživotního vzdělávání

(41) <http://www.european-agency.org/>

(42) KOM(2007)0738

Otázka č. 71, kterou pokládá Antonios Trakatellis (H-0854/08)**Předmět: Přepřacování doporučení Rady o screeningu rakoviny**

Je známo, že včasná diagnóza spolu s prevencí jsou nejdůležitějšími opatřeními v boji s rakovinou a mohou vyřešit až 70 % případů.

Vzhledem k tomu, že uplynul jeden rok od doby, kdy Evropský parlament přijal znění písemného prohlášení (P6_TA(2007)0434) o boji proti rakovině a žádal Komisi o přehodnocení stávajících opatření s výhledem na aktualizovanou a integrovanou strategii pro kontrolu rakoviny, jaké kroky Komise dosud podnikla Komise za tímto účelem?

Vezmeme-li v úvahu, že rozhodnutí Evropského parlamentu (P6_TA(2008)0121) o boji proti rakovině přijaté v dubnu 2008 zdůrazňuje potřebu přepřacovat doporučení Rady 2003/878/ES⁽⁴³⁾ o screeningu rakoviny, aby zahrnovalo lepší diagnostické metody a týkalo se více typů rakoviny, kdy hodlá Komise přepřacovat toto doporučení a předložit ho Evropskému parlamentu?

Odpověď

(EN) V doporučení Rady ze dne 2. prosince 2003 o screeningu rakoviny (2003/878/ES) se uznává, že v souvislosti s rakovinou prsu, děložního čípku a tlustého střeva existují dostatečné důkazy, aby mohl být doporučen plošný a organizovaný screening ve všech členských státech EU se zárukou vysoké kvality během celého průběhu screeningu.

Komise bedlivě sleduje vývoj výzkumu rakoviny a zejména dopad plošného screeningu při rakovině prostaty, plic, tlustého střeva a vaječníků na úmrtnost pacientů s rakovinou. Je pravda, že screeningové testy jsou k dispozici pro mnoho typů rakoviny, ale před jejich zavedením je třeba náležitě zhodnotit a prokázat jejich účinnost.

Komise má v úmyslu do konce listopadu předložit první zprávu o provádění doporučení Rady. Bude vycházet z externí zprávy⁽⁴⁴⁾ mezinárodní organizace koordinující evropské screeningové programy European Cancer Network, která byla představena v roce 2008 a ukazuje, že i přes veškeré snahy nejsme ani v půli cesty při provádění stávajícího doporučení Rady. Jen necelá polovina cílové populace prošla screeningovým vyšetřením a méně než polovina těchto vyšetření je prováděna jako součást screeningových programů podle doporučení. I při současném objemu činností jsou výdaje na lidské a finanční zdroje vysoké.

Rozsah těchto zdrojů a problém udržet přiměřenou rovnováhu mezi přínosy a negativy screeningu vyžaduje stanovení vhodných a účinných opatření pro zajištění kvality, efektivnosti a ekonomičnosti současné screeningové činnosti. Pravidelné a systematické vyšetřování, sledování, vyhodnocování a záznamy o stavu zavádění programů screeningu rakoviny v celé EU budou nadále podporovat výměnu informací o úspěšném vývoji a pomohou odhalovat nedostatky, které je třeba zlepšit.

Komise pečlivě zvažuje budoucí činnost EU zaměřenou na rakovinu – zejména možnost vytvoření evropské platformy pro sdílení osvědčených postupů a pro podporu členských států v jejich úsilí efektivněji bojovat s rakovinou a spojit co největší množství zainteresovaných subjektů ke společné činnosti se společným závazkem boje s rakovinou. To je i prioritou Evropské komise pro rok 2009. 29. října 2008 se konal diskusní seminář za účasti zainteresovaných subjektů o tom, jak platformu strukturovat a určit oblasti pro okamžitou činnost v mezích tohoto rámce, včetně oblasti screeningu rakoviny.

*
* *

Otázka č. 72, kterou pokládá Anne E. Jensen (H-0856/08)**Předmět: Vliv dohody s Mezinárodní námořní organizací na pobřežní plavbu**

Ve své odpovědi na otázku k písemnému zodpovězení č. E-3951/07 ze dne 18. října Komise uvádí, že pokud nedojde s Mezinárodní námořní organizací (IMO) k dohodě, podá Komise legislativní návrhy na snížení znečišťování ovzduší plavidly a zároveň zváží efektivnost nákladů a dopad na pobřežní plavbu. Mezitím

(43) Úř. věst. L 327, 16.12.2003, s. 34.

(44) Screening rakoviny v Evropské unii – zpráva o provádění doporučení Rady o screeningu rakoviny (http://ec.europa.eu/health/ph_determinants/genetics/documents/cancer_screening.pdf)

organizace IMO přijala dohodu o klimatu a životním prostředí, která však může mít negativní dopad na pobřežní plavbu, například proto, že neumožní zvolit způsob provádění.

Domnívá se Komise, že dohoda počítá se skutečností, že plavidla mohou snížit emise mnoha různými způsoby, které vyžadují rozdílně vysoké finanční náklady?

Jak Komise zajistí, aby dohoda s organizací IMO nebyla zaujatá vůči pobřežní plavbě v severní Evropě a tedy v rozporu se strategií EU přesunout dopravu zboží ze silnic na moře?

Odpověď

(EN) Mezinárodní námořní organizace na 58. zasedání výboru na ochranu mořského prostředí (6.–10. října 2008) přijala pozměňovací návrhy k právní úpravě týkající se znečišťování ovzduší plavidly, příloha VI úmluvy MARPOL. V souladu s tímto návrhem budou emise oxidů síry sníženy v kontrolních oblastech na 93 % do roku 2005 a na celém světě do roku 2020 o 85 %. Oxidy dusíku budou v kontrolních oblastech do roku 2016 sníženy na 80 %. V porovnání s úspěšným přijetím opatření na snižování znečišťování ovzduší učinila organizace IMO jen velmi malý pokrok při snižování emisí skleníkových plynů.

Komise vítá tyto změny, protože vedou k důležitému snižování znečišťování ovzduší plavidly, a tak významně přispějí ke zlepšení zdraví občanů a zlepšení životního prostředí. Plavidla jsou většinou energeticky úsporná, a proto bylo dosud vynaloženo jen málo úsilí na snižování znečišťování ovzduší, úmluva MARPOL zaplní důležité místo ve vztahu mezi životním prostředím a plavidly a dalšími dopravními prostředky.

Nově stanovené limity emisí neurčují postupy k jejich dosažení, takže si provozovatelé plavidel budou moci zvolit způsob, jakým tyto emisní normy splní. Pro vyhovění normám pro oxidy síry lze využít palivo s nízkým obsahem síry nebo redukční technologie, zatímco pro oxidy dusíku lze využít úpravu motorů nebo redukční technologie.

Co se týče negativních dopadů na pobřežní plavbu, žádá Komise brzy studii na posouzení ekonomického dopadu a možného přesunu a dále rozsáhlou studii, která se zaměří na širší dopad na trh.

Je důležité zmínit, že nedávno navrhovaná změna směrnice 1999/62/ES (směrnice Eurovignette) by, pokud by byla přijata, pomáhala členským státům internalizovat vnější náklady spojené s těžkými nákladními vozidly.

*
* *

Otázka č. 73, kterou pokládá Ryszard Czarnecki (H-0858/08)

Předmět: Reforma systému zdravotní péče v Polsku

Je reforma systému zdravotní péče navrhovaná polskou vládou a vyžadující značné finanční zdroje z rozpočtu, které jsou vyhrazeny i na podporu soukromé zdravotní péče, v souladu s právní úpravou EU?

Odpověď

(EN) Podle čl. 152 odst. 5 Smlouvy o ES je „Při činnosti Společenství v oblasti veřejného zdraví plně uznávána odpovědnost členských států za organizaci zdravotnictví a poskytování zdravotní péče“. Proto je přijímání pravidel a zavádění práv a povinností v oblasti organizace a financování zdravotní péče záležitostí každého státu, za předpokladu, že tato pravidla jsou v souladu s právní úpravou EU, zejména v oblasti hospodářské soutěže (jako pravidla pro poskytování státní podpory) a vnitřního trhu.

V tomto směru připomínám, že čl. 86 odst. 2 Smlouvy o ES předpokládá neuplatňování pravidel ES, pokud jsou tato pravidla v rozporu s poskytováním služeb, které jsou v obecném hospodářském zájmu (dále jen SvOHZ). V souladu s precedenčním právem Společenství mají členské státy široký okruh možností klasifikace služeb jako SvOHZ a služby v rámci zdravotnické péče jsou typickým příkladem spadajícím do této kategorie.

V červenci 2005 Komise navíc přijala balíček SvOHZ, aby zaručila větší právní jistotu pro financování služeb v obecném hospodářském zájmu a zpřesnila podmínky, za jakých jsou vyrovnávací platby společností za poskytování veřejných služeb v souladu s pravidly o státní podpoře. Balíček SvOHZ se skládá z „Rámce

společenství pro státní podporu ve formě vyrovnávací platby za závazek veřejné služby⁽⁴⁵⁾ a z rozhodnutí Komise „o použití čl. 86 odst. 2 Smlouvy o ES na státní podporu ve formě vyrovnávací platby za závazek veřejné služby poskytované určitým podnikům pověřeným poskytováním služeb obecného hospodářského zájmu“⁽⁴⁶⁾. Soulad vyrovnávací platby za služby v obecném hospodářském zájmu s balíčkem, který vychází z čl. 86 odst. 2 Smlouvy o ES, podmiňují tyto tři podmínky: jasná definice veřejné služby, transparentnost a oprávněnost vyrovnávací platby, nemožnost příliš vysoké platby za veřejné služby.

V důsledku rozhodnutí Komise státní podpora pro vyrovnávací platby nemocnicím za náklady spojené s poskytováním služeb obecného hospodářského zájmu přináší výhodu v podobě výjimky z oznamovací povinnosti dle čl. 88 odst. 3 Smlouvy o ES.

*
* *

Otázka č. 74, kterou pokládá Britta Thomsen (H-0863/08)

Předmět: Provádění směrnice 2002/73/ES

V březnu 2007 zaslala Komise dánské vládě dopis týkající se provádění směrnice 2002/73/ES⁽⁴⁷⁾. Může Komise sdělit, jaký je stav věci a kdy můžeme očekávat další vývoj?

Podle dánské vlády centrum KVINFO (Informační středisko pro ženskou a genderovou problematiku), Institut pro lidská práva Institut for Menneskerettigheder a úřad pro rovnost pohlaví Ligestillingsnævnet splňují požadavky směrnice na nezávislost (viz článek 8a). Centrum KVINFO a Institut pro lidská práva však odmítly hrát roli vyžadovanou Komisí. Může se k tomu Komise vyjádřit?

Úřad pro rovnost pohlaví v Dánsku může vyřizovat jen určité stížnosti. Nemůže za oběti koncipovat stížnosti a procesní dokumenty. Musí odmítat všechny případy, které nelze vyřešit na základě písemného podání. Splňuje úřad požadavky směrnice v ustanovení o poskytování pomoci obětem?

Odpověď

(EN) Komise právě dokončuje vyhodnocení souladu dánské právní úpravy se směrnicí 2002/73/ES⁽⁴⁸⁾.

V tomto směru se Komise zaměří zejména na provádění článku 8a této směrnice, který zaručuje, že členské státy určí nezávislý orgán či orgány pro prosazování, vyhodnocování, sledování a podporu rovného zacházení pro muže a ženy. Komise se domnívá, že ustanovení takových orgánů, které musí mít potřebné pravomoci a zdroje, je nutné pro zajištění efektivního provádění právní úpravy Společenství pro rovnost pohlaví, i pomocí ustanovení o podpoře obětí diskriminace.

Na základě tohoto zhodnocení může Komise rozhodnout o vydání odůvodněného stanoviska, pokud zjistí, že dánská právní úprava není v souladu se směrnicí 2002/73/ES.

*
* *

Otázka č. 75, kterou pokládá Timothy Kirkhope (H-0864/08)

Předmět: Úřední oznámení Komise o kodexu chování pro používání počítačových rezervačních systémů

Parlament nedávno schválil kompromisní znění odsouhlasené v rámci prvního čtení Rady a Komise o kodexu chování pro počítačové rezervační systémy (CRS) KOM(2007)0709, P6_TA(2008)0402. Během rozpravy

(45) Rámcem společenství pro státní podporu ve formě vyrovnávací platby za závazek veřejné služby, Úř. věst. C 297, 29.11.2005.

(46) Rozhodnutí Komise 2005/842/ES ze dne 28. listopadu 2005 o použití čl. 86 odst. 2 Smlouvy o ES na státní podporu ve formě vyrovnávací platby za závazek veřejné služby poskytované určitým podnikům pověřeným poskytováním služeb obecného hospodářského zájmu, Úř. věst. L 312, 29.11.2005.

(47) 11 Úř. věst. L 269, 5.10.2002, s. 15.

(48) Směrnice 2002/73/ES Evropského parlamentu a Rady ze dne 23. září 2002, kterou se mění směrnice Rady 76/207/EHS o zavedení zásady rovného zacházení pro muže a ženy, pokud jde o přístup k zaměstnání, odbornému vzdělávání a postupu v zaměstnání a o pracovní podmínky, Úř. věst. L 269, 5.10.2002.

před přijetím dokumentu vydala Komise v Úředním věstníku dlouho před vstupem nařízení v platnost (pravděpodobně v březnu 2009) úřední oznámení jako návod pro nejproblematictější téma obsažené v nařízení, tedy pro definici termínu „mateřský dopravce“.

Začala Komise připravovat oznámení týkající se definice termínu „mateřský dopravce“? Jaká jsou hlavní kvalitativní i kvantitativní kritéria, která budou používána pro definování „účast na kapitálu se zákonnými právy nebo zastoupením ve správní radě, dozorčí radě nebo jiném řídicím orgánu prodejce systému“ a „možnost rozhodujícího vlivu, ať samostatně nebo společně s jinými subjekty, na obchodní činnosti prodejce systému“? Jak a do jaké míry budou vedlejší investice, které nezakládají možnost „rozhodujícího vlivu,“ ať samostatně nebo společně s jinými subjekty, na obchodní činnosti, vyhodnoceny?

Odpověď

(EN) Nové nařízení o kodexu chování pro počítačové rezervační systémy (CRS) bylo přijato Parlamentem 4. září 2008 během prvního čtení. Formální přijetí v Radě se očekává v následujících měsících.

V souvislosti s definicí pojmu „mateřský dopravce“ Komise potvrzuje, že vydá sdělení, ve kterém vysvětlí, jak bude nařízení uplatňovat. Sdělení bude připraveno včas, aby mohlo být vydáno před dnem vstupu nařízení v platnost, aby byla zaručena potřebná právní jistota pro všechny zainteresované strany.

Komise potřebuje pečlivé vyhodnocení statutu leteckých dopravců a provozovatelů železniční přepravy v souvislosti s definicí pojmu „mateřský dopravce“ v počítačovém rezervačním systému, protože mateřskému dopravci jsou udělovány určité povinnosti. Vyhodnocení se bude týkat i rozboru vlastnických struktur CRS, jeho statutu a možných dohod mezi zúčastněnými stranami. Sdělení vysvětlí kritéria a postupy, které Komise bude používat pro vyhodnocení leteckého dopravce či provozovatele železniční přepravy jako mateřského dopravce spadající pod prodejce systému CRS. Tato kritéria budou přihlížet ke stávajícím postupům v právní úpravě pro hospodářskou soutěž.

*
* *

Otázka č. 76, kterou pokládá Pedro Guerreiro (H-0866/08)

Předmět: Ochrana výroby a zaměstnanosti v textilním a oděvním odvětví v různých státech EU

V souvislosti s odpovědí na otázku H-0782/08⁽⁴⁹⁾, zda dne 31. prosince 2008 (možná) skončí společný systém dohledu nad vývozem z Číny do různých členských států EU pro různé kategorie textilních a oděvních výrobků, a v souvislosti s nárůstem počtu firem, které ukončují či přemísťují výrobu, zejména v Portugalsku, což má za následek růst nezaměstnanosti a tíživou sociální situaci, může Komise sdělit:

kolik firem ukončilo či přemístilo výrobu a kolik pracovních míst v textilním a oděvním odvětví zaniklo (údaje podle podrobného přehledu každého členského státu) v letech 2007 a 2008;

které z „několika“ členských států požádaly o opatření a jak tato opatření vypadají;

o kolik procent se letos v porovnání s lety 2004 a 2007 zvýšil dovoz z Číny deseti zmiňovaných kategorií;

jak hodlá po roce 2008 zabránit opakování situace z roku 2005, kdy došlo k výraznému nárůstu dovozu textilních a oděvních výrobků z Číny, a proč nemá v úmyslu navrhnout prodloužení mechanismu dvojí kontroly i po 31. prosinci 2008?

Odpověď

(EN) Během posledních dvou let zaniklo 350 000 pracovních míst v textilním a oděvním odvětví, což představuje pokles o 15 % pracovních míst v tomto odvětví v Evropě v porovnání s rokem 2005. V tomto období klesl i počet společností o 5 %. Tento vývoj je způsoben několika faktory, zejména přemísťováním a restrukturalizací výrobního procesu. Bohužel není možné panu poslanci poskytnout podrobný přehled informací z jednotlivých členských států za rok 2008. Předběžné údaje za rok 2007 o počtu firem a zaměstnanců jsou k dispozici ve strukturální obchodní statistice pro několik členských států. Poslední rok, za který jsou z tohoto zdroje k dispozici údaje o všech členských státech, s výjimkou Malty, je rok 2006. Předběžné údaje, které jsou v současné době k dispozici, ukazují, že výroba zůstává v posledních dvou letech stabilní.

⁽⁴⁹⁾ Písemné odpovědi ze dne 22. října 2008.

Co se týká druhé otázky, Komise předpokládá, že pan poslanec odkazuje k rozhovorům, které proběhly mezi Komisí a členskými státy před ukončením systému dvojí kontroly. Během těchto rozhovorů došlo k několika požadavkům, počínaje systémem jednotné kontroly a konče obyčejnou celní kontrolou, kdy většina členských států vyjádřila různá stanoviska. Nakonec byla pro rok 2009 vybrána možnost naprosté liberalizace spojené se sledováním obchodních toků. V roce 2009 Komise hodlá dále pozorně sledovat vývoj obchodní statistiky (Comext) a údaje o clech.

Vývoj dovozu z Číny v roce 2008⁽⁵⁰⁾ se podle statistik v deseti kategoriích zvýšil v průměru o 50,8 % v porovnání s lety 2007 a 2004 (s rozdílným růstem jednotlivých kategorií, kdy byl v kategorii 115 zaznamenán nárůst o 11,1 % a v kategorii 5 nárůst o 105,9 %). Porovnání mezi lety 2008 a 2004 ukazuje průměrný nárůst o 305,6 % (s rozdíly od 104,9 % pro kategorii 2 a 545,1 % pro kategorii 6).

Tyto údaje mohou být chápány v širším kontextu celkového dovozu textilních a oděvních výrobků od všech dodavatelů EU i z Číny. V obou výše zmiňovaných obdobích je nárůst mnohem mírnější. Celkový dovoz textilních a oděvních výrobků z Číny vzrostl o 6,6 % v roce 2008 oproti roku 2007 a o 76,6 % v roce 2008 oproti roku 2004. Celkový dovoz těchto výrobků od všech dodavatelů EU včetně Číny stoupl o 1,8 % v roce 2008 oproti roku 2007 a o 16,4 % v roce 2008 oproti roku 2004. Dovoz zmiňovaných deseti kategorií od všech dodavatelů včetně Číny navíc stoupl jen o 5,1 % v roce 2008 oproti roku 2007 a o 29 % v roce 2008 oproti roku 2004. Dovoz z Číny by tak měl být analyzován v těchto souvislostech.

V roce 2009 Čína nemá v úmyslu pokračovat v systému dvojí kontroly. V každém případě je Komise přesvědčena, že se v roce 2008 podařilo provést hladký přechod. V roce 2009 bude pokračovat podrobné sledování aktuální obchodní statistiky (Comext) a údajů o cle, ale obchod s textilem musí být nyní liberalizován. Od roku 2005, kdy byla ochrana enormní, se ukázalo, že v průmyslu EU je nutné posílit hospodářskou soutěž a že neexistují objektivní důvody, proč bychom měli považovat textilní odvětví za výjimečné. Otázka nezní, jak se vyhnout opakování situace z roku 2005 v roce 2009, ale jak učinit toto odvětví konkurenceschopné v prostředí liberalizovaného trhu.

*
* *

Otázka č. 77, kterou pokládá Konstantinos Droutsas (H-0868/08)

Předmět: Výrazný pád cen v zemědělství

Na základě nedávných reforem společné zemědělské politiky (SZP) včetně těch, které vyplývají z „kontroly stavu“ SZP a dohod Světové obchodní organizace, měla politika EU a řecká vláda ničivý vliv na odvětví zemědělství a na malé a středněvelké farmy. Pro velké společnosti jsou tím zároveň zajištěny tučné zisky. Ceny základních zemědělských produktů v Řecku jsou staženy na minimum. Například ceny za kilogram kukuřice klesly na 12 centů, bavlny na 25 centů a tvrdé pšenice na méně než 30 centů. Cena panenského olivového oleje klesla na 2,34 Eur za kilogram, což nepokryje ani výrobní náklady. Se souhlasem ND a vládní strany Pasok již nejsou dotace EU na zemědělství spojeny s výrobou a zůstaly na průměrné úrovni z let 2000–2002.

Hodlá Komise provádět i nadále tuto politiku, která povede k zániku malých a středněvelkých farem a k soustředění vlastnictví půdy, výroby a narůstajících zisků do rukou několika málo velkých firem, zatímco v zemědělských oblastech dojde k ekonomickému i sociálnímu úpadku?

Odpověď

(EN) Pan poslanec spojuje nedávný pokles cen určitých zemědělských produktů v Řecku se strategií Komise směřující k dalšímu uvolňování a k nedávné reformě společné zemědělské politiky. Veškeré analýzy, interní i externí, však ve skutečnosti ukazují, že tento vývoj cen je spojen spíše s vývojem světových trhů a nastavením cen komodit na mimořádně nízkou úroveň, k čemuž došlo v minulém roce.

Komise zdůrazňuje, že zatímco nedávný vývoj cen má rozdílný dopad na zemědělce v celé EU, úroveň cen produktů se liší, ale stále zůstává nad průměrem let 2000–2003. Z toho důvodu by mělo být kolísání cen v Řecku chápáno v tomto kontextu.

⁽⁵⁰⁾ Dovoz za celý rok 2008 je vyhodnocován na základě dovozu v prvních osmi měsících.

I v období, kdy byly ceny vstupních nákladů a výkupní ceny produktů vysoké a zemědělci mohli mít na trhu velké zisky, Komise vždy zdůrazňovala, že zatímco mnoho zemědělců dokáže vytvářet zisk, další se potýkají s negativními dopady nárůstu vstupních cen.

Je důležité, aby zemědělci měli dopředu jasný signál, který jim umožní plánovat činnost do budoucna. V EU je takový přístup zaručen tak, že zemědělci mohou svou produkci přizpůsobit signálům trhu a zároveň dostanou významnou finanční podporu v podobě oddělených přímých plateb.

*
* *

Otázka č. 78, kterou pokládá Athanasios Pafilis (H-0869/08)

Předmět: Útoky řecké policie na přistěhovalce

Při brutálním útoku policie v Aténách proti stovkám cizích státních příslušníků, kteří celou noc čekali ve velmi špatných podmínkách před oddělením cizinecké policie, aby mohli podat žádost o politický azyl, byl zabit 29letý Pákistánec a tři další lidé byli zraněni. Tento útok byl poslední z narůstajícího počtu podobných případů ničím nevyprovokovaného policejního násilí, mučení, bití a veřejného ponižování přistěhovalců a uprchlíků v ulicích a na policejních služebnách. Tato situace je důsledkem obecné politiky namířené proti přistěhovalcům a uprchlíkům prováděné EU a řeckou vládou.

Odsuzuje Komise toto hrubé jednání a tyto metody namířené proti přistěhovalcům a uprchlíkům jako k lidem, kteří nemají žádná práva?

Odpověď

(EN) Komise nemá žádné informace o případu policejního násilí, o kterém pan poslanec hovoří.

Systém policie ve všech členských státech by měl vycházet z demokratické kontroly, úcty k lidským právům, průhlednosti, integrity a zodpovědnosti vůči veřejnosti. Komise proto hluboce lituje, že zásah policejních orgánů by mohl být spojován se smrtí člověka.

Podle základací smlouvy Evropského společenství a Smlouvy o EU nemá Komise žádnou pravomoc zasahovat do základních práv a každodenního fungování trestního práva v členských státech. Může tak učinit pouze v případě, že se věc týká práva Evropského společenství. Na základě poskytnutých informací není možné takové spojení potvrdit. Z toho důvodu nemůže Komise do této věci zasahovat.

Pokud údajné oběti policejního násilí nejsou spokojeny s rozhodnutím řeckých soudů a věří, že jejich práva byla porušena, mohou podat žalobu u Evropského soudu pro lidská práva Rady Evropy (Council of Europe, 67075 Strasbourg-Cedex, France⁽⁵¹⁾) To se vztahuje i na zákonné dědice zabitých osob.

*
* *

Otázka č. 79, kterou pokládá Georgios Toussas (H-0870/08)

Předmět: Návrhy, které budou mít zničující dopad na zaměstnance v obchodu a osoby samostatně výdělečně činné

Řecká vláda, která se poddává neustálému tlaku nadnárodních společností usilujících o upevnění své pozice na trhu, prosazuje zavedení nedělní otevírací doby, což je krok, který znemožní malým firmám a živnostníkům konkurovat a vyřadí je z podnikání. Obrovské nadnárodní firmy zároveň žádají o větší deregulaci otevírací doby. Zavedení nedělního prodeje a deregulace otevírací doby poskytne těmto společnostem neomezenou svobodu, aby mohly dále vykořisťovat své zaměstnance a zasahovat do toho malého množství volného času, který mají k dispozici na zábavu a soukromý život.

Souhlasí Komise s navrhovaným rozšířením otevírací doby a narušením práva na nedělní odpočinek, který zaměstnanci mají? Nemyslí si Komise, že takový krok jen posílí vliv nadnárodních společností na trhu a bude mít zničující dopad na tisíce zaměstnanců, donutí živnostníky ukončit podnikání a povede k uzavření tisíců malých provozoven?

⁽⁵¹⁾ <http://www.echr.coe.int/ECHR>

Odpověď

(EN) Komise připomíná, že směrnice o pracovní době⁽⁵²⁾ zaručuje právo na minimální dobu odpočinku týdně pro všechny zaměstnance v Evropském společenství. Na základě této směrnice musí všechny členské státy zajistit, aby v každém období v délce sedmi dnů měl každý zaměstnanec právo na nepřerušovanou přestávku v délce minimálně 24 hodin.

Zákoník práce Společenství však neukládá, že tato týdenní přestávka musí být čerpána v neděli. Směrnice⁽⁵³⁾ původně obsahovala větu, která navrhovala, aby týdenní přestávka zahrnovala neděli. Evropský soudní dvůr však ve svém rozsudku v případě C-84/94⁽⁵⁴⁾ tuto větu zrušil. Zdůraznil, že směrnice o pracovní době byla přijata jako směrnice pro oblast zdraví a bezpečnosti a potvrdil, že Rada konala mimo své pravomoci, když zahrnula ustanovení o neděli, vzhledem k tomu, že „nedokázala vysvětlit, proč je neděle jako den pracovního klidu spjata se zdravím a bezpečností zaměstnanců více než jiné dny v týdnu.“

To však nebrání členským státům upravit legislativu pro tuto oblast. V praxi vnitrostátní právní úprava mnoha členských států⁽⁵⁵⁾ v zásadě stanovuje den odpočinku na neděli, přestože výjimky mohou být povoleny.

V oblasti maloobchodu, jak ve své otázce pan poslanec naznačuje, již mohou mít menší obchody otevřeno v neděli. Omezení nedělního prodeje se vztahuje pouze na supermarkety a větší obchody. Navíc lze také požádat o výjimku, zejména v případě obchodů na turisticky atraktivních místech. Komise nemá žádné důkazy o tom, že by nedělní prodej ničil malé nezávislé obchody. Naopak vyvrací názor, že jediná šance pro tyto obchody konkurovat obchodům velkým je možnost nedělního prodeje, zatímco velcí konkurenti mají zavřeno, protože to by znamenalo, že malé obchody v podstatě nemohou obstát, a proto není jejich existence v zájmu spotřebitelů. Komise zhodnotí tuto problematiku ve svém sdělení o monitorování maloobchodu, které bude přijato v listopadu 2009.

*
* *

Otázka č. 80, kterou pokládá Proinsias De Rossa (H-0871/08)

Předmět: Letištní daň

Věří Komise, že letištní daň zavedená irskou vládou v říjnu roku 2008 ve výši 2 EUR na lety do 300 kilometrů a 10 EUR na lety nad 300 kilometrů je v souladu se Smlouvou o EU? Konzultovala Komise tyto nové daně s irskými orgány? Pokud ano, tak jaká byla jejich odpověď? Jaké kroky Komise podnikne, pokud dojde k závěru, že tyto daně nejsou v souladu se Smlouvou o EU?

Odpověď

(EN) Komise se spojí s irskými úřady a požádá o více informací o letištní dani.

Z informací, které má Komise k dispozici, vyplývá, že se tato daň ukládá cestujícím odlétajícím z letiště v Irsku. Daň se také liší podle délky letu. Vyšší sazba daně ve výši 10 EUR se ukládá cestujícím pro lety delší než 300 kilometrů a sazba daně ve výši 2 EUR cestujícím pro lety kratší než 300 kilometrů.

Veškeré další kroky Komise závisí na vyhodnocení informací poskytnutých irskými úřady a na tom, zda by daň mohla být v rozporu se zákony Společenství.

*
* *

(52) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby, Úř. věst. L 299, 18.11.2003.

(53) Směrnice Rady 93/104/ES ze dne 23. listopadu 1993 o některých aspektech úpravy pracovní doby, Úř. věst. L 307, 13.12.1993. Tato směrnice byla upravena a zrušena směrnicí 2003/88/ES.

(54) Věc C-84/94 Spojené království vs. Rada Evropské unie [1996] ECR I-5755, odstavec 37.

(55) Například Belgie, Bulharsko, Dánsko, Estonsko, Finsko, Francie, Německo, Řecko, Irsko, Itálie, Lucembursko, Holandsko, Portugalsko, Slovensko, Španělsko a Velká Británie.

Otázka č. 82, kterou pokládá Laima Liucija Andrikiene (H-0876/08)**Předmět: Situace ve východní Evropě a vyhlídky v době finanční krize**

Zranitelnost východní Evropy v souvislosti s finanční krizí znepokojuje tvůrce politiky EU. Představitelé států východní Evropy cítí, že jejich ekonomiky jsou mnohem zranitelnější než ekonomiky západních sousedů. Jaké jsou podle Komise největší hrozby pro země východní Evropy a Baltské státy, zejména v období finanční krize? Jaké mají podle Komise státy východní Evropy a Baltské státy vyhlídky v blízké budoucnosti (2009–2010) i v dlouhodobém horizontu? Může Komise zpracovat své sdělení „Od finanční krize k oživení“ s ohledem na situaci v zemích východní Evropy?

Odpověď

(EN) Stanovisko Komise na vyhlídky zemí východní Evropy a Baltských zemí pro období let 2009–2010 je popsán v předpovědi útvarů Komise vydané dne 3. listopadu. Předpověď vychází z předpokladu, že finanční trhy budou v následujících měsících fungovat jen postupně a že negativní dopad krize na finanční sektor a širší ekonomiku bude přetrvávat i v období let 2009–2010.

Ekonomiky střední a východní Evropy jsou zcela zjevně zasaženy celosvětovými nepokoji ve finanční oblasti. Očekává se však, že ekonomiky střední Evropy zaznamenají v průměru větší míru růstu než země EU–15 v letech 2009 a 2010, zatímco Baltské státy čeká zvrát oproti vysoké míře růstu v posledních letech. To je důsledkem nutné korekce – následující po období značného přehřívání – které je ještě zesilováno negativním dopadem globální finanční krize.

Období růstu Baltských států bylo spojováno s obrovským přílivem financí v rámci přímých zahraničních investic i dalších forem financování. Velká část těchto prostředků byla poskytnuta neobchodním odvětvím. Co se týká rozpočtu, vyvolaly nepředvídané výnosy spojené s rostoucí ekonomikou do značné míry i rostoucí výdaje v situacích, kdy by fiskální politika měla být naopak více restriktivní, a poskytly tak rovněž příslušné signály účastníkům trhu. Obchod a důvěra zákazníků poklesly nejvíce za posledních deset let a úřady mají velice málo fiskálních možností pro boj s negativními dopady tohoto propadu.

Komise učinila první příspěvek k pokračující diskuzi o nejlepší řešení stávající krize a jejích důsledků ve svém sdělení „Od finanční krize k oživení: evropský rámec pro činnost“ vydaném 29. října. Dne 26. listopadu navrhne Komise detailnější rámec oživení EU v rámci Lisabonské strategie pro růst a zaměstnanost. Tento rámec spojí několik krátkodobých projektů navržených na pomoc s bojem proti negativním dopadům na širší ekonomiku a umožní přepracování střednědobých opatření Lisabonské smlouvy na dlouhodobá v souvislosti s krizí. Na základě tohoto rámce budou v prosinci navržena opatření specifická pro situaci v každé zemi.

*
* *

Otázka č. 83, kterou pokládá Ona Juknevičienė (H-0877/08)**Předmět: Soulad právní úpravy pro jaderné elektrárny se směrnicí 2003/54/ES**

Pozměňovací návrhy přijaté dne 1. února 2008 v rámci litevské právní úpravy pro jaderné elektrárny vytvořily předpoklady pro založení nové energetické holdingové společnosti „Lithuan Electricity Organisation“ (LEO). Společnost LEO bude zodpovědná za výrobu a přenos elektřiny a distribuční síť v zemi.

Komise požádala litevskou vládu o podrobné informace související se založením společnosti LEO. Požádala Komise litevskou vládu, aby dala ustanovení právní úpravy pro jaderné elektrárny do souladu se směrnicí 2003/54/ES, ⁽⁵⁶⁾ a stanovila pro tento proces časový limit? Pokud ne, tak proč?

Dokončila Komise rozbor privatizace a znárodnění akciové společnosti „VST“? Pokud ano, tak kdy budou závěry Komise k dispozici?

Kdy Komise odpoví na stížnost, kterou jsem podala na generální ředitelství pro hospodářskou soutěž dne 6. června 2008 v souvislosti s možnou nezákonnou státní podporou (věc CP 148/2008) při zakládání společnosti LEO?

⁽⁵⁶⁾ Úř. věst. L 176, 15.7.2003, s. 37.

Odpověď

(EN) Po obdržení stížnosti na údajné porušení Smlouvy ve věci ustanovení o státní podpoře postoupila Komise podle procesních pravidel stížnost příslušnému členskému státu a položila mu otázky ohledně tohoto tématu. Komise tak provádí předběžné vyšetřování státní podpory a podmínek, za kterých vznikla nová energetická holdingová společnost „Lithuanian Electricity Organisation“ (LEO).

Jakékoli opatření na vnitrostátní úrovni pro provádění směrnice 2003/54/ES⁽⁵⁷⁾ musí být oznámeno Komisi. V tomto konkrétním případě je náležitým ustanovením směrnice 2003/54/ES článek 6, který se vztahuje ke schvalovacímu postupu pro novou kapacitu na výrobu elektřiny. Ustanovení článku 6 směrnice o elektrické energii jsou v tomto případě provedena do vnitrostátní právní úpravy na základě litevského zákona o elektrické energii ze dne 20. července 2000, č. VIII – 1881 s platností od 10. července 2004, článku 14. Litva neoznámila žádné opatření na vnitrostátní úrovni, které mění ustanovení článku 6 směrnice 2003/54. Komise je však seznámena s novou právní úpravou pro jaderné elektrárny ze dne 1. února 2008, č. X – 1231 a v současné době vyhodnocuje, zda je v souladu se stávající právní úpravou pro energie.

Komise ještě nedokončila rozbor privatizace a znárodnění akciové společnosti „VST,“ tedy problému, který je zahrnut v následující stížnosti v souvislosti se státní podporou.

Ohledně stížnosti na státní podporu, kterou paní poslankyně podala dne 6. června 2008 v souvislosti s možnou nezákonnou státní podporou při zakládání společnosti LEO, Komise obdržela další informace od litevských orgánů na konci října 2008. Tyto informace spolu s informacemi od litevských orgánů z druhé poloviny září 2008, které Komise obdržela v návaznosti po zaslání stížnosti, jsou v současné době předmětem vyšetřování.

Komise bude muset v rámci rozboru rozhodnout, zda jsou k dispozici veškeré informace nutné pro přijetí stanoviska. Pokud ne, příslušnému členskému státu budou směřovány další dotazy.

Po dokončení rozboru obdržených informací rozhodne Komise o dalším procesním kroku a informuje podavatele stížnosti ve stanovené lhůtě.

*
* *

Otázka č. 84, kterou pokládá Jan Mulder (H-0878/08)

Předmět: Politika nulové tolerance, postup schvalování geneticky modifikovaných organismů a z toho plynoucí důsledky pro ekonomiku

V rámci diskuze v Komisi o geneticky modifikovaných organismech (GMO), která se konala 7. května 2008, bylo potvrzeno, že „technické řešení“ nízké hladiny obsahu neschválených GMO musí být nalezeno „co nejdříve, nejpozději do léta roku 2008.“ V říjnu 2007 však paní komisařka Vassiliouová spolu s generálním ředitelstvím pro zdraví a ochranu spotřebitele (SANCO) navrhla, že urychlování schvalovacího postupu pro nové GMO by bylo praktičtější, pokud se zaměří na asynchronní schvalování spíše než na návrat k právní úpravě nulové tolerance.

Jak jsou tyto návrhy paní komisařky Vassiliouové v souladu s úkolem nalézt „technické řešení“, který byl zadán v rámci rozpravy Komise dne 7. května 2008?

Jak rychlý bude tento nový postup schvalování GMO? Může Komise zaručit, že navrhované zrychlení schvalovacího postupu pro nové GMO zabrání dalšímu zhoršování ekonomické situace chovatelů dobytka v EU jako následek opožděného schválení nových případů GMO v EU?

Odpověď

(EN) Komise si je velmi dobře vědoma ekonomického dopadu způsobeného možnou přítomností neschválených GMO v dováženém krmivu.

Z tohoto důvodu nařídila v květnu College útvarů Komise nalézt technické řešení problému nízkého počtu neschválených GMO.

⁽⁵⁷⁾ Úř. věst. L 176, 15.7.2003

V období od rozhovorů s College provedly útvary Komise hlubokou a detailní analýzu situace. Cíl byl a stále je zřejmý: nalézt skutečnosti a přístupy, které by zabezpečily zdroje krmiva a zároveň vyhověly přístupu nulové tolerance pro neschválené GMO stanovené právní úpravou EU.

Je třeba zvážit několik technických a právních bodů před stanovením konkrétního technického opatření, které by daným podmínkám vyhovovalo. Útvary Komise brzy vyvodí ze své práce závěry, které umožní Komisi předložit návrh znění.

Zkušenosti dokazují, že spojený účinek nesouběžného schvalování a rozdílných přístupů kontroly přítomnosti neschválených případů GM vytváří v EU pro podnikatele prostředí nejistoty, čímž dochází k možnosti narušování tržního prostředí. Technické opatření pro zajištění sjednocení kontrol by vyřešilo problém přítomnosti ještě neschválených GMO, a snížilo by tak dopad asynchronního schvalování dovozu krmiva v průběhu první fáze komercializace nových případů GM ve třetích zemích. Nevyřešilo by možnou kontaminaci vznikající na základě rozsáhlé komerční kultivace případů GM, které ještě nebyly schváleny v EU.

Mezi základní faktory patří rozdílná doba schvalovacích postupů pro GMO ve třetích zemích a v EU, nedostatek vhodných oddělovacích mechanismů ve vyvážejících zemích a globální marketingové strategie semenářství.

Nesmíme také zapomínat na úsilí Komise (rychle) provádět schvalování případů GM (jako jsou kukuřice GA21 a sojové boby Liberty Link a Roundup Ready2), které již byly schváleny ve třetích zemích, aby v EU nedošlo k narušení tržního prostředí pro průmysl krmiv a dobytka.

Rozhovory s Evropským úřadem pro bezpečnost potravin (EFSA) navíc také přispěly k urychlení schvalovacích postupů, aniž by musely být učiněny kompromisy ohledně vědeckého vyhodnocení kvality provedeného úřadem EFSA. Dobrým příkladem může být zkrácení přípravné fáze celkové kontroly prováděné úřadem EFSA. V budoucnu by schválení na základě nařízení Komise o pravidlech k požadavkům pro vědecké vyhodnocení případů GM mělo přispět ke zkrácení lhůty pro schválení. Toto nařízení přesně stanoví požadavky na žadatele v oblasti biotechnologií, aby dokázali, že jejich výrobky splňují vysoké nároky kladené na bezpečnost potravin, a tak podpořili i oprávněnost žádosti, čímž by se zároveň zjednodušil schvalovací proces.

*

* *